

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE ÚSTECKÉHO KRAJE

2019

Regionální statistiky

Ústí nad Labem, 31. 8. 2020

Kód publikace: 330006-20

Č. j.: CSU-0114636/2020-7601

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Ústí nad Labem

Ředitel odboru: Roman Bechtold

Kontaktní osoba: Růžena Funková, e-mail: ruzena.funkova@czso.cz
Iva Princová, e-mail: iva.princova@czso.cz

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: www.czso.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | www.czso.cz

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 052 304, 274 052 451 | e-mail: infoservis@czso.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@czso.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | tel.: 274 052 347, 274 052 757 | e-mail: esds@czso.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@czso.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673, 274 054 163
e-mail: infoservispraha@czso.cz | www.praha.czso.cz

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@czso.cz | www.stredocesky.czso.cz

České Budějovice | Žižkova 1, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@czso.cz | www.cbudejovice.czso.cz

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108, 377 612 145
e-mail: infoservisplzen@czso.cz | www.plzen.czso.cz

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 529, 353 114 525
e-mail: infoserviskv@czso.cz | www.kvary.czso.cz

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176, 472 706 121
e-mail: infoservisul@czso.cz | www.ustinadlabem.czso.cz

Liberec | Nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec 1, tel.: 485 238 811
e-mail: infoservislbc@czso.cz | www.liberec.czso.cz

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové 3, tel.: 495 762 322, 495 762 317
e-mail: infoservishk@czso.cz | www.hradeckralove.czso.cz

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480, 466 743 418
e-mail: infoservispa@czso.cz | www.pardubice.czso.cz

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 062, 567 109 073
e-mail: infoservisvys@czso.cz | www.jihlava.czso.cz

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel.: 542 528 115, 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@czso.cz | www.brno.czso.cz

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 516, 585 731 511
e-mail: infoservisolom@czso.cz | www.olomouc.czso.cz

Zlín | tř. Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 932, 577 004 935
e-mail: infoservis-zl@czso.cz | www.zlin.czso.cz

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel.: 595 131 230, 595 131 232
e-mail: infoservis_ov@czso.cz | www.ostrava.czso.cz

ISBN 978-80-250-2987-9 (pro tištěnou publikaci)

ISBN 978-80-250-3017-2 (pro soubor v pdf)

© Český statistický úřad, Ústí nad Labem, 2020

Obsah

Úvod.....	4
Shrnutí hlavních poznatků	5
1. Demografický vývoj.....	9
2. Sociální vývoj.....	25
3. Ekonomický vývoj	60
4. Životní prostředí.....	91
5. Mezikrajské srovnání	103
Tabulková příloha.....	115
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj.....	116
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj	117
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj	118
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí	119
Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Ústeckého kraje v letech 2001–2019.....	120
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – demografický vývoj	122
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj.....	123
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj.....	126
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – životní prostředí.....	128
Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2014 a 2019	129
Zkratky krajů a okresů.....	132

Úvod

Nové zpracování tradiční analytické publikace přináší kvantifikovaný obraz vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Ústeckého kraje v roce 2019, s návazností na vývoj v předchozích letech (zpravidla od roku 2014). Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

V textu uvádíme nejen vývoj na území kraje, ale i srovnání s ostatními kraji České republiky. Mimo to jsme opět zařadili také samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování ročních dat, v době uzávěrky v některých oblastech nebyly ještě k dispozici kompletní údaje za rok 2019. Proto v některých tématech (především makroekonomika a některé sociální statistiky) uvádíme časový pohled pouze do roku 2018, v některých dalších oblastech jsou údaje za rok 2019 pouze předběžné a budou se ještě zpřesňovat.

Z územního hlediska jsme analýzu neomezili na kraj jako celek, ale snažili jsme se postihnout i rozdíly uvnitř jeho území, a to z pohledu okresů, správních obvodů obcí s rozšířenou působností nebo velikostních skupin obcí.

Obdobné analytické materiály byly zpracovány ve všech krajích České republiky, a to podle jednotné osnovy. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Zařazen je rovněž dlouhodobý pohled na vývoj vybraných ukazatelů od roku 2000, tedy od roku vzniku současné podoby krajů jako územně samosprávných celků. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Širší rozsah informací v podrobnějším územním členění můžete najít ve veřejné databázi ČSÚ na adrese <https://vdb.czso.cz>, případně můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální údaje průběžně zveřejňujeme na internetové adrese www.ustinadlabem.czso.cz. Komplexní pohled na vývoj v kraji a jeho dílčích územních celcích poskytuje Statistická ročenka Ústeckého kraje, kterou pravidelně vydáváme ve druhé polovině měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o vývoji regionu v průběhu roku nabízí Statistický bulletin Ústeckého kraje, který vždy vychází 95. kalendářní den po skončení příslušného čtvrtletí.

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.

Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.

Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.

Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.

Zkratka „i.d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 24. 8. 2020. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Neuvažujeme-li Prahu, má Ústecký kraj druhý nejvyšší podíl městského obyvatelstva po Karlovarském kraji, a to téměř 80 %.
- Poprvé po devíti letech byl v loňském roce zaznamenán nárůst obyvatelstva, ke kterému došlo výhradně zásluhou kladného salda zahraniční migrace.
- Sňatečnost se meziročně mírně snížila, v mezikrajském porovnání byla sedmá nejvyšší a dosáhla stejné hodnoty, jako průměr ČR.
- I přes meziroční pokles rozvodů přetrvává vysoká rozvodovost, která byla v loňském roce druhá nejvyšší po Libereckém kraji.
- I přes pokles porodnosti pokračuje růst úhrnné plodnosti, jejíž hodnota byla v loňském roce vyšší než průměr ČR.
- Pokračuje trend odkládání mateřství do vyššího věku, meziročně došlo opět ke snížení podílu žen, které porodily ve věku do 25 let.
- Podíl dětí narozených mimo manželství je třetím rokem nejvyšší v ČR, v loňském roce překročila jeho hodnota celorepublikový průměr o více jak 15 p. b.
- Přetrvává vysoká potratovost, která se meziročně mírně zvýšila. Hodnota potratovosti, dosažená v loňském roce, byla opět nejvyšší z celé ČR.
- Rovněž v kraji přetrvává i vysoká úmrtnost, která byla v loňském roce třetí nejvyšší v ČR po Karlovarském a Moravskoslezském kraji.
- Nejčastější příčinou úmrtí zůstávají nemoci oběhové soustavy a novotvary.
- Populace Ústeckého kraje stárne, trvale se zvyšuje podíl seniorů v populaci. V důsledku toho roste průměrný věk obyvatelstva kraje a každoročně se zvyšuje index stáří.

Sociální vývoj

- Meziročně došlo ke snížení objemu pracovní síly, tento pokles se výrazněji projevil pouze v kategorii nezaměstnaných. Objem zaměstnaných se meziročně téměř nezměnil.
- Úroveň vzdělanosti pracovní síly roste, stále však zaostává za republikovým průměrem.
- Míra zaměstnanosti v kraji meziročně stagnovala a v mezikrajovém srovnání se jednalo o nejnižší hodnotu. Za republikovým průměrem zaostala o 3,3 p. b.
- Obecná míra nezaměstnanosti od roku 2013 převážně klesala, v mezikrajovém srovnání byla v loňském roce třetí nejvyšší v ČR a republikový průměr překročila o 0,5 p. b.
- V důsledku poklesu uchazečů a nárůstu volných pracovních míst klesá počet uchazečů na 1 volné pracovní místo. I přes tento pozitivní vývoj byl počet volných pracovních míst na 1 uchazeče druhý nejhorší v ČR.
- V Ústeckém kraji byl v loňském roce druhý nejvyšší podíl uchazečů o zaměstnání bez vzdělání po Karlovarském kraji.

- Zkracuje se průměrná délka evidence a klesá podíl dlouhodobě nezaměstnaných.
- Podíl nezaměstnaných osob dosáhl hodnoty 3,90 % a v mezikrajovém porovnání byl druhý nejvyšší po Moravskoslezském kraji. Hodnota za celou ČR byla v kraji překročena o 1,03 p. b.
- V loňském roce jsme v Ústeckém kraji zaznamenali druhé nejnižší příjmy domácností na osobu společně s druhými nejvyššími náklady na bydlení v ČR.
- Dle strukturálního šetření mezd MPSV a MF vzrostla nominální průměrná mzda o 7,7 %.
- Klesá počet dětí v mateřských školách a roste počet žáků základních škol. Úbytek studentů zaznamenávají v posledních letech vysoké školy.
- Počet lékařů na 1 tis. obyvatel byl druhý nejnižší v ČR. Stejného umístění v mezikrajovém srovnání dosáhlo i využití lůžek v nemocnicích.
- Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti od roku 2012 roste a v roce 2019 bylo šesté nejvyšší v ČR.
- Roste objem prostředků vyplácených na nemocenské pojištění, téměř 75 % tvořila výplata nemocenské.
- Od roku 2015 klesá počet vyplacených dávek státní sociální podpory, na objemu vyplacených prostředků se téměř 8 % podílel příspěvek na dítě.
- I přes dlouhodobý pokles počtu lůžek v domovech pro seniory byla situace v Ústeckém kraji v loňském roce druhá nejlepší v ČR.
- Meziročně vzrostl počet příjemců důchodů i příjemců předčasných starobních důchodů. Důchodci pobírali šestý nejnižší průměrný starobní důchod.
- I přes vysokou kriminalitu je objasněnost trestných činů dlouhodobě nad republikovým průměrem.
- Meziročně došlo ke zvýšení počtu dopravních nehod, vzrostla způsobená škoda i počet usmrčených osob.
- Vzrostl počet požárů, při nich se zranilo nejvíce osob za posledních 23 let.

Ekonomický vývoj

- Meziroční růst HDP v kraji v letech 2017 a 2018 ovlivnil pozitivní vývoj hrubé přidané hodnoty.
- Nejvyšší hodnoty tvorby hrubého fixního kapitálu, a to jak absolutně, tak na 1 obyvatele Ústeckého kraje, bylo dosaženo v roce 2010. Ve všech letech byla hodnota regionálního THFK na obyvatele pod republikovým průměrem. Hodnota THFK na obyvatele v roce 2017 byla třetí nejvyšší od roku 1995 v kraji.
- Náklady práce na jednoho zaměstnance v kraji byly v roce 2018 na šesté nejvyšší pozici mezi kraji. Téměř ¾ ÚNP tvořily přímé náklady, z nich mzdy zaujímaly téměř 89 %. Druhou největší položkou byly sociální náklady a výdaje, z nich téměř 96 % představovaly platby zákonného pojistného.
- Saldo příjmů a výdajů územních rozpočtů bylo od roku 2007 s výjimkou let 2009, 2011 a 2012 kladné. Hlavní položkou příjmů tvořily daňové příjmy, rozhodující část výdajů tvořily většinou běžné výdaje.
- Nejdůležitějším zdrojem financování výzkumných a vývojových činností v kraji je dlouhodobě podnikatelský sektor. Na HDP se VaV podílel nejvyšší měrou v roce 2014, v mezikrajovém srovnání je podíl dlouhodobě druhý nejnižší po Karlovarském kraji.

- V roce 2019 bylo v registru ekonomických subjektů v kraji evidováno 174,3 tisíc subjektů, z toho téměř polovinu tvořily subjekty se zjištěnou aktivitou a z nich více než 77% zaujímaly fyzické osoby s převahou živnostníků. Téměř 77 % z počtu právnických osob s prokázanou aktivitou tvořily obchodních společnosti.
- Sklizeň většiny zemědělských plodin v roce 2019, s výjimkou řepky a vinných hroznů, byla vyšší než v předchozím roce. Meziročně poklesla výroba jatečného skotu a prasat, naopak vzrostla výroba jatečné drůbeže.
- Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy i tržby za přímý vývoz v kraji rostly. Vyšší byla i produktivita práce a mzdy. K mírnému meziročnímu poklesu došlo u počtu pracovníků.
- Výroba elektřiny v Ústeckém kraji zaujímala v roce 2019 více než 29 % veškeré vyrobené elektřiny v ČR a tento podíl byl nejvyšší mezi kraji, převažovaly parní elektrárny. Celková spotřeba elektřiny byla třetí nejvyšší v republice, z toho v domácnostech šestá nejvyšší a v přepočtu na 1 obyvatele pátá nejnižší.
- Nižší objem základní stavební výroby (ZSV) v podnicích se sídlem v Ústeckém kraji v roce 2019 byl ovlivněn jak inženýrským, tak pozemním stavitelstvím. Poklesla i produktivita práce ze ZSV. Mírný nárůst zaznamenal počet pracovníků a průměrná mzda.
- Počet nově zahájených bytů v roce 2019 celkově poklesl, zvýšil se však v rodinných domech. Naproti tomu počet dokončených bytů vzrostl, ale snížil se v rodinných domech. Relativní ukazatel - počet dokončených bytů na tisíc obyvatel kraje je dlouhodobě nejnižší v porovnání s ostatními kraji i s republikovým průměrem.
- Počet hostů i přenocování v Ústeckém kraji od roku 2012 neustále roste. Ve struktuře zahraničních hostů i přenocování významně převažují klienti z Německa.

Životní prostředí

- Výměra orné půdy má dlouhodobě sestupnou tendenci, a to zejména ve prospěch trvalých travních porostů.
- Druhá největší plocha zvláště chráněných území po Jihočeském kraji se nacházela na území Ústeckého kraje. Nejvyšší podíl chráněných území z vnitroregionálního pohledu se rozkládal na okrese Děčín.
- Na území kraje bylo vyhlášeno 114 území chráněných soustavou Natura 2000, z toho 5 ptačích oblastí a 109 evropsky významných lokalit.
- Nadále se rozšiřují plochy ekologicky obhospodařené půdy. V roce 2019 bylo ekologické zemědělství provozováno na více než 17 % zemědělské půdy kraje.
- Výroba vody v kraji se snížila, ale spotřeba, jak celkově, tak v domácnostech vzrostla. Cena vody trvale roste. V posledních dvou letech se postavení kraje zlepšilo a cena vody byla druhá nejvyšší po Libereckém kraji.
- Množství vypouštěné odpadní vody do kanalizace i podíl čištěných odpadních vod se zvýšil. Cena stočného dlouhodobě roste, v mezikrajovém srovnání byla druhá nejvyšší po Libereckém kraji.
- Ústecký kraj patří z hlediska životního prostředí k nejvíce postiženým oblastem v ČR. I přes zlepšení vykazoval jedny z nejvyšších hodnot u většiny emisí s výjimkou oxidu uhelnatého. Hlavním znečišťovatelem u všech emisních látek byly stacionární zdroje.
- Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele meziročně (2018/2017) vzrostla na 364 kg za rok (o 1 %), s výjimkou let 2010 a 2011 dlouhodobě převyšovala republikový průměr, mezi kraji byla čtvrtá nejvyšší.

- Množství odděleně sbíraných složek komunálního odpadu v kraji meziročně (2018/2017) vzrostl, v porovnání s ostatními kraji obsadil druhou nejnižší příčku po Středočeském kraji.
- Mírně větší díl výdajů do ochrany životního prostředí v letech 2014 až 2018 byl směřován do investiční oblasti. Nejvýznačnější složku investičních výdajů tvořily náklady na ochranu ovzduší a klimatu, druhý nejvyšší podíl zaujímaly výdaje na nakládání s odpadními vodami. V oblasti neinvestičních výdajů tvořily největší složku náklady spojené s nakládáním s odpady, druhý nejvyšší díl zaujímalo nakládání s odpadními vodami.
- Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v přepočtu na 1 obyvatele dosáhly nejvyšší hodnoty v roce 2017 a částka byla, stejně jako v letech 2016 a 2018, nejvyšší mezi kraji.

1. Demografický vývoj

Územní změny, sídelní struktura

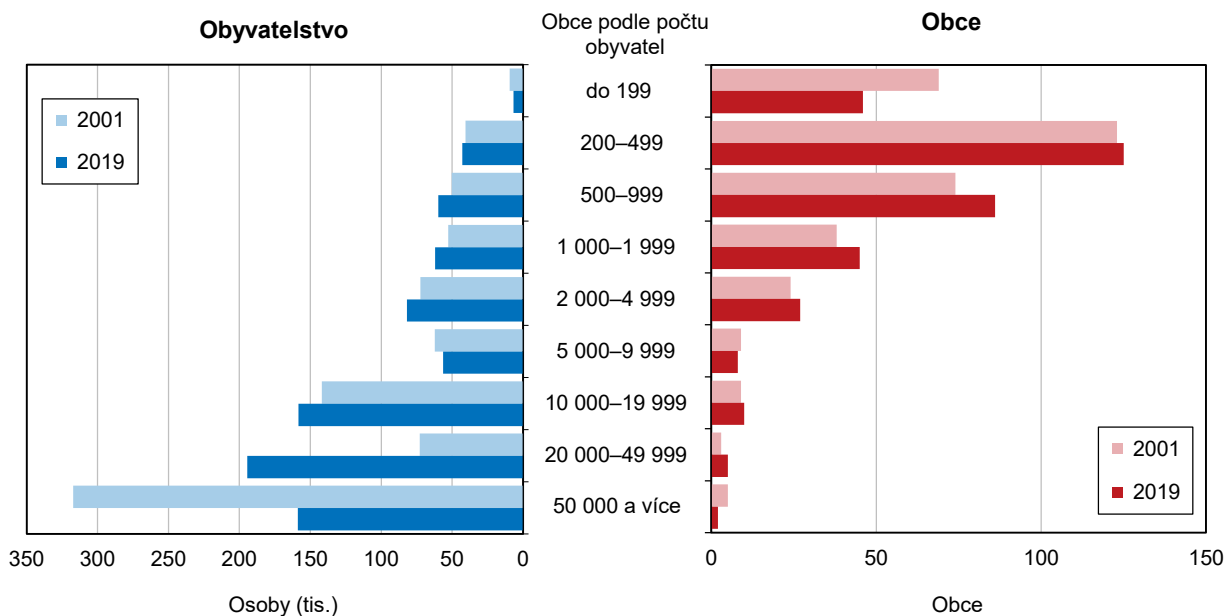
Čtvrtý nejhustěji osídlený kraj ČR.

Ústecký kraj je se svou rozlohou 533 867 ha sedmým největším krajem v ČR a na rozloze státu se podílí necelými 7 %. Ke konci roku 2019 žilo v Ústeckém kraji 820 965 obyvatel, což bylo 7,7 % všech obyvatel republiky. Hustotou obyvatelstva 153,8 osob na km² převyšuje Ústecký kraj republikový údaj o 18 osob a je tak čtvrtým nejhustěji osídleným krajem České republiky.

Z pohledu výměry je největším okresem se 112 100 ha okres Louny, který má současně nejméně obyvatel ze všech okresů kraje a je tedy okresem s nejnižší hustotou obyvatel v kraji (77,3). Nejhustěji osídleným okresem v rámci Ústeckého kraje je okres Ústí nad Labem, kde žije 294,8 obyvatel na 1 km². V meziokresním porovnání se jedná o pátou nejvyšší hustotu obyvatel v ČR. Vysokou hustotu obyvatel mají rovněž okresy Teplice (275,3) a Most (239,2), které se v meziokresním srovnání umístily na pátém a devátém místě v rámci ČR.

Graf 1.1 Sídelní struktura Ústeckého kraje v letech 2001 a 2019 (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

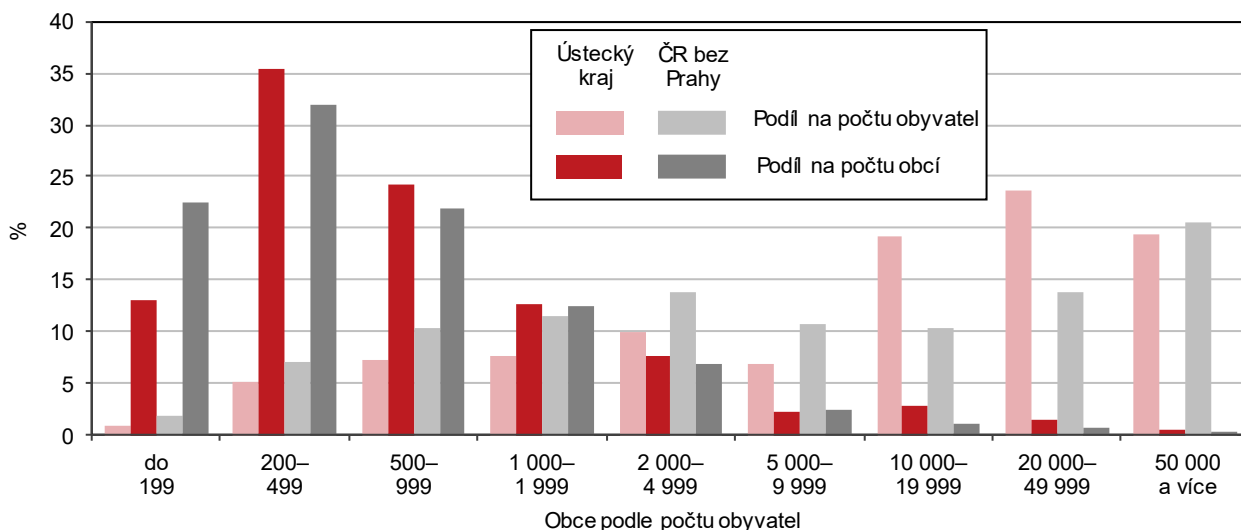
62 % obyvatel žije v obcích s 10 tis. a více obyvateli.

Ústecký kraj se člení na 7 okresů, 16 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, 30 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a 354 obcí. Na celorepublikovém počtu obcí se kraj podílí necelými 6 %. Na území Ústeckého kraje se nachází 59 měst, z toho statutárních měst je 5, a 11 městysů.

Nejvíce obyvatel žije v obcích nad 10 tis. obyvatel, a to 62,3 %, v roce 2001 to bylo 64,9 %. Ve srovnání s rokem 2001 vzrostl nejvíce počet obyvatel v kategorii obcí s 20 000–49 999 obyvateli, a to o 14,8 %. Současně došlo k nárůstu počtu obcí spadajících do této kategorie ze 3 v roce 2001 na 5 v roce 2019. Nejvíce poklesl za sledované období počet obyvatel v obcích s 50 000–99 999 obyvateli, a to o 19,4 %, kdy současně poklesl počet obcí v této kategorii z 5 v roce 2001 na 2 v roce 2019.

Graf 1.2 Sídlní struktura Ústeckého kraje a České republiky (bez Prahy) k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

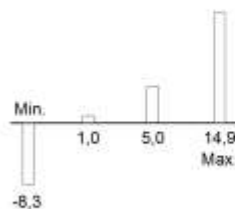

80 % obyvatel kraje žije ve městech.

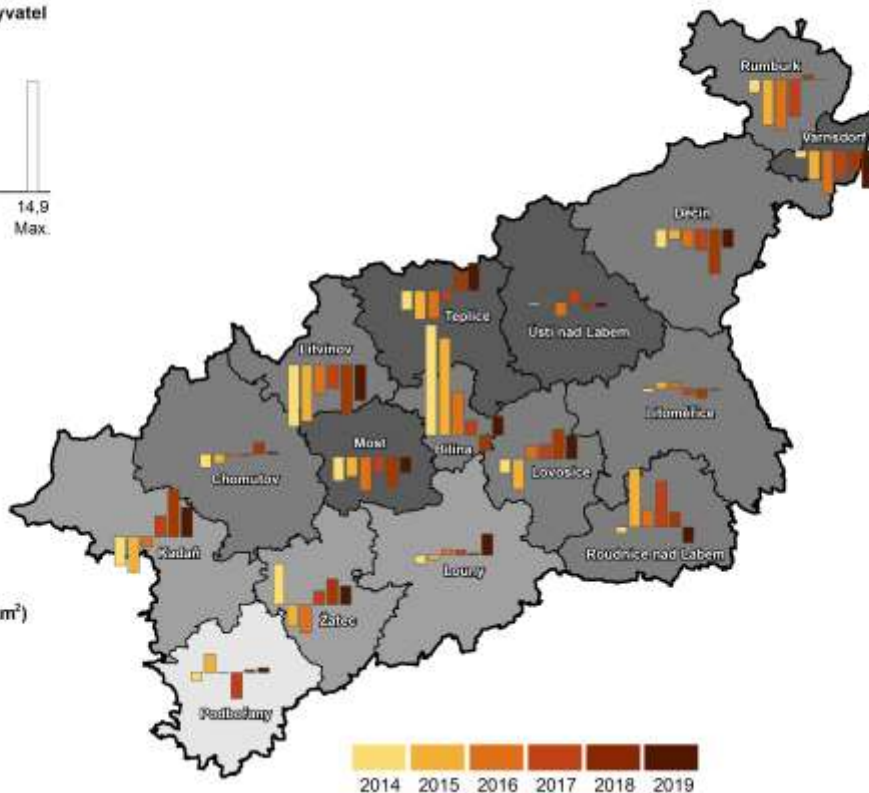
Podíl městského obyvatelstva se po celé sledované období let 2014–2019 blíží 80 % a v průběhu těchto let jen velmi mírně klesal. Neuvažujeme-li Prahu (100 %), je tento podíl druhý nejvyšší v rámci srovnání krajů ČR hned za krajem Karlovarským. Je to dáno podobným vývojem obou těchto území zasažených těžbou nerostných surovin a následným rozvojem převážně těžkého průmyslu, což sebou především v Podkrušnohoří neslo likvidaci malých sídel (obcí) a výstavbu velkých aglomerací (měst).

Pohyb obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje v letech 2014 až 2019

Přírůstek/úbytek obyvatel na 1 000 obyvatel středního stavu

Hustota zalidnění (počet obyvatel na km²) k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

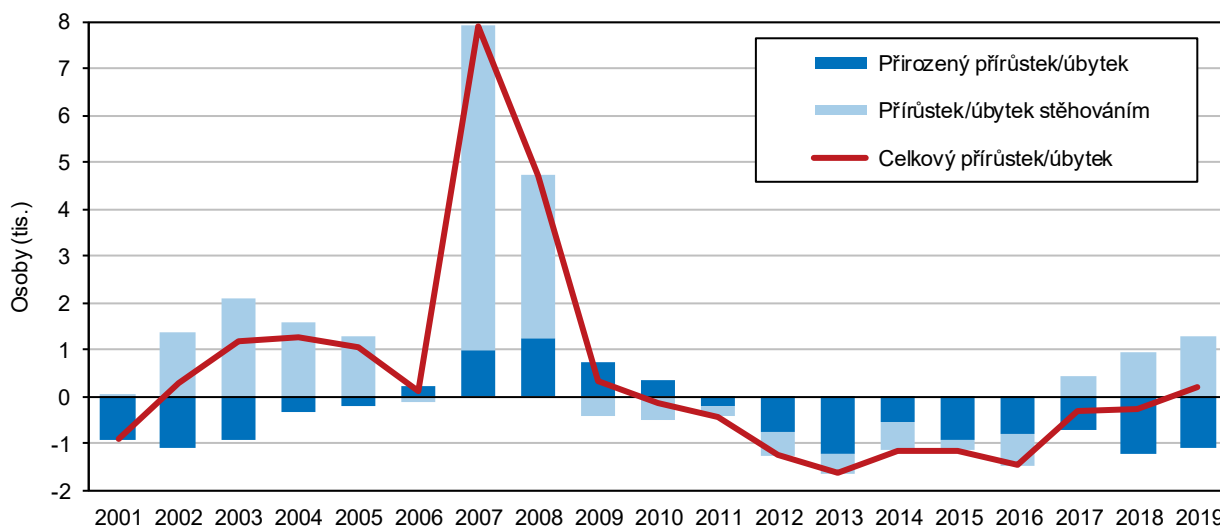
Vývoj počtu obyvatel

První nárůst obyvatel za posledních deset let.

K 31. prosinci 2019 žilo na území Ústeckého kraje 820 965 obyvatel, v tom 407 763 mužů a 413 202 žen. Za uplynulých 12 měsíců loňského roku se počet obyvatel v kraji zvýšil o 176 osob, a to vlivem nárůstu počtu mužů o 368 osob. Počet žen meziročně poklesl o 192. Nárůst počtu obyvatel v kraji byl zaznamenán poprvé po devíti letech. Ve srovnání s rokem 2014 počet obyvatel kraje klesl o více než 3 tis. osob, z toho počet žen poklesl o téměř 2,5 tis. Od roku 2001 počet obyvatel kraje vzrostl o téměř 1,5 tis. osob.

Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Pátý nejlidnatější kraj.

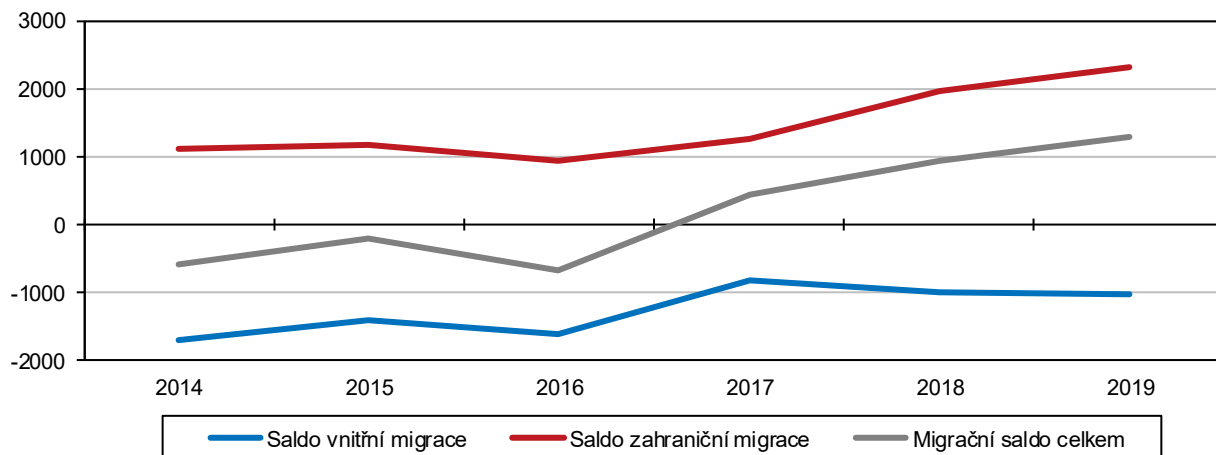
Na celkovém počtu obyvatel České republiky se Ústecký kraj podílel 7,7 % a je dlouhodobě pátým nejlidnatějším krajem ČR. V uplynulém roce se počet obyvatel zvýšil v deseti krajích republiky včetně Ústeckého.

Roste saldo zahraniční migrace.

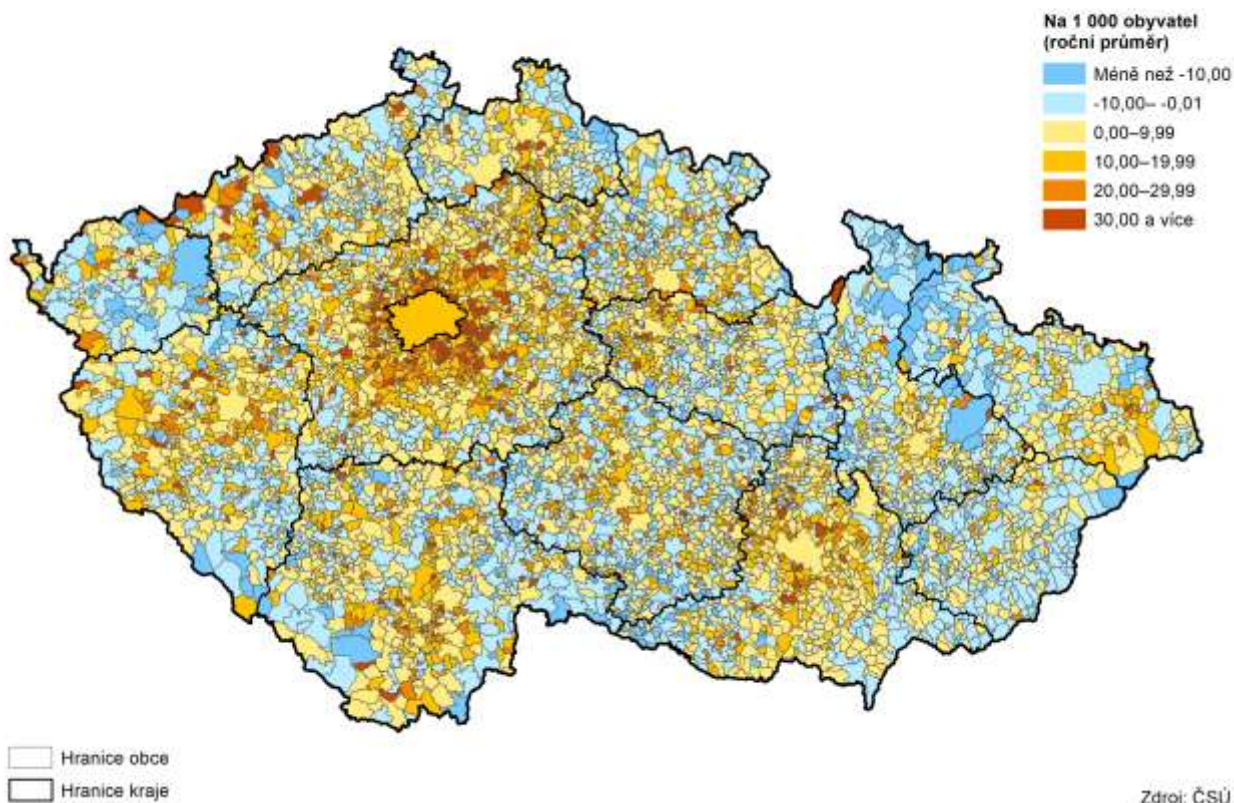
Celkový nárůst počtu obyvatel v kraji byl v roce 2019 ovlivněn výhradně kladným výsledkem migrace obyvatelstva, kdy počet přistěhovalých převýšil vystěhovalé o 1 290 osob. Kladné saldo migrace zaznamenáváme již třetím rokem, předchozích 8 let bylo záporné. Z dlouhodobějšího pohledu lze sledovat, že zahraniční saldo migrace zůstává kladné, saldo vnitřní migrace zůstává v záporných hodnotách.

Graf 1.4 Stěhování v Ústeckém kraji

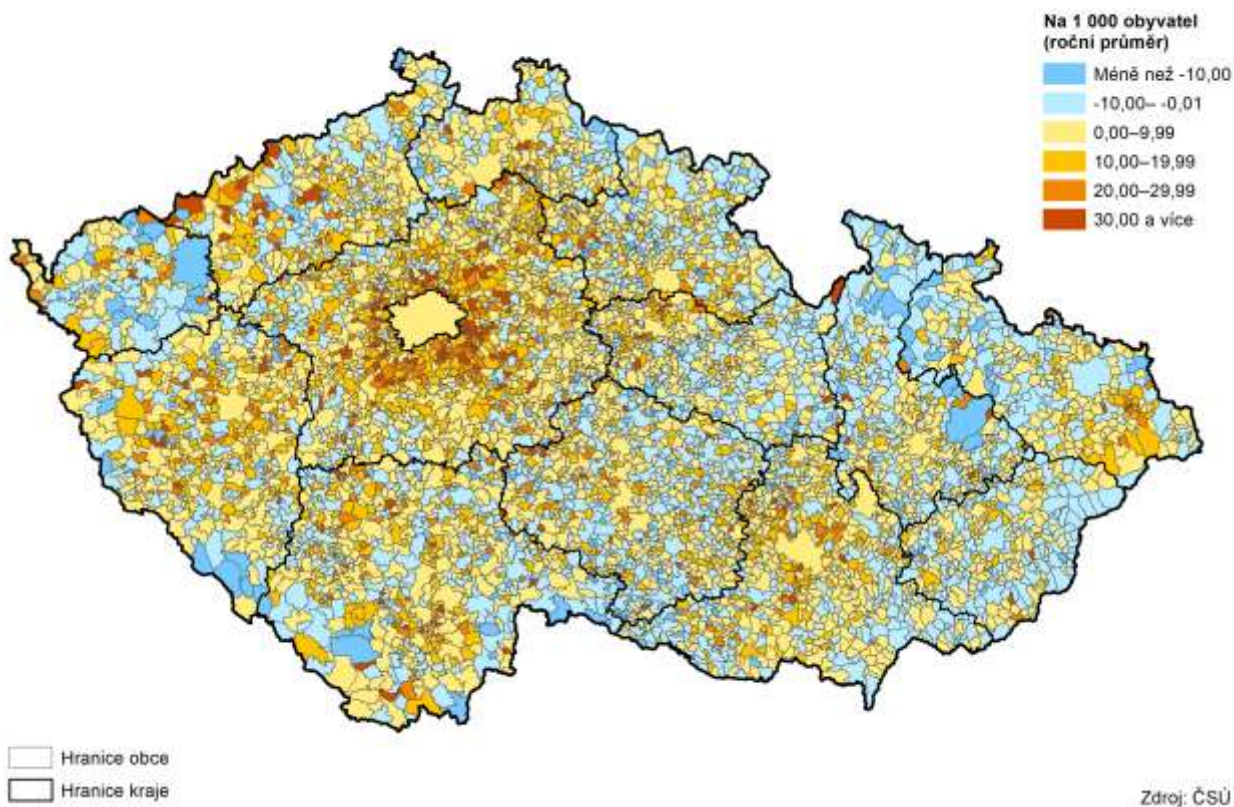
Zdroj: ČSÚ

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v letech 2014 až 2019

Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v letech 2014 až 2019

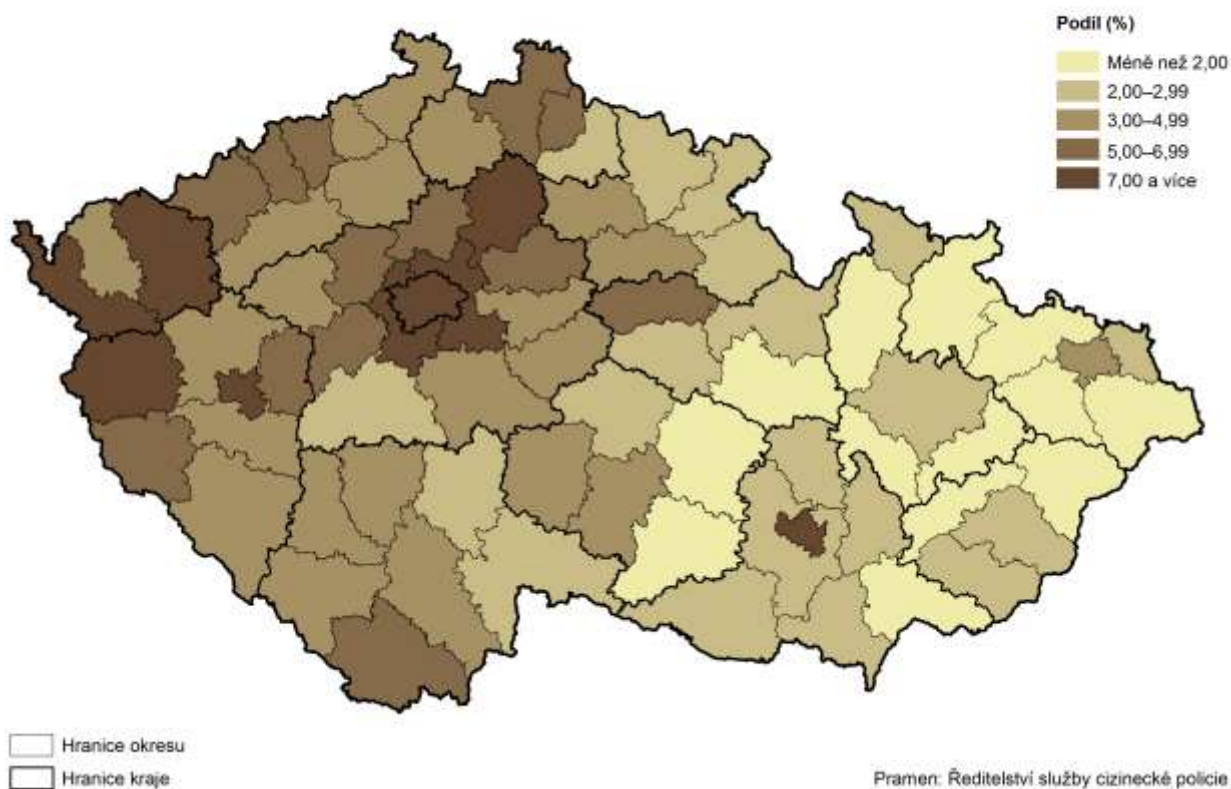
Pokles obyvatel ve třech okresech.

Během roku 2019 poklesl počet obyvatel ve třech okresech Ústeckého kraje – v Děčíně, Mostě a Ústí nad Labem. Ve dvou z nich se jednalo jak o úbytek obyvatel stěhováním, tak i o přirozený úbytek obyvatel. K poklesu počtu obyvatel v okrese Ústí nad Labem došlo výhradně vlivem přirozeného úbytku obyvatel, zatímco migrace byla kladná. Celkové zvýšení počtu obyvatel ve zbývajících čtyřech okresech bylo výhradně zásluhou kladné migrace (počet přistěhovalých osob do okresu převyšoval počet osob, které z okresu odešly), přirozený přírůstek obyvatel byl záporný.

Zvyšuje se podíl cizinců.

Podíl cizinců na celkovém počtu obyvatelstva se v posledních letech zvyšuje jak v rámci celé České republiky, tak v Ústeckém kraji. V porovnání let 2014 a 2019 došlo ke zvýšení podílu v kraji o 0,9 procentního bodu (p. b.) na hodnotu 4,7 %. V meziročním pohledu byl podíl vyšší o 0,2 p. b. V rámci mezikrajského srovnání měl Ústecký kraj šestý nejvyšší podíl cizinců mezi kraji, proti republikovému průměru byla tato hodnota o 0,8 p. b. nižší.

Cizinci podle okresů k 31. 12. 2019

Demografické události

Počet sňatků poklesl...

V roce 2019 uzavřelo v Ústeckém kraji manželství 4 207 párů snoubenců, tj. o 92 (o 2,1 %) méně než za rok 2018. Počet sňatků byl druhý nejvyšší od roku 2009 (nejvyšší byl v roce 2018). Pro 69,7 % ženichů a 70,5 % nevěst se jednalo o první sňatek. Podíl sňatků, kde byli oba snoubenci před jeho uzavřením svobodní, dosáhl 59,2 %. Průměrný věk při prvním sňatku byl 33,1 u ženichů a 30,7 u nevěst. Jiné státní občanství než ČR měli častěji ženichové, a to v 6,8 % sňatků. Nevěsty neměly státní občanství ČR ve 3,0 % sňatků.

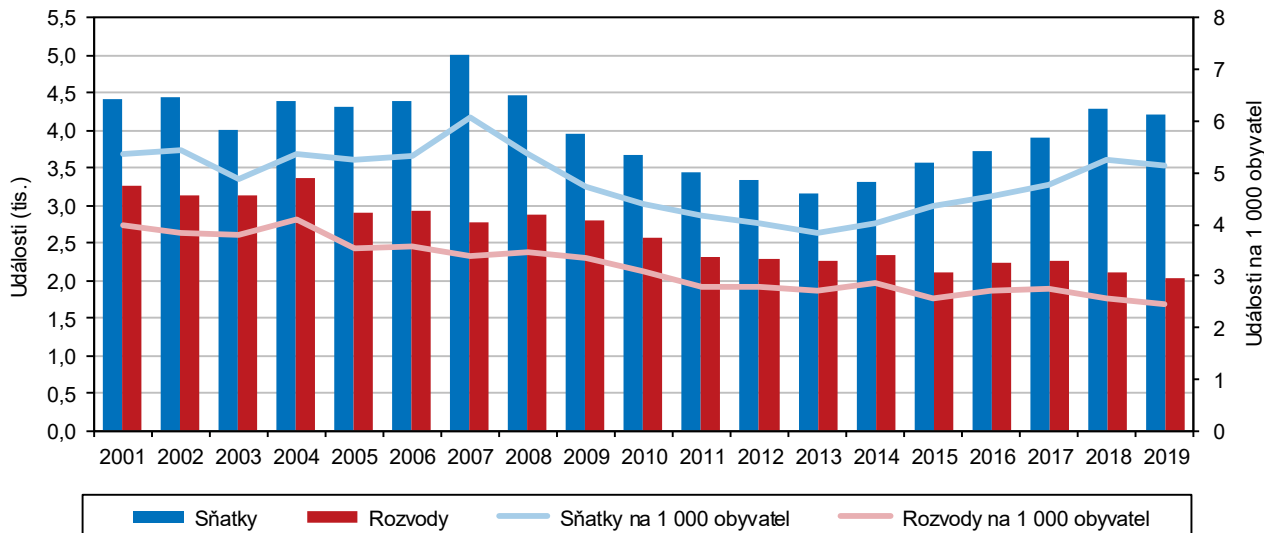
...a poklesla i sňatečnost.

Počet sňatků na tisíc obyvatel dosáhl hodnoty 5,1 ‰. Meziročně se sňatečnost Ústeckého kraje snížila o 0,1 bodů promile. Po letech 2014 až 2016, kdy byla

sňatečnost v Ústeckém kraji nejnižší v ČR a roce 2017, kdy byla druhá nejnižší, došlo k meziročnímu nárůstu na hodnotu 5,24 ‰ v roce 2018, která byla v mezikrajském srovnání čtvrtá nejvyšší. V roce 2019 byla sňatečnost v kraji sedmá nejvyšší v ČR a stejná, jako průměr za celou ČR.

Graf 1.5 Sňatky a rozvody v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Nejnižší počet rozvodů od roku 2001...

V loňském roce bylo v Ústeckém kraji rozvedeno 2 022 manželství, což je o 84 (o 4,0 %) méně než za stejné období roku 2018. Počet rozvodů v kraji byl v roce 2019 nejnižší od roku 2001. U 77 % mužů i žen se jednalo o první rozvod. Nejvíce byla rozváděna manželství po 15 a více letech, a to ve 42 % případů. Z hlediska počtu dětí bylo nejvíce rozvedených manželství bezdětných (45,3 %), rozvedených manželství s jedním nezletilým dítětem bylo 32,2 %. Nejméně se rozvedlo manželů se 3 a více dětmi (2,6 %). Nejčastěji se rozváděli muži i ženy ve věkové kategorii 40–49 let. Průměrný věk rozvedených mužů byl 45,4 roku, u žen 42,1 roku.

...a druhá nejvyšší rozvodovost v ČR.

V přepočtu na tisíc obyvatel dosáhla rozvodovost v kraji hodnoty 2,5 ‰, což znamenalo pokles oproti roku 2018 o 0,1 bodů promile. Rozvodovost v mezikrajovém srovnání byla za loňský rok v Ústeckém kraji druhá nejvyšší po Libereckém kraji. Celorepublikový průměr byl o 0,2 bodů promile nižší než průměr kraje. V období let 2014–2019 patřila rozvodovost Ústeckého kraje k nejvyšším v ČR. V letech 2016 a 2018 byla nejvyšší mezi kraji.

Mírný pokles počtu narozených dětí.

Od ledna do prosince loňského roku se v Ústeckém kraji živě narodilo 8 094 dětí, což je o 5 novorozenců (o 0,1 %) méně než ve stejném období roku 2018, z toho 49,1 % tvořily dívky. Ve 46,4 % se jednalo o porod prvního dítěte, v pořadí druhé dítě se narodilo matkám ve 34,5 % porodů. Porody čtvrtého nebo dalšího dítěte dosáhly podílu 7,4 %.

Pokračuje trend odkládání mateřství do vyššího věku.

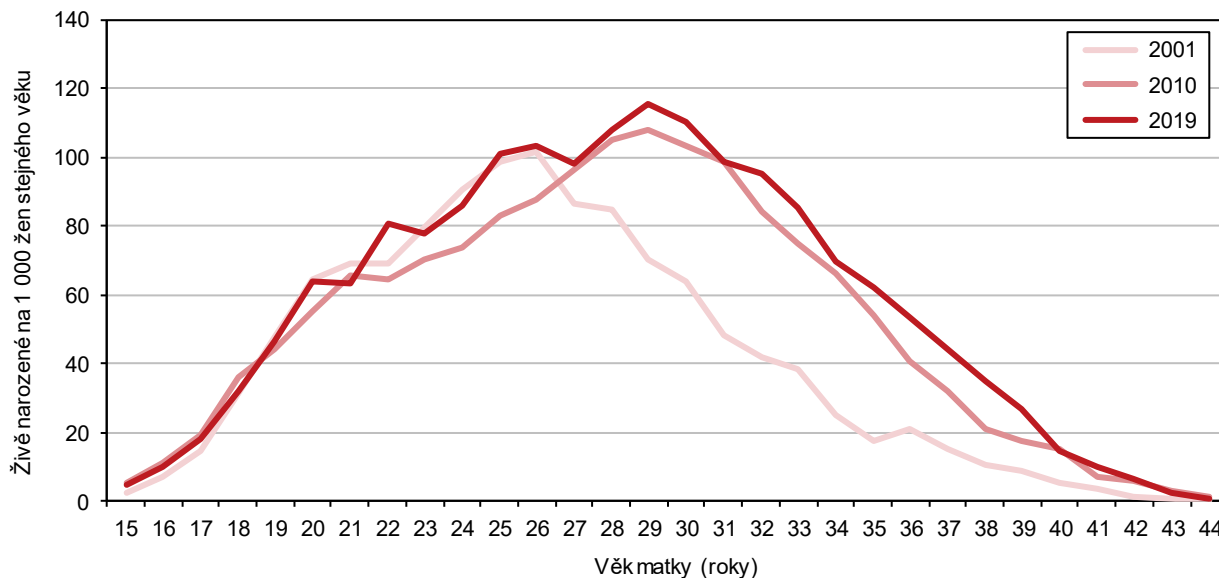
I nadále lze sledovat přetrvávající trend, kdy rodily ženy ve vyšším věku, než bylo zvykem dříve. Ve věku do 25 let porodilo pouze 22,9 % žen, což je o 0,6 % méně než v roce 2018. Nejčastěji rodily matky ve věkové skupině 25–29 let (31,3 %) a ve věkové skupině 30–34 let (28,3 %) – u obou těchto skupin došlo k meziročnímu nárůstu podílu o 0,1 resp. o 0,8 p. b. Ve 3 % porodů bylo rodičkám 40 a více let. Bylo zaznamenáno rovněž 5 porodů ve věkové kategorii do 14 let (0,1 %). V porovnání s rokem 2014 nejvíce vzrostl podíl živě narozených matkám ve věkové skupině 25–29 let (+1,7 p. b.), nejvíce poklesl za sledované období podíl matek rodičích

ve věku 20–24 let (-1,6 p. b.). Ženy v Ústeckém kraji rodily své první dítě v průměru ve věku 27,5 roku, průměrný věk všech matek celkem byl 29,4 let. Za poslední desetiletí vzrostl průměrný věk matek o 0,4 roku a průměrný věk prvorodiček o 0,8 roku.

Graf 1.6 Míry plodnosti podle věku matky v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

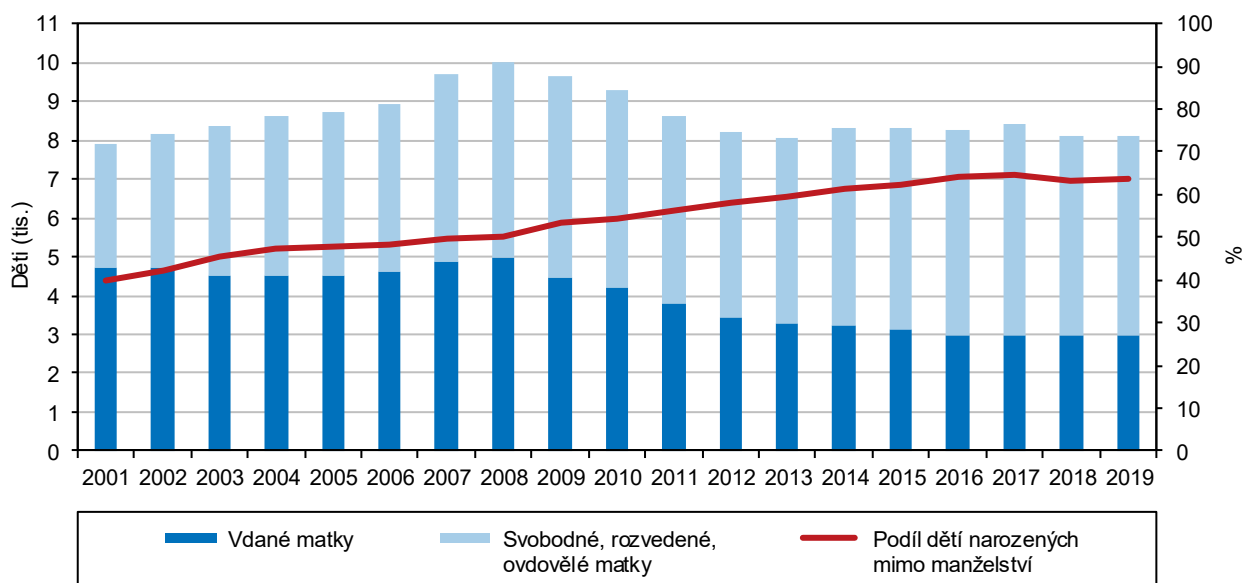

Nejvyšší podíl dětí narozených mimo manželství.

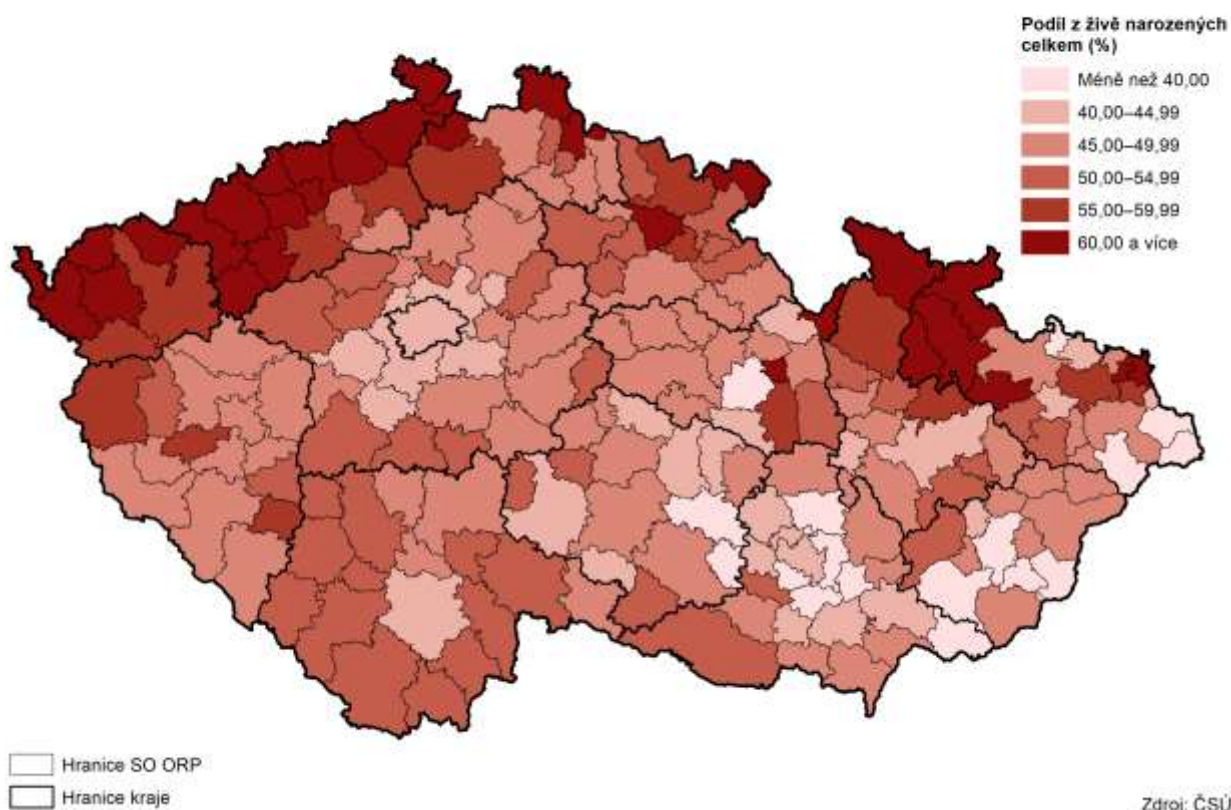
V roce 2019 se narodilo 5 138 dětí mimo manželství, což je o 6 dětí (0,1 %) více, než v roce 2018. Podíl dětí narozených mimo manželství meziročně vzrostl o 0,1 p. b. a v porovnání s celorepublikovým průměrem (48,2 %) byl vyšší o 15,3 p. b. Od roku 2001 došlo k meziročnímu snížení podílu dětí narozených mimo manželství pouze v roce 2018, kdy tento podíl poklesl o 1,2 p. b. Od roku 2017 je podíl dětí narozených mimo manželství již třetím rokem nejvyšší z celé republiky.

Graf 1.7 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2019

Přes velmi mírný pokles porodnosti...

Od roku 2008, kdy hodnota porodnosti dosáhla 12,0 ‰, porodnost spíše klesá. V roce 2019 byla v Ústeckém kraji zaznamenána porodnost 9,9 ‰ (počet živě narozených na 1 tis. obyvatel). Meziročně došlo jen k velmi mírnému poklesu o 0,01 bodů promile a porodnost, zjištěná za rok 2019 je třetí nejnižší od roku 2001. V porovnání s průměrem za celou ČR je hodnota kraje o 0,7 bodů promile nižší.

...pokračuje růst úhrnné plodnosti.

I přes meziroční mírný pokles počtu narozených dětí došlo k meziročnímu nárůstu úhrnné plodnosti¹, který v roce 2019 dosáhl hodnoty 1,726 a byl tak o 0,016 vyšší než hodnota za ČR, která činila 1,709. Vyjma meziročního poklesu v roce 2018 pozorujeme v posledních sedmi letech nárůst úhrnné plodnosti.

Po deseti letech poklesu byl zaznamenán nárůst potratů,...

V průběhu roku 2019 dosáhl počet potratů v Ústeckém kraji hodnoty 3 363, což je o 42 potratů (1,3 %) více než v roce 2018. Jedná se o první meziroční nárůst od roku 2009 a druhou nejnižší hodnotu od roku 2001. Vysoká potratovost je negativním jevem Ústeckého kraje. Zaznamenaných 4,1 potratů na 1 tis. obyvatel kraje je v mezikrajském srovnání nejhorším výsledkem, meziročně došlo k nárůstu potratovosti o 0,1 bodů promile. Republikový průměr dosáhl za rok 2019 hodnoty 2,98 a byl tak o 1,12 bodů promile nižší, než hodnota za Ústecký kraj. Potratovost v kraji je od roku 1990, s výjimkou let 1999, 2000 a 2002, neustále nejvyšší v rámci celé ČR.

... jak samovolných, tak umělých přerušení.

Z celkového počtu potratů bylo 1 244 samovolných. Meziročně došlo k nárůstu samovolných potratů o 8 případů, tj. 0,6 % a jejich podíl na celkovém počtu potratů v roce 2019 meziročně poklesl o 0,2 p. b. V loňském roce bylo provedeno 2 005

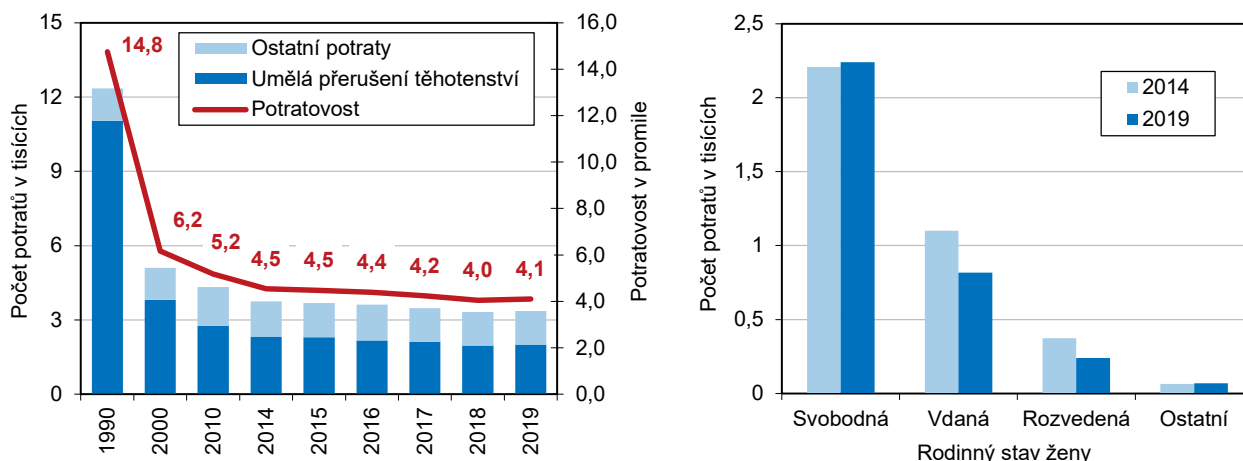
¹ Počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné.

umělých přerušení těhotenství, což znamená meziroční nárůst o 43 (2,2 %). Meziroční nárůst umělých přerušení těhotenství byl zaznamenán poprvé po pěti letech a za posledních deset let se jedná o druhou nejnižší hodnotu. Podíl umělých přerušení těhotenství na celkovém počtu potratů dosáhl hodnoty 59,6 % a meziročně vzrostl o 0,5 p. b.

Graf 1.8 Počet potratů a potratovost (v ‰), počet potratů dle rodinného stavu ženy v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

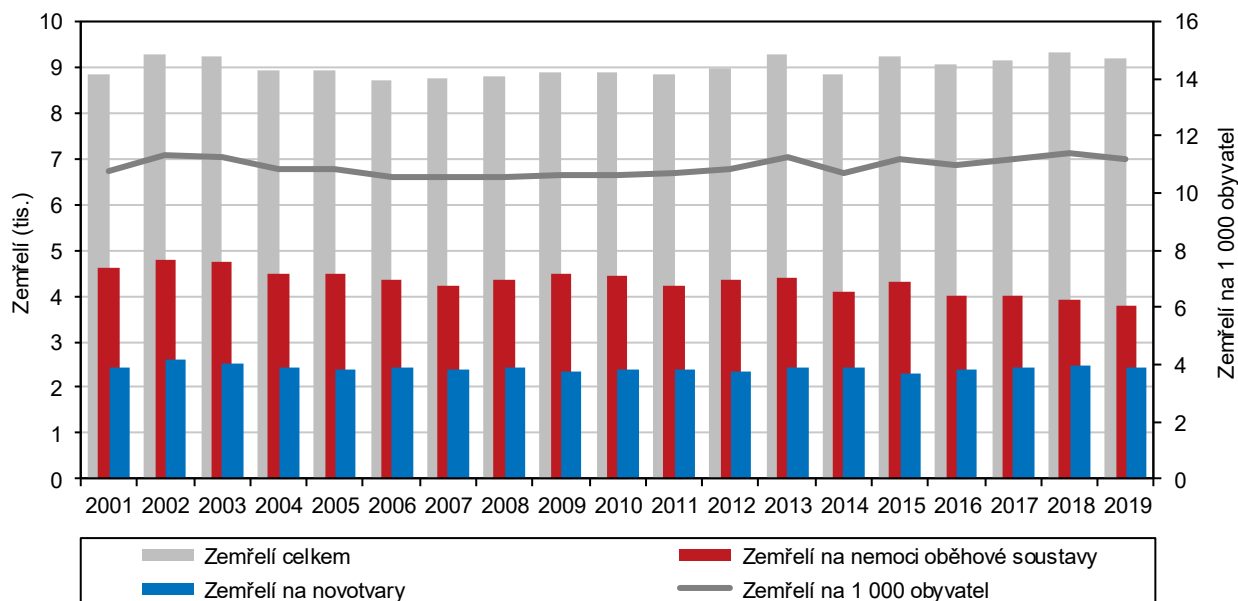

Pokles potratů u matek do 24 let.

Nejvíce potratů bylo v loňském roce zaznamenáno u svobodných žen, jejichž podíl na všech potratech činil 66,6 %. V období let 2014–2019 podíl potratu u svobodných žen s výjimkou roku 2015 meziročně rostl, naopak podíl vdaných žen v tomto období klesal a v roce 2019 dosáhl podílu 24,3 % na celkovém počtu potratů. Umělá přerušení těhotenství nejčastěji vyžadovaly ženy u prvních dětí, a to v 58,4 % z celkového počtu provedených přerušení. V loňském roce bylo provedeno rovněž 27,2 % umělých přerušení těhotenství ze zdravotních důvodů.

Graf 1.9 Zemřelí

Zdroj: ČSÚ

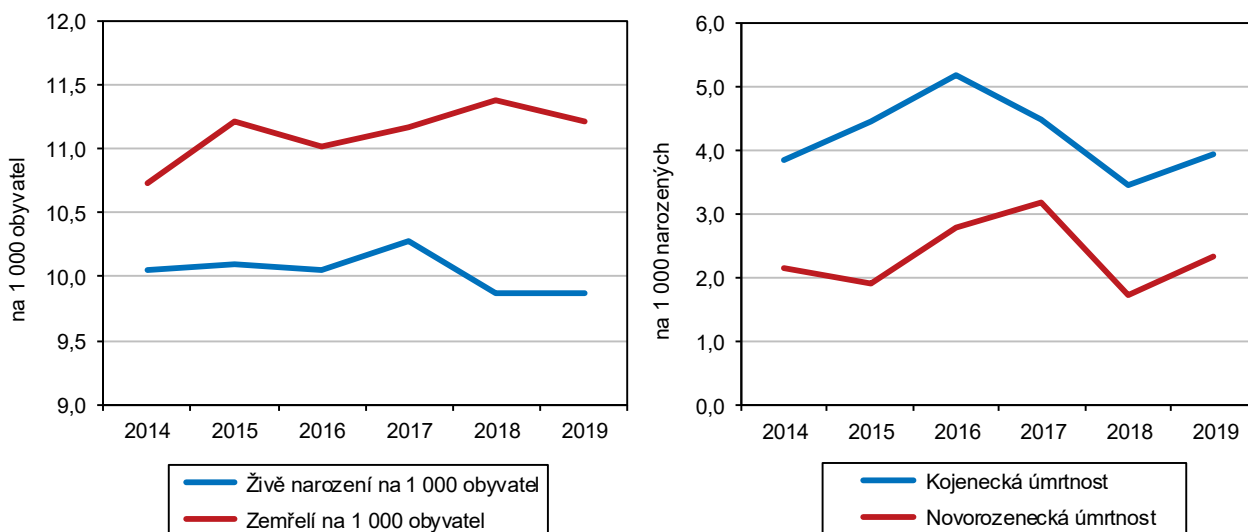

I přes pokles úmrtnosti třetí nejvyšší úmrtnost v ČR.

Vysoká úmrtnost, vyjádřená obecnou mírou úmrtnosti (počet zemřelých na 1 000 obyvatel) v Ústeckém kraji přetrvávala i v loňském roce. V loňském roce v Ústeckém kraji zemřelo 9 208 osob, meziročně počet zemřelých poklesl o 130 (1,4 %) osob. Mezi zemřelými bylo 51,7 % mužů a 80,4 % zemřelých tvořily osoby ve věku 65 a více let. V přepočtu na tisíc obyvatel Ústeckého kraje zemřelo 11,2 osob (pokles oproti roku 2018 o 0,2 bodů promile.). Úmrtnost v kraji představovala třetí nejvyšší hodnotu v rámci mezikrajského srovnání. Vyšší úmrtnost byla zaznamenána v Karlovarském a Moravskoslezském kraji. Průměr ČR (10,5 ‰) byl v kraji překročen o 0,7 bodů promile. Od roku 2014 vzrostla úmrtnost v Ústeckém kraji o 0,5 bodů promile.

Graf 1.10 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

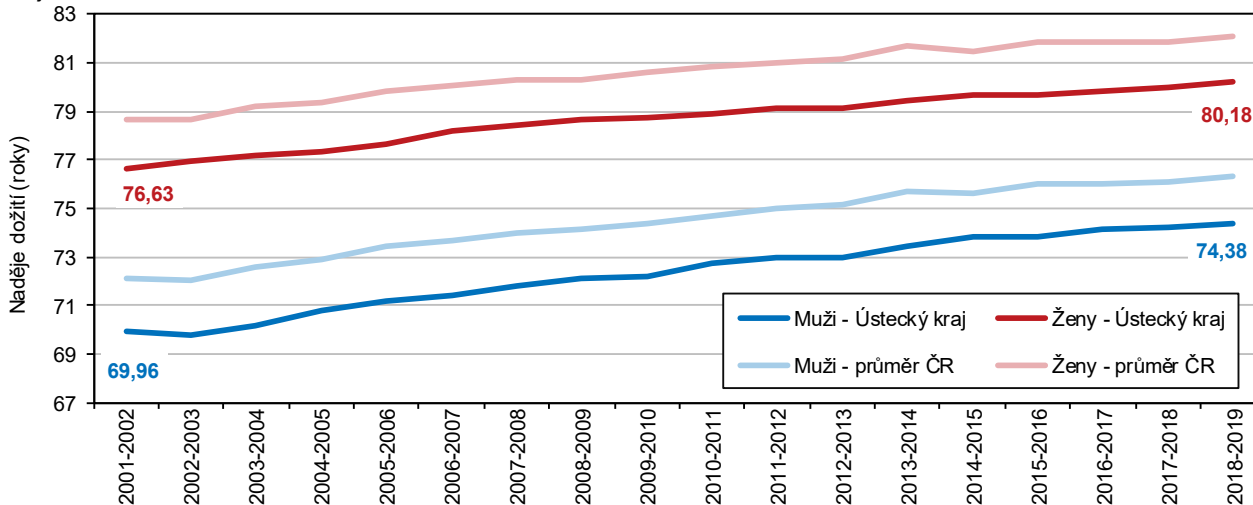

Přetrvává vysoká kojenecká a novorozenecká úmrtnost.

Ústecký kraj patří v rámci ČR ke krajům s nejhorší novorozeneckou a kojeneckou úmrtností. V roce 2019 dosáhl v mezikrajském srovnání nejhorších hodnot, když se novorozenecká úmrtnost dostala na hodnotu 2,3 (meziroční nárůst o 0,6 bodů promile) a kojenecká úmrtnost na 4,0 (meziroční nárůst o 0,5 bodů promile). V porovnání s průměrem za celou ČR je v našem kraji novorozenecká úmrtnost vyšší o 0,8 bodů promile a kojenecká úmrtnost o 1,4 bodů promile.

Graf 1.11 Naděje dožití při narození v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Nejčastější příčinou úmrtí jsou nemoci oběhové soustavy.

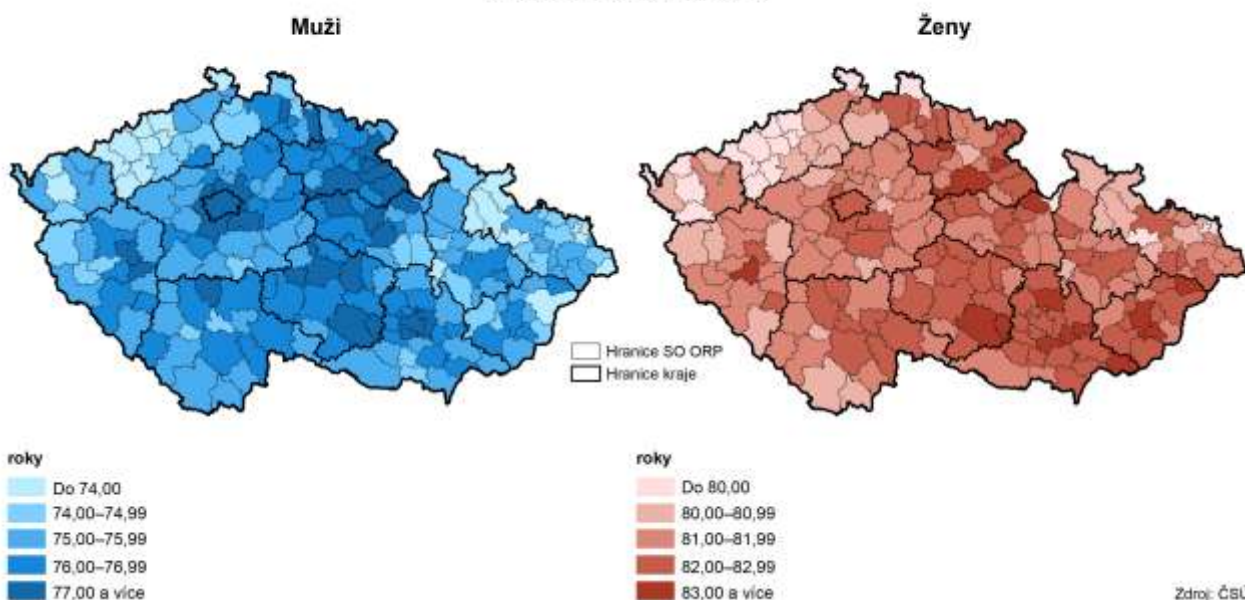
Nejčastější příčinou úmrtí v Ústeckém kraji zůstaly nemoci oběhové soustavy, které tvořily 41 % všech úmrtí a i nadále na ně umíraly častěji ženy. Druhou nejčastější příčinou úmrtí tvořili zemřelí na novotvary (26,3 %), na které naopak častěji umírali muži. Rovněž byly častější příčinou smrti u mužů nemoci dýchací soustavy, které byly třetí nejčastější skupinou příčin úmrtí celkově (7,4 %), meziročně zaznamenal jejich podíl na zemřelých nárůst o 0,6 p. b.

Střední délka života se prodlužuje, rychleji u mužů.

Střední délka života mužů se převážně prodlužuje rychleji, čímž se snižuje rozdíl v naději dožití mezi pohlavími. Jestliže v období 2001–2002 činil rozdíl mezi střední délkou života mužů a žen téměř 6,7 roku, v období let 2018–2019 to již bylo pouze 5,8 let a jde o šestý nejvyšší rozdíl v mezikrajovém srovnání.

V posledních letech dochází v celé České republice převážně ke zvyšování naděje dožití, hodnoty Ústeckého kraje však patří nadále k nejnižším. Muž narozený v roce 2019 v Ústeckém kraji se pravděpodobně dožije 74,38 let (meziroční zvýšení o 0,19 roku), naproti tomu očekávaný věk stejně narozené ženy by činil 80,18 let (meziroční zvýšení o 0,19 roku). Proti průměru České republiky zaostávala naděje dožití v loňském roce u mužů i žen v Ústeckém kraji o 1,9 roku.

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2015 až 2019

Nejvyšší saldo migrace za posledních 10 let,...

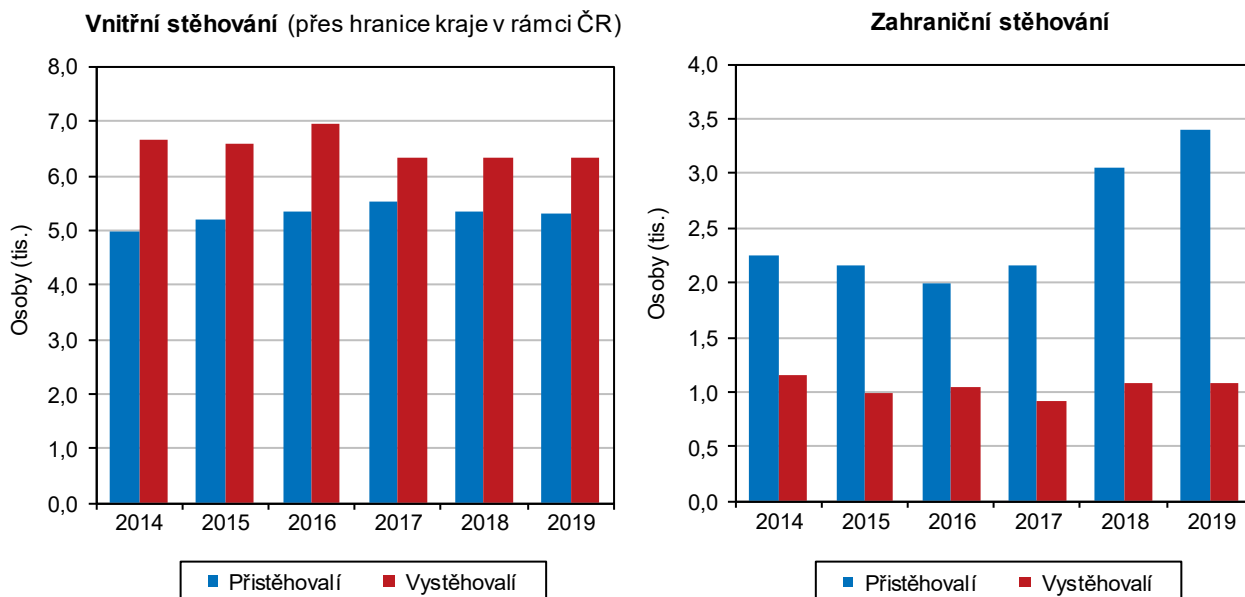
Od ledna do konce prosince se do kraje přistěhovalo 8 696 obyvatel a vystěhovalo 7 406 obyvatel. Počet přistěhovalých meziročně vzrostl o 323 (3,9 %) osob, počet vystěhovalých meziročně poklesl o 19 (0,3 %) osob. Za posledních deset let se jedná o nejvyšší kladné saldo migrace (+1 290 osob). Mezi přistěhovalými převažovali muži, kterých bylo 54,2 %, naopak mezi vystěhovalými byl nepatrně větší podíl žen, a to 50,1 %. Jak u přistěhovalých, tak u vystěhovalých převažovaly osoby ve věku 25–34 let.

... a to i přes zápornou vnitrostátní migraci.

Zatímco vnitrostátní migrace Ústeckého kraje byla v loňském roce záporná (-1 023 osob), do kraje se z jiných oblastí ČR přistěhovalo 5 299 osob a vystěhovalo 6 322 osob, saldo zahraniční migrace kraje bylo kladné +2 313 osob (z ciziny se do kraje přistěhovalo 3 397 osob a do zahraničí se vystěhovalo 1 084 osob).

Graf 1.12 Migrace v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Věková struktura, index stárí, naděje dožití

Věková struktura.

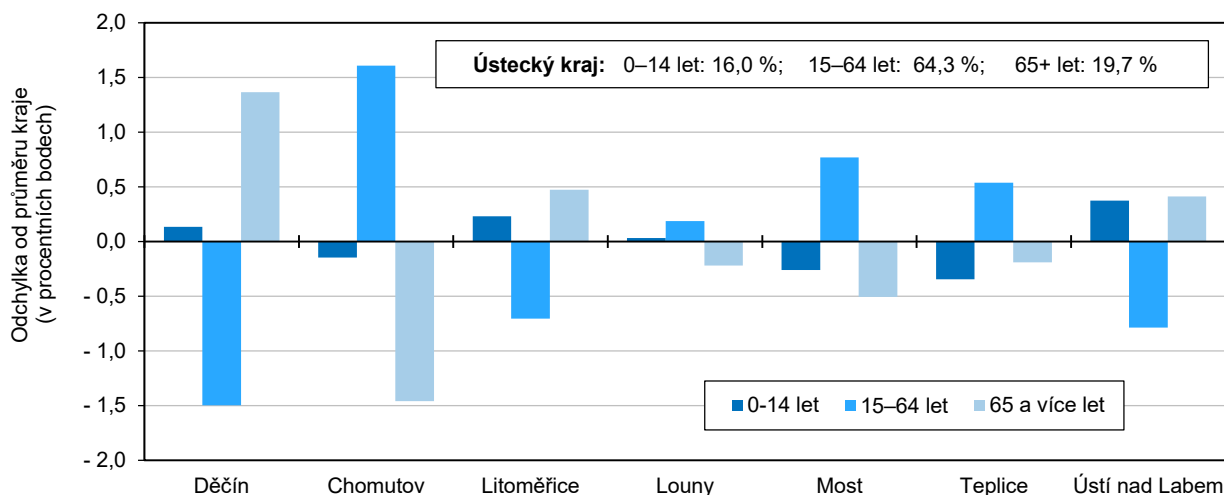
Věková struktura obyvatelstva se v každé populaci vytváří dlouhodobým vývojem porodnosti, úmrtnosti a migrace. Promítnutí všech těchto událostí do věkové struktury obyvatelstva Ústeckého kraje nejnázorněji přibližuje věková pyramida (graf 1.14 na následující straně), která zachycuje stav roku 2009 a 2019.

V populaci poklesl podíl dětí...

V roce 2019 se podíl nejmladší věkové kategorie (děti do 15 let) v Ústeckém kraji velmi mírně snížil. Oproti předchozímu roku počet dětí klesl o 51 na 131 591 osob a podíl této věkové skupiny na celkové populaci kraje se nezměnil a zůstal na hodnotě 16,0 %. Stejné hodnoty dosáhl i celorepublikový průměr. Větší podíl na obyvatelstvu do 14 let mají muži, a to 51,2 %, v roce 2001 to bylo 51,3 %. Od roku 2001 do roku 2019 se i přes mírné meziroční nárůsty v letech 2010–2017 podíl dětské složky v populaci snížil o 0,6 p. b.

Graf 1.13 Srovnání věkové struktury obyvatel v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

...i podíl osob
v produktivním věku,...

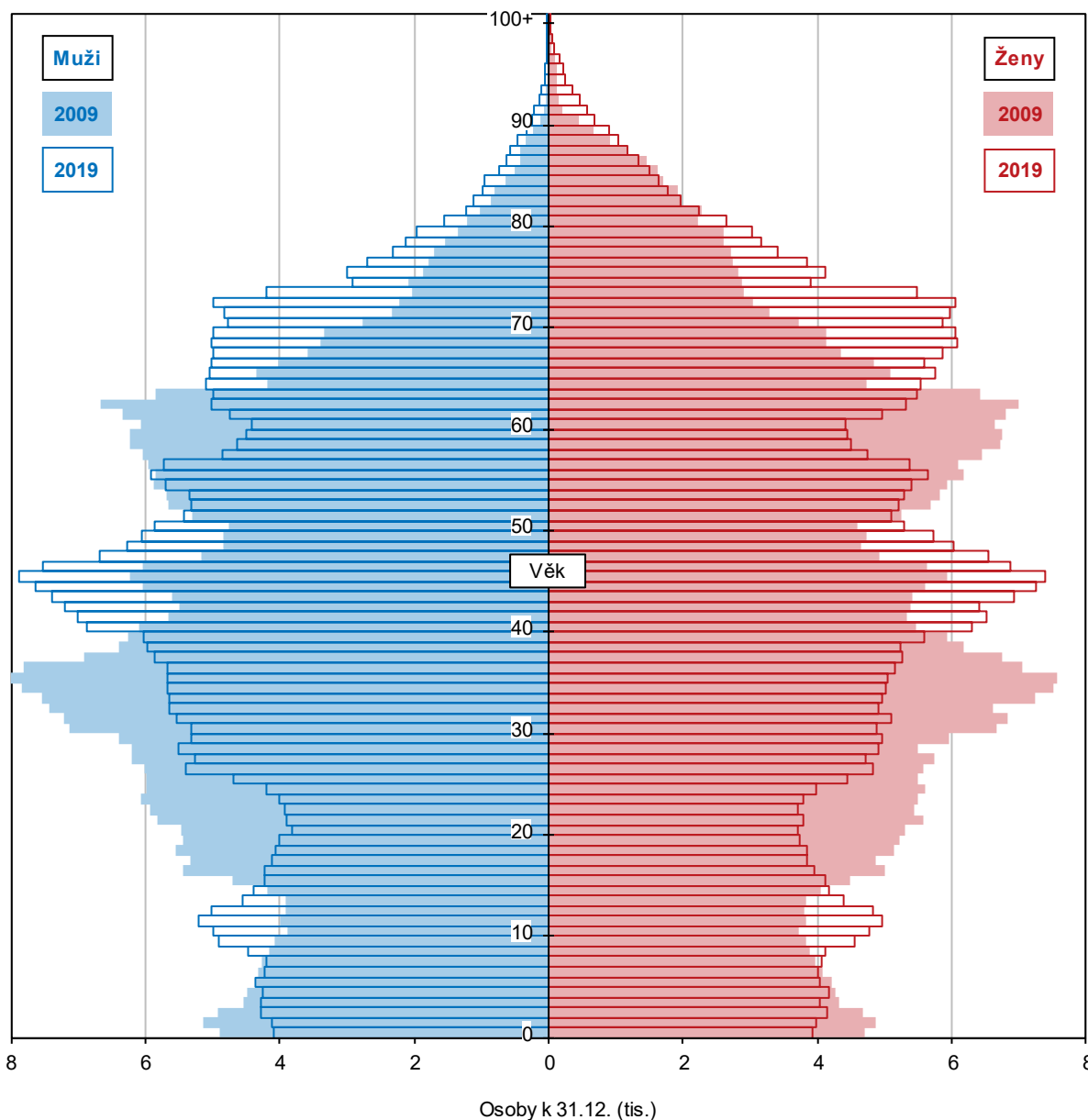
Největší podíl na obyvatelstvu mají osoby ve věku 15-64 let, jejich podíl dosáhl v roce 2019 hodnoty 64,3 %. Oproti roku 2018 je to pokles o 3 251 (0,4 %) osob. V této věkové složce převažují muži, kterých je 51,5 %. Od roku 2001 se podíl mužů na obyvatelstvu ve věku 15-64 let zvýšil o 1,2 p. b. Podíl této složky obyvatelstva od roku 2008 meziročně klesá a od roku 2001 došlo ke snížení o 6,8 p. b.

...podíl seniorů naopak
roste.

Obyvatel ve věku 65 a více let žilo v roce 2019 v Ústeckém kraji 161 527 a proti roku 2018 to bylo o 3 478 osob více, podíl této skupiny na populaci kraje stoupl o 0,4 procentního bodu a činil 19,7 %. Proti celorepublikovému průměru byl nižší o 0,3 p. b. Mezi obyvateli ve věku 65 a více let převládají ženy (57,6 %), jejich podíl se však neustále zmenšuje, od roku 2001 poklesl o 4,4 p. b. Podíl všech seniorů na populaci od roku 2004 trvale roste a od roku 2001 se zvýšil o 7,5 p. b.

Graf 1.14 Věkové složení obyvatel Ústeckého kraje v letech 2009 a 2019

Zdroj: ČSÚ

Populace stárne...

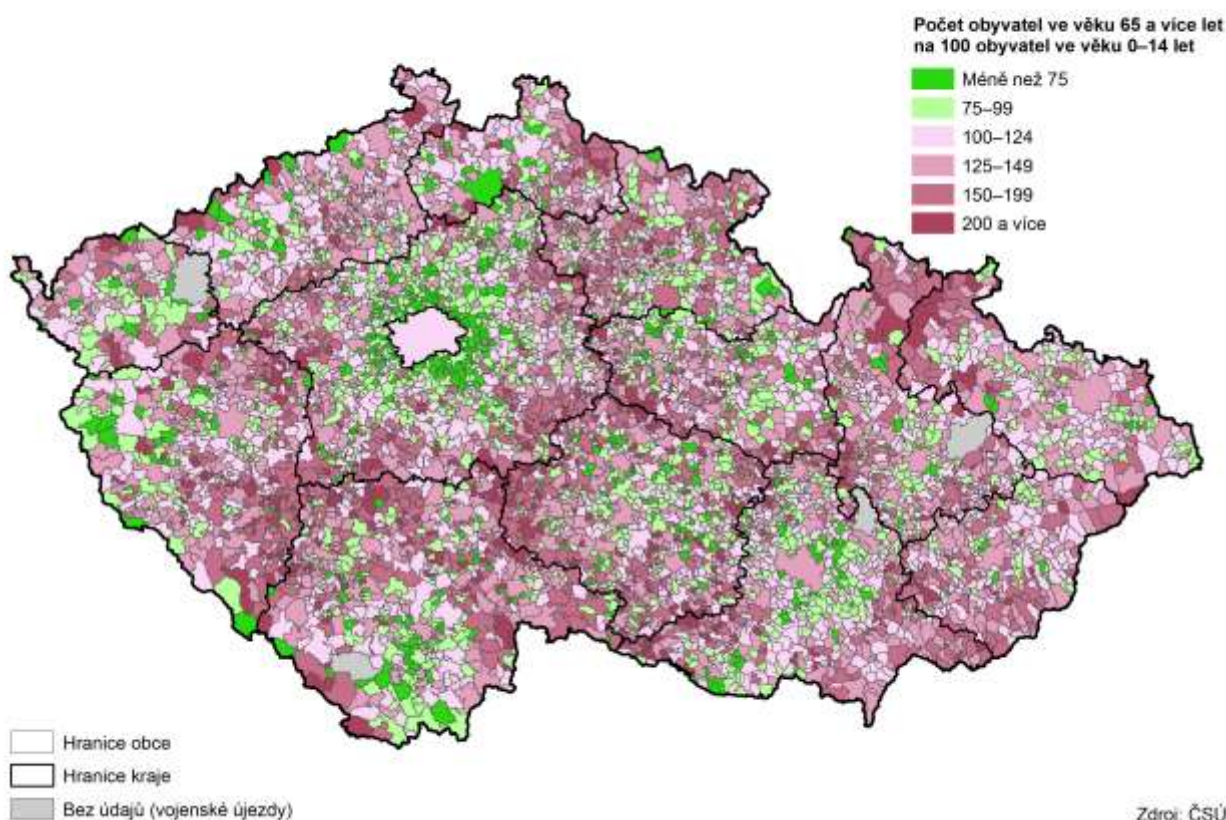
Z uvedených údajů lze sledovat, že i v Ústeckém kraji se projevuje stárnutí populace každoročním zvyšováním podílu obyvatel starších 65 let. Rok 2011 tak byl posledním

rokem, ve kterém byl podíl dětské složky obyvatel vyšší než podíl obyvatel ve věku 65 a více let. Nárůst podílu seniorů v populaci kraje souvisí s tím, že roste naděje dožití (lidé se dožívají vyššího věku) a do seniorské kategorie přechází silná populační vlna obyvatel. V roce 2019 dosáhl rozdíl mezi oběma věkovými kategoriemi téměř 30 tis. osob.

...a index stáří se zvyšuje.

Ukazatelem, který zřetelně zachycuje demografické stárnutí obyvatelstva, je index stáří (počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0 až 14 let). Index stáří dlouhodobě roste, od roku 2001 vzrostla jeho hodnota téměř o 50 bodů a v roce 2019 dosáhl v Ústeckém kraji hodnoty 122,7 (tedy, že na 100 dětí připadlo 122,7 osob starších 65 let), zatímco v celé České republice činila jeho hodnota 124,6. Velký rozdíl v hodnotě tohoto ukazatele lze pozorovat při porovnání podle pohlaví. U mužů v Ústeckém kraji byla tato hodnota 101,6 (v ČR 102,5), u žen dosáhla hodnota indexu stáří 145 (v ČR 147,9).

Index stáří v obcích k 31. 12. 2019

Zdroj: ČSÚ

Nejvíce seniorů žije v okrese Děčín.

Z pohledu jednotlivých okresů měl v roce 2019 nejvyšší podíl dětí v obyvatelstvu okres Ústí nad Labem (16,4 %), nejméně Teplice (15,7 %). Nejvíce seniorů bylo v okrese Děčín (21,0 %), nejméně pak v Chomutově (18,2 %). Nejvyšší index stáří v kraji byl v roce 2019 zaznamenán v okrese Děčín (130,2), naproti tomu nejnižší v okrese Chomutov (114,7).

Roste průměrný věk.

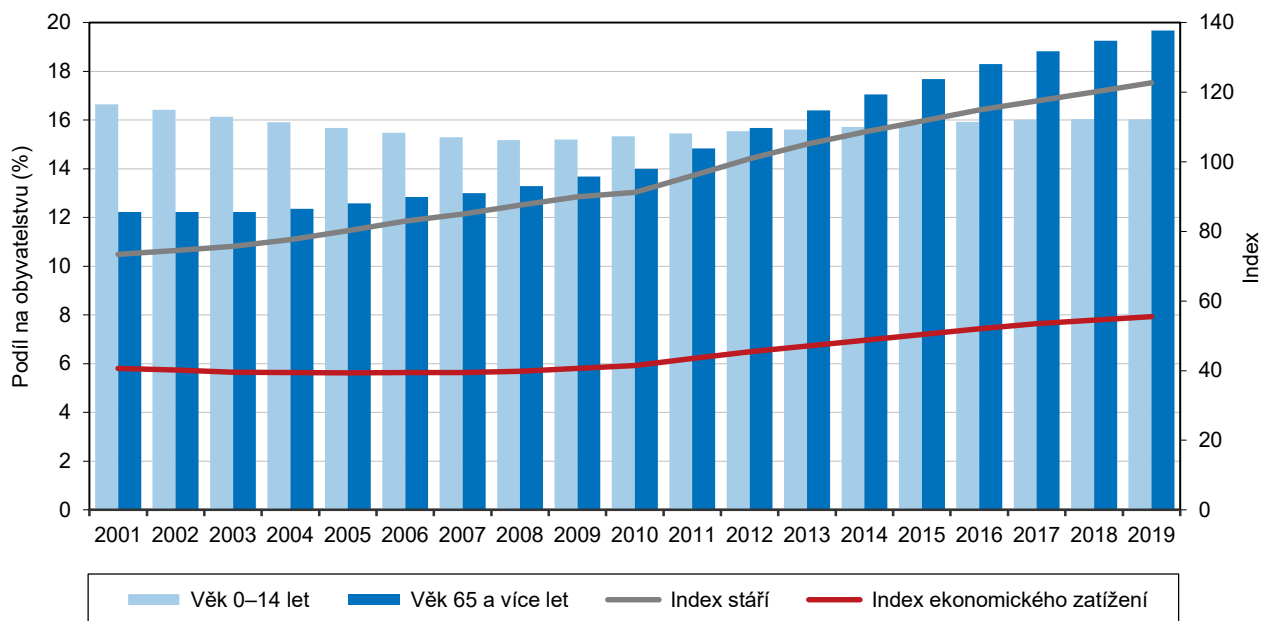
Vzhledem ke stárnutí populace se průměrný věk obyvatel kraje obdobně jako v celé České republice zvyšuje. Ústecký kraj patří ke krajům s nejnižším průměrným věkem obyvatel. Od roku 2003 do roku 2010 měl náš kraj nejnižší průměrný věk obyvatel v ČR, od roku 2011 do roku 2017 mu patřila druhá pomyslná příčka a od roku 2017 zaujímá třetí pozici po Středočeském kraji a Praze. Meziročně vzrostl průměrný věk obyvatel Ústeckého kraje o 0,2 roku na 42,2 roku, od roku 2001 se průměrný věk

zvýšil o 4,2 roku. V ženské části populace byl průměrný věk v loňském roce 43,6 let (proti 2001 více o 4,1 roku), u mužů to bylo o necelé tři roky méně, a to 40,9 let (proti 2001 o 4,3 roku).

Graf 1.15 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Ústeckém kraji (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Rostou indexy závislosti.

Dalšími ukazateli, které hodnotí vzájemné zastoupení jednotlivých věkových skupin v populaci, jsou indexy závislosti. Index závislosti I (počet dětí ve věku 0 až 14 let na 100 osob ve věku 15 až 64 let) byl v kraji v loňském roce 24,9 a v meziročním srovnání stoupl o 0,1 p. b. Ukazatel nám říká, že na 100 obyvatel ve věku 15–64 let připadlo téměř 25 dětí. Od roku 2008 se index závislosti I meziročně zvyšuje. Hodnota indexu závislosti II, která dosáhla hodnoty 30,6, ukázala, že na 100 obyvatel ve věku 15–64 let připadlo téměř 31 osob starších 65 let. Rovněž tento index v posledních letech pravidelně roste, jeho meziroční nárůst můžeme sledovat od roku 2004. Poslední hodnota, kterou lze měřit vzájemné zastoupení věkových skupin, je index ekonomického zatížení, který udává, že v roce 2019 připadlo na 100 obyvatel ve věku 15–64 let 55,5 obyvatel v dětském a poproduktivním věku. I u tohoto indexu zaznamenáváme v posledních dvanácti letech meziroční nárůst. V roce 2019 byl tento nárůst čtvrtý nejvyšší.

Projekce obyvatelstva

Počet obyvatel poklesne o 16,4 %.

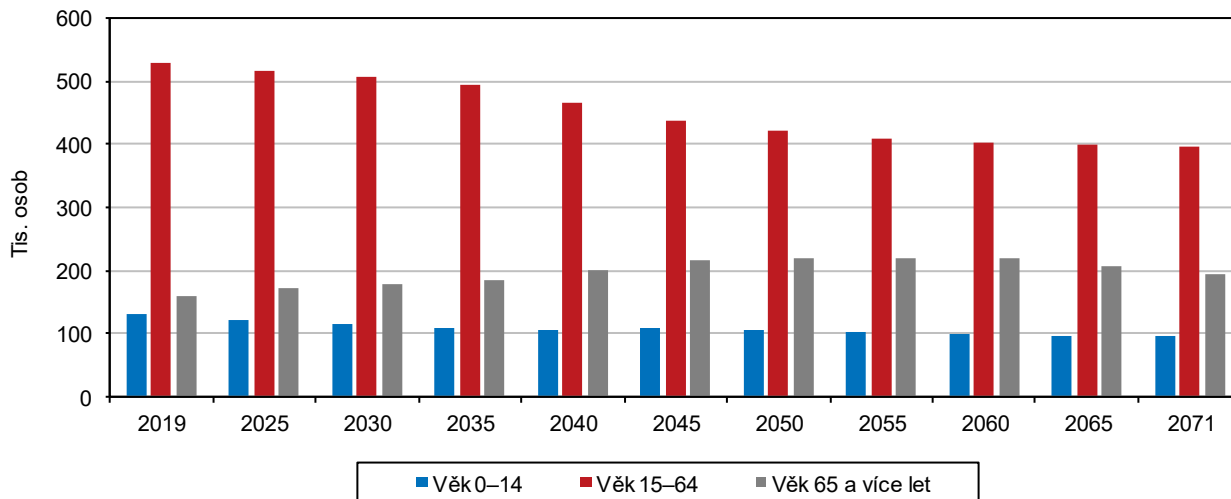
Dle projekce obyvatelstva v krajích ČR zpracované do roku 2070 poklesne počet obyvatelstva Ústeckého kraje o 134 tis. na 687 tis. osob, což znamená pokles o 16,4 %. Hlavní příčinou úbytku obyvatel bude ve sledovaném období ztráta obyvatel přirozenou měnou (-176 tis.), podpořená zápornou vnitřní migrací (-37 tis.). Jedinou složkou, která přispěje k populačnímu růstu tak bude zahraniční migrace, díky které se zvýší počet obyvatel o 78 tis. I přes očekávaný úbytek obyvatel zůstane Ústecký kraj stále pátým nejlidnatějším krajem ČR.

Obyvatelstvo bude stárnout rychleji.

Očekává se, že obyvatelstvo Ústeckého kraje bude stárnout rychleji než ve většině krajů – průměrný věk vzroste o 5,3 na 47,3 roku (u mužů 46,4 let a v případě žen 48,2 let). Podíl osob ve věku 65 let a více by měl vzrůst z 19,3 % v roce 2019 na 28,5 % v roce 2071. Zastoupení obyvatel ve věku 0–14 let bude v Ústeckém kraji na úrovni 13,8 % v roce 2071, což je snížení o 2,2 p. b.

Graf 1.16 Projekce vývoje počtu obvatel dle věku v Ústeckém kraji (stav k 1. 1.)

Zdroj: ČSÚ (Projekce obyvatelstva)

Vzroste index stáří i ekonomického zatížení.

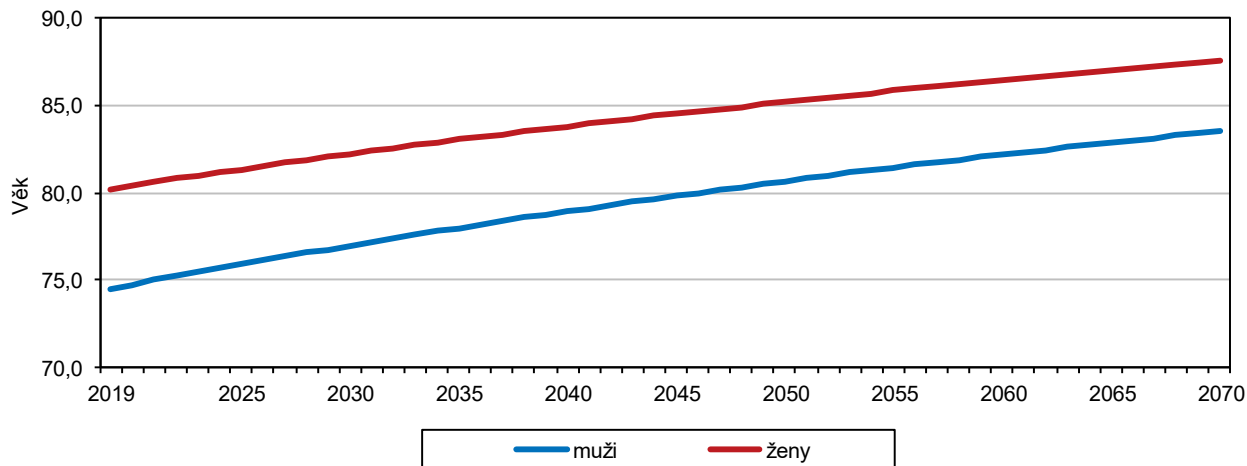
Vzhledem k předpokládanému poklesu počtu dětí a růstu počtu seniorů poroste současně i index stáří, který by měl růst až na 205,8 v roce 2071, na 100 obyvatel 0–14 bude připadat 205,8 obyvatel ve věku 65 let a více. Z pohledu indexu ekonomického zatížení by v Ústeckém kraji v roce 2071 mělo připadat 89,1 osob ve věku 0–19 a 65 a více let na 100 osob ve věkové skupině 20–64 let.

Vzroste naděje dožití u obou pohlaví.

Dle projekce poroste naděje dožití nejrychleji ze všech krajů, i tak ale zůstane u obou pohlaví v mezikrajovém porovnání nejnižší. Rychleji poroste naděje dožití u mužů, která se zvýší o 9 let na hodnotu 83,5 let. U žen se pak předpokládá růst o 7,3 roku na hodnotu 87,5 v roce 2070.

Graf 1.17 Projekce naděje dožití při narození v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ (Projekce obyvatelstva)

2. Sociální vývoj

Zaměstnanost vč. ekonomické aktivity

Výběrové šetření pracovních sil.

Ekonomicky aktivní obyvatelstvo, tvořící pracovní sílu², jsou osoby patnáctileté a starší, které splňují požadavky na zařazení mezi zaměstnané a nezaměstnané. Údaje o ekonomické aktivitě populace jsou získávány z výběrového šetření pracovních sil (VŠPS).

Pracovní sílu tvořilo 395 tis. obyvatel,...

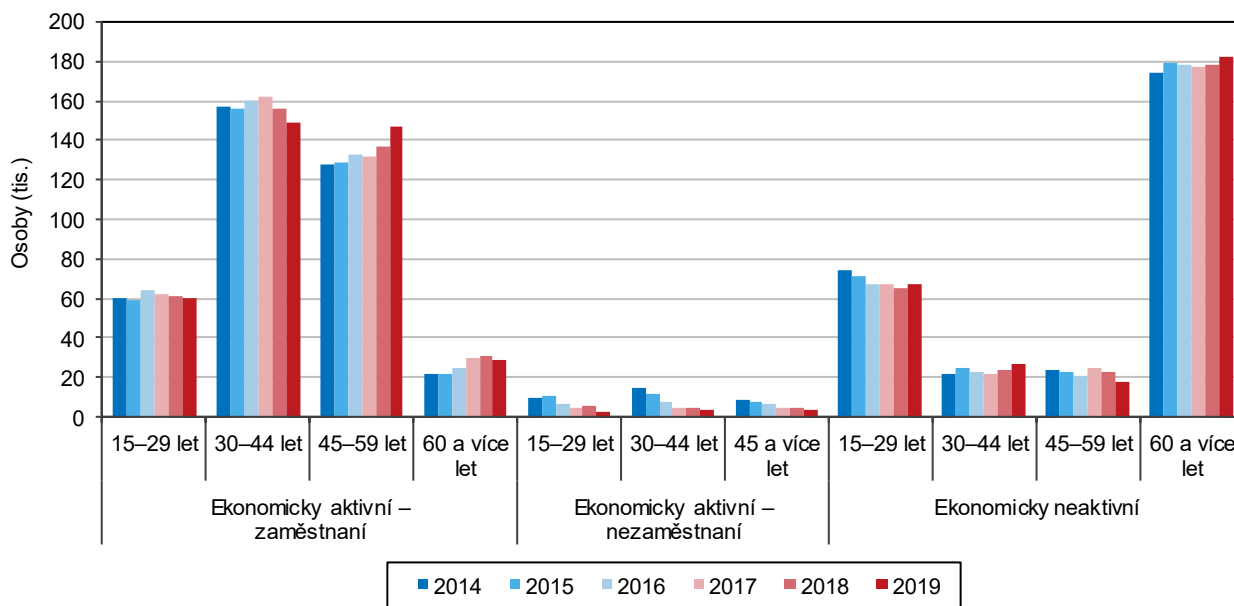
Podle výsledků tohoto šetření vyplývá, že pracovní potenciál Ústeckého kraje byl v roce 2019 tvořen 395 tisíci obyvateli, meziročně se objem pracovní síly snížil o 4,7 tis. osob. Od roku 2001 došlo k poklesu pracovní síly o 21,9 tis. obyvatel.

...její objem klesá...

Na změny ve struktuře pracovní síly podle věku působí nejen demografické vlivy, ale i měnící se míra ekonomické aktivity u nejmladších (prodlužující se příprava na povolání) i nejstarších věkových kategorií (prodlužování věku pro odchod do důchodu). Ještě v roce 2001 se na pracovní síle v kraji podílely osoby do 29 let 27,4 %, přitom do roku 2019 jejich podíl klesl o 11,6 p. b. na 15,8 %, republikový průměr dosáhl 15,2 %. Meziročně poklesl podíl osob do 29 let na pracovní síle o 0,9 p. b., jednalo se o nejvyšší meziroční pokles od roku 2014. Rovněž meziročně poklesl podíl osob ve věku 60 a více let o 0,5 p. b. na hodnotu 7,4 %, tento meziroční pokles byl nejvyšší za posledních 19 let. V porovnání s republikovým průměrem je podíl v kategorii pracovní síly ve věku 60 a více let o 1,3 p. b. nižší v našem kraji.

Graf 2.1 Obyvatelstvo Ústeckého kraje podle ekonomické aktivity a věku

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

...a zvyšuje se podíl osob ve vyšším věku.

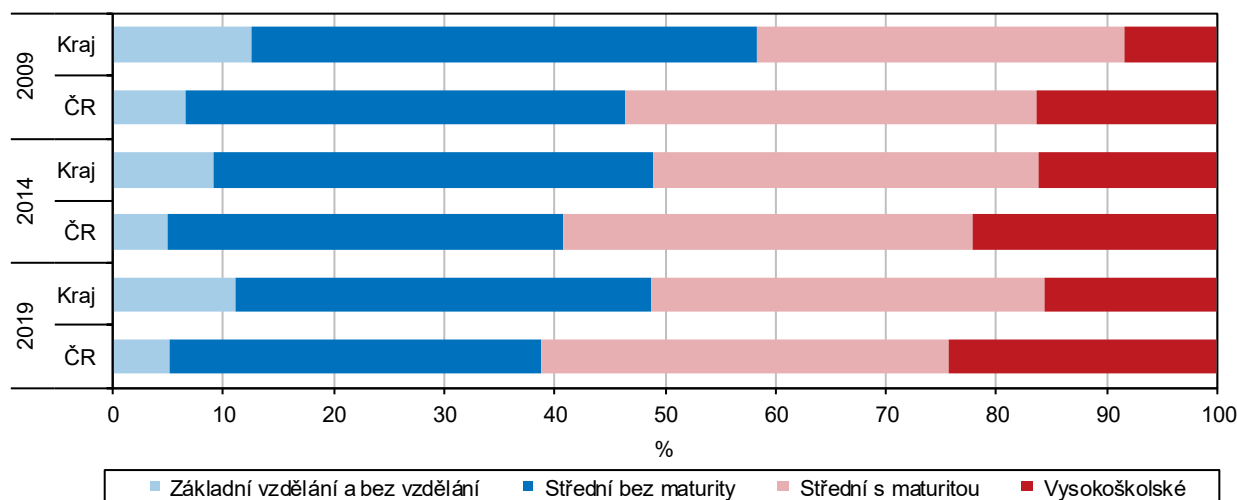
Největší podíly na pracovní síle měly osoby ve věkových kategoriích 30–44 let a 45–59 let, v roce 2019 tvořily 38,8 resp. 38 % celkového objemu pracovní síly. Podíl osob ve věku 30–44 let v období 2003–2013 rostl, v posledních šesti letech však převážně klesal, přičemž meziroční pokles o 1,5 p. b. v roce 2019 byl nejvyšší od roku 2001 – podíl osob v této kategorii byl v roce 2019 o 3,0 p. b. vyšší než v roce 2001. Rovněž meziroční nárůst podílu osob v kategorii 45–59 let ve výši 2,9 p. b.

² Pracovní sílu tvoří osoby ekonomicky aktivní, a to jak zaměstnaní, tak nezaměstnaní. Zaměstnaní se dále člení podle postavení v zaměstnání na zaměstnance, zaměstnavatele a pracující na vlastní účet.

v roce 2019 byl nejvyšší za posledních devatenáct let a při porovnání s rokem 2001 se podíl těchto osob na pracovní síle zvýšil o 3,1 p. b.

Graf 2.2 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Ústeckém kraji a ČR

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Převažují osoby se středním vzděláním.

Z pohledu vzdělání tvořily v roce 2019 největší podíl osoby se středním vzděláním bez maturity a se středním vzděláním s maturitou, a to 37,5 resp. 35,7 %. Podíl ve výši 15,6 % patřil vysokoškolsky vzdělané pracovní síle a 11,2 % tvořily osoby se základním vzděláním a bez vzdělání.

Úroveň vzdělanosti pracovní síly roste, stále však zaostává za průměrem ČR.

Meziročně došlo k poklesu podílu v obou kategoriích středního vzdělání, a to o 0,1 p. b. u středního vzdělání bez maturity a o 1,9 p. b. u vzdělání s maturitou. Naopak podíl pracovní síly se základním vzděláním meziročně vzrostl o 0,8 p. b., podíl vysokoškolsky vzdělaných osob vzrostl o 1,3 p. b. V porovnání s rokem 2002 nejvíce poklesl podíl osob se středním vzděláním bez maturity, a to o 9,9 p. b., zmenšil se také podíl osob se základním vzděláním o 1,2 p. b. Naproti tomu podíl vysokoškolsky vzdělaných osob vzrostl o 7,9 p. b. a podíl středoškolsky vzdělaných s maturitou vzrostl o 3,4 p. b.

Podíl vysokoškolsky vzdělané pracovní síly je v kraji dlouhodobě nižší, než je průměr ČR. V roce 2019 tento rozdíl činil 8,7 p. b. Naopak vyšší než průměr ČR je v Ústeckém kraji podíl pracovní síly se základním vzděláním, v roce 2019 činil rozdíl 6,1 p. b.

Roste podíl zaměstnaných v národním hospodářství.

Podíl zaměstnaných v národním hospodářství meziročně převážně roste. V roce 2019 jsme zaznamenali meziroční nárůst tohoto podílu o 1,1 p. b. na hodnotu 97,5 %, od roku 2001 tento podíl vzrostl o 10,8 p. b.

Na rozdíl od ostatních dat výběrového šetření pracovních sil jsou data o zaměstnaných dle sektorů zpracována dle kraje místa pracoviště. Zaměstnanost podle základních sektorů v Ústeckém kraji zachycuje graf 2.3.

Klesá počet zaměstnaných v primárním sektoru.

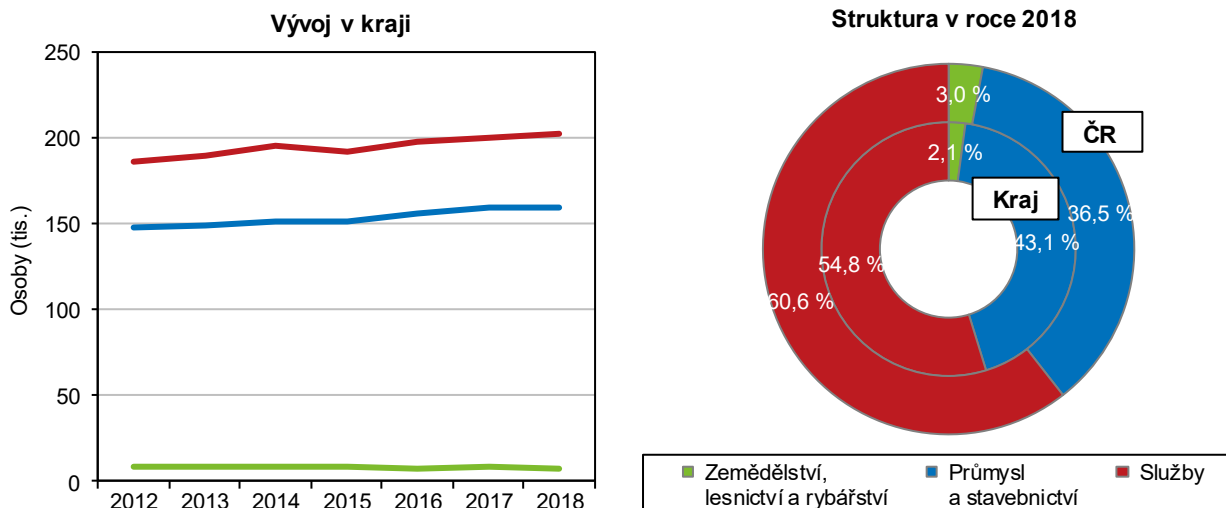
Nejmenší podíl zaměstnaných pracoval v roce 2018 v zemědělství, lesnictví a rybářství, a to 2,1 % a meziročně spíše stagnoval. Z dlouhodobého pohledu je však patrný pokles podílu zaměstnaných v primárním sektoru, a to v porovnání s rokem 2014 o 0,2 p. b., oproti roku 2001 o 1,7 p. b. Po třech letech růstu zaznamenal v roce 2018 meziroční pokles i podíl zaměstnaných v průmyslu a stavebnictví o 0,2 p. b. na hodnotu 43,1 %, v porovnání s rokem 2014 se tento podíl zvýšil o 0,5 p. b.

Největší podíl zaměstnaných pracoval v roce 2018 ve službách, a to 54,8 %. Po třech letech meziročního poklesu podílu zaměstnaných v terciálním sektoru byl v roce 2018 zaznamenán nárůst, a to o 0,3 p. b., od roku 2014 však podíl zaměstnaných v tomto sektoru poklesl o 0,3 p. b.

Graf 2.3 Zaměstnaní pracující v Ústeckém kraji podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

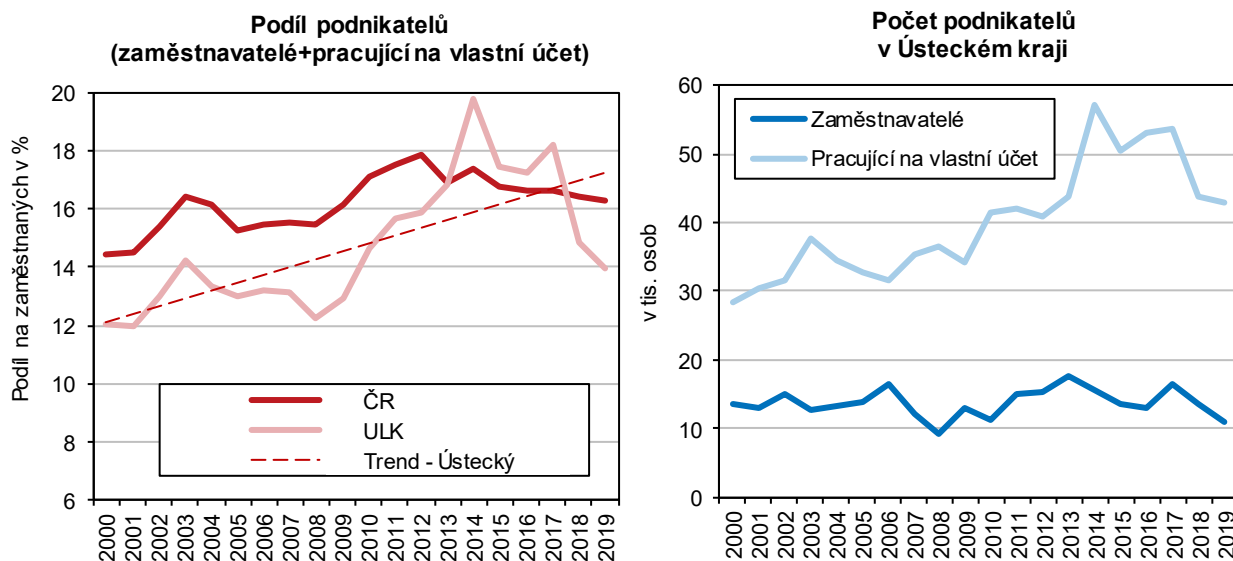

Z dlouhodobého pohledu roste podíl podnikatelů.

Z hlediska postavení v zaměstnání tvoří největší podíl zaměstnaných osob zaměstnanci vč. členů produkčních družstev (85,4 % v kraji v roce 2019); v postavení podnikatelů (tj. zaměstnavatelů a pracujících na vlastní účet) působilo v roce 2019 v kraji 13,9 % zaměstnaných osob, republikový podíl přitom činil 16,3 %. Dlouhodobě se (i přes meziroční výkyvy patrné zejména na krajské úrovni) projevuje růst podílu podnikatelů. To je zřejmé i z následujícího grafu, ve kterém byly krajské výkyvy vyrovnány pomocí lineárního trendu. Zatímco počet zaměstnavatelů kolísá s tendencí k poklesu, počet pracujících na vlastní účet dlouhodobě roste.

Graf 2.4 Zaměstnaní podle vybraných kategorií postavení v zaměstnání

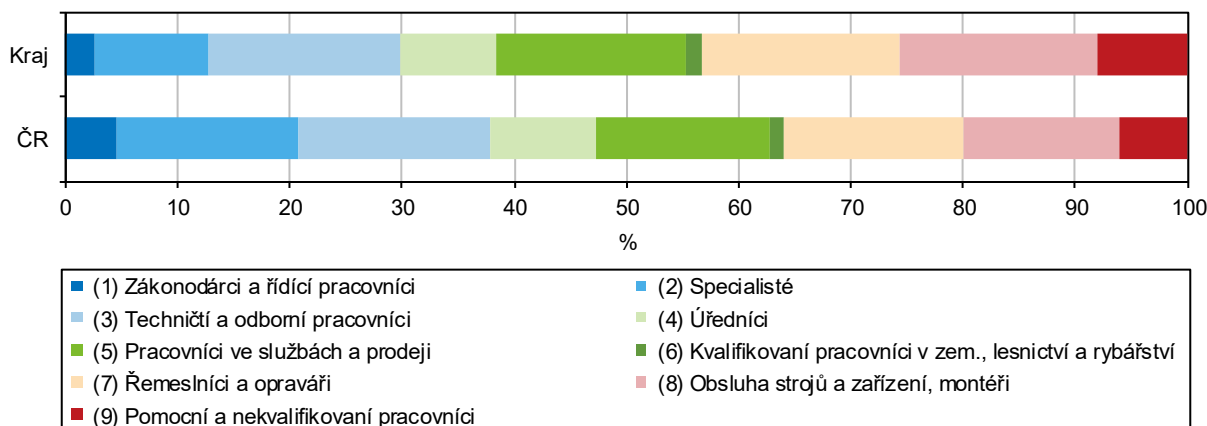
Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Zaměstnaní dle CZ-ISCO. Zaměstnaní se dle klasifikace CZ-ISCO třídí do 10 hlavních tříd. V roce 2019 pracovalo nejvíce osob jako obsluha strojů a zařízení, montéři (17,7 %) a jako řemeslníci a opraváři (17,6 %). Podílu 17,1 % dosáhli techničtí a odborní pracovníci a pracovníci ve službách a prodeji tvořili podíl 16,9 %. Při porovnání podílového zastoupení hlavních tříd zaměstnaní za celou ČR je v našem kraji zřejmý vyšší podíl pracovníků pracujících jako obsluha strojů a zařízení, a to o 3,9 p. b. Naopak zde pracovalo o 6,1 p. b. méně specialistů.

Graf 2.5 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnaní CZ-ISCO v Ústeckém kraji a ČR v roce 2019

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

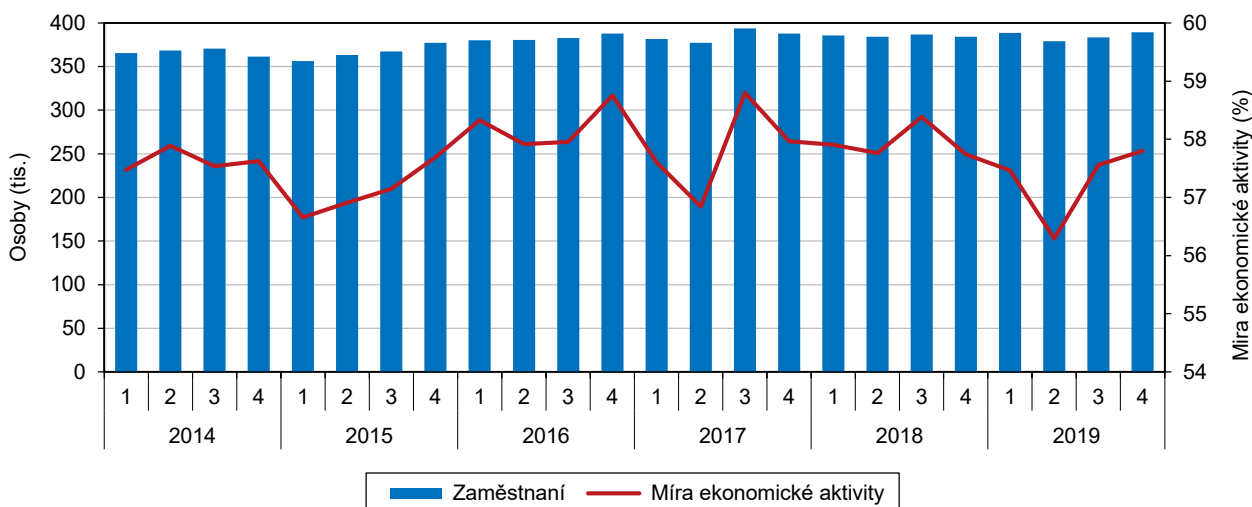

Míra zaměstnanosti patří k nejnižším v ČR.

Míra zaměstnanosti v Ústeckém kraji dlouhodobě výrazně zaostává za celorepublikovou úrovní a v rámci krajů zaujímá jednu z nejnižších hodnot. Pozitivním jevem je, že po meziročním snížení v letech 2010 a 2012, hodnota tohoto ukazatele v Ústeckém kraji v dalších letech meziročně rostla, i když s různou intenzitou. V letech 2014 a 2015 pouze mírně (o 0,5 p. b., resp. o 0,1 p. b.), v roce 2016 to už bylo o 2,5 p. b. V roce 2019 dosáhl podíl zaměstnaných ve skupině 15–64letých 55,8 % (meziročně stagnoval) a byl nejnižší v mezikrajovém srovnání. Nejvyšší míry zaměstnanosti dosáhlo hl. m. Praha s hodnotou 64,5 %, která byla o 5,4 p. b. vyšší než míra zaměstnanosti za celou ČR (59,2 %). Ústecký kraj zaostal za celorepublikovou mírou zaměstnanosti o 3,3 p. b.

Graf 2.6 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Ústeckém kraji podle čtvrtletí

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Meziročně poklesla míra ekonomické aktivity...

Míra ekonomické aktivity, vyjadřující podíl pracovní síly na počtu všech osob starších 15 let, během roku 2019 mírně poklesla z 57,9 % na 57,3 %. Republikový průměr v roce 2019 činil 60,4 %. Míra ekonomické aktivity u žen od roku 2009 stoupala (výjimkou byl rok 2012) až do roku 2016, od roku 2017 meziročně klesá. Míra ekonomické aktivity mužů má spíše klesající trend, hodnota roku 2019 byla nejnižší od roku 2001. Rozdíl mezi mírou ekonomické aktivity mužů a žen od roku 2009 klesá (vyjma roku 2017 a 2018). I přes meziroční nárůst tohoto rozdílu v letech 2017 a 2018 však patří hodnoty zaznamenané v posledních pěti letech k nejnižším od roku 2001.

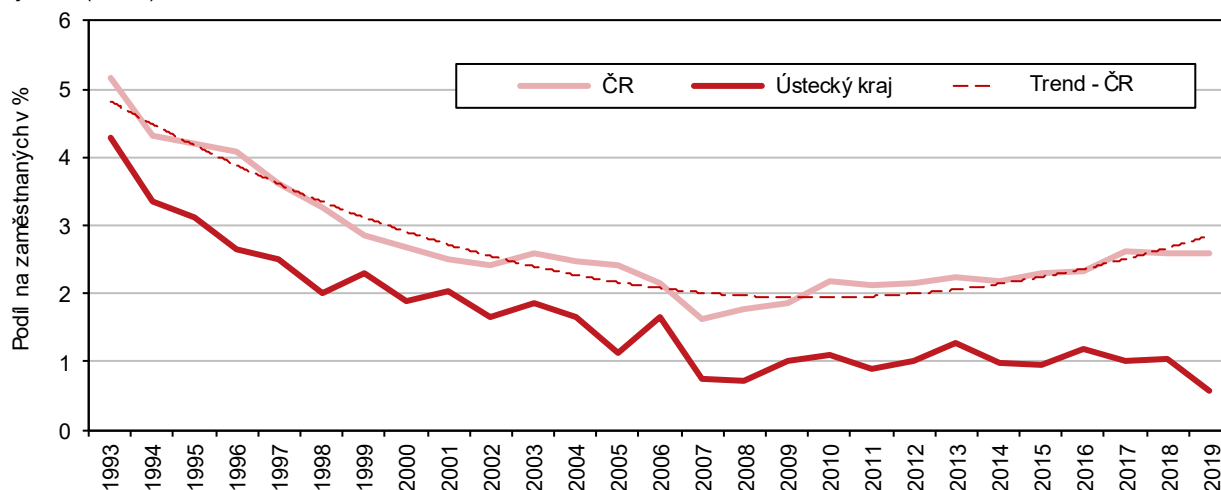
...i podíl osob s druhým a dalším zaměstnáním.

V roce 2019 mělo v kraji více zaměstnání 2,2 tis. osob, což je o 1,8 tis. osob méně, než v předchozím roce. Na celkovém počtu zaměstnaných se v roce 2019 tyto osoby podílely 0,6 % (meziroční pokles o 0,5 p. b.). V porovnání s hodnotou za celou ČR, která v loňském roce dosáhla 2,6 %, je podíl zaměstnaných s druhým a dalším zaměstnáním na celkovém počtu zaměstnaných v našem kraji nižší o 2,0 p. b.

Podíl mužů s druhým a dalším zaměstnáním na celkovém počtu zaměstnaných stejného pohlaví dosáhl v roce 2019 v našem kraji hodnoty 0,5 %, oproti roku 2018 poklesl o 0,6 p. b. Podíl žen meziročně poklesl o 0,3 p. b. a v roce 2019 byl jejich podíl zjištěn ve výši 0,7 %.

Graf 2.7 Osoby s druhým (dalším) zaměstnáním

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Obecná míra nezaměstnanosti byla nejnižší od roku 2001,...

V roce 2019 bylo v Ústeckém kraji 9,9 tis. nezaměstnaných osob. Meziročně počet nezaměstnaných poklesl o 4,6 tis osob, tj. o 31,5 %. Jejich podíl na ekonomicky aktivním obyvatelstvu (obecná míra nezaměstnanosti) byl 2,5 % a meziročně poklesl o 1,1 p. b. Na rozdíl od předchozích let, ovlivňovaných na trhu práce nepříznivou ekonomickou situací, se v Ústeckém kraji obecná míra nezaměstnanosti od roku 2013 snižuje (s výjimkou roku 2018, kdy byl zaznamenán meziroční nárůst) a hodnota dosažená v roce 2019 byla nejnižší od roku 2001.

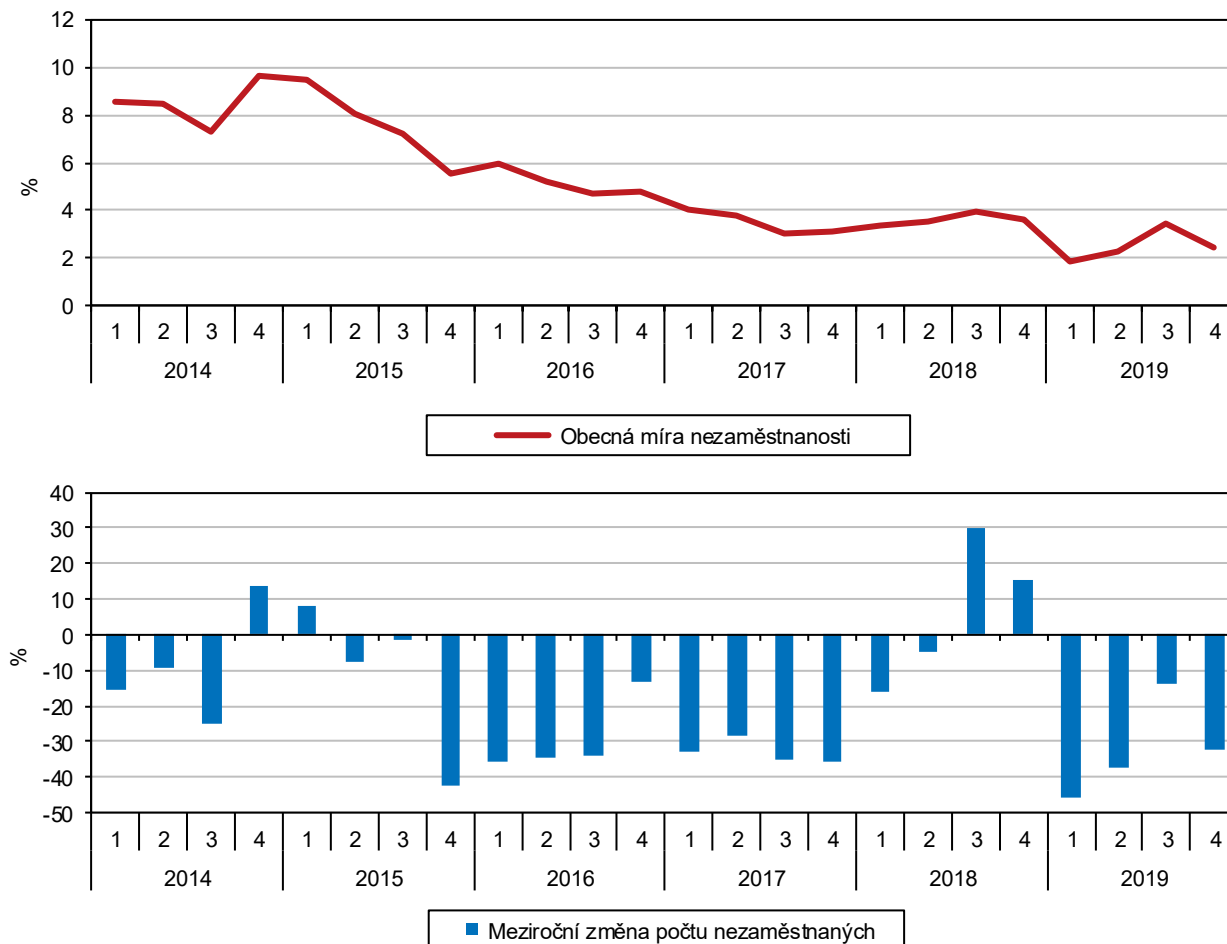
...i přes to byla obecná míra nezaměstnanosti třetí nejvyšší v ČR.

V mezikrajském srovnání patřil náš kraj v loňském roce ke krajům s vyšší mírou nezaměstnanosti, když dosáhl třetí nejhorší hodnoty mezi kraji. Nejvyšší míru nezaměstnanosti zaznamenali v Karlovarském kraji (4,2 %), nejnižší hodnota byla zjištěna v Plzeňském kraji (1,3 %). V rámci celé ČR bylo dosaženo hodnoty 2,0 %, Ústecký kraj tuto hodnotu převýšil o 0,5 p. b.

Z pohledu jednotlivých pohlaví byla nejvyšší míra nezaměstnanosti mužů i žen zjištěna v Karlovarském kraji (4,0 resp. 4,5 %), nejnižší u mužů v Plzeňském kraji (1,0 %) a u žen v hl. m. Praze (1,5 %). V Ústeckém kraji bylo dosaženo hodnoty 1,9 % u mužů a 3,3 % u žen (pátá resp. třetí nejhorší hodnota v rámci ČR).

Graf 2.8 Obecná míra nezaměstnanosti a změna počtu nezaměstnaných podle čtvrtletí v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Na nárůstu ekonomicky neaktivních se více podílely ženy.

Počet ekonomicky neaktivních dosáhl v kraji maxima v roce 2009 (303,6 tis.), následoval pozvolný pokles. V letech 2016–2018 bylo v kraji dosaženo nejnižších počtů ekonomicky neaktivních za posledních 13 let. V roce 2019 jsme zaznamenali meziroční nárůst o 4,5 tis. osob na hodnou 294,6 (1,6 %). Z celkového počtu tvořily ženy 60,2 % ekonomicky neaktivních a jejich počet meziročně vzrostl o 1,2 tis. osob, tj. o 0,7 %. Počet ekonomicky neaktivních mužů se meziročně zvýšil o 3,3 tis. osob, tj. o 2,9 % a rostl tak rychleji, než počet žen.

Podíl osob ve věku 60 a více let na počtu ekonomicky neaktivních roste.

Na ekonomicky neaktivních v kraji se v roce 2019 nejvíce podílely osoby ve věku 60 a více let, jejichž podíl v tomto roce dosáhl 61,8 %. Meziročně se jejich podíl zvýšil o 0,3 p. b. a od roku 2004 s výjimkou let 2007 a 2017 trvale roste. Od roku 2001 se jejich podíl na celkovém počtu ekonomicky neaktivních zvýšil o 12,7 p. b. Druhý nejvýznamnější podíl na ekonomicky neaktivním obyvatelstvu mají osoby ve věku 15–29 let, jejichž podíl se meziročně zvýšil o 0,5 p. b. na 23,0 % v roce 2019. I přes loňský meziroční nárůst můžeme sledovat v této kategorii z dlouhodobého pohledu pokles podílu na ekonomicky neaktivních, od roku 2001 se tento podíl snížil o 8,1 p. b.

Nezaměstnanost

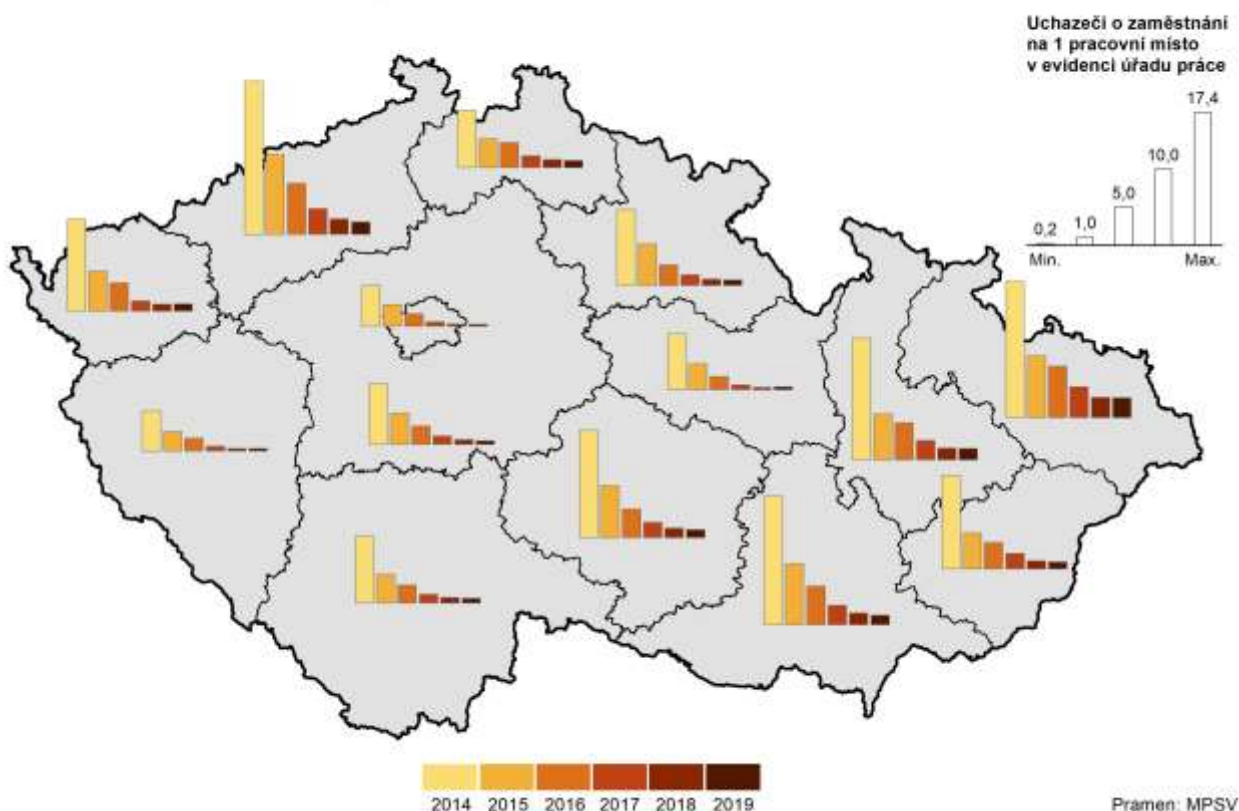
Situace na trhu práce se zlepšuje.

Situace na trhu práce (podle údajů MPSV) se v Ústeckém kraji v posledních letech zlepšuje. Klesá počet uchazečů o zaměstnání, roste počet pracovních příležitostí a v důsledku toho klesá počet uchazečů o práci na 1 volné pracovní místo.

Klesá počet uchazečů o zaměstnání,...

Ke konci roku 2019 bylo na úřadech práce v kraji registrováno celkem 22 637 uchazečů o zaměstnání, tj. o 14,0 % méně než v předchozím roce. Ke snížení došlo ve všech okresech kraje. Nejvyšší pokles zaznamenaly úřady práce v okrese Most (o 20,4 %), naproti tomu nejmenší pokles byl v okrese Chomutov (o 3,5 %). Počet uchazečů o zaměstnání k 31. 12. byl v Ústeckém kraji v roce 2019 vůbec nejnižší za posledních devatenáct let. Meziroční procentní pokles počtu nezaměstnaných v kraji byl nejvyšší mezi kraji (za celou ČR pokles o 6,9 p. b.).

Uchazeči o zaměstnání na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce v krajích v letech 2014 až 2019 (stav k 31. 12.)

...podíl žen mezi uchazeči roste.

Mezi uchazeči o zaměstnání bylo v loňském roce 12 477 žen. V porovnání s rokem 2018 jejich počet poklesl o 1 901 osob, tj. o 13,2 %. V posledních 6 letech klesal počet žen mezi uchazeči pomaleji než celkový počet uchazečů, v důsledku čehož roste podíl žen na uchazečích o zaměstnání. Zatímco v roce 2014 bylo mezi uchazeči 50,0 % žen, v roce 2019 to bylo 55,1 %.

91 % uchazečů bylo dosažitelných

Z celkového počtu uchazečů o zaměstnání bylo ke konci roku 2019 v Ústeckém kraji celkem 20 604 dosažitelných uchazečů ve věku 15–64 let (91,0 % z počtu nezaměstnaných), tj. o 14,0 % méně než v roce 2018. Meziročně se o 96 osob (o 7,8 %) snížil i počet uchazečů z řad absolventů a mladistvých, o 15,5 % poklesl počet uchazečů se zdravotním postižením a dosáhl 3,9 tis. osob. Rovněž byl nižší i počet uchazečů s nárokem na podporu, a to o 5,6 %, když dosáhl 6 997 osob.

Zvyšuje se nabídka pracovních míst,...

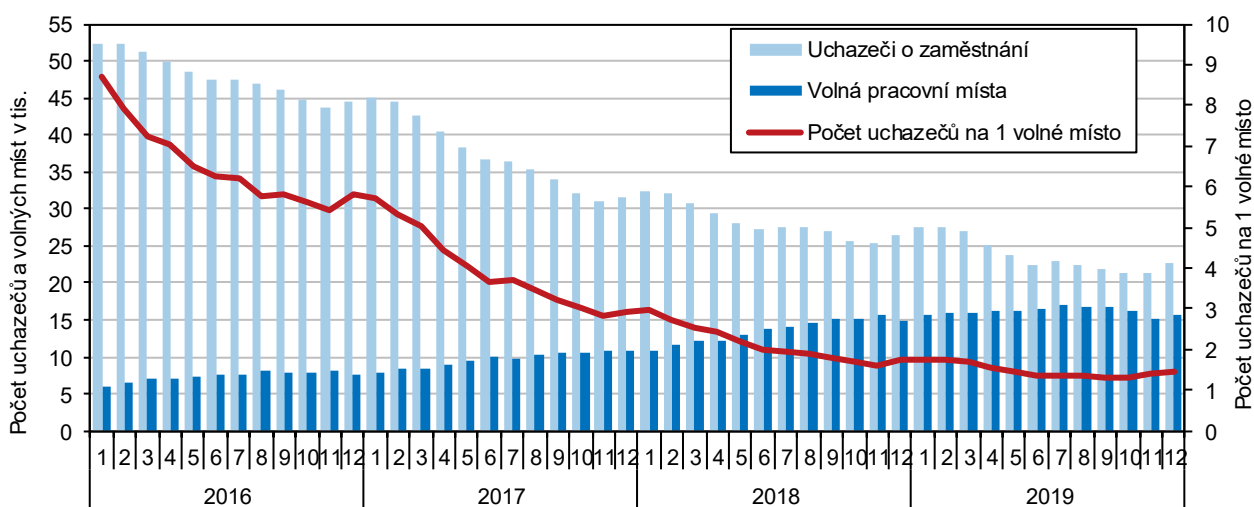
Spolu s klesajícím počtem uchazečů o zaměstnání se zároveň zvyšovala nabídka volných pracovních míst hlášených úřadům práce. V Ústeckém kraji nabývaly úřady práce k 31. 12. 2019 celkem 15 691 volných pracovních míst. Absolventům a mladistvým bylo určeno 4 055 pozic (25,8 %) z celkového počtu volných míst, osobám se zdravotním postižením bylo k dispozici 722 míst (4,6 %).

...ve třech okresech počet pracovních míst poklesl.

Meziročně se počet volných pracovních míst v Ústeckém kraji zvýšil o 711 míst, tj. o 4,7 %. Navýšení vykázaly úřady práce v okresech Chomutov, Louny, Most a Ústí nad Labem. Naopak ke snížení nabídky došlo v okresech Děčín, Litoměřice a Teplice. K nejvyššímu nárůstu volných míst došlo v okrese Chomutov (o 40,8 %), největší pokles zaznamenali v okresech Děčín (-25,7 %) a Litoměřice (-20,6 %).

Graf 2.9 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Ústeckém kraji (stav ke konci měsíce)

Pramen: MPSV

I přes pokles počtu volných pracovních míst připadajících na 1 uchazeče...

Ke konci prosince 2019 připadalo v Ústeckém kraji na 1 volné pracovní místo celkem 1,4 uchazečů. Meziroční snížení dosáhlo 0,3 osob, když ke konci roku 2018 připadalo na 1 volné pracovní místo 1,8 uchazečů. K poklesu došlo ve většině okresů kraje, v Litoměřicích počet uchazečů na 1 volné pracovní místo meziročně stagnoval a v Děčíně vzrostl o 0,4 uchazeče. Největší snížení zaznamenaly úřady práce v okrese Ústí nad Labem, a to o 0,8 uchazeče.

...je tato hodnota druhá nejhorší v rámci ČR.

V počtu uchazečů na 1 volné pracovní místo se Ústecký kraj řadí ke krajům s nejhoršími hodnotami. V roce 2005 připadalo v našem kraji 26 uchazečů na 1 volné pracovní místo, což byla druhá nejvyšší hodnota hned po Moravskoslezském kraji (průměr ČR činil 9,8). Nejhorší situace byla v Ústeckém kraji v uplynulých 15 letech v letech 2009 a 2012, kdy se počet uchazečů na 1 volné pracovní místo přiblížil hodnotě 35,0. Od roku 2013 docházelo k pravidelným meziročním poklesům této hodnoty, přičemž v letech 2013–2015 byl pokles výraznější. V roce 2019 se Ústecký kraj umístil v mezikrajovém srovnání na druhé příčce za Moravskoslezským krajem, kde počet uchazečů na 1 volné pracovní místo dosáhl hodnoty 2,3, průměr ČR byl 0,6 uchazeče.

Roste průměrný věk uchazečů.

Průměrný věk uchazečů o zaměstnání v Ústeckém kraji dosáhl k 31. 12. 2019 hodnoty 42,3 roku, meziročně došlo k nárůstu o 0,1 roku. Od roku 2005 se průměrný věk uchazečů o zaměstnání zvýšil o 4,6 roku.

Vysoký podíl osob bez vzdělání.

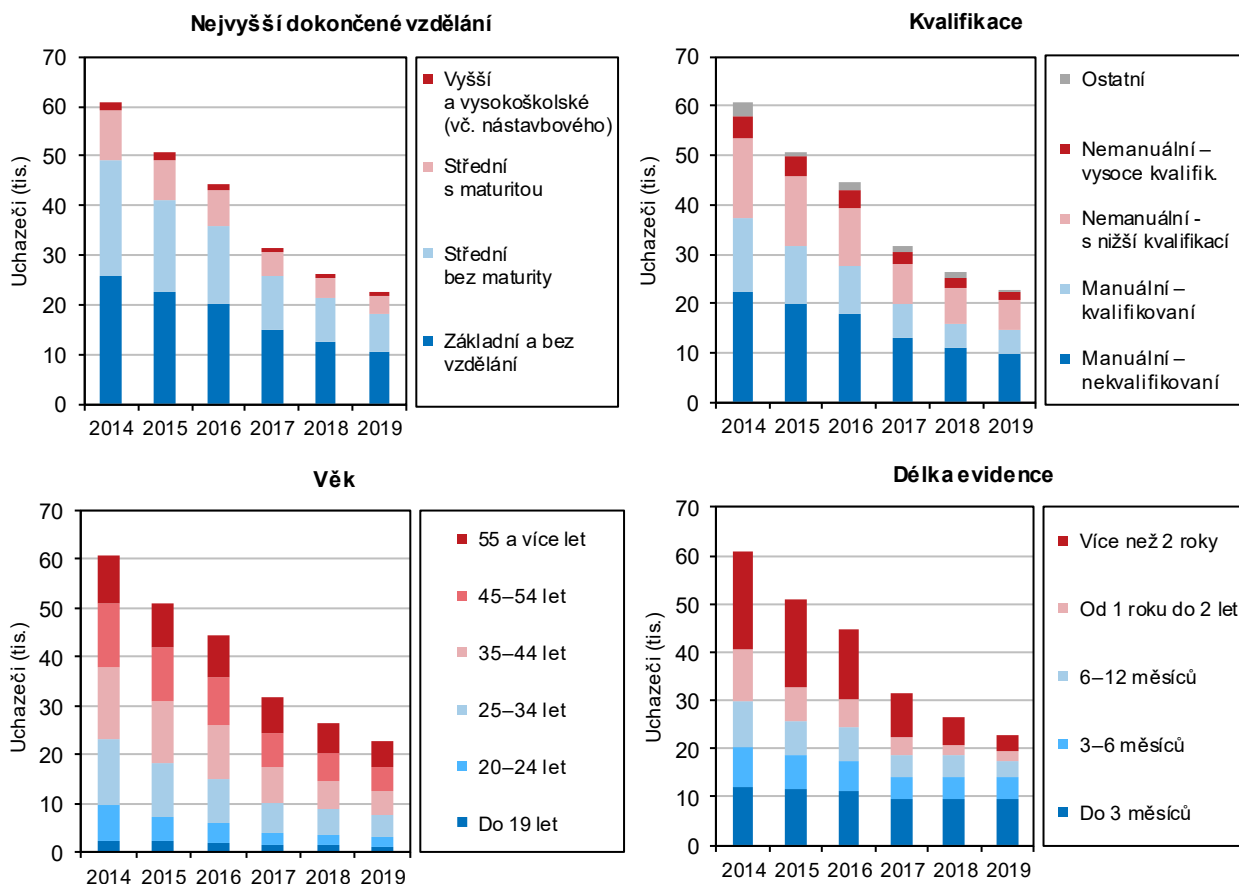
Ve vzdělanostní struktuře uchazečů o zaměstnání převažují osoby se základním vzděláním a se středním odborným vzděláním s výučním listem, v roce 2019 byl

jejich podíl na celkovém počtu uchazečů 31,7 resp. 29,7 %. Od roku 2015 pozorujeme v Ústeckém kraji nárůst osob bez vzdělání. I přes jejich meziroční pokles v roce 2019 o 34,1 % tvořil jejich podíl v loňském roce 13,9 % na všech uchazečích o zaměstnání. V mezikrajovém porovnání byl podíl osob bez vzdělání druhý nejvyšší po Karlovarském kraji (21,8 %), v ostatních krajích nebyly překročeny 4 %. Republikový průměr byl 3,5 %.

Graf 2.10 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Ústeckém kraji (stav k 31. 12.)

Pramen: MPSV

Průměrná délka evidence se zkracuje.

Průměrná délka evidence byla v loňském roce 506 dní, meziročně došlo ke snížení o 171 dní. Pokles délky evidence byl zaznamenán ve všech okresech kraje, k největšímu poklesu došlo v okrese Ústí nad Labem (-222 dní), nejméně se délka evidence zkrátila v okrese Louny (-88 dní). V mezikrajovém srovnání byla průměrná doba evidence třetí nejhorší mezi kraji a za průměrem ČR zaostávala o 41 dní.

Mezi uchazeči o zaměstnání je nejvíce pomocných a nekvalifikovaných pracovníků.

Největší podíl uchazečů o zaměstnání v Ústeckém kraji spadá do tř. 9 – Pomocní a nekvalifikovaní pracovníci. Jejich podíl na celkovém počtu uchazečů dosáhl v loňském roce 43,6 %. Od roku 2011, kdy se pro zařazení zaměstnání začala používat klasifikace CZ-ISCO, se jejich podíl zvýšil o 6,9 p. b. a v mezikrajovém srovnání byl vloni druhý nejvyšší po Karlovarském kraji (47,0 %). Průměr ČR byl 30,4 %. Druhou nejvýznamnější skupinu tvořili provozní pracovníci ve službách a obchodě (18,8 %).

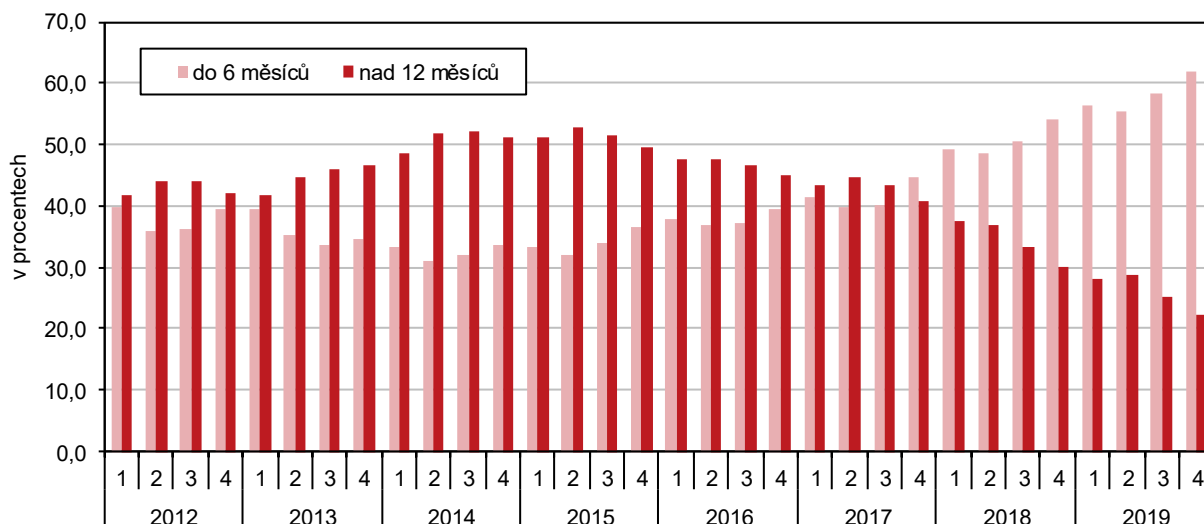
Dlouhodobě klesá podíl dlouhodobě nezaměstnaných.

Ke konci roku 2019 bylo v kraji evidováno 5 051 uchazečů o zaměstnání po dobu delší než 1 rok (tj. o 36,1 % méně než v roce předchozím). Od roku 2015 pozorujeme pokles podílu dlouhodobě nezaměstnaných na celkovém počtu uchazečů. Z téměř

50 % v roce 2015 poklesl tento podíl na 22,3 % v roce 2019. Podíl dlouhodobě nezaměstnaných na osobách v produktivním věku (15–64 let) činil na konci roku 2019 v kraji 0,96 % a byl o 0,53 p. b. nižší než v roce předchozím. Nezaměstnanost delší než 1 rok v kraji dlouhodobě patří v mezikrajovém srovnání k jedné z nejvyšších. V roce 2019 dosáhla společně s Jihomoravským krajem druhé nejvyšší hodnoty a republikový průměr, který činil 0,65 %, byl v kraji překročen o 0,30 p. b.

Graf 2.11 Krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaní ke konci čtvrtletí v Ústeckém kraji

Pramen: MPSV

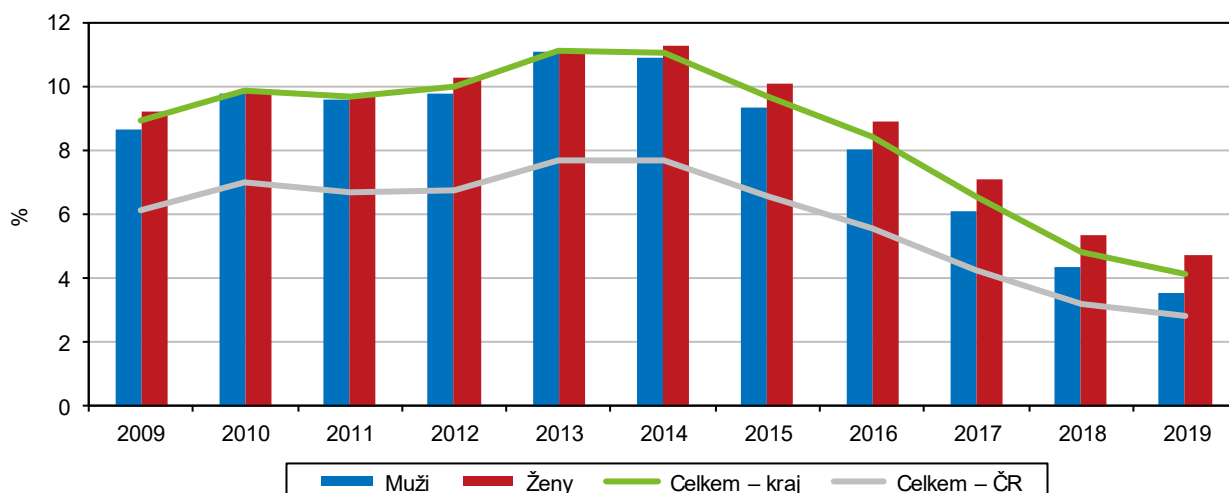

Průměrný měsíční nárok na podporu byl druhý nejnižší v ČR.

Průměrný měsíční nárok na podporu v nezaměstnanosti činil v loňském roce 7 516 Kč, meziročně došlo k nárůstu o 8,2 %. I přes každoroční nárůst výše nároku na podporu (s výjimkou let 2011 a 2014) patří náš kraj mezi kraje s nejnižším nárokem na podporu a v roce 2019 obsadil druhou nejhorší příčku. Nižší průměrný nárok na podporu byl zjištěn jen v Moravskoslezském kraji (7 462 Kč).

Graf 2.12 Podíl nezaměstnaných osob* v Ústeckém kraji (roční průměr)

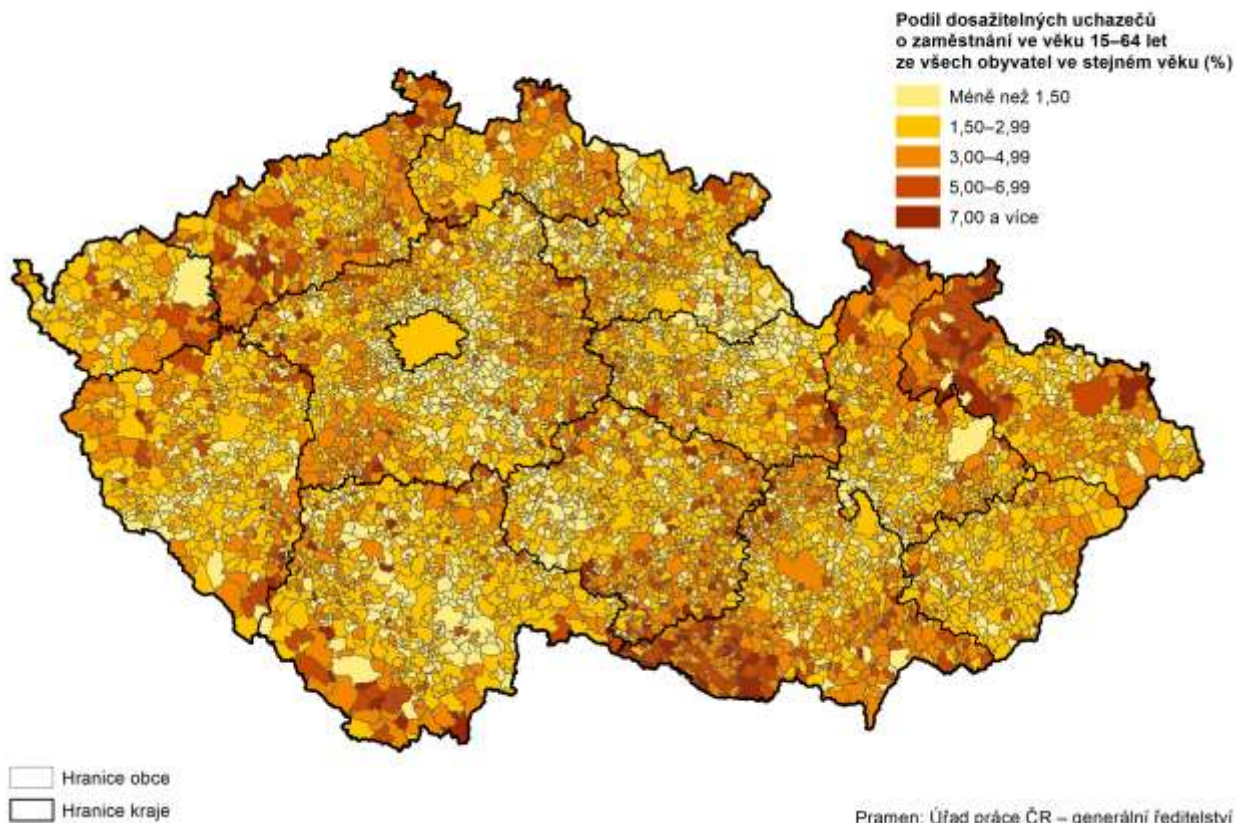
Pramen: MPSV

* podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Podíl nezaměstnaných osob v obcích k 31. 12. 2019

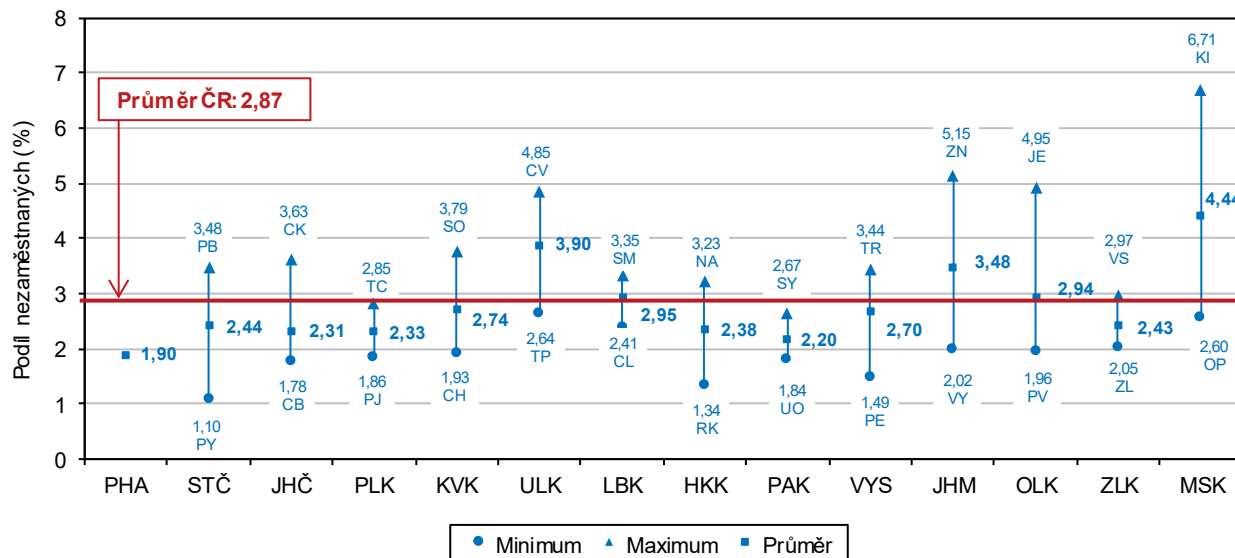

I přes pokles nezaměstnanosti...

Podíl nezaměstnaných osob (podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel stejného věku) dosáhl ke konci loňského roku v Ústeckém kraji 3,90 % a v porovnání s koncem roku 2018 se tento ukazatel snížil o 0,60 p. b. Podíl nezaměstnaných žen meziročně poklesl 0,64 p. b. na hodnotu 4,42 %, u mužů o 0,57 p. b. na 3,41 %. Proti republikovému průměru byl podíl nezaměstnaných ke konci prosince 2019 v kraji vyšší o 1,03 p. b., z toho u žen o 1,48 p. b. a u mužů o 0,60 p. b.

Graf 2.13 Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12. 2019

Pramen: MPSV

...patří hodnoty v Ústeckém kraji k nejhorším v ČR.

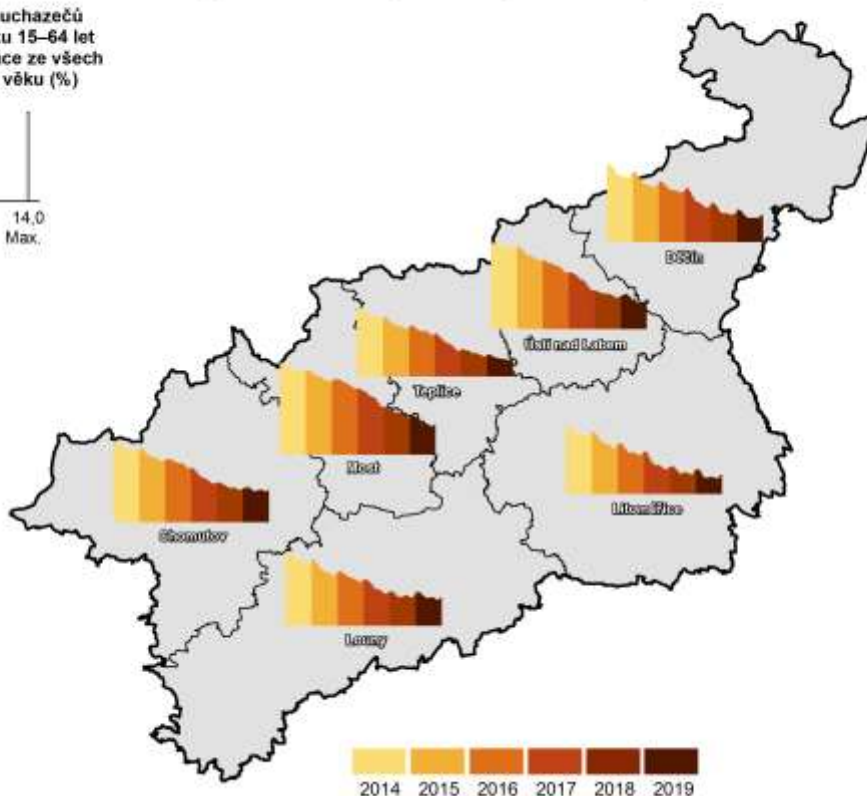
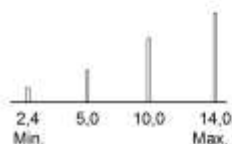
Podíl nezaměstnaných osob byl v Ústeckém kraji dlouhodobě nejvyšší z celé ČR, a to od roku 2005 až do roku 2016. Od roku 2017 zaujímá náš kraj v mezikrajském srovnání druhou nejvyšší příčku po Moravskoslezském kraji. Nezaměstnanost žen byla v našem kraji vyšší než nezaměstnanost mužů, a to téměř celé období let 2005–2019 vyjma roku 2010, kdy nezaměstnanost mužů převýšila nezaměstnanost žen o 0,17 p. b. Od roku 2011 opět sledujeme pozvolný nárůst rozdílu v nezaměstnanosti mezi pohlavími v neprospěch žen. V roce 2019 tento rozdíl činil 1,01 p. b.

Nejvyšší nezaměstnanost byla v okrese Chomutov.

Z vnitroregionálního pohledu vykázal nejvyšší nezaměstnanost v Ústeckém kraji okres Chomutov (4,9 %), který rovněž vykázal nejvyšší nezaměstnanost mužů i žen (4,1 resp. 5,7 %). Nejnižší nezaměstnanost byla zjištěna v okrese Teplice (2,6 %), a to opět u mužů i žen (2,3 resp. 3,0 %). Ve všech okresech kraje byla nezaměstnanost žen vyšší než nezaměstnanost mužů. Největší rozdíl byl v okrese Most, kde byla nezaměstnanost žen vyšší o 1,8 p. b., nejmenší rozdíl zaznamenali v okrese Ústí nad Labem, a to 0,6 p. b.

Podíl nezaměstnaných osob v okresech Ústeckého kraje v letech 2014 až 2019 (stav ke konci jednotlivých měsíců)

Podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce ze všech obyvatel ve stejném věku (%)

Pramen: MPSV

Příjmy a životní podmínky domácností

V posledních letech roste čistý disponibilní důchod domácností...

Čistý disponibilní důchod domácností (ČDDD) dosáhl v roce 2018 hodnoty 177 215 mil. Kč. Od roku 2014 zaznamenáváme pravidelný meziroční nárůst ČDDD, v roce 2018 o 13,3 mil. Kč, tj. o 8,1 %. O 8,1 % se meziročně zvýšil i ČDDD na 1 obyvatele, když dosáhl hodnoty 215 963 Kč (zvýšení o 16 206 Kč) a za průměrem ČR zaostával o 30 403 Kč (12,3 %). Ve výši ČDDD na 1 obyvatele patří Ústecký kraj dlouhodobě ke krajům s nejnižšími hodnotami, od roku 2011 jsou v našem kraji tyto hodnoty nejnižší z celé ČR. Nejvyšších hodnot dlouhodobě dosahuje hl. m. Praha (324 945 Kč v roce 2018).

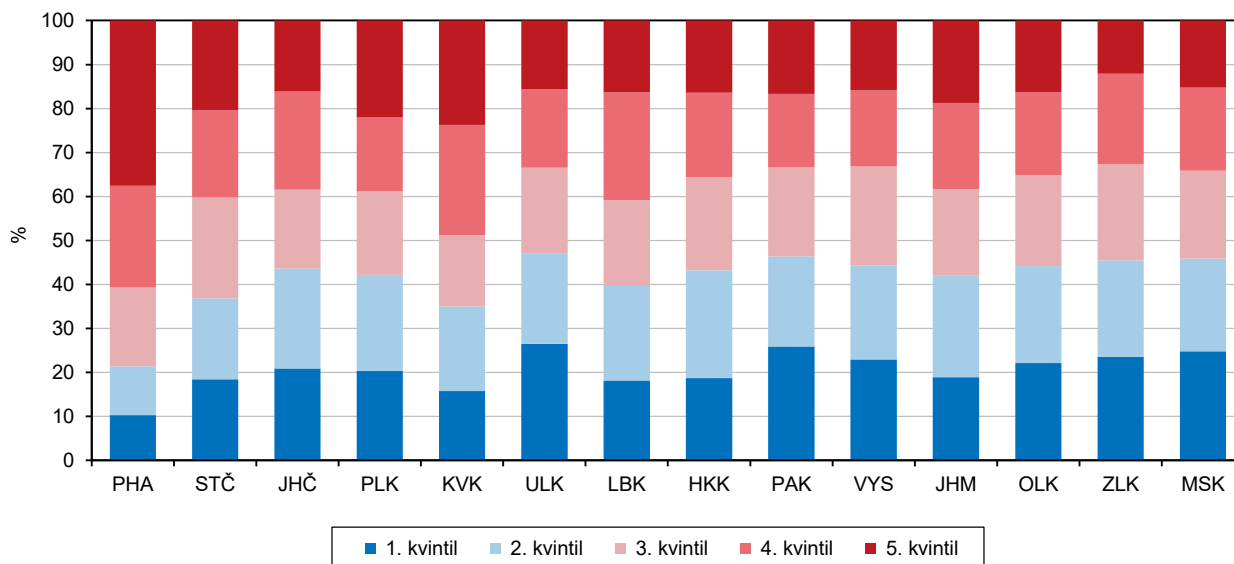
...i příjmy na osobu.

Příjmy domácností se v rámci šetření zjišťují vždy za předchozí rok. V rámci šetření za rok 2019 se zjišťovaly příjmy za rok 2018. V Ústeckém kraji byly roční čisté příjmy na osobu zjištěny ve výši 178 516 Kč, meziročně vzrostly o 10,1 % (+16 414 Kč). Více jak polovinu (56,8 %) tvořily v roce 2018 příjmy z hlavního zaměstnání. Z pohledu celé ČR byly roční čisté příjmy na osobu v Ústeckém kraji druhé nejnižší po Zlínském kraji (175 771 Kč/rok). Nejvyšší příjmy byly zjištěny v hlavním městě Praze (251 033 Kč/rok). Průměrný čistý příjem na osobu v Ústeckém kraji byl o 8,5 % nižší než průměrný čistý příjem v ČR (195 071 Kč), v porovnání s příjmem v Praze byl nižší o 28,9 %.

Podíl domácností v krajích podle kvintilového rozdělení domácností ČR na základě

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky 2019)

Rozdělení domácností v celé ČR	1. kvintil: 20 % domácností s nejnižšími příjmy	2. kvintil: druhých 20 % domácností	3. kvintil: třetích 20 % domácností	4. kvintil: čtvrtých 20 % domácností	5. kvintil: 20 % domácností s nejvyššími příjmy
Počet domácností v ČR	890 656	890 756	890 579	890 419	890 561
Horní hranice čistého peněžního příjmu na osobu v ČR (Kč)	135 967	164 000	197 476	263 789	x

Vysoký podíl domácností s nejnižšími příjmy.

Výše je znázorněno rozdělení domácností podle čistého peněžního příjmu na osobu, které se provádí tak, že se domácnosti setřídí podle výše čistého peněžního příjmu na osobu do 5 stejně velkých skupin, jedná se o tzv. kvintilové rozdělení. Z tohoto rozdělení je patrné, že nejvyšší podíl domácností v prvním kvintilu (s nejnižšími příjmy) se nachází v našem kraji (26,5 %). Nejnižší procento domácností v prvních třech kvintilech vidíme v hl. m. Praze (10,3 %), kde se naproti tomu nachází nejvyšší podíl domácností s nejvyššími příjmy (5. kvintil) – 37,6 % z celkového počtu domácností v hlavním městě Praze.

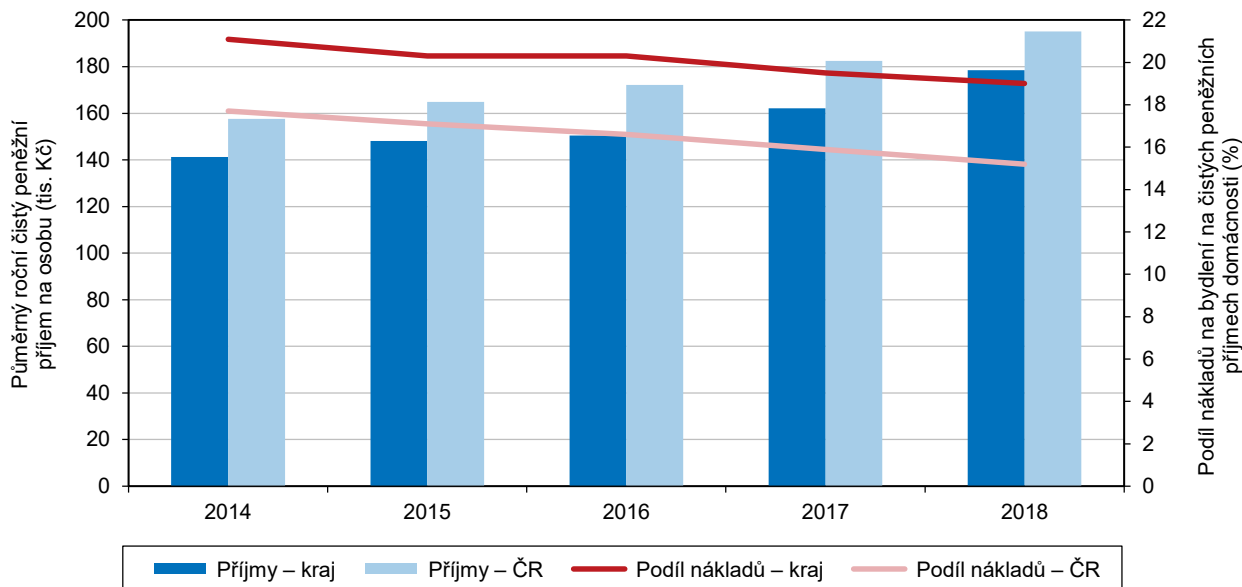
Osoby v domácnostech Ústeckého kraje dosahují v porovnání s průměrem ČR nižších příjmů,...

V roce 2019 patřil největší podíl domácností v Ústeckém kraji do příjmové skupiny 12 001–15 000 Kč čistého měsíčního příjmu na osobu, a to 24,9 %. Druhý nejvyšší podíl domácností (22,0 %) patřil do příjmové skupiny 15 001–20 000 Kč, nejméně domácností dosáhlo na příjmovou skupinu 50 001 Kč a více (1,0 %). V mezikrajském porovnání byl v Ústeckém kraji největší podíl domácností v prvních třech příjmových skupinách – do 6 tis. Kč (4,6 %), 6 001–8 000 Kč (4,5 %); a 8 001–10 000 Kč (8,8 %). V porovnání domácností dle čistého měsíčního příjmu na osobu v ČR a Ústeckém kraji byl v našem kraji vyšší podíl domácností v prvních čtyřech příjmových skupinách (do 6 tis. Kč, 6 001–8 000 Kč, 8 001–10 000 Kč,

10 001–12 000 Kč). Největší rozdíl byl v příjmové skupině do 6 tis. Kč, ve které bylo v Ústeckém kraji o 2,6 p. b. více než v celé ČR. Naopak do ostatních příjmových skupin (12 001 Kč a více) spadal v Ústeckém kraji v porovnání s ČR nižší podíl domácností, největší rozdíl byl pak v příjmové skupině 20 001–30 000 Kč, ve které bylo o 3,0 p. b. domácností méně než v celé ČR.

Graf 2.14 Příjmy domácností a náklady na bydlení v Ústeckém kraji a ČR

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky 2019)

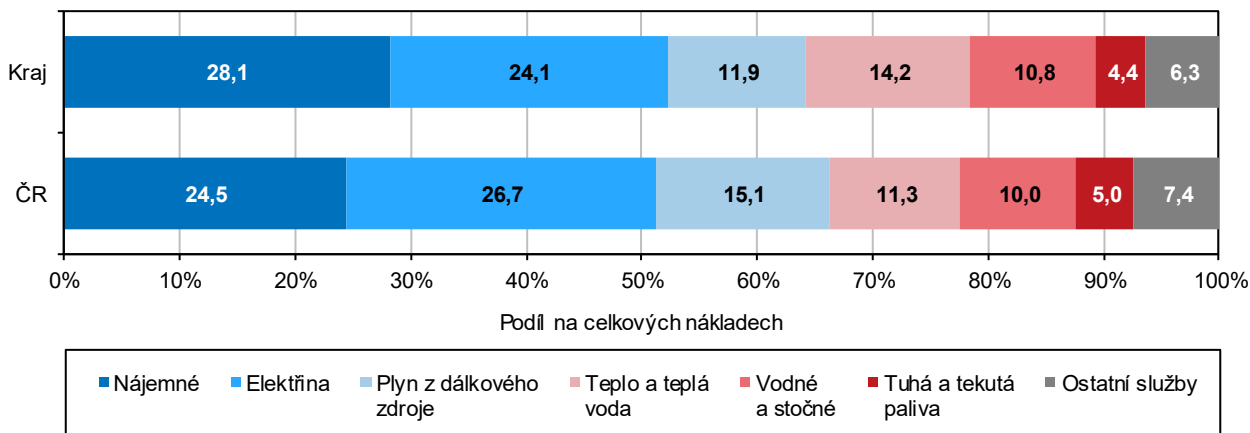

...náklady na bydlení jsou jedny z nejvyšších v ČR.

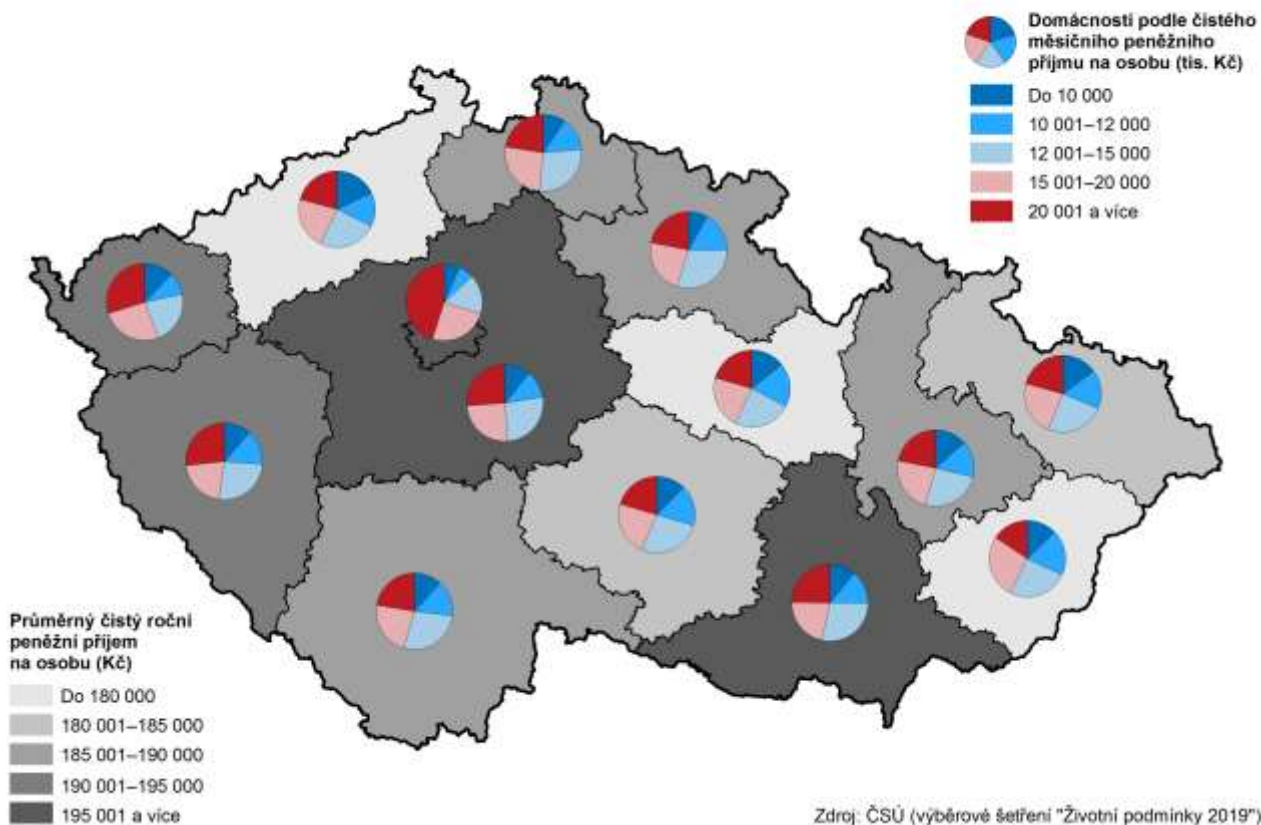
Náklady na bydlení měsíčně na domácnost celkem byly v roce 2019 v Ústeckém kraji ve výši 6 116 Kč, což je o 317 Kč (5,46 %) více než je republikový průměr (5 799 Kč). Meziročně byl zaznamenán pokles o 0,8 % (-47 Kč). Náklady na bydlení byly v Ústeckém kraji druhé nejvyšší v ČR po hlavním městě Praze, kde celkové náklady za bydlení na domácnost dosáhly hodnoty 8 100 Kč za měsíc. Nejnižší náklady na bydlení byly zjištěny v kraji Vysočina, a to 4 641 Kč. Více jak polovinu nákladů na bydlení představovalo v Ústeckém kraji nájemné a elektřina.

Graf 2.15 Struktura nákladů domácností na bydlení v Ústeckém kraji a ČR

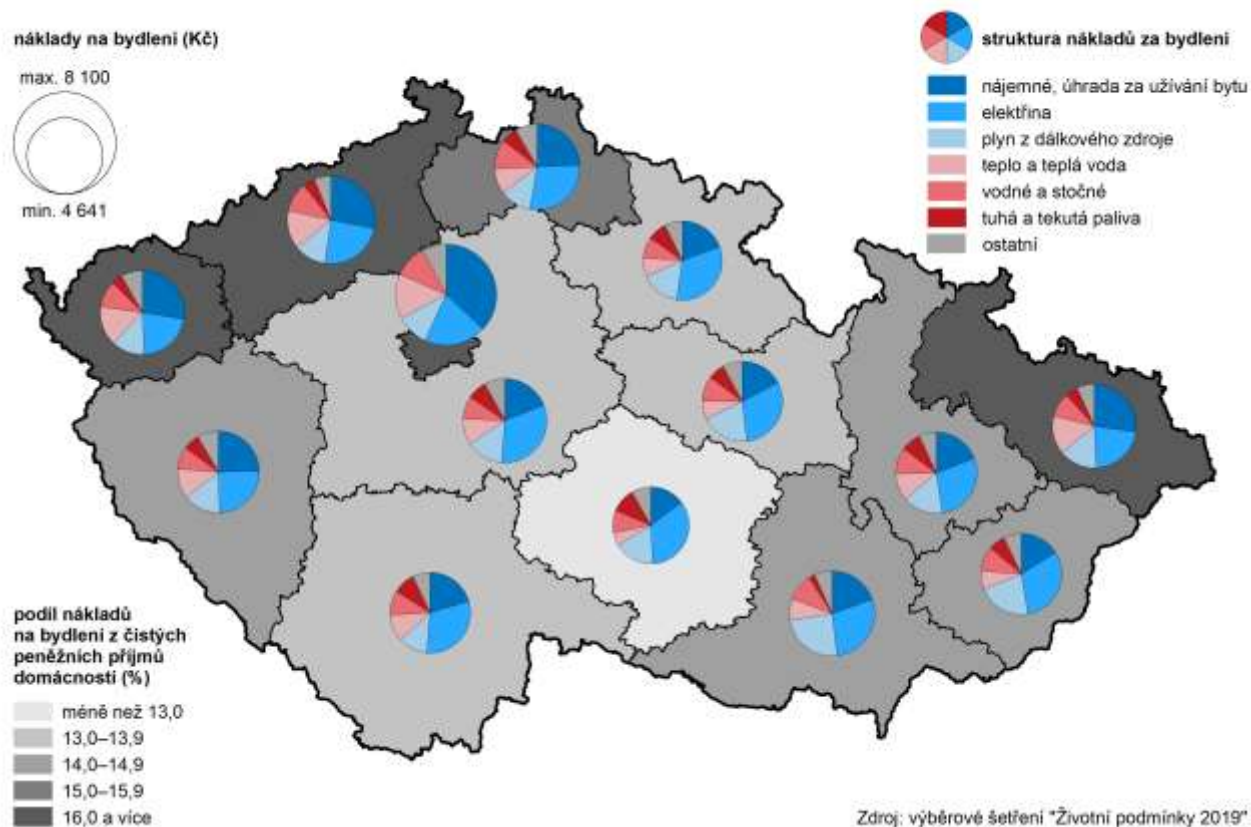
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky 2019)

Příjmy domácností v krajích v roce 2018

Průměrné měsíční náklady na bydlení domácností podle krajů v roce 2019

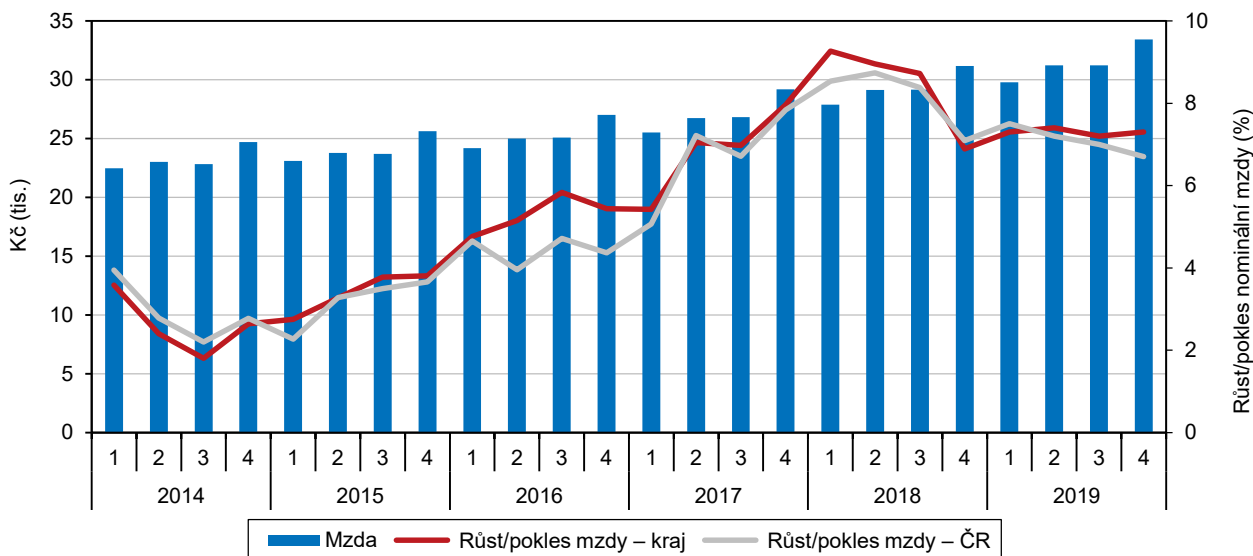
Mzdy

Vzrostla nominální mzda,...

Údaje o průměrných měsíčních mzdách ČSÚ čerpá z výsledků zpracování statistických výkazů. Územní třídění údajů do krajů je provedeno podle místa skutečného pracoviště zaměstnanců, tzv. pracovištní metodou. Za 1. až 4. čtvrtletí 2019 byla v Ústeckém kraji zjištěna průměrná hrubá měsíční mzda ve výši 31 430 Kč (předběžný údaj), což by znamenalo meziroční zvýšení o 7,1 % oproti stejnému období roku 2018. Z mezikrajského porovnání předběžných údajů za loňský rok se jedná o sedmou nejvyšší hodnotu. Z následujícího grafu je patrný čtvrtletní vývoj mezd dle pracovištní metody.

Graf 2.16 Průměrná hrubá měsíční mzda*) a její meziroční změny podle čtvrtletí v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

*) podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2019 předběžné údaje

...meziročně o 7,7 %.

Údaje o průměrných mzdách a mediánu vycházejí ze strukturální mzdové statistiky, a to z údajů³ přebíraných z MPSV (šetření o průměrném výdělku) a MF (šetření o platu). Dle těchto zdrojů dosáhla v roce 2019 průměrná hrubá měsíční mzda⁴ v Ústeckém kraji 33 188 Kč. Jednalo se o osmou nejvyšší mzdu mezi kraji v ČR, přičemž za republikovým průměrem zaostávala o 3,1 tis. Kč (8,7 %), proti nejvyšší vyplácené mzdě v hl. m. Praze byla mzda v kraji nižší o téměř 13 tis. Kč (27,7 %). Ve srovnání s předchozím rokem došlo k jejímu nominálnímu zvýšení o 7,7 % (2,4 tis. Kč).

Muži mají vyšší mzdy než ženy.

Toto šetření opět potvrdilo vyšší hladinu mezd u mužů, a to ve všech krajích ČR. V loňském roce dosáhl rozdíl mezi průměrným výdělkem mužů a žen v Ústeckém kraji 21,1 % (6,3 tis.). Rozdíl na celorepublikové úrovni činil 23,1 % (7,5 tis. Kč). Mezi kraji byl rozdíl v Ústeckém kraji šestý nejmenší. Nejmenší rozdíl mezi hrubou mzdou mužů a žen byl zjištěn v Karlovarském ve výši 4 140 Kč (14,0 %), nejvyšší rozdíl vykazovali v hl. m. Praze, a to 11 126 Kč (27,8 %).

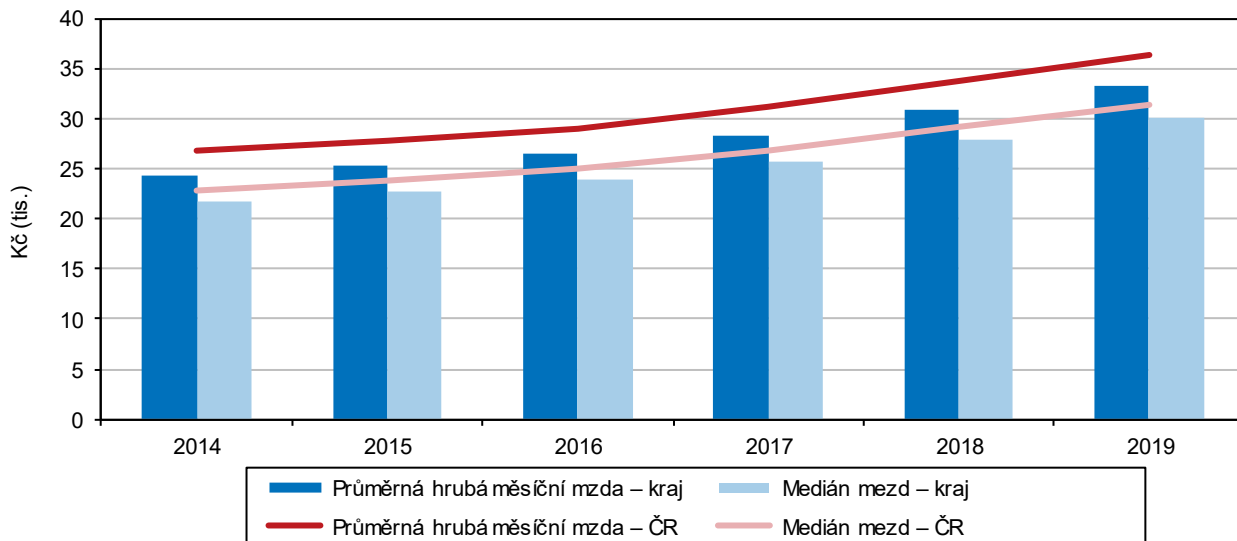
³ Údaje o průměrných mzdách jsou výsledkem strukturálního šetření mezd Ministerstva práce a sociálních věcí (šetření o průměrném výdělku) a Ministerstva financí ČR (šetření o platu). Toto výběrové šetření se odlišuje od ostatních mzdových zjišťování, neboť jsou přímo sledovány mzdy jednotlivých zaměstnanců a nikoli celkové objemy mzdových prostředků na úrovni podniků či organizací.

⁴ Průměrná hrubá měsíční mzda počítaná podle skutečného místa pracoviště zaměstnanců – tzv. pracovištní metodou (nikoli podle sídla podniku); za osoby přepočtené na plně zaměstnané.

Graf 2.17 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Ústeckém kraji a ČR

Pramen: MPSV, MF

Medián mezd byl o 3 tis. Kč nižší než hrubá mzda.

Ve výběrovém šetření mezd není používána pouze průměrná mzda (aritmetický průměr), ale rovněž medián mezd⁵. Medián mezd, který ukazuje mzdu zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení, a vypovídá tak mnohem lépe o skutečné mzdové úrovni, se v Ústeckém kraji rovnal 30 165 Kč. V porovnání s hrubou mzdou byl medián v Ústeckém kraji o 3 023 Kč nižší a zaujímal v mezikrajovém porovnání osmou nejvyšší příčku. Nejnižší rozdíl mezi průměrnou mzdou a mediánem vykázali v Pardubickém a Karlovarském kraji (2 846 resp. 2 858 Kč). Naproti tomu nejvyšší rozpětí mezi oběma ukazateli bylo dosaženo v hl. m. Praze, a to 8 326 Kč. Za celou Českou republiku činil rozdíl mezi průměrnou mzdou a mediánem 4 902 Kč, u mužů byl medián nižší o 5 936 Kč a u žen o 3 442 Kč. Medián mezd u mužů v Ústeckém kraji dosáhl částky 32 597 Kč, u žen 27 737 Kč. Rozdíl mezi mzdou a mediánem byl v Ústeckém kraji u obou pohlaví nižší než v celostátním úhrnu – u mužů představoval 3 597 Kč a u žen 2 142 Kč.

Vzdělávání

Důležitým pilířem prosperity a rozvoje společnosti je vzdělání.

Vzdělání je považováno za významný zdroj ekonomické prosperity a udržitelného rozvoje společnosti. Obsazenost jednotlivých stupňů školských zařízení v kraji je dána demografickým vývojem obyvatelstva, týká se to především nižších stupňů (mateřské školy, základní školy i většina typů středních škol), neboť ty se nacházejí v blízkém okolí bydliště a jsou většinou snadno dostupné.

V důsledku demografického vývoje klesá počet dětí v mateřských školách a roste počet dětí v základních školách.

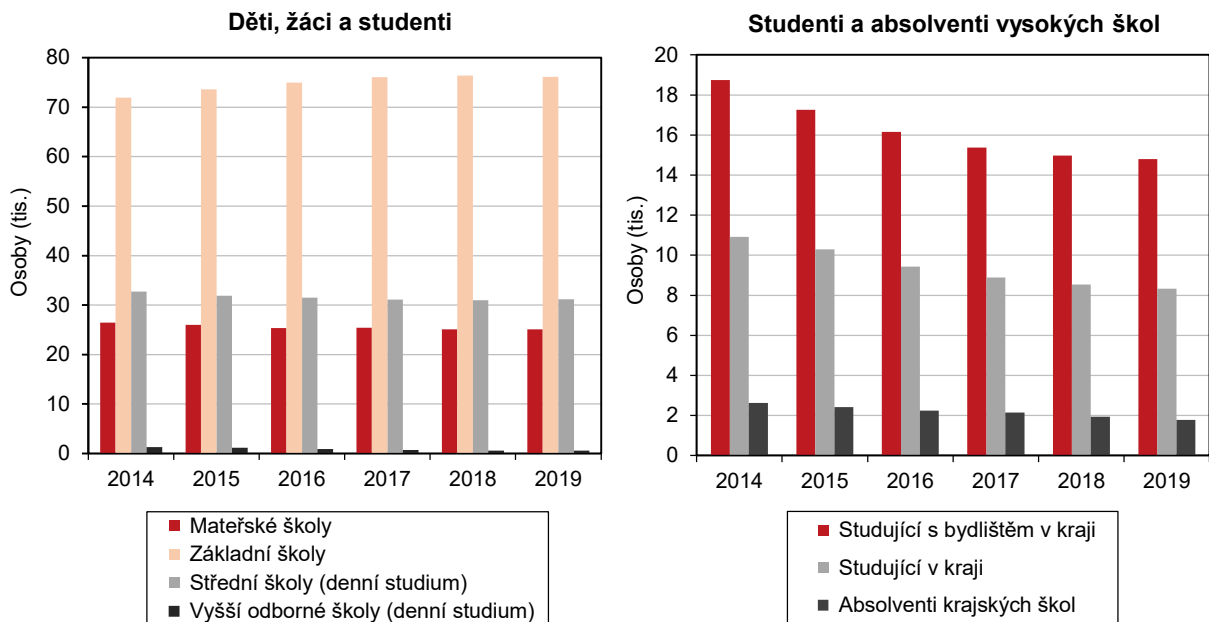
Předškolního vzdělávání, které je ve vzdělávacím systému ČR zajišťováno především mateřskými školami, se účastní i přes nepovinnou docházku velké procento dětí. Od školního roku 2006/2007 počet dětí navštěvujících mateřskou školu v kraji trvale rostl a v období 2014/2015 dosáhl nejvyššího počtu dětí v mateřských školách od roku 1996/1997. Od školního roku 2014/2015 sledujeme pokles dětí navštěvujících mateřské školy (vyjma roku 2017/2018). Ve školním roce 2019/2020 navštěvovalo mateřské školy 25 071 dětí, proti předchozímu roku je to pokles o 51 dětí (0,2 %). Pokles dětí navštěvujících mateřské školy má přímou souvislost s poklesem dětí ve věkové skupině 3–5 let, které nejčastěji navštěvují mateřské školy. Jejich počet od roku 2013 převážně klesá. Naopak počet dětí ve věkové skupině 6–14 let od roku 2012 meziročně roste (s výjimkou mírného

⁵ Medián mezd představuje hodnotu mzdy zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení. To znamená, že polovina hodnot mezd je nižší a druhá polovina je vyšší než medián.

poklesu v roce 2019). To se projevuje na nárůstu počtu dětí navštěvujících základní školy, jejichž počet se od školního roku 2011/2012 zvyšuje, s výjimkou roku 2019/2020, kdy byl zaznamenán meziroční pokles žáků základních škol o 284 (0,4 %) na 76 107 žáků.

Graf 2.18 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Ústeckém kraji

Pramen: MŠMT

Počet studentů středních škol a konzervatoří vzrostl.

Na středních školách a konzervatořích studovalo ve školním roce 2019/2020 denní formou studia 31 155 žáků, meziročně jejich počet vzrostl o 145 studentů. Loňský rok byl za posledních 15 let prvním rokem, kdy byl zaznamenán meziroční nárůst studentů na tomto typu škol. Velmi mírný nárůst počtu studentů zaznamenaly rovněž vyšší odborné školy, když se jejich počet zvýšil o 5 na 600 žáků. V předchozích osmi letech však jejich počet (vyjma roku 2013/2014) klesal. Od roku 2010/2011, kdy tento typ škol navštěvovalo 1 487 žáků, klesl jejich počet na méně než polovinu.

Klesá počet studentů vysokých škol s bydlištěm v kraji...

V uplynulém roce rovněž pokračoval postupný pokles počtu studentů vysokých škol s bydlištěm v Ústeckém kraji, který započal již v roce 2010. V porovnání s rokem 2009, kdy byl počet studentů s trvalým bydlištěm v kraji nejvyšší za posledních 19 let, klesl jejich počet téměř o třetinu na 14 801 studentů (meziroční pokles o 176 osob).

...i s místem výuky v kraji.

Stejný trend zaznamenáváme i u studentů vysokých škol s místem výuky v kraji. Jejich počty od roku 2011 trvale klesají a v loňském roce počet studentů studujících v našem kraji poklesl o 208. Nejvyšší počet studentů s místem výuky v Ústeckém kraji byl zaznamenán v roce 2010 v počtu 13 378 studentů, od té doby jejich počet poklesl o více jak třetinu. V prezenčním studiu v loňském roce studovalo 4 740 žáků, tj. 56,9 % studentů, což znamená meziroční nárůst o 1,4 p. b. Meziroční nárůst byl zaznamenán i v roce 2018, a to poprvé po šesti letech, ve kterých podíl studentů v prezenčním studiu klesal.

Rovněž trvale klesá počet absolventů vysokých škol.

Od roku 2012 klesá i počet absolventů vysokých škol s místem výuky v Ústeckém kraji. V roce 2019 dosáhl počet absolventů 1 780 osob (meziroční snížení o 166 studentů). Oproti roku 2011, kdy počet absolventů s místem výuky v našem

kraji dosáhl nejvyššího počtu 3 033 v posledních devatenácti letech, poklesl jejich počet o více než dvě pětiny.

Žáci středních škol nejčastěji studují v oboru Obecná příprava a Strojírenství.

Mezi žáky středních škol převládal ve školním roce 2018/2019 obor Obecná příprava, který studovalo 25,0 % žáků. Druhým nejčastěji studovaným oborem bylo Strojírenství a strojírenská výroba (9,7 %). Zmíněné obory převažovaly i mezi absolventy. Za předchozí školní rok 2017/2018 úspěšně dokončilo 23,7 % žáků obor Obecná příprava a obor Strojírenství a strojírenská výroba absolvovalo 10,0 % studentů.

Mezi studenty vysokých škol převládá studium obchodu, administrativy a práva.

Na soukromých a veřejných vysokých školách nejčastěji studenti s trvalým bydlištěm v Ústeckém kraji v loňském roce studovali v oborech Obchod, administrativy a právo (19,7 %), mezi absolventy bylo v loňském roce 19,1 % studentů s tímto oborem. 15,9 % studentů studovalo obor Vzdělávání a výchova, absolventů v tomto oboru bylo 14,4 % (třetí největší podíl absolventů). Třetí největší podíl studentů měl obor Technika, výroba a stavebnictví, a to 15,4 %, úspěšně jej absolvovalo 18,9 % osob, tj. druhý největší podíl absolventů.

Zdravotnictví

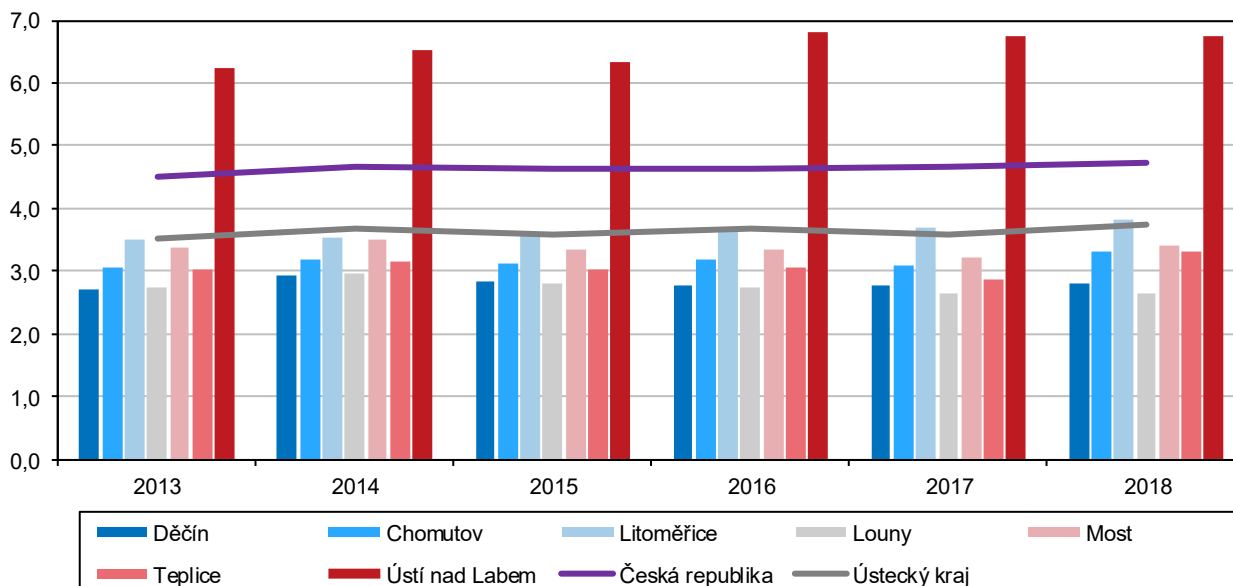
Vzrostl počet lékařů...

Zdrojem dat uváděných v této části jsou publikace Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS).

Ve státních i nestátních zdravotnických zařízeních v Ústeckém kraji působilo v roce 2018 celkem 3 082 lékařů, meziročně se jejich počet zvýšil o 126 (4,2 %). Na jednoho lékaře v kraji připadalo v roce 2018 celkem 266 obyvatel. Tento počet byl nejnižší od roku 1994.

Graf 2.19 Počet lékařů na 1 000 obyvatel v Ústeckém kraji a jeho okresech

Pramen: ÚZIS

...i lékařů na tisíc obyvatel.

Na tisíc obyvatel kraje připadalo v roce 2018 celkem 3,8 lékaře, meziročně došlo ke zvýšení o 0,2 lékaře. Dlouhodobě je tento počet druhý nejnižší mezi kraji, nižší je pouze ve Středočeském kraji (3,1), naproti tomu nejvyšší je trvale v hl. m. Praze (8,0). Za průměrem ČR zaostává náš kraj o 1,0 lékaře na tisíc obyvatel. Z vnitroregionálního pohledu byla nejlepší situace v okrese Ústí nad Labem, kde

na 1 tis. obyvatel připadalo 6,8 lékaře, nejhůře na tom byly okresy Louny a Děčín, kde tato hodnota činila 2,6 resp. 2,8.

V roce 2016 se některé LDN staly součástí nemocnic.

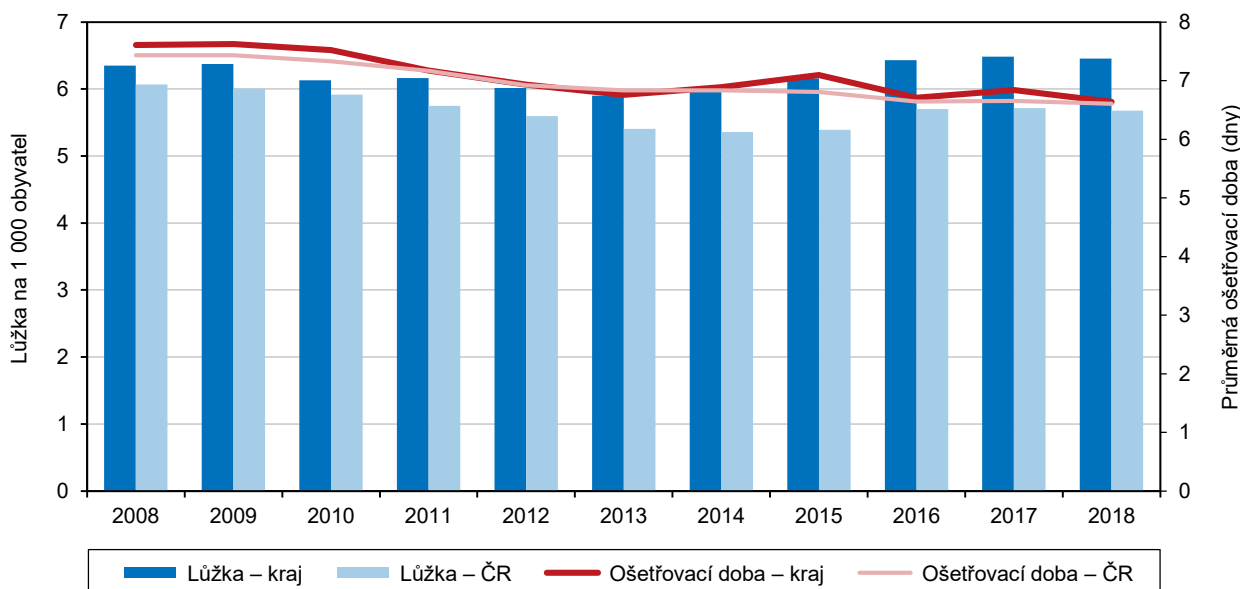
Síť zdravotnických zařízení představuje jednu z nejdůležitějších složek celého zdravotnického systému. Rozčleňujeme ji na lůžkovou a ambulantní část. Páteř lůžkové části je tvořena sítí nemocničních zařízení (především akutní péče, ale v posledních letech i rozrůstající se skupinou nemocnic specializovaných pouze na následnou péči). V roce 2018 byla lůžková péče v Ústeckém kraji zajišťována v 19 nemocnicích (včetně nemocnic následné péče) s celkovým počtem 5 298 lůžek, meziročně se jejich počet snížil o 24.

Bylo hospitalizováno více pacientů a ošetrovací doba v nemocnici se zkrátila.

Celkem bylo v roce 2018 hospitalizováno 175,6 tisíc pacientů, proti roku 2017 to bylo o 0,9 tisíc osob (o 0,5 %) více. Průměrná ošetrovací doba v nemocnici v roce 2018 trvala 6,6 dne, v porovnání s předchozím rokem se její délka zkrátila o 0,2 dne a dosáhla stejné hodnoty jako celorepublikový průměr.

Graf 2.20 Lůžka a ošetrovací doba v nemocnicích v Ústeckém kraji a ČR

Pramen: ÚZIS

Klesá využití lůžek.

Celkové využití lůžek v nemocnicích Ústeckého kraje v roce 2018 dosáhlo 219,9 dne, meziročně se snížilo o 4,5 dne. Využití lůžek bylo v roce 2018 vůbec nejnižší od roku 1994 a v mezikrajovém porovnání se jednalo o druhou nejnižší hodnotu po hl. m. Praze (218,2 dne).

Dočasná pracovní neschopnost.

Od roku 2012 jsou údaje „Statistiky dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz“ získávány zpracováním dat z administrativního zdroje Informačního systému České správy sociálního zabezpečení (IS ČSSZ)⁶. Statistika zachycuje veškerá onemocnění a úrazy, které zapříčinily alespoň jednodenní pracovní neschopnost u nemocensky pojištěných osob. Administrativní data IS ČSSZ jsou vykazována

⁶ Statistika pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz byla do roku 2011 sledována statistickým výkazem „Nem Úr 1-02“, jehož výsledky byly doplněny údaji z administrativního zdroje Informačního systému České správy sociálního zabezpečení (zpravodajskou jednotkou byly všechny podniky nad 25 zaměstnanců/pojištěnců; údaje za podniky s menším počtem zaměstnanců a osoby samostatně výdělečně činné byly získávány z ČSSZ). Pro rok 2012 v důsledku snižování administrativní náročnosti a zátěže zpravodajských jednotek již nebyl výkaz „Nem Úr 1-02“ zařazen do Programu statistických zjišťování a byla ukončena jeho působnost. Rokem 2011 tak končí i srovnatelnost časových řad.

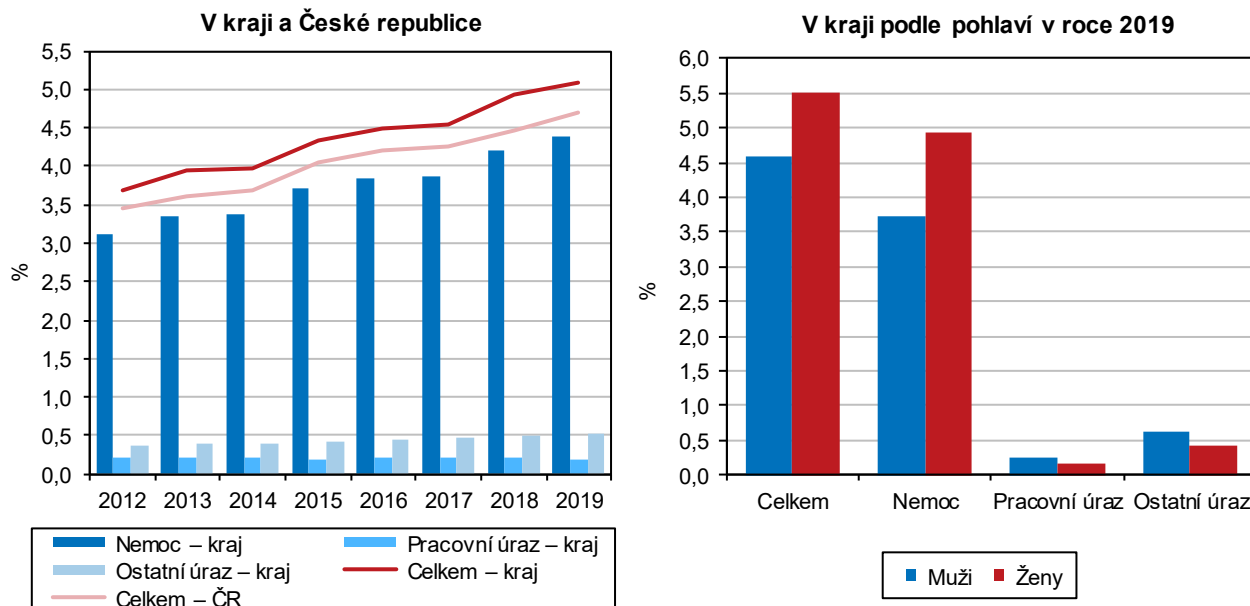
za všechny zaměstnance právnických i fyzických osob a samostatně za osoby samostatně výdělečně činné. V letech 2011–2013 poskytoval zaměstnavatel po dobu prvních 21 dní dočasné pracovní neschopnosti zaměstnancům náhradu mzdy a OSSZ vyplácely nemocenské až od 22. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti; v době od 1. 1. 2014, zaměstnavatelé vyplácejí náhradu mzdy za období prvních 14 dnů trvání pracovní neschopnosti a od 15. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti má zaměstnanec nárok na dávku nemocenského pojištění, kterou vyplácí OSSZ. Náhrada mzdy od zaměstnavatele je od 1. července 2019 vyplácena již od prvního pracovního dne pracovní neschopnosti nebo karantény. Dříve za první tři dny pracovní neschopnosti, které měly být pro zaměstnance původně pracovními, náhrada mzdy nepříslušela a byla vyplácena až od čtvrtého dne. Tato karenční doba byla zrušena, zejména na základě požadavků zaměstnaneckých odborů.

Počet nemocensky pojištěných osob se snížil, ale...

V Ústeckém kraji bylo v roce 2019 v průměru 283,0 tisíce osob nemocensky pojištěných, proti roku 2018 se tento počet snížil o 0,2 % (o 524 osob). V průběhu roku bylo zaznamenáno celkem 125 263 nově hlášených případů pracovní neschopnosti, což představuje proti roku 2018 nárůst o 4,0 tisíc případů (o 3,3 %).

Graf 2.21 Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti v Ústeckém kraji a ČR

Pramen: ČSÚ, ÚZIS

...vzrostlo průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti.

Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti v kraji od roku 2012 postupně rostlo a v roce 2019 dosáhlo 5,089 %, což je šestá nejvyšší hodnota mezi kraji. Ve srovnání s průměrem ČR bylo o 0,388 p. b. vyšší. Meziročně se průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti zvýšilo o 0,166 p. b., v porovnání s rokem 2012 vzrostlo o 1,403 p. b. Meziročně vzrostlo průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti ve všech krajích, nejvíce v Moravskoslezském kraji (0,390 p. b.). Nárůst v Ústeckém kraji byl druhý nejmenší v ČR po Jihočeském kraji (0,159 p. b.). Z vnitroregionálního pohledu byla nejvyšší hodnota zjištěna v okrese Teplice (6,046 %), kde byl rovněž zaznamenán největší meziroční nárůst (0,363 p. b.). Nejmenší procento dočasné pracovní neschopnosti bylo zaznamenáno v okrese Most (4,236 %).

Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc se meziročně zvýšilo o 0,160 p. b. na 4,378 %, stejně tomu bylo v případě ostatních úrazů, kde byl

zaznamenán meziroční nárůst o 0,016 p. b. na 0,513 %. Naopak v případě průměrného procenta dočasné pracovní neschopnosti pro úraz došlo k poklesu o 0,010 p. b. na 0,198 %.

Doba trvání pracovní neschopnosti se za celý kraj nezměnila, ale...

Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti v Ústeckém kraji v loňském roce meziročně spíše stagnovala a setrvala na hodnotě předchozího roku 42,0 dnů. Z dlouhodobého pohledu byla nejkratší za posledních deset let. Nejdelší průměrná doba trvání 1 případu byla v roce 2012 (48,3 dne).

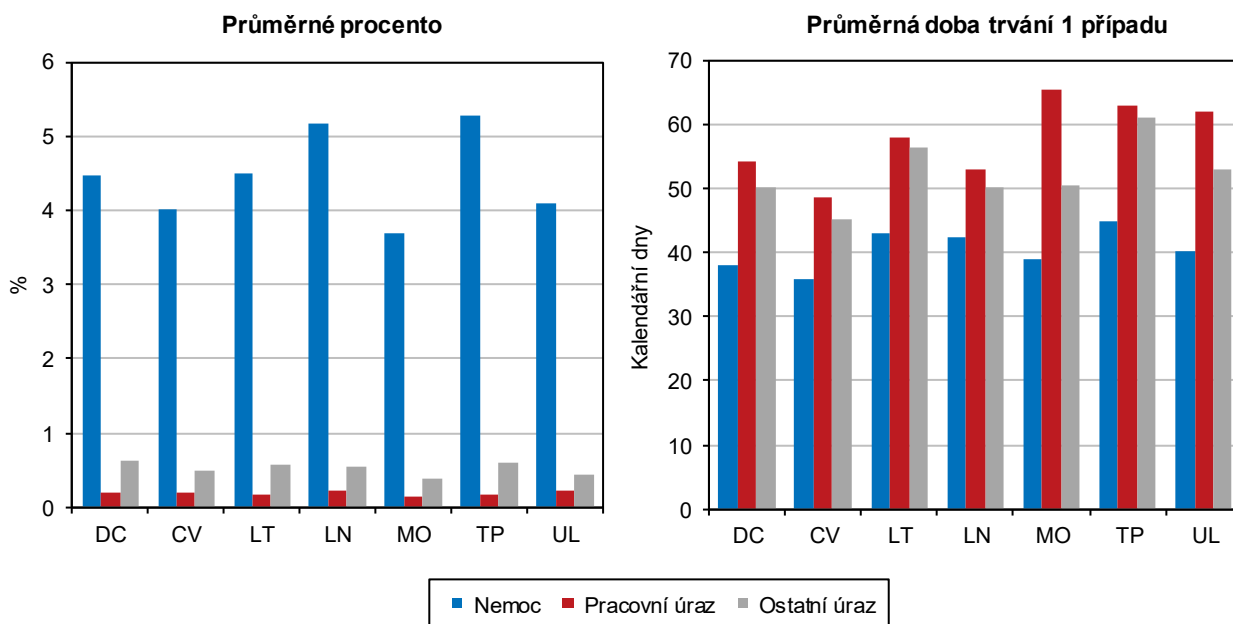
V mezikrajovém srovnání obsadil v roce 2019 Ústecký kraj sedmou nejnižší příčku v pomyslném žebříčku hodnot průměrné doby trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti. Meziročně (2019/2018) došlo ve všech krajích k nárůstu průměrné délky jedné pracovní neschopnosti vyjma našeho kraje. Nejvíce vzrostla v Moravskoslezském kraji, a to o 1,5 dne.

...v okresech se vyvíjela různě.

V rámci Ústeckého kraje byla nejkratší průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti zjištěna v okrese Chomutov (37,2 dne), nejdelší byla v okrese Teplice (46,5 dne). Meziročně došlo ke zvýšení ve čtyřech okresech kraje, nejvíce v okrese Děčín (nárůst o 1,4 dne). K největšímu poklesu došlo v okrese Ústí nad Labem, a to o 1,3 dne.

Graf 2.22 Dočasná pracovní neschopnost v okresech Ústeckého kraje v roce 2019

Pramen: ČSSZ

Pokles doby trvání dočasné pracovní neschopnosti pro úraz.

Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc se meziročně nezměnila a setrvala na hodnotě zjištěné v roce 2018 v počtu 40,5 dne. Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti pro úraz se meziročně zvýšila o 1,1 na 58,1 dne a v případě ostatních úrazů meziročně poklesla o 0,1 na 52,5 dne.

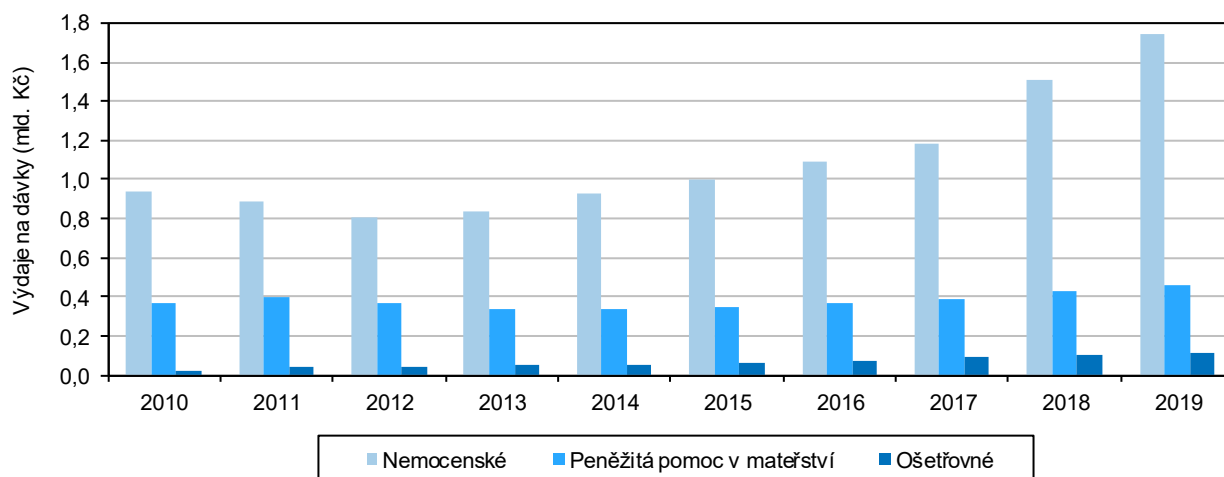
Nemocenské pojištění

Došlo k nárůstu objemu vyplacených prostředků na dávky nemocenského pojištění,...

Z nemocenského pojištění se poskytuje 6 peněžitých dávek, a to nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, ošetřovné, vyrovnávací příspěvek v těhotenství a v mateřství, dávka otcovské poporodní péče a dlouhodobé ošetřovné. V Ústeckém kraji bylo v roce 2019 na těchto dávkách vyplaceno celkem 2 329,8 mil. Kč, což činilo 6,0 % celkového objemu vyplacených dávek v ČR (počtem obyvatel se kraj na obyvatelích ČR podílí necelými 8 %). Meziročně došlo ke zvýšení objemu všech vyplacených dávek celkově o 13,7 % (280 mil. Kč), navýšení bylo tvořeno z 83,0 % zvýšením nemocenské a z 12,1 % zvýšením peněžitě pomoci v mateřství. Výdaje na dávky nemocenského pojištění se v Ústeckém kraji v průběhu let 2014 až 2019 zvýšily o 76,4 %.

Graf 2.23 Vybrané dávky nemocenského pojištění

Pramen: MPSV

...75 % tvořila výplata nemocenské.

Celkový objem vyplacených dávek nemocenského pojištění byl v loňském roce tvořen ze 74,7 % výplatou nemocenské (1 740 mil. Kč). Druhý nejvýznamnější podíl tvořila peněžitá pomoc v mateřství (19,8 %), třetí největší podíl se vztahoval k ošetřovnému (4,8 %). Zbýlé tři dávky nedosáhly v součtu ani 1 % na celkovém objemu vyplacených dávek.

Objem prostředků vyplacených na vyrovnávací příspěvek dlouhodobě roste.

Na vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství bylo v loňském roce v našem kraji vyplaceno 717 tis. Kč, meziročně objem prostředků vyplacených v souvislosti s touto dávkou vzrostl o 3,7 %. Výdaje na tuto dávku od roku 2014 převážně rostou (výjimkou je rok 2015, kdy byl zaznamenán meziroční pokles) a celkově od tohoto roku vzrostly o 37,2 %.

Od roku 2018 se nově vyplácí příspěvek na otcovskou poporodní péči...

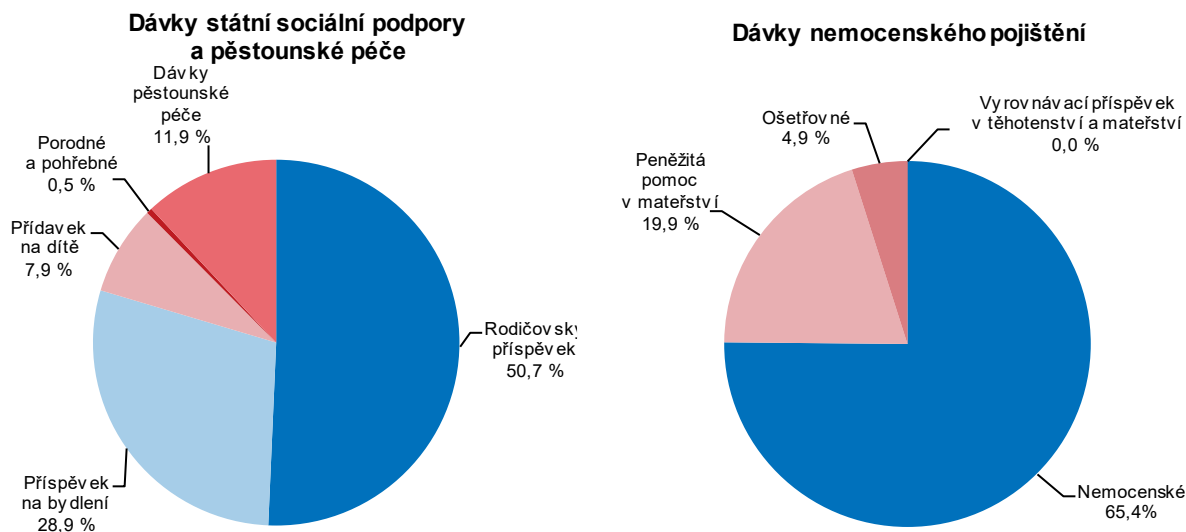
Příspěvek na otcovskou poporodní péči je nová dávka vyplácená od 1. 2. 2018. Otcovská náleží v délce 7 dnů v souvislosti s péčí o novorozené dítě otci dítěte nebo pojištěnci (muž či žena), který převzal dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu. Celkem bylo na otcovskou poporodní péči v roce 2019 vyplaceno 10,0 mil. Kč, meziročně došlo ke zvýšení o 18,7 %.

...i dlouhodobé ošetřovné.

Novou dávkou je rovněž dlouhodobé ošetřovné, které se vyplácí od 1. 6. 2018. Dávka umožňuje občanům zůstat doma v situaci, kdy budou pečovat o člena rodiny, jehož zdravotní stav potřebuje po propuštění z hospitalizace domácí celodenní péči. V roce 2018 byl celkový objem vyplaceného dlouhodobého ošetřovného ve výši 1,4 mil. Kč, v roce 2019 pak objem vyplacených prostředků na tuto dávku vzrostl na 3,5násobek prostředků vyplacených v předchozím roce, a to na 4,7 mil. Kč.

Graf 2.24 Výdaje na dávky státní sociální podpory a nemocenského pojištění v Ústeckém kraji v roce 2019

Pramen: MPSV

Státní sociální podpora

Systém státní sociální podpory.

Systém státní sociální podpory zabezpečuje adresnou pomoc rodinám s nezaopatřenými dětmi ve stanovených sociálních situacích, na jejichž řešení rodina vlastními silami a prostředky nestačí. Jedná se o různé obtížné životní situace, jako je například nedostatečný příjem, péče o novorozené nebo malé dítě, neúplnost rodiny apod. Systém rovněž finančně přispívá rodinám a jednotlivcům s nízkými příjmy k úhradě nákladů na bydlení.

Počet vyplacených dávek klesá.

V roce 2019 bylo v Ústeckém kraji vyplaceno 910,4 tis. dávek státní sociální podpory a péčovské péče. Zatímco v roce 2014 jejich počet meziročně vzrostl, v posledních pěti letech pravidelně klesá. V roce 2019 byl zaznamenán meziroční pokles o 83,4 tis. vyplacených dávek (8,4 %). Od roku 2014 jejich počet poklesl o 27,4 %. Z celkového počtu vyplacených dávek tvořily v loňském roce 360,1 tis. přídavky na děti. I jejich počet klesal, a to po celé období 2014–2019. Největší meziroční pokles byl zaznamenán v roce 2018, a to o 18,2 %, v loňském roce došlo k poklesu o 9,9 %. V porovnání s rokem 2014 klesl počet vyplacených přídavků na děti o 40,0 %. V tomto období rovněž klesal podíl přídavků na dítě na celkovém počtu vyplacených dávek. Zatímco v roce 2014 tvořily přídavky na děti 47,8 % všech vyplacených dávek, v roce 2019 to bylo jen 39,6 %.

Dávky vyplacené v kraji tvořily 9,1 % všech dávek vyplacených v ČR,...

Na dávky státní sociální podpory a dávky péčovské péče bylo v roce 2019 v Ústeckém kraji uvolněno 3 440,6 mil. Kč, což představovalo 9,1 % na celkových výdajích dávek ČR. Tento podíl byl pátý nejvyšší mezi kraji. Dávky na státní sociální podporu v kraji činily 3 029,7 mil. Kč, z toho nejvyšší podíl připadl na rodičovský příspěvek (57,6 %) a na příspěvek na bydlení (32,8 %). Přídavek na dítě tvořil 9,0 %. Dávky péčovské péče v Ústeckém kraji činily v roce 2019 celkem 410,9 mil. Kč, z této částky připadlo 67,7 % na odměnu pěstouna a 31,1 % na příspěvek na úhradu potřeb dítěte.

...meziročně objem vyplacených prostředků klesl.

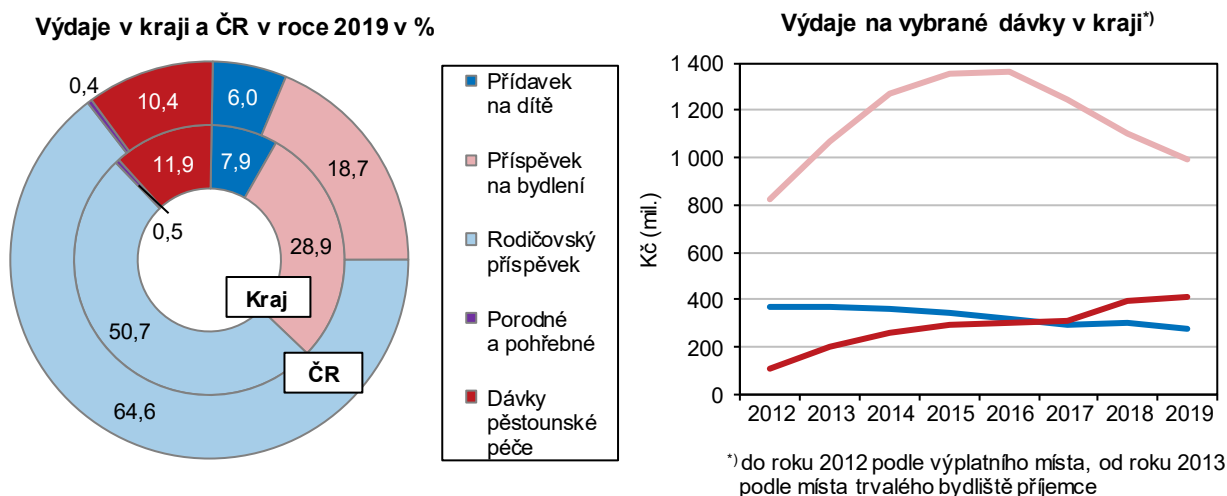
V období let 2014–2019 objem vyplacených prostředků na dávky státní sociální podpory a péčovské péče v Ústeckém kraji meziročně převážně rostl, za celé sledované období však došlo k poklesu o 3,9 %. V roce 2019 byl zaznamenán meziroční pokles o 163,6 mil Kč (4,5 %). Na přídavky na děti bylo v loňském roce vyplaceno 273,5 mil. Kč, meziročně jsme zaznamenali pokles o 24,5 mil. Kč (8,2 %),

což byl druhý nejvyšší pokles objemu vyplacených prostředků na přídavky na dítě v posledních šesti letech. Celkově klesl od roku 2014 objem těchto prostředků o 23,6 %.

Graf 2.25 Výdaje na dávky státní sociální podpory a péčovské péče v Ústeckém kraji a ČR

Pramen: MPSV

7,9 % tvořil přídavek na dítě.

Na objemu vyplacených prostředků na dávky státní sociální podpory a péčovské péče se v loňském roce prostředky vynaložené na přídavek na dítě podílely 7,9 %. V posledních šesti letech tento podíl převážně klesal (vyjma roku 2018, kdy došlo ke stagnaci) a od roku 2014 došlo k jeho poklesu o 2,1 p. b.

Dávky na 1 obyvatele jsou druhé nejvyšší v ČR.

Výdaje na dávky státní sociální podpory a péčovské péče na 1 obyvatele patří v Ústeckém kraji k nejvyšším v ČR. V roce 2019 dosáhly hodnoty 4 193 Kč, což je druhá nejvyšší hodnota po Moravskoslezském kraji (4 344 Kč na 1 obyvatele). Nejnižší hodnoty dosáhli ve Zlínském kraji (3 014 Kč). V porovnání s průměrem ČR byly výdaje na dávky v přepočtu na 1 obyvatele v našem kraji vyšší o 641 Kč. I přes převažující meziroční nárůst této hodnoty v uplynulých šesti letech došlo od roku 2014 k poklesu o 147 Kč na 1 obyvatele (3,4 %).

Zařízení sociálních služeb

Sociální služby.

Poskytování sociálních služeb v České republice je vymezeno zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Základními druhy sociálních služeb jsou sociální poradenství, služby sociální péče a prevence. Rozlišujeme tři formy poskytování sociálních služeb – terénní, ambulantní a pobytové.

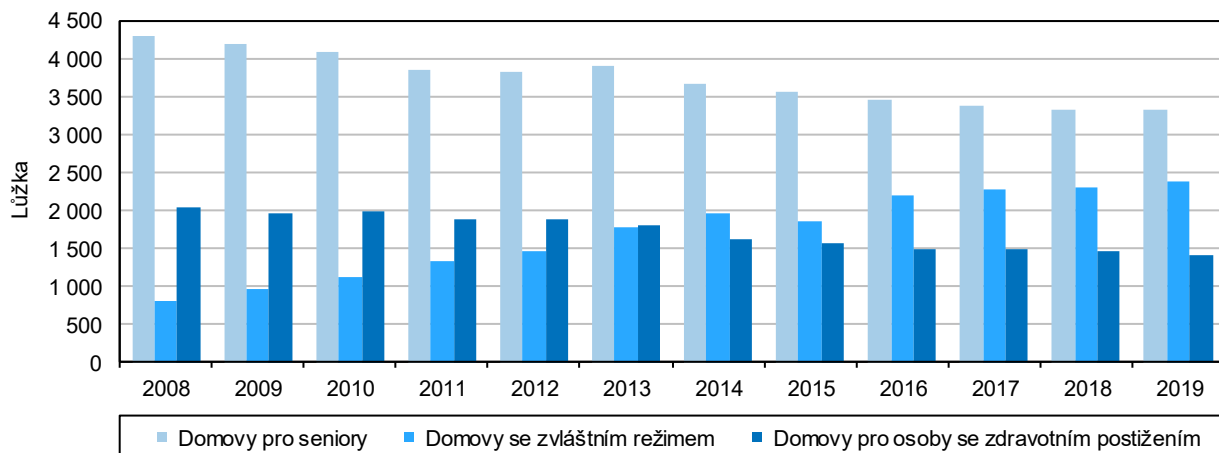
V roce 2019 poskytovalo v Ústeckém kraji pobytové sociální služby celkem 40 domovů pro seniory (určeny pro osoby nad 65 let věku, kteří potřebují trvalou pomoc druhé osoby), 36 domovů se zvláštním režimem (pro osoby nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí a ostatními typy demencí, tyto osoby mají z důvodů těchto onemocnění sníženou soběstačnost), 31 domovů pro osoby se zdravotním postižením, 28 azylových domů a 26 chráněných bydlení.

Dlouhodobě klesá počet lůžek v domovech pro seniory...

Meziročně došlo k poklesu lůžek v domovech pro seniory o 18 (0,5 %) na 3 322 lůžek v loňském roce. V posledních deseti letech počet lůžek v domovech klesá (vyjma roku 2013, kdy byl zaznamenán meziroční nárůst). Největší pokles byl zaznamenán v roce 2011, kdy počet lůžek meziročně klesl o 223. Loňský pokles byl za sledované období nejmenší.

Graf 2.26 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Ústeckém kraji

Pramen: MPSV

...v důsledku čehož klesá počet lůžek na 1 tis. seniorů.

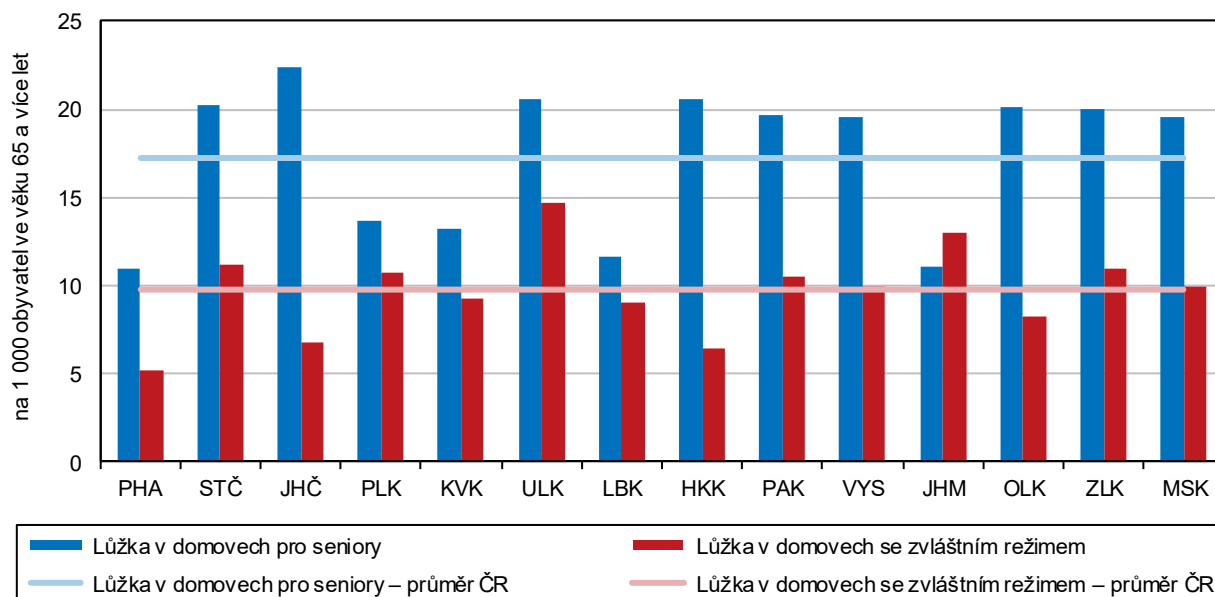
Vzhledem ke snižujícímu se počtu lůžek a zvyšujícímu se počtu obyvatel ve věku 65 a více let dochází v posledních deseti letech k pravidelnému poklesu počtu lůžek v domovech pro seniory na 1 tisíc obyvatel ve věku 65 a více let. Zatímco v roce 2010 připadalo na 1 tisíc seniorů 34,9 lůžek, v roce 2019 to bylo jen 20,6 lůžek. V loňském roce došlo k meziročnímu poklesu o 0,6 lůžka na 1 tisíc osob ve věku 65 a více let, což je nejnižší pokles za posledních deset let.

I přes pokles lůžek je v našem kraji druhá nejlepší situace v ČR.

V mezikrajovém srovnání patří Ústecký kraj ke krajům s lepšími hodnotami. Do roku 2013 byl krajem s nejvyšším počtem lůžek na 1 tisíc seniorů, od roku 2014 se na prvním místě mezi kraji umísťuje Jihočeský kraj. V roce 2019 zaujímal náš kraj druhé místo společně s Královéhradeckým krajem a v porovnání s průměrem ČR byla hodnota dosažená v našem kraji o 3,4 vyšší. I tato hodnota se ale meziročně snižovala, v roce 2010 bylo v našem kraji o 11,8 lůžek na 1 tisíc seniorů více než v ČR. V období 2010–2019 došlo k poklesu o 14,3 lůžek na 1 tisíc seniorů.

Graf 2.27 Lůžka v domovech pro seniory a domovech se zvláštním režimem v krajích v roce 2019

Pramen: MPSV

Roste počet lůžek v domovech se zvláštním režimem...

Počet lůžek v domovech se zvláštním režimem v posledních deseti letech roste, výjimkou byl pouze rok 2015, kdy byl zaznamenán meziroční pokles. V roce 2019 bylo v Ústeckém kraji v tomto typu zařízení 2 375 lůžek, meziročně jejich počet vzrostl o 79 (3,4 %), od roku 2010 jejich počet vzrostl na více než dvojnásobek.

...počet lůžek pro osoby se zdravotním postižením klesá.

V Ústeckém kraji bylo v loňském roce 1 398 lůžek v domovech pro osoby se zdravotním postižením, meziročně jejich počet klesl o 76 lůžek. Od roku 2011 počet lůžek pro osoby se zdravotním postižením v našem kraji trvale klesá. Rok 2010 byl posledním rokem, kdy byl zaznamenán meziroční nárůst. Za posledních deset let tak počet lůžek v tomto typu zařízení poklesl o 585 lůžek (29,5 %).

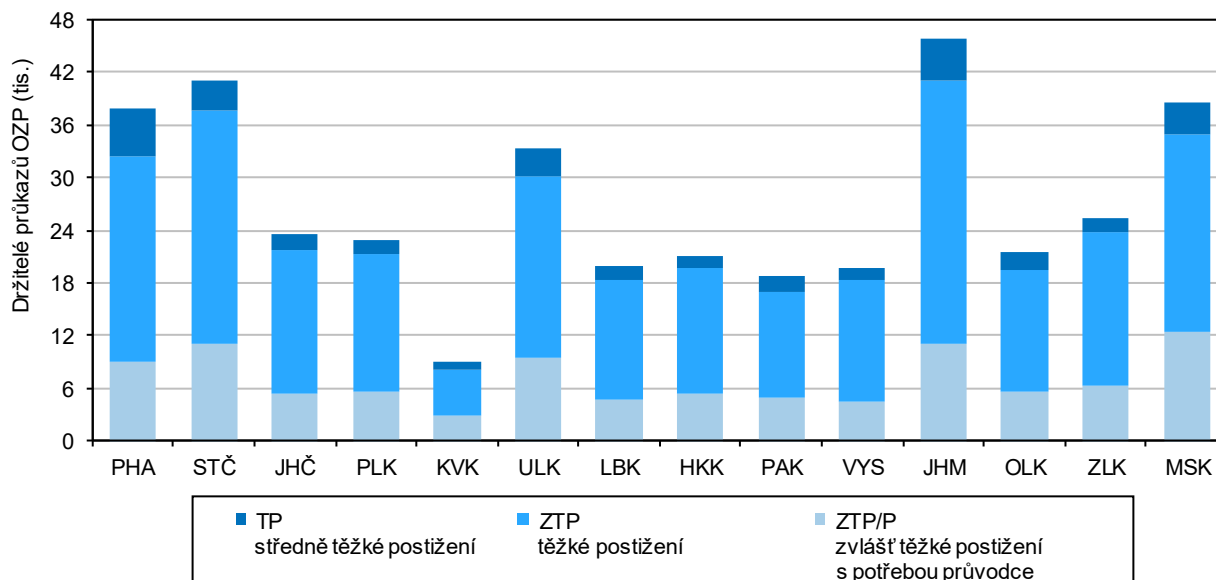
Držitelé průkazu osob se zdravotním postižením

33 tis. držitelů průkazu OZP,....

V prosinci 2019 bylo v našem kraji evidováno 33 388 držitelů průkazu osob se zdravotním postižením, mezi držiteli průkazu bylo 50,4 % mužů. Meziročně jejich počet vzrostl o 2 351 osob, z toho o 1 087 u mužů a 1 264 u žen.

Graf 2.28 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením dle typu průkazu v krajích k 31. 12. 2019

Pramen: MPSV

...převažují osoby s těžkým postižením.

Mezi držiteli průkazu bylo 62,0 % osob s těžkým postižením (ZTP), 28,6 % osob se zvláště těžkým postižením s potřebou průvodce (ZTP/P) a 9,4 % osob se středně těžkým postižením (TP). Mezi držiteli průkazu TP a ZTP bylo více žen (52,8 resp. 50,9 %), zatímco muži byli častěji držiteli průkazu ZTP/P, a to v 54,1 % případů. Mezi osobami s průkazem TP a ZTP/P převažovaly osoby ve věkové kategorii 15–64 let (53,7 resp. 54,3 %), držitelům s průkazem ZTP bylo nejčastěji 65 a více let (66,6 %). Nejmenší podíl na všech skupinách dle druhu postižení měly osoby ve věku 1–14 let, největší pak ve skupině ZTP/P, kde jejich podíl dosáhl 9,3 %.

Největší podíl na celkovém počtu osob se zdravotním postižením v ČR měl Jihomoravský kraj (12,1 %), nejméně jich bylo v Karlovarském kraji (2,4 %). Ústecký kraj se na celkovém počtu osob se zdravotním postižením podílel 8,8 %, což je v mezikrajovém srovnání pátá nejvyšší hodnota (Ústecký kraj je pátým nejlidnatějším krajem ČR).

Důchodci, důchody

Metodika hodnocení dat.

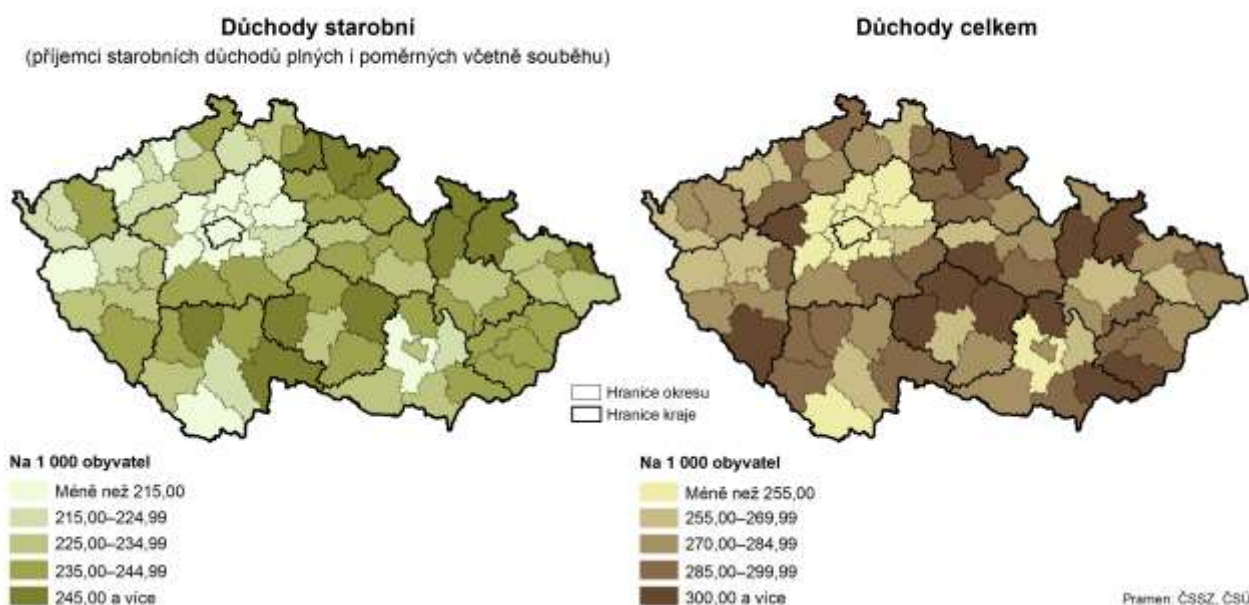
V datech od roku 2010 je uplatněn (na rozdíl od předchozích let) jiný pohled na počet příjemců a průměrnou měsíční výši starobních důchodů plných a starobních důchodů poměrných (kratší doba pojištění). Do počtu příjemců důchodů jsou zahrnuti příjemci starobních důchodů sólo i příjemci starobních důchodů v souběhu s pozůstalostním důchodem (vdovským nebo vdoveckým). Do hodnocení výše průměrných starobních důchodů jsou zahrnuty starobní důchody sólo (bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým důchodem).

Vzrostl počet příjemců starobních důchodů...

V roce 2019 bylo v Ústeckém kraji evidováno celkem 181 694 příjemců starobních důchodů (bez poměrných důchodů, vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým), z nich bylo 109 512 žen (60,3 %) a 72 182 mužů (39,7 %). Proti roku 2014 se celkový počet příjemců starobních důchodů zvýšil o 1,1 % (o 2,0 tisíce), a to zásluhou počtu mužů, kdy jejich počet vzrostl o 4,4 % (o 3,1 tisíce), počet žen se snížil o 1,0 % (o 1,1 tisíce).

Příjemců starobních důchodů sólo bez souběhu bylo v našem kraji v loňském roce 136 177 a jejich počet meziročně stagnoval. V porovnání s rokem 2014 došlo k nárůstu o 2,7 tis. příjemců (2,0 %).

Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2019

...i příjemců předčasných starobních důchodů.

V loňském roce bylo v Ústeckém kraji 52 451 příjemců předčasného starobního důchodu (vč. souběhu vdovského a vdoveckého, bez poměrného), z toho bylo 30 739 žen (58,6 %). V porovnání s rokem 2014 se celkový počet příjemců předčasných starobních důchodů zvýšil o 8,2 % (4,0 tisíce). K nárůstu došlo u obou pohlaví, a to o 7,7 % u mužů (1,5 tisíce) a o 8,7 % u žen (2,5 tisíce).

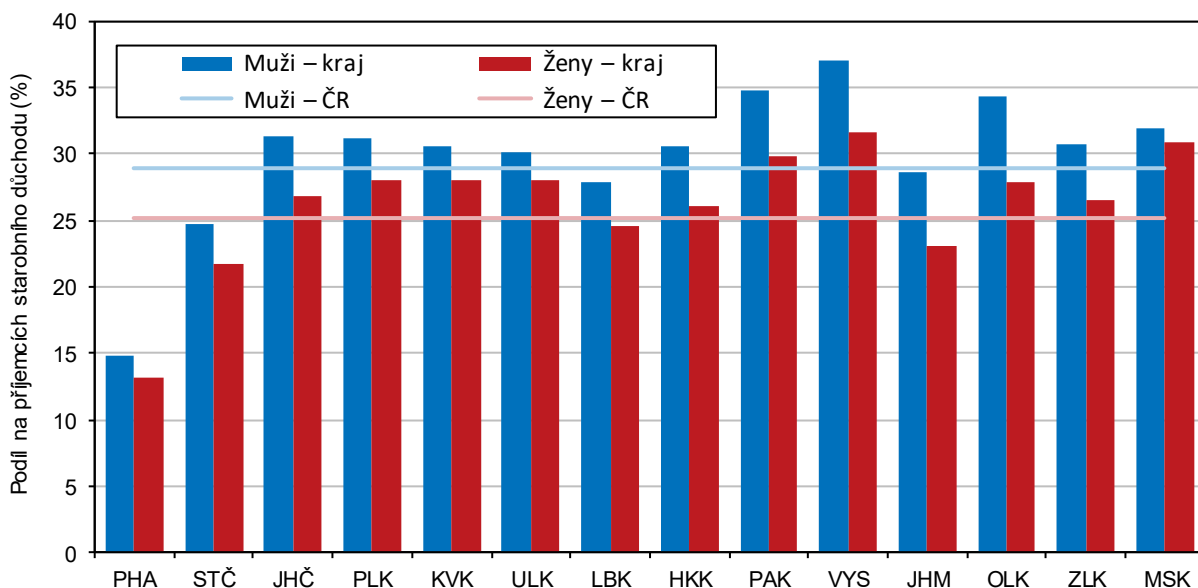
Podíl příjemců předčasných důchodů neustále roste.

Zastoupení příjemců předčasných starobních důchodů na všech příjemcích starobních důchodů se neustále zvyšuje. Zatímco v roce 2014 činil jejich podíl 27,0 %, v roce 2019 byl o 1,9 p. b. vyšší a dosáhl 28,9 %. V jednotlivých letech 2014–2019 dosáhl náš kraj v mezikrajovém srovnání čtvrtého nejvyššího podílu příjemců předčasných starobních důchodů a celorepublikový průměr převyšoval o 2,8 až 3,1 p. b. Z pohledu jednotlivých pohlaví byl vyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu mezi muži, když dosáhl 30,1 %, podíl mezi ženami

byl 28,1 %. Z vnitroregionálního pohledu byl nejvyšší podíl příjemců předčasných starobních důchodu v okrese Most (33,7 %), nejnižší v Litoměřicích (20,6 %).

Graf 2.29 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2019

Pramen: ČSSZ

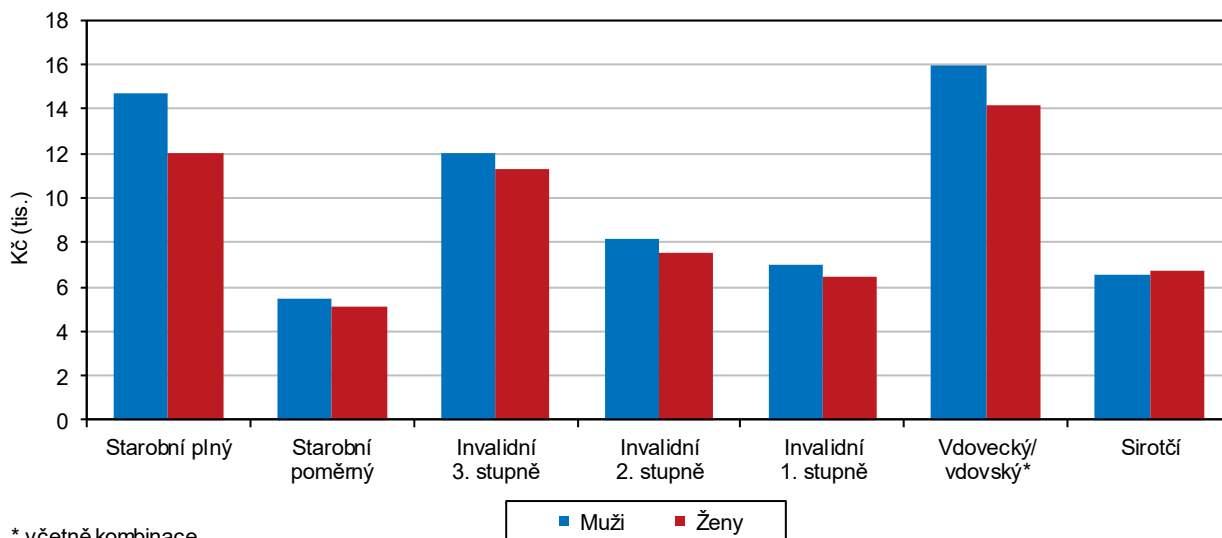

Důchody se zvýšily nejvíce za posledních 9 let.

Průměrná výše starobního důchodu sólo (bez souběhu s vdovským a vdoveckým, bez poměrného starobního důchodu) dosáhla v roce 2019 hodnoty 13 299 Kč. Zaznamenaný meziroční nárůst ve výši 1 027 Kč (8,4 %) byl nejvyšší za posledních devět let. Průměrná výše důchodu mužů dosáhla v roce 2019 hodnoty 14 675 Kč, zatímco průměrná výše důchodu žen činila 12 060 Kč. Průměrné důchody žen jsou v kraji dlouhodobě nižší než důchody mužů a tento rozdíl se každoročně zvětšuje. Zatímco v roce 2010 byl tento rozdíl 2 184 Kč ve prospěch mužů, v roce 2019 to bylo již 2 615 Kč. Příčinou je rychlejší nárůst průměrných důchodů u mužů – zatímco důchody mužů v roce 2019 meziročně vzrostly o 1 077 Kč, důchody žen vzrostly jen o 976 Kč.

Graf 2.30 Průměrné důchody podle druhu důchodu a pohlaví v Ústeckém kraji v prosinci 2019

Pramen: ČSSZ

* včetně kombinace

V růstu důchodů
zaostáváme za ostatními
kraji,...

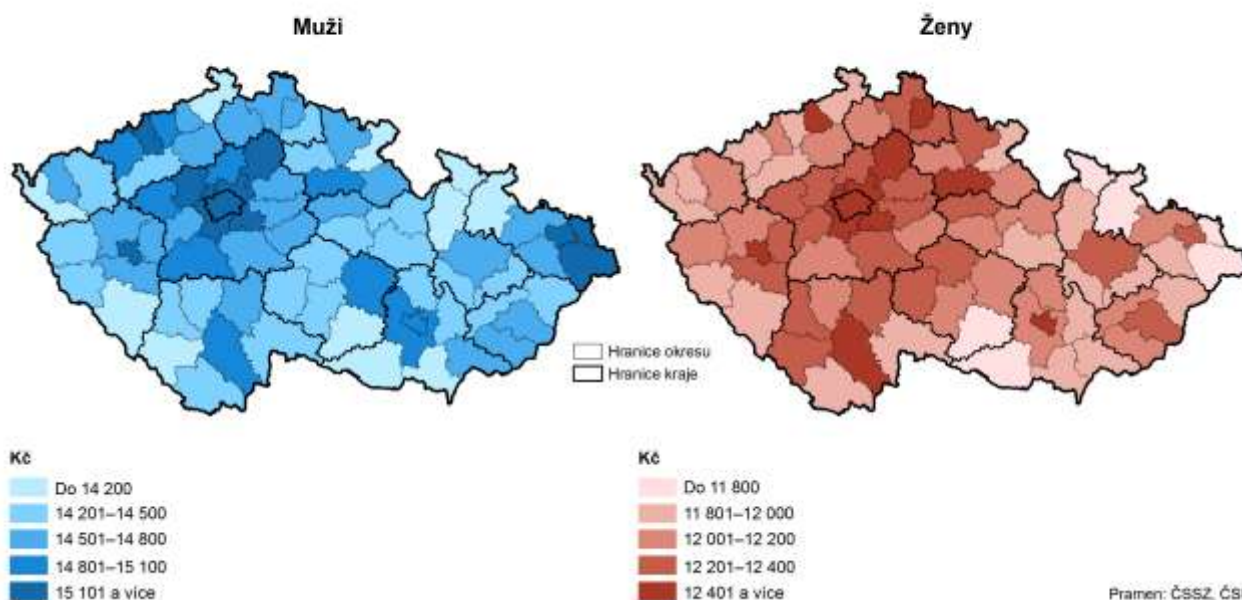
Zatímco v roce 2014 byla v Ústeckém kraji průměrná výše starobního důchodu sólo (bez souběhu, bez poměrného) sedmá nejvyšší, v roce 2019 byla šestá nejnižší mezi kraji (propad o dvě příčky). Za sledované období nejvíce vzrostly důchody na Vysočině (22,5 %), nejméně v Karlovarském kraji (20,8 %). Ústecký kraj společně s hl. m. Prahou zaznamenal za období 2014–2019 druhý nejmenší nárůst průměrných důchodů, a to o 21,1 %.

...průměrný důchod je trvale
nižší než činí průměr ČR.

Průměrná výše důchodu je v Ústeckém kraji při porovnání s průměrem ČR nižší a tento rozdíl se každoročně zvyšuje. Zatímco v roce 2010 byl rozdíl mezi důchody v našem kraji nižší o 81 Kč, v loňském roce to bylo již 188 Kč.

V rámci Ústeckého kraje byla nejvyšší průměrná výše starobního důchodu sólo zjištěna v okrese Most (13 615 Kč), nejnižší byla v okrese Děčín (12 883 Kč), kde byl rovněž zaznamenán nejnižší meziroční nárůst (999 Kč). Nejvíce se důchody meziročně zvýšily v okrese Louny (1 042 Kč).

Průměrný měsíční starobní důchod plný (sólo) podle pohlaví v okresech v prosinci 2019

Podíl důchodu na mzdovém
mediánu se zvýšil poprvé
po devíti letech.

Porovnáním průměrných sólo starobních důchodů s mediánem mezd vidíme, že od roku 2011, kdy starobní důchod v Ústeckém kraji dosahoval 51 % mediánu mezd v kraji, se v následujících letech tento podíl neustále snižoval až do roku 2018, kdy dosáhl 44,0 %. V roce 2019 jsme zaznamenali první meziroční nárůst tohoto podílu v posledních devíti letech, a to o 0,1 p. b. na 44,1 %. Meziroční nárůst byl zaznamenán ve většině krajů ČR vyjma Středočeského (pokles o 0,5 p. b.) a Královehradeckého kraje (pokles o 0,1 p. b.). V mezikrajovém porovnání byl podíl roku 2019 v našem kraji sedmý nejvyšší v rámci ČR. Více než 45 % mediánu bylo dosaženo ve Zlínském, Moravskoslezském, Karlovarském a Jihočeském kraji. Naproti tomu nejnižší byl v Hl. m. Praze (38,3 %).

Od roku 2014 poklesl podíl
důchodů na mzdovém
mediánu v celé ČR.

V porovnání s rokem 2014 poklesl podíl starobních důchodů na mzdovém mediánu o 6,5 p. b. V mezikrajovém porovnání je to třetí nejvyšší pokles mezi kraji. Nejvíce tento podíl poklesl v Královehradeckém kraji (7,2 p. b.), nejméně poklesl v Moravskoslezském kraji (4,5 p. b.). Celorepublikově byl za období 2014–2019 zaznamenán pokles o 5,6 p. b.

Kriminalita

Vzrostla kriminalita.

Po období 2014–2018, kdy kriminalita v kraji klesala, byl v roce 2019 zaznamenán první meziroční nárůst registrovaných trestných činů za posledních šest let. Počet trestných činů vzrostl o 539 (3,3 %) na 17 099, což je druhá nejnižší hodnota od roku 1991. Od roku 2014 klesl počet trestných činů o 34,0 %.

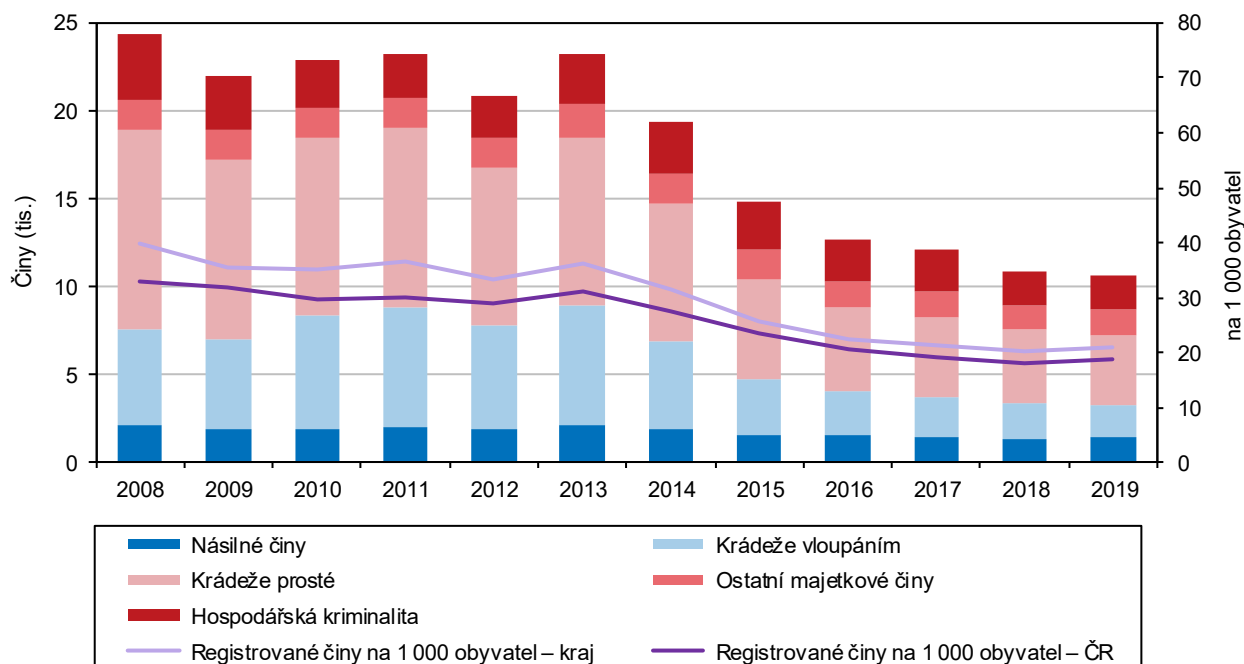
Intenzita kriminality je druhá nejvyšší v ČR.

Ústecký kraj patří dlouhodobě k regionům s nejvyšší intenzitou kriminality. Počet registrovaných trestných činů na 1 tisíc obyvatel dosáhl v loňském roce hodnoty 20,8, což je druhá nejvyšší hodnota mezi kraji po hl. m. Praze (37,9), která má trvale nejvyšší kriminalitu ze všech krajů. Meziročně se počet trestných činů na 1 tisíc obyvatel v našem kraji zvýšil o 0,7 případu. Jednalo se o první meziroční nárůst v posledních šesti letech. V porovnání s rokem 2014 poklesl počet případů na 1 tisíc obyvatel o 10,6, v porovnání s rokem 2001 došlo k poklesu o 15,1.

V počtu zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel se náš kraj umísťuje v mezikrajovém srovnání na druhém místě již od roku 2003, výjimkou byl pouze rok 2018, kdy byla tato hodnota třetí nejvyšší mezi kraji. Naproti tomu nejnižší kriminalitu dlouhodobě sledujeme v Pardubickém a Zlínském kraji a v Kraji Vysočina. V loňském roce byla nejnižší kriminalita zjištěna ve Zlínském kraji, kde na 1 tisíc obyvatel připadlo 10,6 registrovaných trestných činů.

Graf 2.31 Registrované trestné činy v Ústeckém kraji

Pramen: Policejní prezidium ČR

Nejvyšší kriminalita je v okrese Most.

Z vnitroregionálního pohledu byla nejnižší kriminalita zjištěna v okrese Litoměřice a Louny, kde bylo dosaženo 14,7 resp. 15,2 registrovaných trestných činů na 1 tisíc obyvatel. Nejvyšších hodnot dosáhl okres Most (26,7). Meziročně kriminalita poklesla v okrese Děčín, Litoměřice a Teplice, v ostatních okresech vzrostla. Nejvíce vzrostla v okrese Most, a to o 3,9 případů na 1 tisíc obyvatel.

Vzrostl počet násilných i mravnostních trestných činů,...

Meziročně jsme zaznamenali nárůst jak u násilných, tak i mravnostních trestných činů. Počet násilných trestných činů vzrostl o 7,3 % na 1 467, mravnostní trestné činy zaznamenaly nárůst o 7,1 % na 286. V období 2014–2019 se počet násilných a mravnostních trestných činů vyvíjel rozdílně. Zatímco počet násilných trestných

činů v letech 2014–2018 klesal, mravnostní trestné činy zaznamenaly v tomto období pokles pouze v roce 2016, přičemž se jednalo o pokles velmi mírný (o 1 případ).

...v jejichž v přepočtu na 1 tis. obyvatel je náš kraj nejhorší v ČR.

V počtu násilných a mravnostních trestných činů na 1 tisíc obyvatel patří Ústecký kraj mezi kraje s nejhoršími hodnotami. V roce 2019 dosáhl počtu 2,1 násilných a mravnostních trestných činů na 1 tisíc obyvatel, což byla nejhorší hodnota mezi kraji, která převýšila průměr ČR o 0,6. Nejnižší hodnota byla zaznamenána v Pardubickém kraji (1,1).

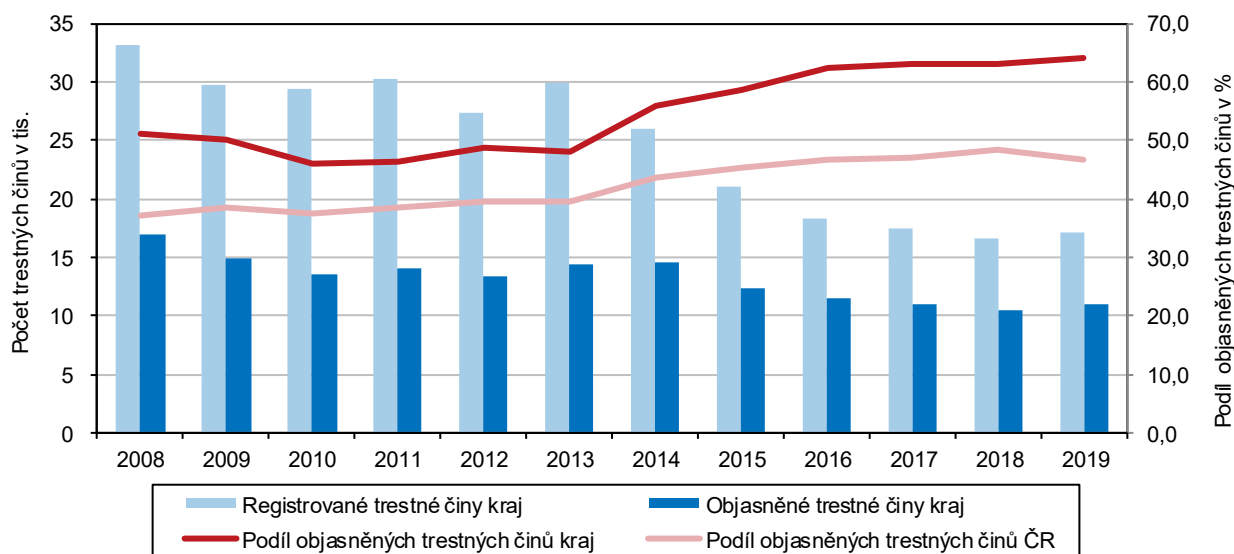
V kraji patří k okresům s nejnižší násilnou a mravnostní kriminalitou okres Louny a Litoměřice (1,3 resp. 1,4 případu na 1 tisíc obyvatel v roce 2019). Nejhuře jsou na tom okresy Chomutov a Most, kde počet případů na 1 tisíc obyvatel shodně dosáhl hodnoty 2,8.

Objasněnost trestných činů dosáhla 64 %...

Positivním jevem v Ústeckém kraji je dlouhodobě vyšší objasněnost trestných činů než v celé ČR. V roce 2019 bylo v kraji objasněno 10 946 trestných činů, což je 64,0 % všech trestných činů registrovaných v tomto roce. V posledních šesti letech zaznamenáváme každoroční nárůst podílu objasněných trestných činů, od roku 2014 vzrostl tento podíl o 8,0 p. b. Loňský nárůst se na tomto zvýšení podílel 0,8 p. b.

Graf 2.32 Registrované trestné činy a objasněnost v Ústeckém kraji a ČR

Pramen: Policejní prezidium ČR

...a byla čtvrtá nejvyšší v ČR.

V objasněnosti trestných činů byl v loňském roce náš kraj čtvrtý nejlepší. Nejvyšší objasněnost měl Zlínský kraj (67,0 %), nejhorší objasněnost je dlouhodobě v hl. m. Praze (22,4 % v roce 2019). V rámci kraje si nejlépe vedl okres Ústí nad Labem, kde bylo dosaženo objasněnosti 71,8 %, což je v meziokresním porovnání 6 nejvyšší hodnota v ČR.

Mezi stíhanými je nejvíce žen v našem kraji.

Celkem bylo v loňském roce stíháno 35 právnických osob a 10 539 fyzických osob, z toho bylo 19,9 % žen. Podíl stíhaných žen na stíhaných osobách celkem byl v Ústeckém kraji nejvyšší v ČR. Mezi stíhanými osobami bylo i 326 dětí ve věku do 15 let.

Dopravní nehody, požáry

Roste počet dopravních nehod...

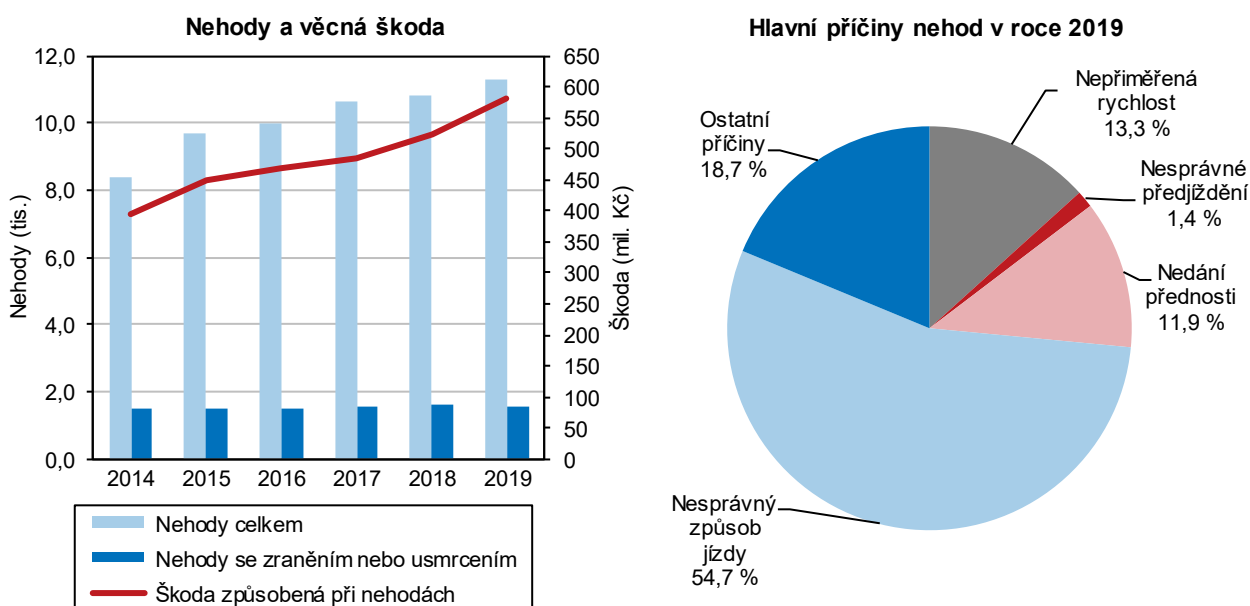
V roce 2019 bylo Policii ČR v kraji nahlášeno celkem 11 292 dopravních nehod, meziroční nárůst činil 472 nehod (4,4 %). Zatímco v období 2006–2011 počet dopravních nehod meziročně klesal, od roku 2012 sledujeme jejich nárůst. V posledních čtyřadvaceti letech došlo k nejmenšímu počtu nehod v roce 2011, kdy bylo nahlášeno 7 126 nehod. V porovnání s rokem 2011 se počet nehod zvýšil o 58,5 %.

...i počet nehod v přepočtu na 1 tis. obyvatel.

Na 1 tisíc obyvatel připadalo v roce 2019 v kraji 13,8 nehod (o 0,6 více proti roku 2018). Republikový průměr byl v kraji překročen o 3,7 nehody. Tento rozdíl se poslední čtyři roky zvětšuje a v loňském roce byl nejvyšší za posledních 11 let. Od roku 2009 je kraj neustále nad průměrem ČR, zatímco v dřívějších letech se pohyboval pod hranicí průměru ČR. V mezikrajovém srovnání je kraj od roku 2011 trvale na druhé nejhorší pozici za hl. m. Prahou.

Graf 2.33 Dopravní nehody v Ústeckém kraji

Pramen: Policejní prezidium ČR

Nejvíce nehod bylo v okresech Louny a Ústí nad Labem...

Z pohledu jednotlivých okresů Ústeckého kraje na tom byl nejlépe okres Most s 11,0 nehodami na 1 tisíc obyvatel. Nejhorších hodnot dosáhly okresy Louny a Ústí nad Labem, a to 18,5 resp. 18,4 nehody na 1 tisíc obyvatel. V meziokresním srovnání za celou ČR patří okresům Louny a Ústí nad Labem druhá a třetí nejhorší příčka, první se umístil okres Benešov ze Středočeského kraje s hodnotou 18,6.

...a v kraji zemřelo při nehodách více osob.

Při dopravních nehodách bylo na území Ústeckého kraje v roce 2019 usmrceno 40 osob, což je o 3 osoby více než v předchozím roce. V porovnání s rokem 2014 zemřelo v našem kraji v loňském roce o 17 osob méně, v porovnání s rokem 2001 to bylo o 49 osob méně.

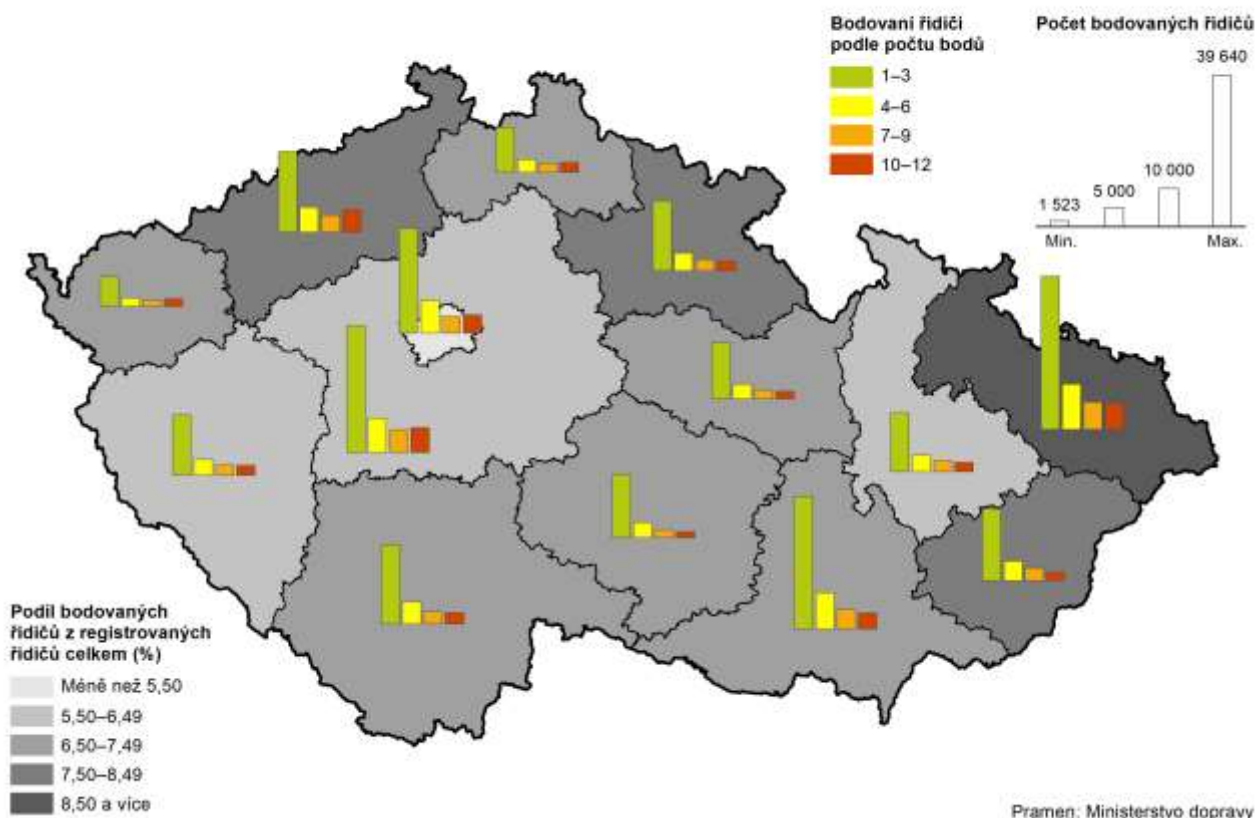
Počet osob usmrcených při dopravních nehodách celorepublikově klesal, k poklesu došlo ve většině krajů ČR, vyjma Kraje Vysočina, Královehradeckého, Jihomoravského a našeho kraje. Největší nárůst počtu usmrcených osob zaznamenali v Královehradeckém kraji, a to o 30 osob. Naopak největší pokles zaznamenali ve Středočeském kraji, kde při porovnání s předchozím rokem zemřelo vloni o 18 osob méně.

7,6 % řidičů má trestné body, nejčastěji 2 body.

V centrálním registru řidičů bylo k 31. 12. 2019 evidováno 37 486 řidičů z Ústeckého kraje, kteří se dopustili přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče. Toto množství řidičů odpovídalo 7,6 % všech registrovaných řidičů v kraji, tato hodnota překročila republikový limit o 0,6 p. b. a v mezikrajovém srovnání to byla třetí nejvyšší hodnota. Nejnižší podíl bodovaných řidičů byl v loňském roce v hl. m. Praze, a to 5,1 %, naopak nejvyššího podílu dosáhl Moravskoslezský kraj s hodnotou 8,9 %. V posledních pěti letech podíl bodovaných řidičů v Ústeckém kraji klesá, od roku 2014 poklesl o 3,3 p. b.

Mezi bodovanými řidiči bylo v loňském roce v našem kraji nejvíce řidičů se 2 body, a to 31,5 %, druhou největší skupinu tvořili řidiči se 3 body (19,7 %) a třetí největší skupinou byli řidiči s 12 body (13,1 %).

Bodové hodnocení řidičů v krajích k 31. 12. 2019

Počet požárů poklesl.

Údaje o požárech a hlavních důvodech zásahů hasičských záchranných sborů přebírá ČSÚ z informací zpracovávaných Hasičskými záchrannými sbory. Za rok 2019 vzniklo na území Ústeckého kraje celkem 2 124 požárů a proti roku 2018 se jejich počet snížil o 294, což představovalo pokles 12,2 %.

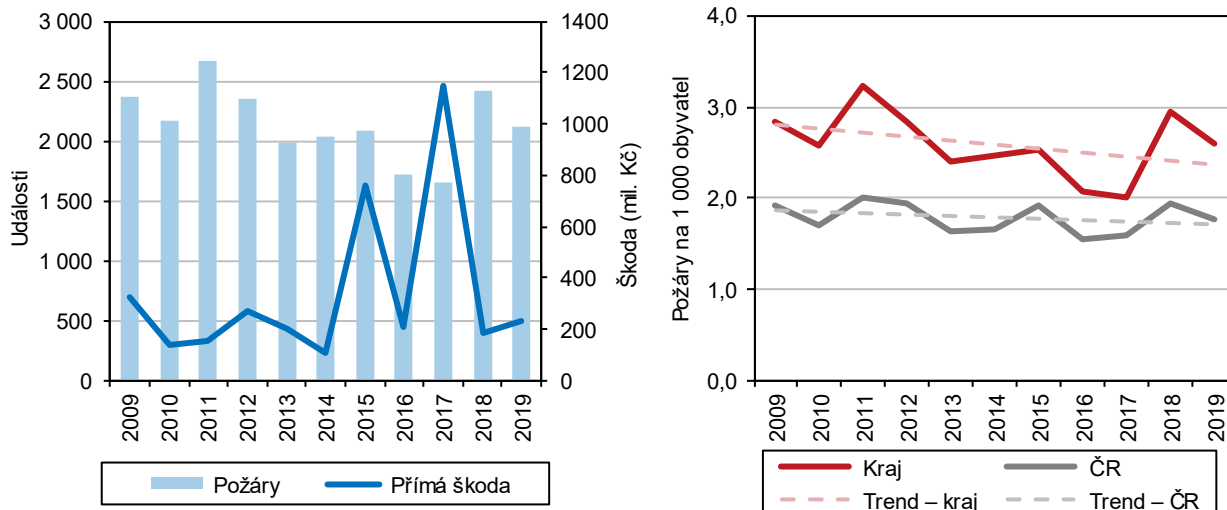
Počet požárů na 1 tis. obyvatel byl druhý nejvyšší v ČR.

Na 1 000 obyvatel Ústeckého kraje připadalo v loňském 2,6 požáru, meziročně došlo k poklesu o 0,4 požáru. I přes skutečnost, že zaznamenaný meziroční pokles byl druhý největší v celé ČR po Libereckém kraji, dosáhl náš kraj v roce 2019 nejvyššího počtu požárů na 1 tisíc obyvatel ze všech krajů a celorepublikový průměr ve výši 1,8 převýšil o 0,8. Počet požárů v přepočtu na 1 tisíc obyvatel byl vloni v kraji druhý nejvyšší za posledních 6 let. Od roku 2017, kdy bylo dosaženo nejnižší hodnoty za posledních 23 let (2,0) vzrostla tato hodnota o 0,6 požáru na 1 tisíc obyvatel.

Graf 2.34 Požáry v Ústeckém kraji

Pramen: Hasičský záchranný sbor ČR

Nejvíce zraněných při požárech od roku 1997.

Při požárech bylo v roce 2019 v kraji zraněno 142 osob a 11 osob zemřelo. V loňském roce se zranilo vůbec nejvíce osob za posledních 23 let. Nejtragičtějším rokem z pohledu usmrcených osob byl rok 1997, kdy při požárech zemřelo celkem 17 osob.

Vzrostla přímá škoda.

I přes meziroční pokles požárů vzrostla přímá škoda způsobená požáry v roce 2019 o 44,2 mil. Kč a dosáhla částky 228,3 mil. Kč. Na 1 požár připadala v loňském roce přímá škoda 107,5 tis. Kč (nárůst o 31,4 tis. Kč) a jednalo se o třetí nejvyšší škodu za posledních šest let. Zaznamenaná přímá škoda na 1 požár byla pátá nejvyšší mezi kraji a byla o 10,3 tis. Kč nižší, než průměrná škoda na 1 požár za celou ČR.

3. Ekonomický vývoj

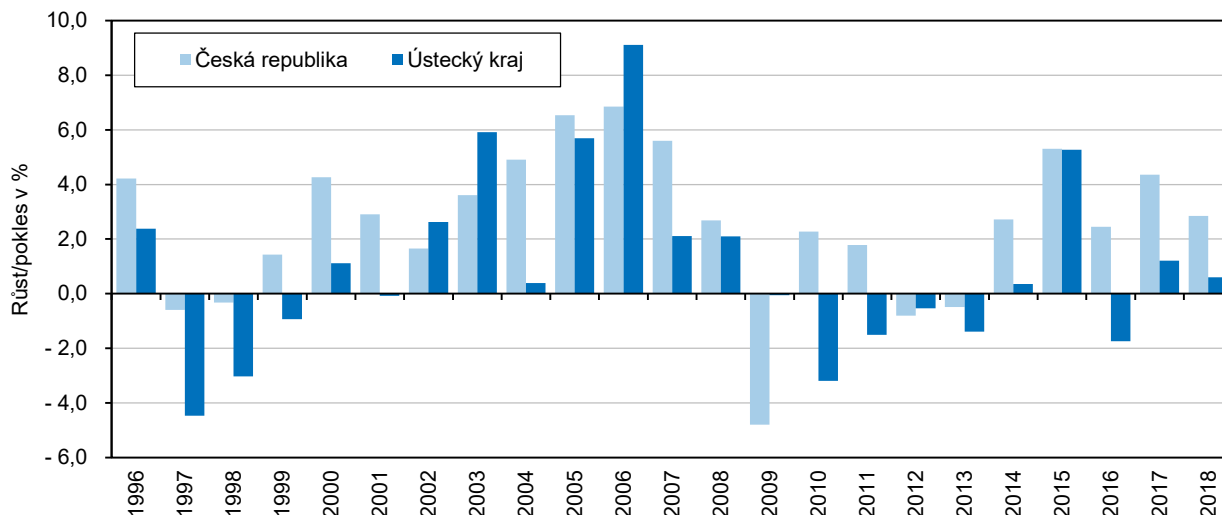
Makroekonomický rámec

HDP Ústeckého kraje v posledních dvou letech rostl.

Regionální hrubý domácí produkt (HDP) představuje souhrn hodnot přidaných zpracování ve všech odvětvích považovaných v systému národního účetnictví za produktivní (tj. včetně služeb tržní i netržní povahy) a čistých daní z produktů (bez dotací). V roce 2018 zaznamenal v Ústeckém kraji již druhým rokem pozitivní vývoj, jeho objem dosáhl 294 578 mil. Kč. Objem HDP ve stálých cenách mezi roky 2017 a 2016 vzrostl o 1,2 % a mezi roky 2018 a 2017 o 0,6 %.

Graf 3.1 Meziroční růst/pokles HDP ve stálých cenách

Zdroj: ČSÚ

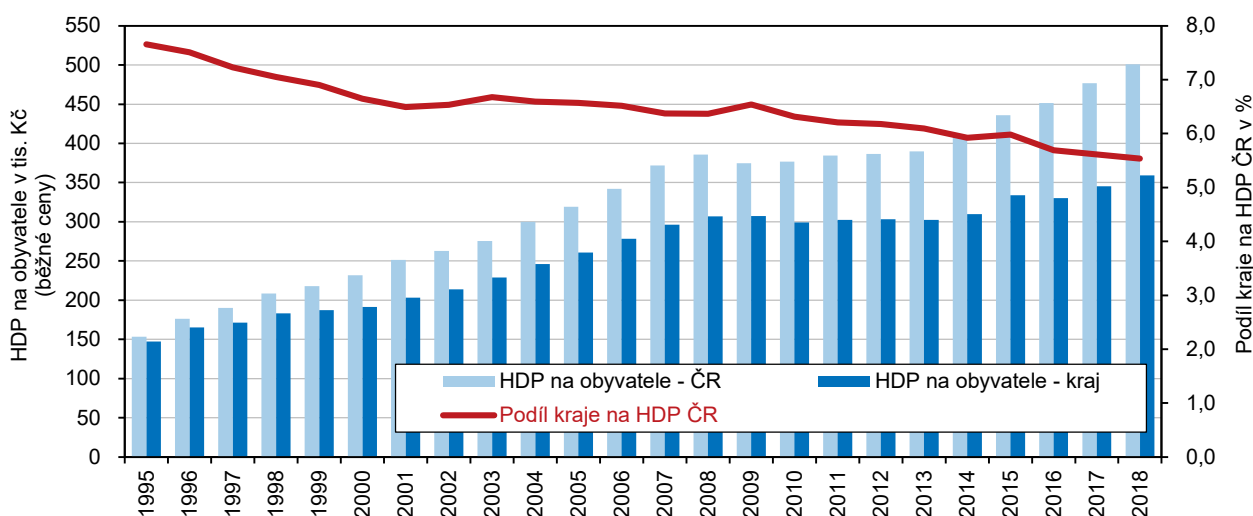

Růst HDP v roce 2018 třetí nejnižší mezi kraji.

Hrubý domácí produkt ve stálých cenách meziročně vzrostl ve většině krajů republiky s výjimkou Karlovarského kraje. Nejrychleji se v roce 2018 ekonomika vyvíjela v Jihomoravském kraji (nárůst o 5,3 %). Navýšení v Ústeckém kraji bylo třetí nejnižší.

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt v Ústeckém kraji a v ČR

Zdroj: ČSÚ

Podíl kraje na HDP ČR nejnižší od roku 1995...mezi kraji je trvale pátý nejvyšší.

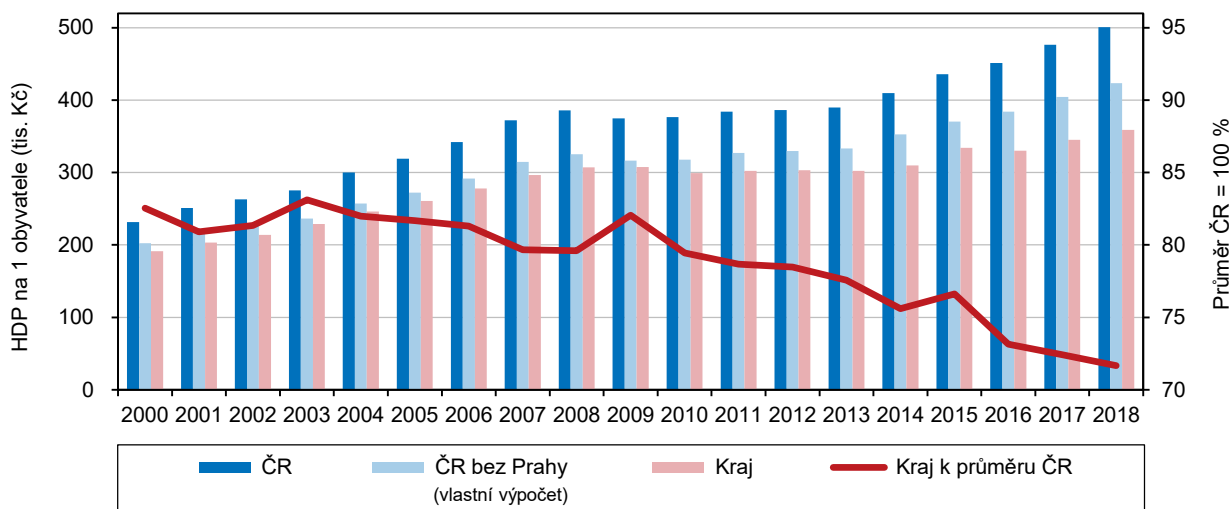
Podíl HDP kraje na tvorbě HDP České republiky dlouhodobě klesá. Jeho úloha v rámci republiky se postupně snižovala, zatímco v roce 1995 se kraj podílel na republikovém HDP 7,7 %, v roce 2018 představoval podíl 5,5 % a byl nejnižší

od roku 1995. V mezikrajovém srovnání zůstává pořadí podílu Ústeckého kraje trvale páté nejvyšší.

Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Ústeckém kraji a České republice

Zdroj: ČSÚ

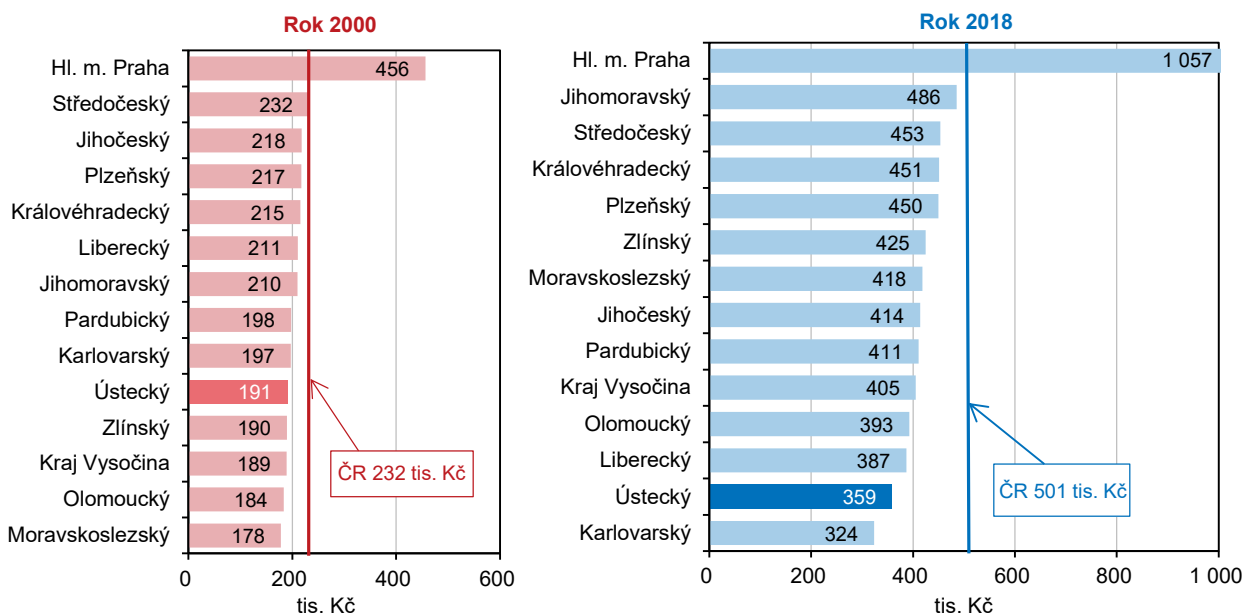

HDP na obyvatele v posledních pěti letech na třináctém místě mezi kraji.

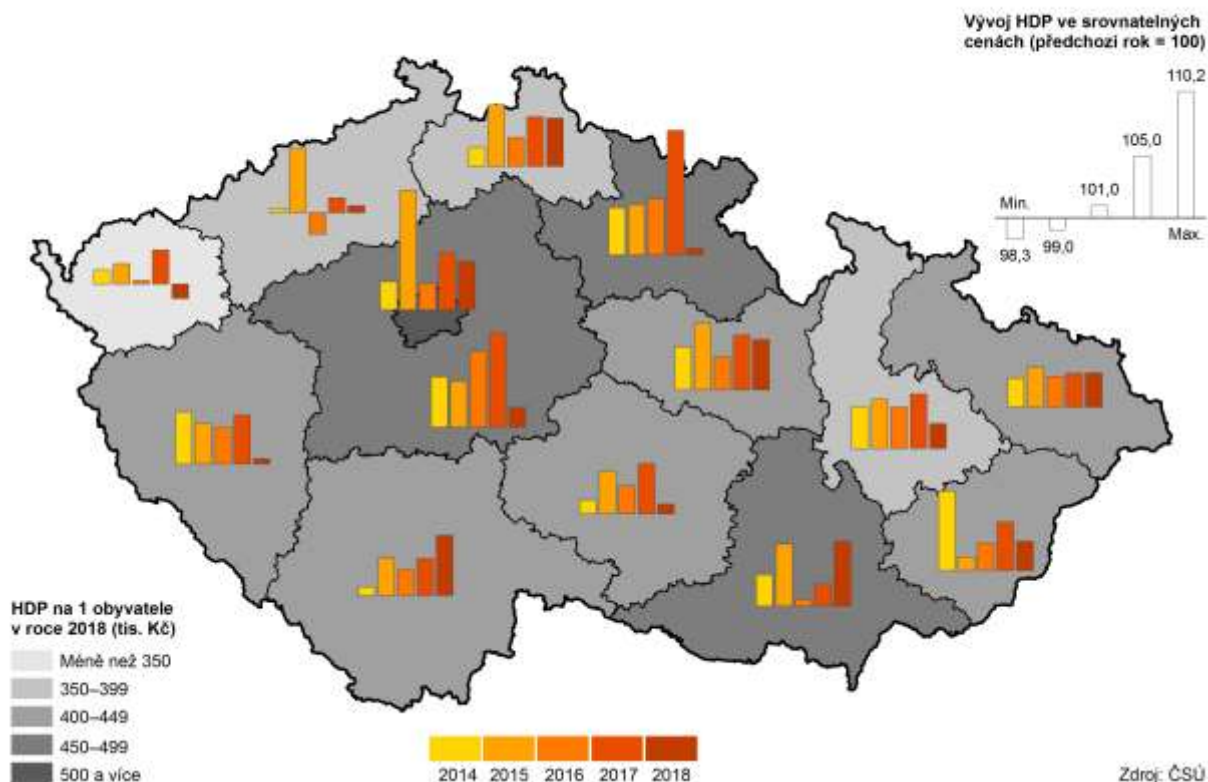
HDP v přepočtu na obyvatele kraje je základním ukazatelem pro regionální srovnání. V Ústeckém kraji rostl téměř ve všech letech s výjimkou roku 2010, 2013 a 2016, kdy došlo k meziročnímu poklesu. Postavení kraje v mezikrajovém srovnání se od roku 1995, kdy Ústecký kraj zaujímal třetí nejvyšší příčku, výrazně zhoršilo. V letech 2010 až 2013 zaujímal jedenáctou pozici a v posledních pěti letech (2014 až 2018) se posunul až na pozici třináctou. Umístění Ústeckého kraje bylo v letech 2014 až 2018 nejhorší od roku 1995. Zatímco HDP na 1 obyvatele byl v Ústeckém kraji oproti ČR v roce 1995 nižší pouze o 4,2 %, v roce 2018 se jednalo již o více než čtvrtinu (o 28,3 %).

Graf 3.4 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele podle krajů

Zdroj: ČSÚ

Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2014 až 2018

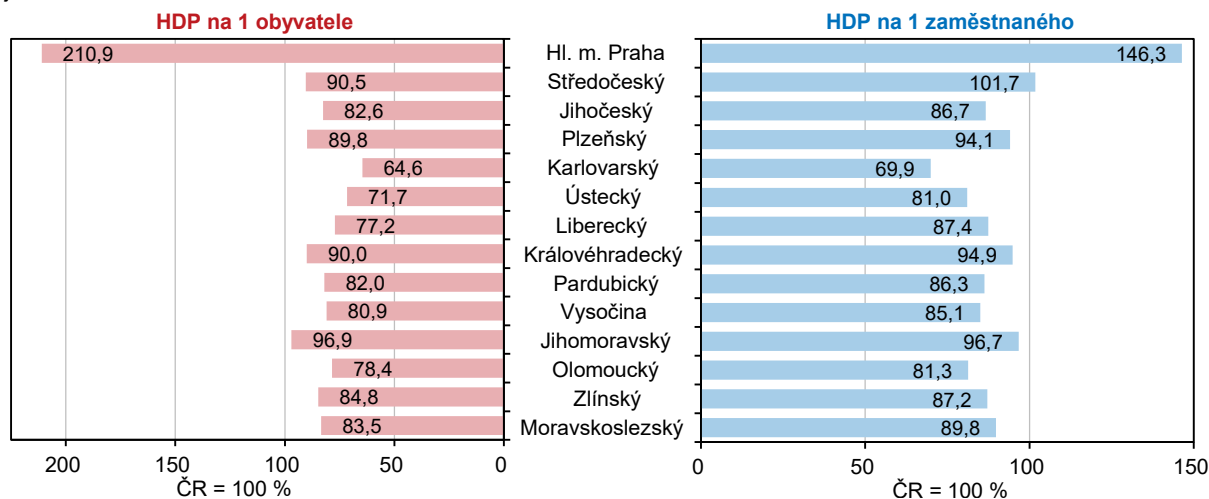

Vliv zaměstnanosti na produktivitu práce.

Výkonnost (produktivita) regionu, počítaná jako podíl HDP na 1 zaměstnaného (podle místa pracoviště vč. sebezaměstnaných) zohledňuje počet osob, které produkt vytvořily a rozdíl Prahy od ostatních krajů již není tak vysoký, což dokazuje i následující graf. HDP na zaměstnaného v Ústeckém kraji se v posledním roce proti roku 2017 zvýšil, a to o 3,3 %. K meziročnímu poklesu došlo od roku 1995 pouze v pěti letech (2008, 2010, 2013, 2014 a 2016), v ostatních letech produktivita meziročně rostla. Zatímco výkonnost Ústeckého kraje byla v mezikrajovém srovnání v letech 1995 až 2000 druhá nebo třetí nejvyšší, v letech 2017 a 2018 byla druhá nejnižší, a to i přesto, že hodnota 795 821 Kč na zaměstnaného v kraji byla nejvyšší od roku 1995.

Graf 3.5 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného podle krajů (ČR = 100) v roce 2018

Zdroj: ČSÚ

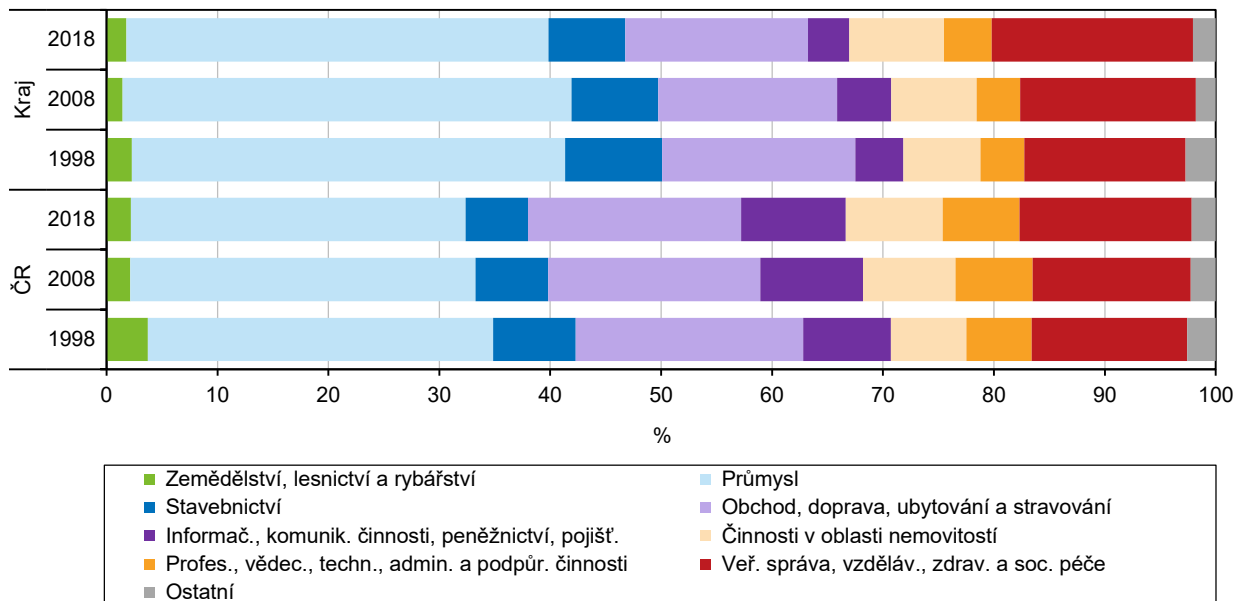

Růst HPH v roce 2018 pozitivně ovlivnil vývoj HDP.

Meziroční růst HDP Ústeckého kraje v roce 2018 ovlivnil pozitivní vývoj hrubé přidané hodnoty (HPH)⁷ ve všech odvětvích kromě zemědělství a průmyslu – meziroční pokles v zemědělství představoval 6 % a v průmyslu 4,1 %, pokles ve zpracovatelském průmyslu byl nižší než za průmysl celkem (o 1,3 %).

Graf 3.6 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Ústeckém kraji a ČR

Zdroj: ČSÚ

THFK na obyvatele v Ústeckém kraji v letech 2016 a 2017 čtvrtá nejvyšší mezi kraji... ve všech letech však byla pod průměrem ČR.

Vývoj investiční aktivity v regionálním členění (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace, nákupy) představuje tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která dosáhla v Ústeckém kraji nejvyšší hodnoty v roce 2010, a to jak absolutně (82 423 mil. Kč), tak na 1 obyvatele kraje (98 616 Kč). V tomto roce se THFK na obyvatele Ústeckého kraje řadila na třetí nejvyšší příčku mezi kraji, v následujících třech letech byla čtvrtá nejvyšší, v roce 2014 šestá nejvyšší, v roce 2015 až desátá nejvyšší, v roce 2016 a 2017 se pozice kraje zlepšila a obsadil čtvrtou nejvyšší příčku. Ve všech letech byla hodnota regionálního THFK na obyvatele pod republikovým průměrem. V roce 1995 byla THFK na obyvatele v kraji nižší o necelý 1 tisíc Kč proti průměru ČR, zatímco v roce 2017 představoval propad kraje více než 23,5 tisíc Kč na obyvatele.

THFK na obyvatele kraje v roce 2017 třetí nejvyšší od roku 1995.

V roce 2017 dosáhl celkový objem THFK v běžných cenách 77 565 mil. Kč a na celkové tvorbě hrubého fixního kapitálu České republiky se podílel 6,2 %. V mezikrajovém srovnání je dlouhodobě pátý nejvyšší. V přepočtu na 1 obyvatele kraje připadlo v roce 2017 celkem 94 483 Kč THFK, což představovalo třetí nejvyšší hodnotu od roku 1995. Proti rekordní úrovni roku 2010 to však bylo o více než 4 tis. Kč méně.

Míra investování v kraji 11x nad průměrem ČR.

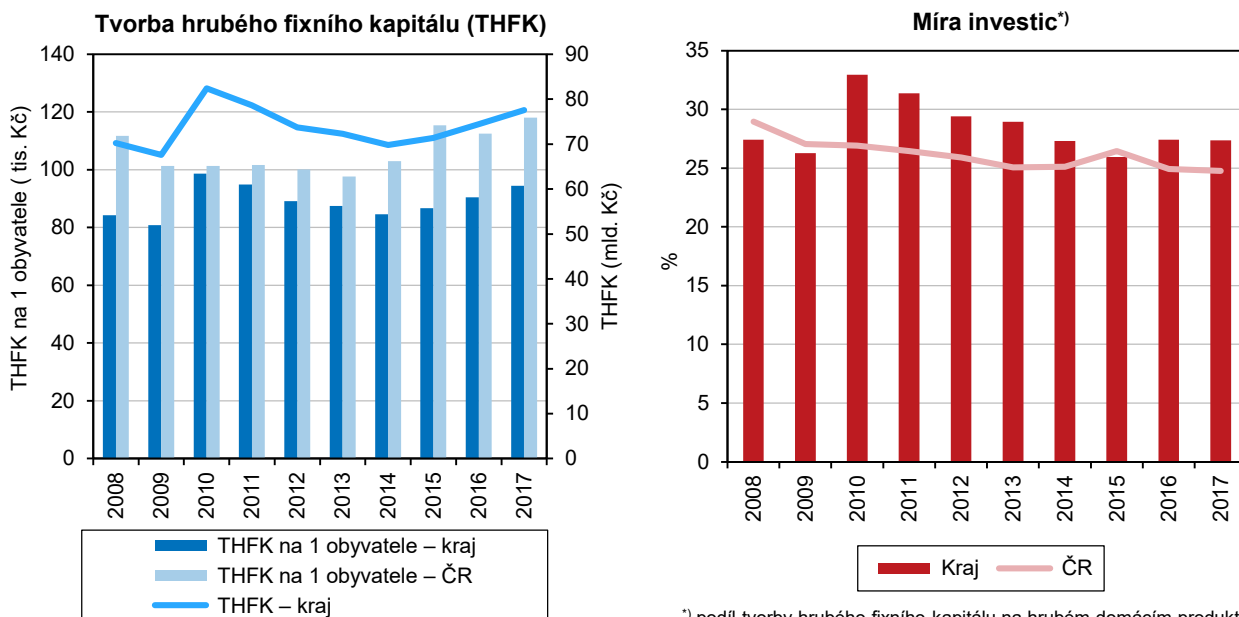
Nejvyšší míra investování (podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu) v Ústeckém kraji proběhla po letech 1995 a 1996 (34,2 resp. 33,1 %) a v roce 2010, kdy do tvorby hrubého fixního kapitálu směřovalo 32,9 % HDP kraje, v následujících letech se tento podíl postupně snižoval až na 25,9 % v roce 2015. Ke zlepšení došlo v roce 2016 a 2017, kdy tento podíl dosáhl shodně 27,4 %. Míra investic v kraji byla během let 1995 až 2017 celkem jedenáctkrát nad průměrem České republiky (1995, 1997, 2003, 2007 a v letech 2010 až 2014 a v letech 2016

⁷ Ukazatel, který vyjadřuje rozdíl mezi celkovou produkcí a mezispotřebou jednotlivých odvětví v daném regionu.

a 2017). Míra investic mezi roky 2017 a 1995 poklesla v Ústeckém kraji o 6,8 procentních bodů, v celé ČR to bylo o 8,5 p. b.

Graf 3.7 Tvorba hrubého fixního kapitálu a míra investic v Ústeckém kraji a ČR

Zdroj: ČSÚ

^{*)} podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu

Úplné náklady práce (ÚNP)

Definice ÚNP.

ÚNP zahrnují přímé náklady (mzdy a platy včetně naturální mzdy započtené do výtěžku) a náhrady mzdy za neodpracované hodiny (za dovolenou, při překážkách na straně zaměstnavatele/zaměstnance, náhrady mzdy za svátky), sociální náklady a výdaje (platby zákonného pojistného, nadstandardní programy sociálního zabezpečení, vyrovnání za nemoc placené zaměstnavatelem, odstupné, ostatní sociální dávky), sociální požitky, personální náklady, daně a dotace související se zaměstnáváním lidí.

Náklady práce na jednoho zaměstnance v Ústeckém kraji šesté nejvyšší mezi kraji.

V roce 2018 byla nejvyšší úroveň nákladů práce vykázána v hlavním městě Praze, měsíční náklady v tomto kraji dosáhly 52 217 Kč na 1 zaměstnance. Nad průměrem za celou Českou republiku (44 437 Kč za měsíc na 1 zaměstnance) byly náklady práce také ve Středočeském kraji (45 826 Kč). Průměrné náklady práce v ostatních krajích se pohybovaly pod celorepublikovým průměrem, nejvíce se této pomyslné hranici přiblížil kraj Plzeňský (42 925 Kč). Naopak nejnižší náklady práce byly zjištěny v Karlovarském kraji, kde činily 38 083 Kč. Ústecký kraj se s náklady práce na jednoho zaměstnance ve výši 40 715 Kč za měsíc ve srovnání s ostatními kraji umístil na šesté nejvyšší pozici.

Ve struktuře ÚNP převažovaly přímé náklady, druhou nejvyšší položku tvořily sociální náklady a výdaje.

Struktura úplných nákladů práce na zaměstnance byla v jednotlivých krajích obdobná. Největší položkou úplných nákladů práce v Ústeckém kraji byly v roce 2018 přímé náklady (72,36 %), v rámci nich pak mzdy za vykonanou práci (88,84 % z přímých nákladů) a náhrady mezd, které představovaly 11,16 %. Druhou největší položku tvořily sociální náklady a výdaje (26,12 %), z nich pak téměř 95,74 % platby zákonného pojistného, jejichž výše je závislá na částkách mezd a platů. Sociální požitky se na nákladech práce zaměstnanců v Ústeckém kraji podílely 0,95 %, personální náklady a výdaje 0,91 %. Podíl přímých nákladů a sociálních nákladů i výdajů na úplných nákladech práce v Ústeckém kraji byl nad průměrem ČR, zatímco podíl sociálních požitků a personálních nákladů republikového průměru nedosáhl.

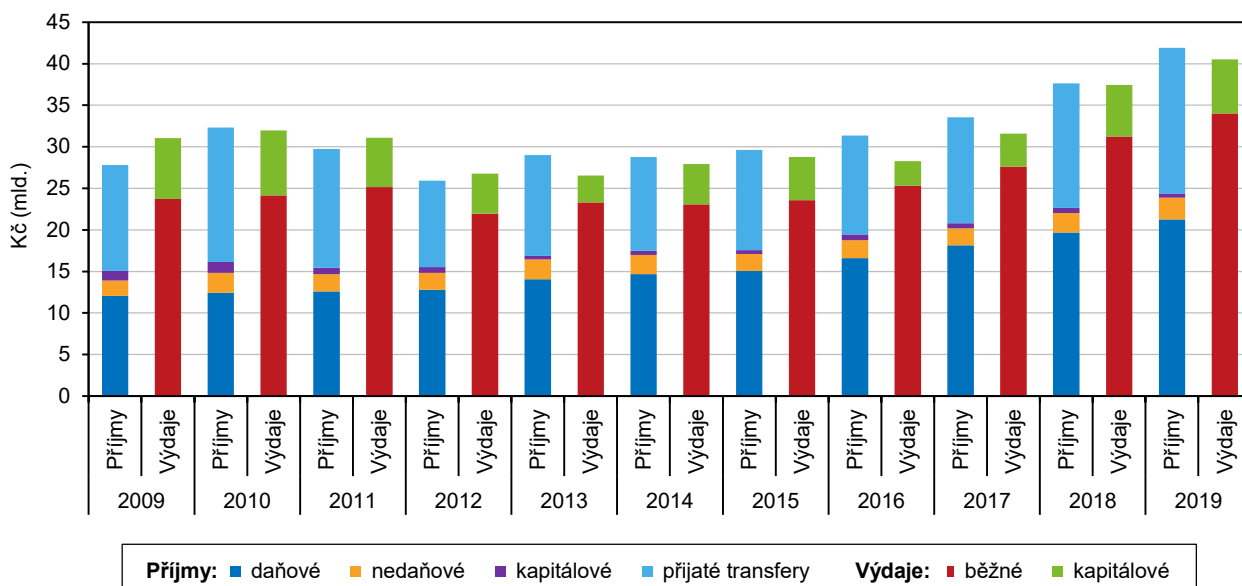
Místní rozpočty

Příjmy a výdaje veřejných rozpočtů v roce 2019 opět vzrostly. Saldo příjmů a výdajů nabývalo většinou kladných hodnot.

Příjmy a výdaje územních rozpočtů, tj. rozpočtu kraje, obcí a svazků obcí v Ústeckém kraji měly v době ekonomické krize klesající trend, příjmy meziročně rostly od roku 2013 (s výjimkou roku 2014), k růstu výdajů došlo s ročním zpožděním – od roku 2014 (s výjimkou roku 2016). V roce 2018 zaznamenaly příjmy meziroční zvýšení o 12,1 %, výdaje vzrostly o 18,6 %, u nich zejména v souvislosti s výrazným nárůstem kapitálových výdajů. V roce 2019 nebyl rozdíl mezi růstem příjmů tak výrazný jako v předchozím roce – objem příjmů vzrostl o 11,4 % a výdajů o 8,2 %. Téměř po celé sledované období (od roku 2007) bylo saldo příjmů a výdajů kladné s výjimkou let 2009, 2011 a 2012, kdy byly výdaje vyšší než příjmy.

Graf 3.8 Příjmy a výdaje místních rozpočtů v Ústeckém kraji (po konsolidaci)

Pramen: Ministerstvo financí

Hlavní část příjmů tvořily daňové příjmy, rozhodující část výdajů připadala většinou na běžné výdaje.

Největší část příjmové položky tvořily po většinu sledovaných let daňové příjmy, jejich podíl se pohyboval od 45 % v roce 2008, nejvyšší úrovně dosáhly v roce 2017, a to 54 %. Od roku 2014 dosahovaly více než polovinu. V roce 2019 se na příjmech veřejných rozpočtů podílely 50,8 %. Druhou nejvýznamnější složkou byly přijaté transfery, v roce 2019 představovaly 41,8 %. Ve výdajích jsou rozhodující běžné výdaje (pohybovaly se v rozpětí více než 75 až 90 %), s výjimkou let 2012 a 2014 se trvale zvyšovaly. Objem kapitálových výdajů prakticky stále kolísá. V roce 2019 se běžné výdaje podílely na celkových výdajích 84 % a kapitálové výdaje 16 %. Největší podíl kapitálových výdajů na výdajových rozpočtech byl zaznamenán v roce 2007, 2009 a 2010 (24,4 resp. 23,6 resp. 24,5 %).

Věda, IT

Na objemu výdajů ČR se kraj podílel jedním procentem.

Investice do vědy a výzkumu patří k důležitým faktorům zvyšování produktivity, zaměstnanosti, zajištění ekonomické konkurenceschopnosti, udržitelného rozvoje a sociální soudržnosti. Celkové výdaje na výzkum a vývoj (VaV) v Ústeckém kraji dosáhly v roce 2018 částky 1 054 mil. Kč. Nejvyšší výdaje za posledních 5 let byly investovány v roce 2014 (1 216 mil. Kč). Na celkovém objemu republikových výdajů se v roce 2018 Ústecký kraj podílel jedním procentem.

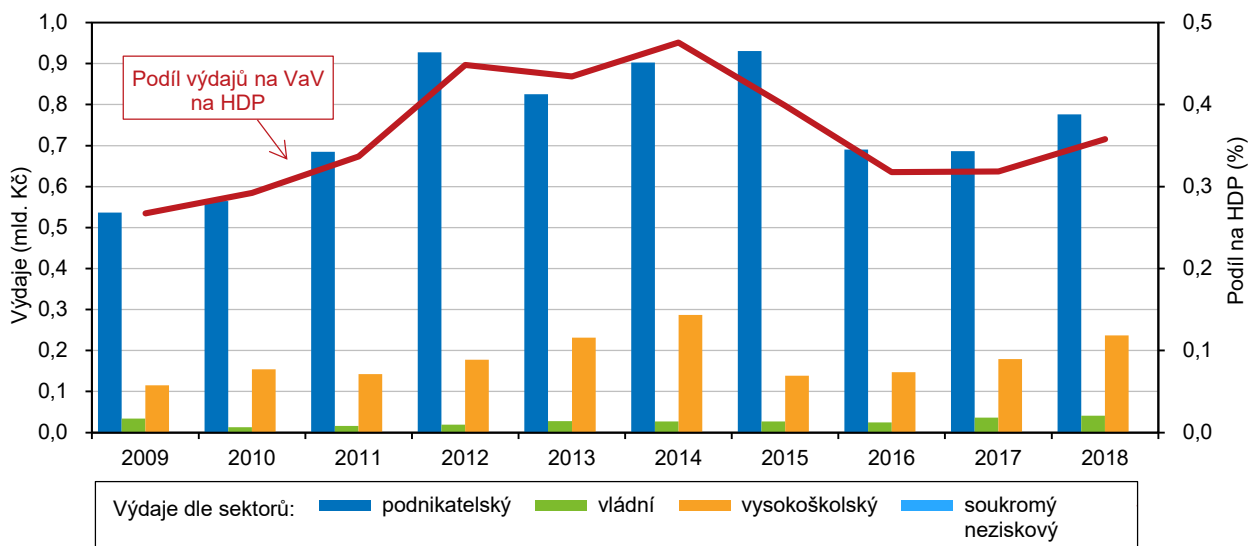
Financování VaV v kraji zajišťuje téměř ze 3/4 podnikatelský sektor.

Nejdůležitějším zdrojem financování výzkumných a vývojových činností v kraji je dlouhodobě podnikatelský sektor. V roce 2018 poskytli podnikatelé na výzkum v Ústeckém kraji částku 775,8 mil. Kč, tj. 73,6 % z celkových výdajů na VaV. Druhým nejvýznamnějším poskytovatelem finančních prostředků je vysokoškolský sektor,

kteřý v roce 2018 investoval 237,1 mil. Kč, tj. 22,5 %. Necelými 4 % se podílel vládní sektor a jeho investice v roce 2018 představovala 41,0 mil. Kč. Soukromý neziskový sektor investoval na vědu a výzkum v Ústeckém kraji pouze v letech 2007 až 2009 a v roce 2018. V roce 2007 se jednalo o 4,3 mil. Kč, v ostatních letech to byl necelý milion Kč.

Graf 3.9 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů a podíl výdajů na VaV na HDP v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

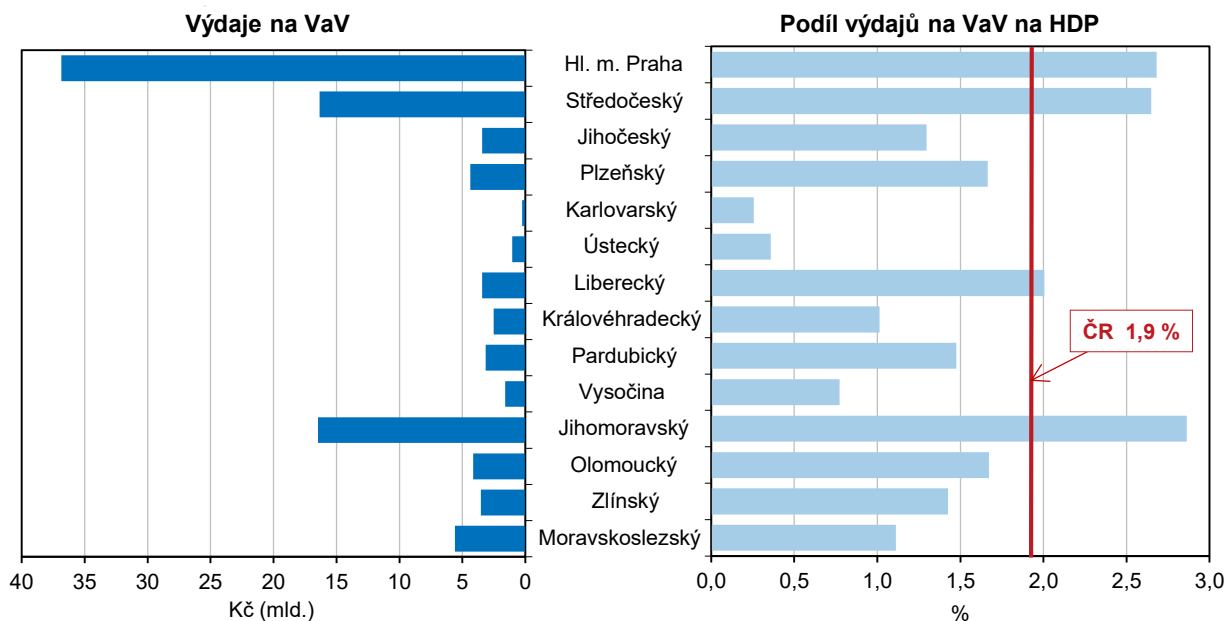

Podíl výdajů na VaV na HDP dlouhodobě druhý nejnižší mezi kraji.

Podíl výdajů na VaV na HDP v kraji dosáhl nejvyšší hodnoty v roce 2014 (0,48 %), v roce 2018 představoval 0,36 %. V mezikrajovém srovnání je dlouhodobě druhý nejnižší po Karlovarském kraji (0,26 %). Nejvíce se na výzkum a vývoj investuje v Praze. Největší objem výdajů na VaV ve srovnání s HDP, neboli intenzita VaV, je od roku 2010 v Jihomoravském kraji, v roce 2018 představoval podíl VaV na HDP 2,86 %. Celorepublikový průměr překročily v roce 2018 celkem 4 kraje, zbývajících 10 krajů průměr ČR nedosáhlo.

Graf 3.10 Výdaje na výzkum a vývoj podle krajů v roce 2018

Zdroj: ČSÚ

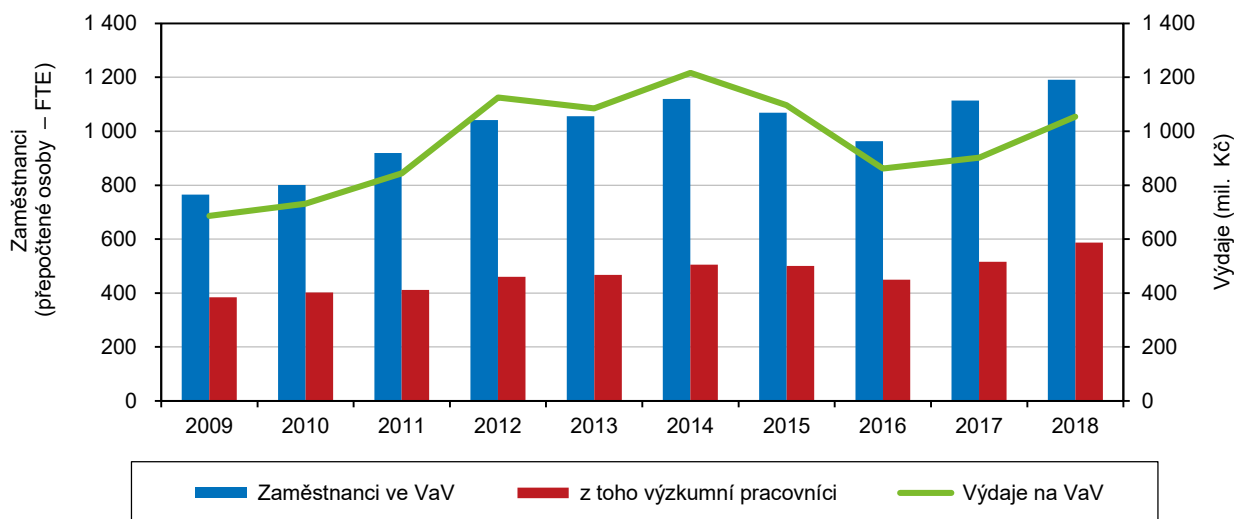

Počet pracovníků VaV v kraji se od roku 2005 téměř zdvojnásobil.

V Ústeckém kraji se vědě a výzkumu v roce 2018 věnovalo 129 pracovišť, z nichž bylo 108 v podnikatelském, 13 ve vládním, 7 ve vysokoškolském a v jednom soukromém neziskovém sektoru. Pracovalo v nich 2 091 zaměstnanců (fyzické osoby). Po přepočtu na plně zaměstnaného pracovníka VaV byl tento počet nižší – 1 191 zaměstnanců, z toho bylo 439 žen (tj. 36,8 %). Z celkového počtu přepočtených pracovníků bylo 587 (49,3 %) výzkumných pracovníků, 363 (30,5 %) techniků a 241 (20,3 %) ostatních pracovníků. Přepočtený počet pracovníků celkem se od roku 2005, kdy jsou k dispozici údaje, zvýšil téměř o 71 %.

Graf 3.11 Zaměstnanci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Podíl mzdových nákladů postupně rostl.

Na celkovém objemu prostředků na výzkum a vývoj se mzdové náklady v kraji podílely od 35,4 % v roce 2005 až po 61,6 % v roce 2018. Celkový objem mzdových prostředků dosáhl v roce 2018 hodnoty 649,1 mil. Kč.

Informační technologie

Vybavení počítačem se neustále zvyšuje, přesto bylo nejnižší v ČR.

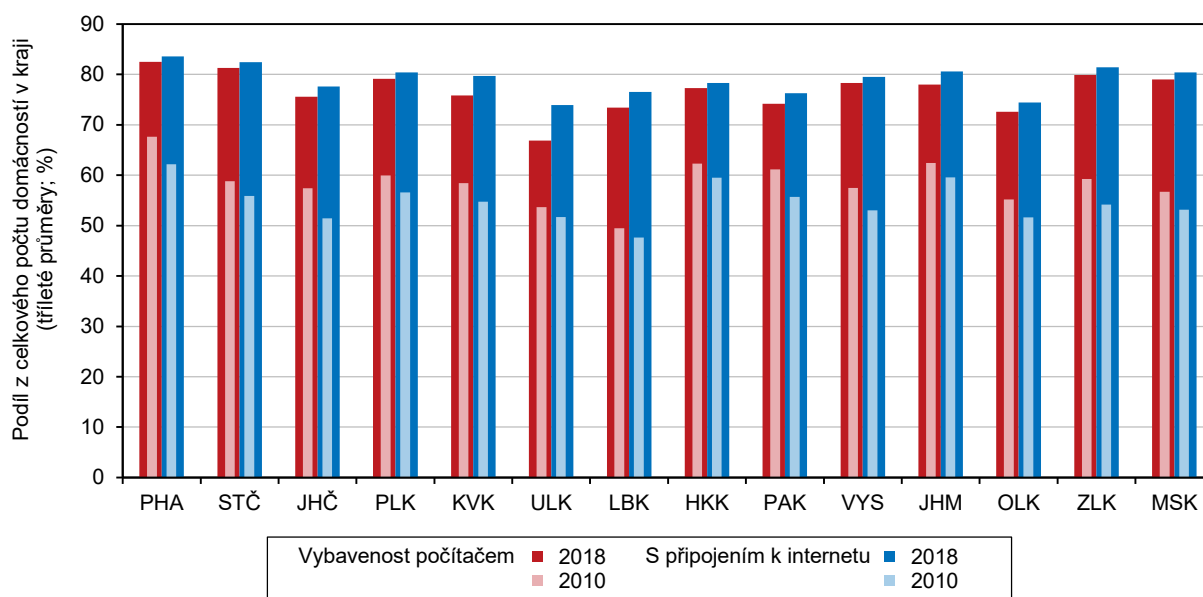
Počítačová gramotnost a používání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a u jednotlivců se neustále zvyšuje. Podle výběrového šetření o využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech bylo v roce 2018 vybaveno osobním počítačem 66,9 % domácností Ústeckého kraje, přitom ještě v roce 2010 počítačem disponovalo necelých 54 % domácností. Podíl domácností v kraji, které využívaly v roce 2018 připojení k internetu, dosáhl 73,9 %, proti roku 2010 se tento podíl zvýšil o více než dvě pětiny. V mezikrajovém srovnání obsadil Ústecký kraj v posledním sledovaném roce nejnižší pozici jak ve vybavenosti domácností osobním počítačem, tak připojením k internetu.

Podíl jednotlivců, kteří využívají internet, roste rychleji.

Ještě výrazněji než u domácností roste počet jednotlivců ve věku 16 a více let, kteří využívají internet. V Ústeckém kraji představoval v roce 2018 podíl těchto uživatelů 76,6 % na celkovém počtu obyvatel ve věku 16 a více let. V mezikrajovém srovnání byla pozice jednotlivců lepší než domácností, když v roce 2018 kraj obsadil 3. nejnižší pozici. Mezi roky 2010 a 2018 podíl jednotlivců využívajících internet v Ústeckém kraji vzrostl o 41 %.

Graf 3.12 Domácnosti vybavené osobním počítačem a s připojením k internetu podle krajů

Zdroj: ČSÚ

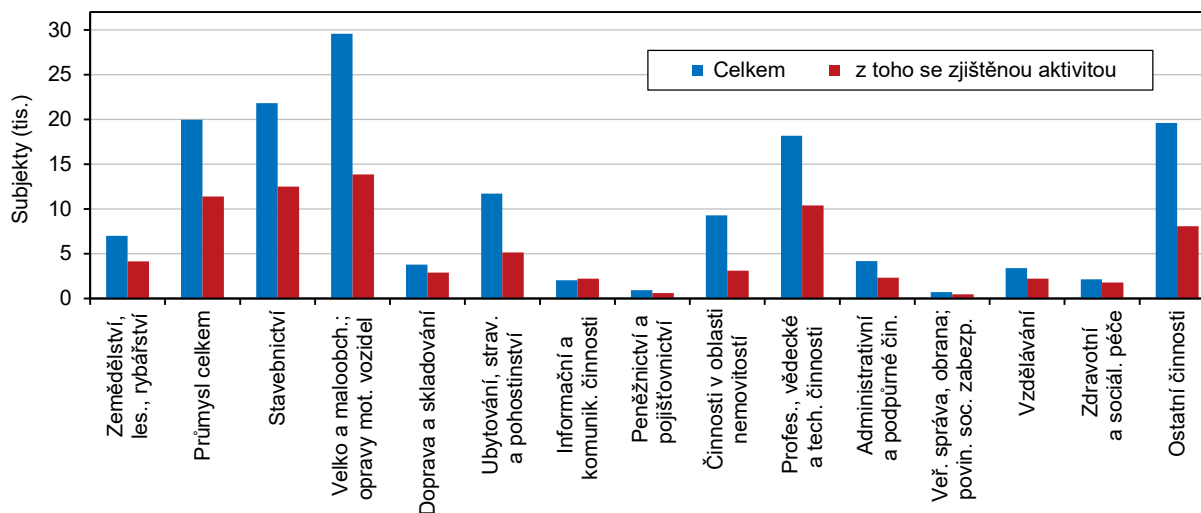
Organizační struktura

Subjekty se zjištěnou aktivitou představovaly polovinu ekonomických subjektů v RES.

V registru ekonomických subjektů (RES) bylo k 31. 12. 2019 evidováno 174,3 tisíc ekonomických subjektů se sídlem v Ústeckém kraji, z toho téměř polovinu (82 311) tvořily subjekty se zjištěnou aktivitou, tj. podniky, které vykazují ekonomickou aktivitu podle informací ze statistických zjišťování nebo z administrativních zdrojů.

Graf 3.13 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Ústeckém kraji k 31. 12. 2019 (subjekty s uvedenou činností)

Zdroj: ČSÚ

Z hlediska převažující ekonomické činnosti byly nejvyšší podíl prokazatelně aktivních subjektů v sekci zdravotní a sociální péče.

Nejvíce aktivních ekonomických subjektů s uvedenou činností podnikalo v roce 2019 ve velkoobchodu a maloobchodu a opravách motorových vozidel (17,1 %), 15,4 % subjektů se zabývalo stavebnictvím a 14 % aktivních subjektů podnikalo v průmyslu.

Nejvyšší podíl aktivních subjektů na celkovém počtu evidovaných subjektů v kraji měla zdravotní a sociální péče, kde bylo v roce 2019 prokazatelně aktivních 84,8 % subjektů, ve veřejné správě a obraně a povinném sociálním zabezpečení bylo

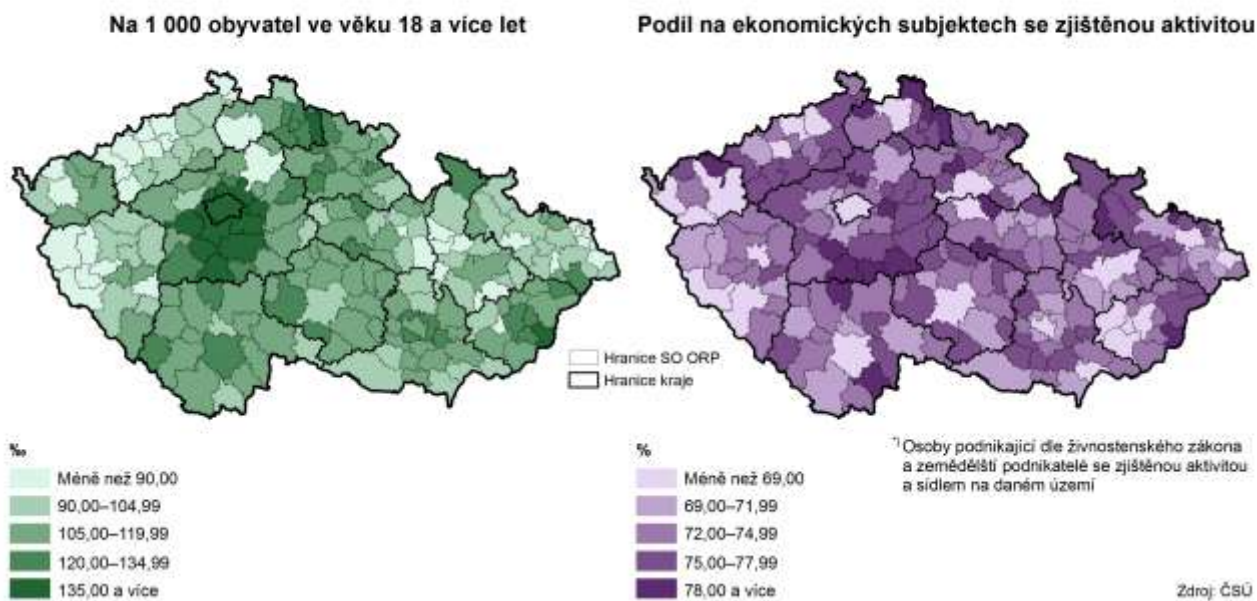

aktivních 67,8 %, 65 a více procent prokazatelně aktivních bylo v peněžnictví a pojišťovnictví, ve vzdělávání a v informační a komunikační činnosti.

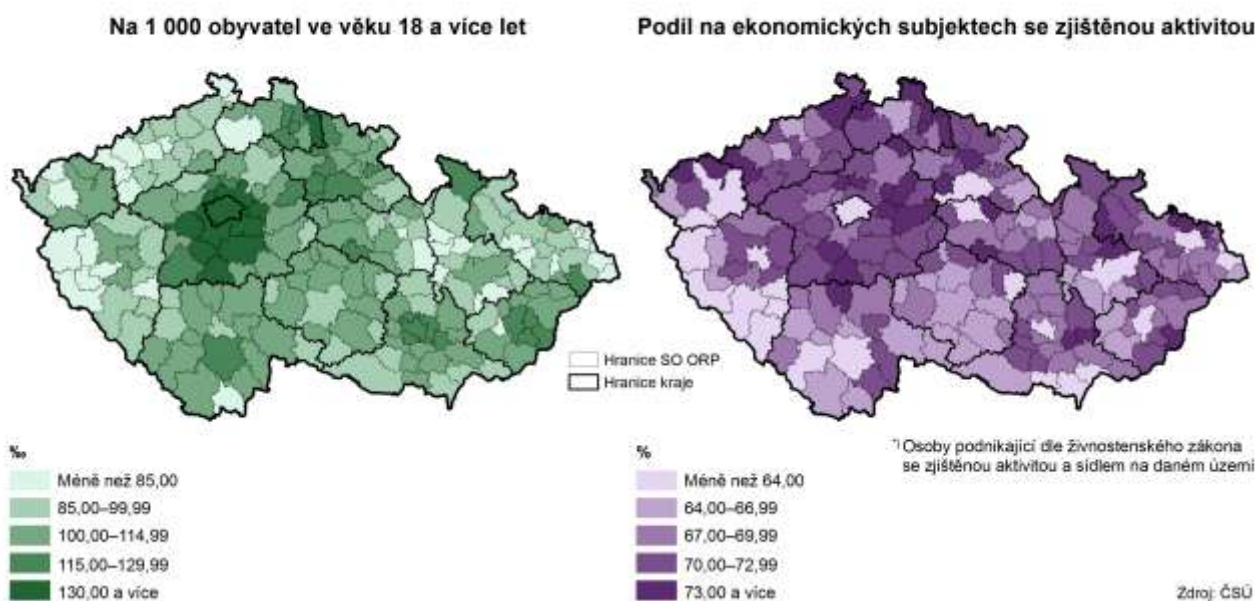
U fyzických osob převažovali živnostníci, u právnických osob obchodní společnosti.

V registru ekonomických subjektů (RES) bylo ke konci loňského roku evidováno 136,9 tisíc fyzických osob (78,5 % z celku) a 37,4 tisíc právnických osob. Mezi fyzickými osobami převažovali živnostníci, kteří ke konci roku 2019 představovali 92,8 %. Mezi právnickými osobami byla více než polovina (55,8 %) obchodních společností (20 884 subjektů). Z celkového počtu subjektů se zjištěnou aktivitou dosáhl podíl fyzických osob 77,3 %, z nich bylo 89,7 % živnostníků. Podíl aktivních obchodních společností z celkového počtu právnických osob s prokazatelnou aktivitou byl 76,9 %.

Soukromí podnikatelé¹⁾ ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2019

Živnostníci¹⁾ ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2019

Nejvyšší podíl soukromých podnikatelů se zjištěnou aktivitou byl na Děčínsku, Kadaňsku a Varnsdorfsku.

V přepočtu na 1 tisíc obyvatel daného území bylo v kraji koncem roku 2019 evidováno nejvíce soukromých podnikatelů v ORP Roudnice nad Labem (105,9), nejméně v ORP Bílina (56,1). Z hlediska prokazatelně zjištěné aktivity byl nejvyšší podíl podnikajících ve správních obvodech ORP Děčín, Kadaň a Varnsdorf – jednalo se o 73 a více procent z celkového počtu ekonomických subjektů se zjištěnou aktivitou. Nejméně - 66 a více % bylo ve správním obvodu Most a Teplice.

Relativně nejvíce aktivních živnostníků bylo na Podbořansku a Roudnicku.

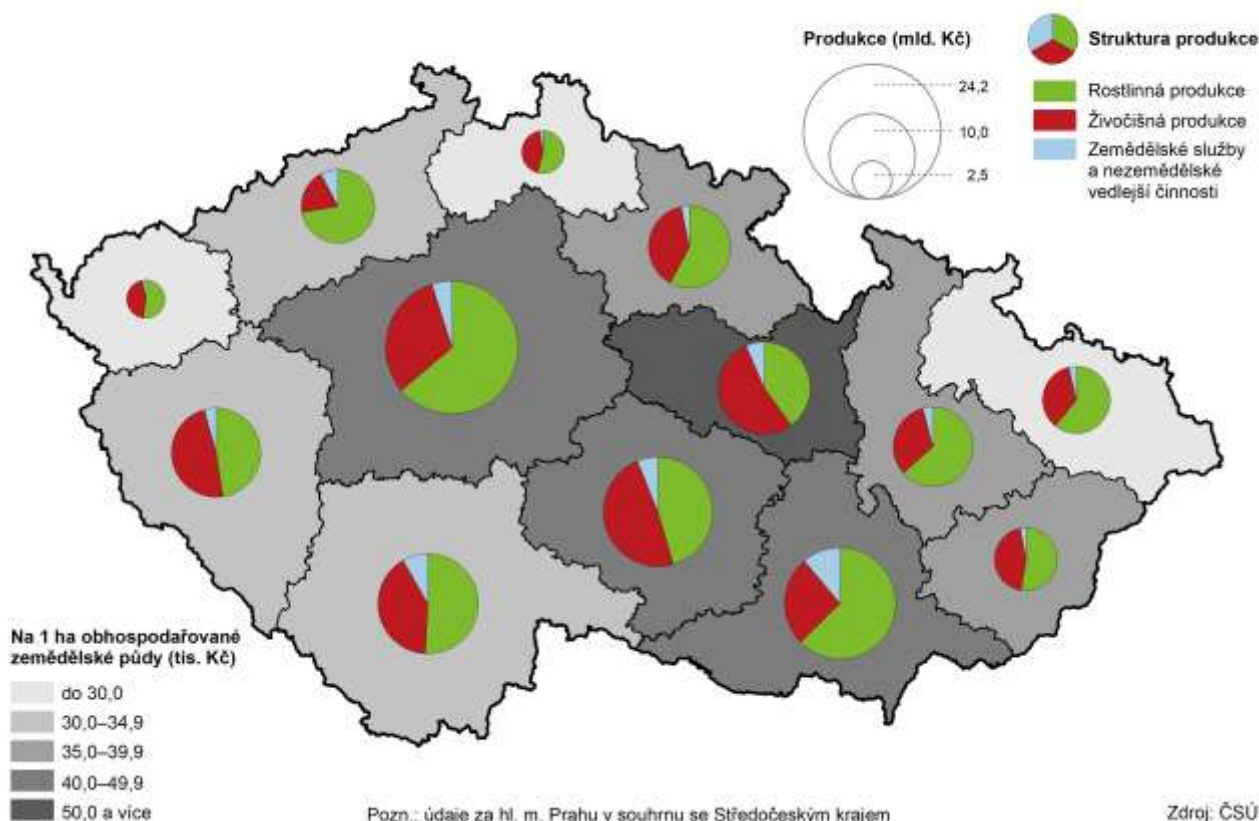
Nejvyšší počet živnostníků na tisíc obyvatel regionu ve věku 18 a více let registrovali v ORP Roudnice nad Labem (113,2) a Litoměřice (103,0), nejméně živnostníků na tisíc obyvatel evidovali v ORP Bílina (57,6). Z pohledu ekonomických subjektů se zjištěnou aktivitou byl nejvyšší podíl na Podbořansku a Roudnicku (76,4 resp. 76,8 %), nejnižší na Mostecku (66,7 %).

Zemědělství

Dlouhodobá převaha rostlinné produkce.

Zemědělská produkce vyjádřená souhrnným zemědělským účtem (SZÚ) v běžných cenách rostla v letech 2012 až 2014 a v letech 2016 a 2017 ve většině krajů. Výjimkou byl rok 2015, kdy zemědělská produkce ve většině krajů poklesla, pouze v Ústeckém a Jihomoravském kraji došlo k meziročnímu nárůstu. Produkce zemědělského odvětví dosáhla v roce 2018 podle semidefinitivních výsledků (poslední dostupné výsledky) hodnoty 7 385 mil. Kč a proti předchozímu roku o 3,2 % poklesla. Rozhodující vliv na vývoj zemědělské produkce má rostlinná produkce, která v roce 2018 dosáhla v Ústeckém kraji 5 336 mil. Kč v běžných cenách (meziroční pokles o 3,7 %) a představovala 72,3 % celkové produkce. O 3,1 % proti předchozímu období poklesla i živočišná produkce (hodnota 1 469 mil. Kč). Zemědělský sektor Ústeckého kraje se v roce 2018 podílel na SZÚ ČR 5,4 %.

Produkce zemědělského odvětví v krajích v roce 2018

V roce 2018 hodnota krajské produkce na hektar pěstovaných plodin byla pátá nejvyšší.

Objem celkové produkce na 1 hektar obhospodařované půdy dosáhl v roce 2018 v Ústeckém kraji 33,7 tisíc Kč a byl nejnižší za posledních 5 let, meziročně klesl o 3,4 %. Proti průměru ČR byla produkce kraje o 4,8 tisíc Kč nižší. Hodnota krajské produkce na hektar půdy byla v letech 2009–2013 třetí nejnižší mezi kraji, po krajích Karlovarském a Libereckém. V následujících třech letech se jeho pozice postupně zlepšovala, ale v posledních dvou letech doznala mírné zhoršení, v roce 2018 byla pátá nejvyšší.

Rostlinná výroba

Výměra obhospodařované zemědělské půdy se v roce 2019 meziročně zvýšila o 0,4 %, výměra orné půdy naopak o 0,6 % poklesla. Plochy u vybraných zemědělských plodin se v loňském roce v Ústeckém kraji proti roku 2018 zvýšily u obilovin, luskovin, brambor, pěstovaných plodin na orné půdě a u vinic. Za celou ČR došlo k nárůstu pouze u obilovin, pěstovaných plodin na orné půdě a vinic.

Podíl obilovin na celkové osevní ploše byl mezi kraji druhý nejvyšší.

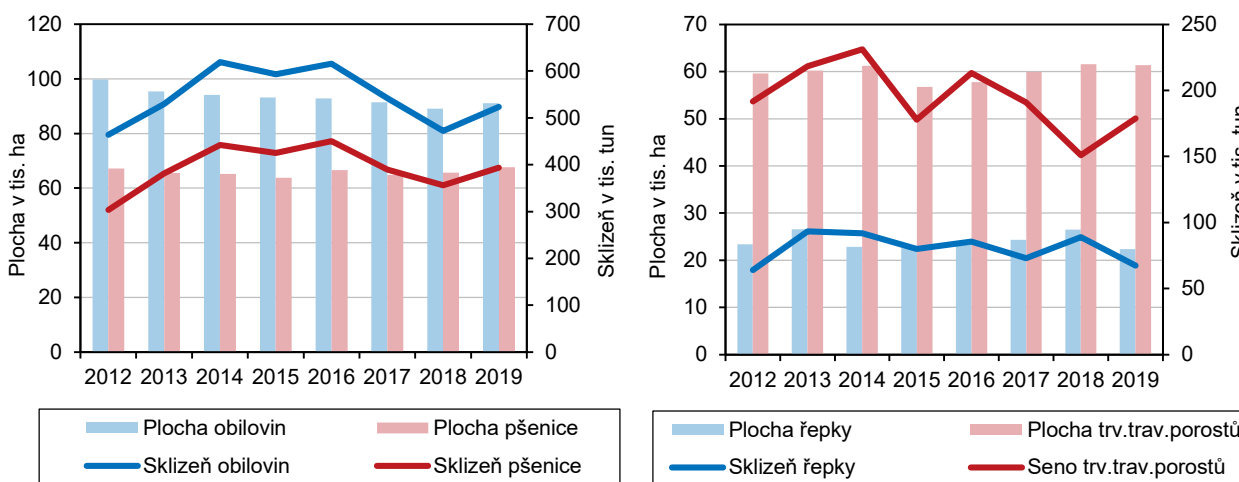
Produkce většiny zemědělských plodin v roce 2019, s výjimkou řepky a vinných hroznů, byla vyšší než v předchozím roce. Stěžejní plodinou ve struktuře pěstovaných plodin ve všech krajích jsou obiloviny. V mezikrajovém srovnání zaujímala v roce 2019 plocha obilovin v Ústeckém kraji druhý nejvyšší podíl na celkové osevní ploše kraje (62,4 %) po Jihomoravském kraji (62,5 %). Podíl v Ústeckém kraji byl o 1,5 procentního bodu (p. b.) vyšší než v roce 2018. Proti průměru republiky (55,0 %) byl podíl v kraji vyšší o 7,4 p. b. Nejnižší procento osevních ploch zaujímaly obiloviny v Kraji Vysočina (47,9 %). Podíl obilovin meziročně vzrostl ve většině krajů.

Sklezeň obilovin byla v roce 2019 vyšší zásluhou vyšších ploch i výnosů.

V roce 2019 bylo v Ústeckém kraji sklizeno celkem 523 423 tun obilovin (včetně kukuřice na zrno a ostatních obilovin). V porovnání s předchozím rokem to znamenalo nárůst o 10,9 % (o 51 251 tun zrna). Na meziročním růstu se podílely vyšší plochy (o 2,4 %) i vyšší hektarové výnosy (o 8,4 %). Z jednoho hektaru bylo v kraji sklizeno 5,74 tuny zrna, tj. o 0,45 tuny více než v roce 2018. Vyšší výnosy než v předchozím roce byly zaznamenány ve všech krajích republiky.

Graf 3.14 Sklezeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Vyšší sklizeň u většiny plodin s výjimkou řepky a vinných hroznů.

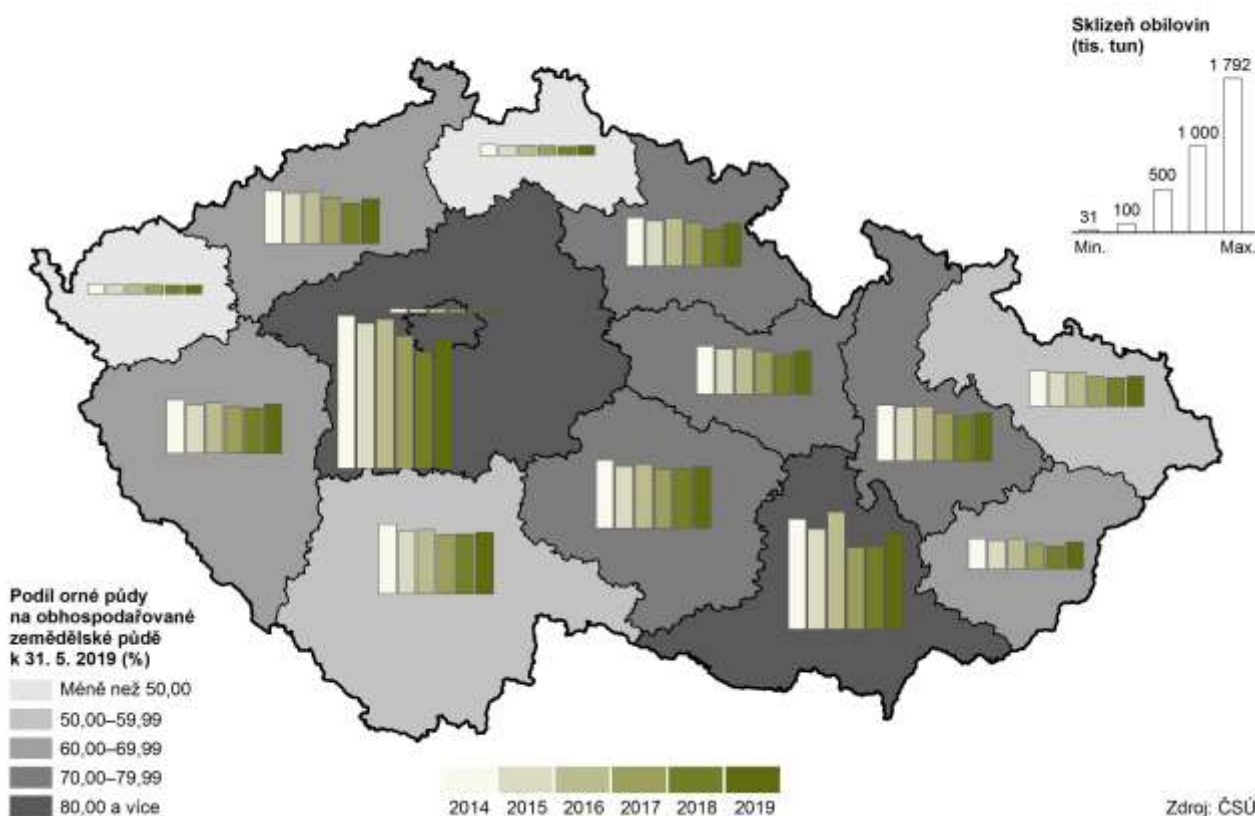
Proti úrovni předchozího roku byla v roce 2019 v Ústeckém kraji o 17 % vyšší produkce luskovin, což bylo ovlivněno jak nárůstem ploch, tak i vyšším výnosem. Produkce brambor ostatních (kromě raných a sadbových), reprezentovaná v kraji převážně drobnými pěstiteli, byla v roce 2019 vyšší proti předchozímu roku, zásluhu na tom mělo jak rozšíření pěstebních ploch, tak vyšší výnos hlíz. Vyšší sklizeň cukrovky technické byla výhradně zásluhou vyššího výnosu bulev z hektaru. Nižší

sklizeň řepky ovlivnilo snížení pěstebních ploch i nižší výnos řepkového semene. Úroda píce na orné půdě v seně byla vyšší než v předešlém roce zásluhou nárůstu ploch i vyšším výnosem. Příznivější klimatické podmínky se projevily vyšším výnosem sena z trvalých travních porostů. Méně příznivý rok byl pro vinice a projevilo se v nižších výnosech a tím i sklizni.

Sklizeň chmele překonala rekordní rok 2016.

Na území Ústeckého kraje se nachází více než polovina ploch (56,7 %) plodících chmelnic České republiky. Produkce „zeleného zlata“ v kraji byla v roce 2019 vlivem meziročně výrazně vyššího výnosu nad úroveň předchozího roku a překonala dosud rekordní krajskou sklizeň z roku 2016.

Skliceň obilovin v krajích v letech 2014 až 2019

Živočišná výroba

Chovy skotu poklesly, zatímco stavy krav mírně vzrostly.

V Ústeckém kraji se v roce 2019, stejně jako ve většině krajů, snížily stavy skotu, v kraji o 3,9 %, což bylo nejvíce ze všech krajů s poklesem. Absolutně se jednalo o více než 1,7 tisíce kusů. Celkem chovali zemědělci v kraji 42 588 kusů skotu, z toho 17 932 krav (meziroční nárůst o 1,2 %).

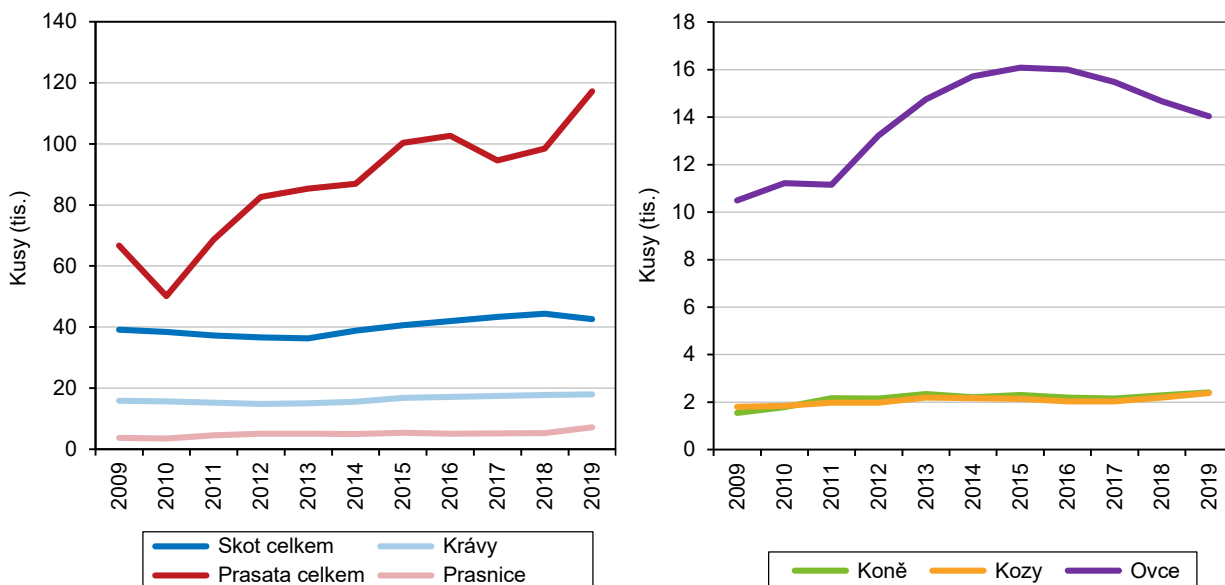
Meziroční pokles stavů prasat, pouze 2 kraje včetně Ústeckého rozšířily chovy prasnic.

Ve většině krajů se v loňském roce snížily stavy prasat. V Ústeckém kraji a dalších 5 krajích, ale došlo k nárůstu. V kraji chovali zemědělci celkem 117,2 tisíc prasat, tj. o 18,8 tisíc kusů (o 19,1 %) více než v roce 2018. K rozšíření chovu prasnic došlo pouze ve 2 krajích včetně Ústeckého, kde se jejich stavy meziročně zvýšily o 36,5 %. I přes meziroční pokles se od roku 2009 (včetně) stavy ovcí o třetinu zvýšily. K meziročnímu nárůstu došlo i v chovech koní (o 5,7 %) a koz (o 8,5 %).

Graf 3.15 Hospodářská zvířata v Ústeckém kraji (stav k 1. 4.)

Zdroj: ČSÚ

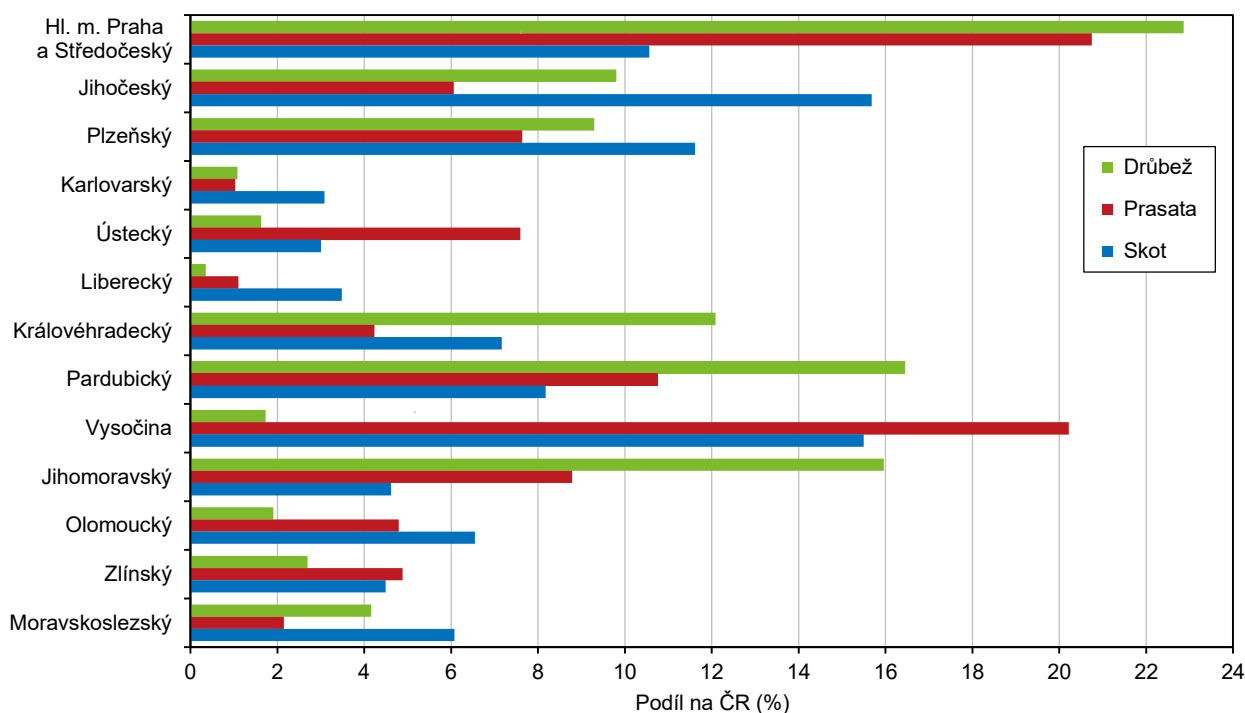

Na republikových stavech skotu a drůbeže se kraj podílel nejméně, chov prasat byl šestý nejvyšší mezi kraji.

Ústecký kraj patří ke krajům, které se na celkových stavech jednotlivých druhů zvířat podílejí nejméně. Chovy skotu v Ústeckém kraji zaujímaly k 1. dubnu loňského roku 3,0 % z celkových republikových stavů, což představovalo druhý nejnižší podíl v rámci krajů. Chovy drůbeže představovaly 1,6 % republikových stavů a jejich podíl byl třetí nejnižší mezi kraji. Lepší postavení měl v posledním roce chov prasat, s podílem 7,6 % obsadil šesté nejvyšší místo.

Graf 3.16 Podíl krajů na stavech skotu, prasat a drůbeže k 1. 4. 2019

Zdroj: ČSÚ

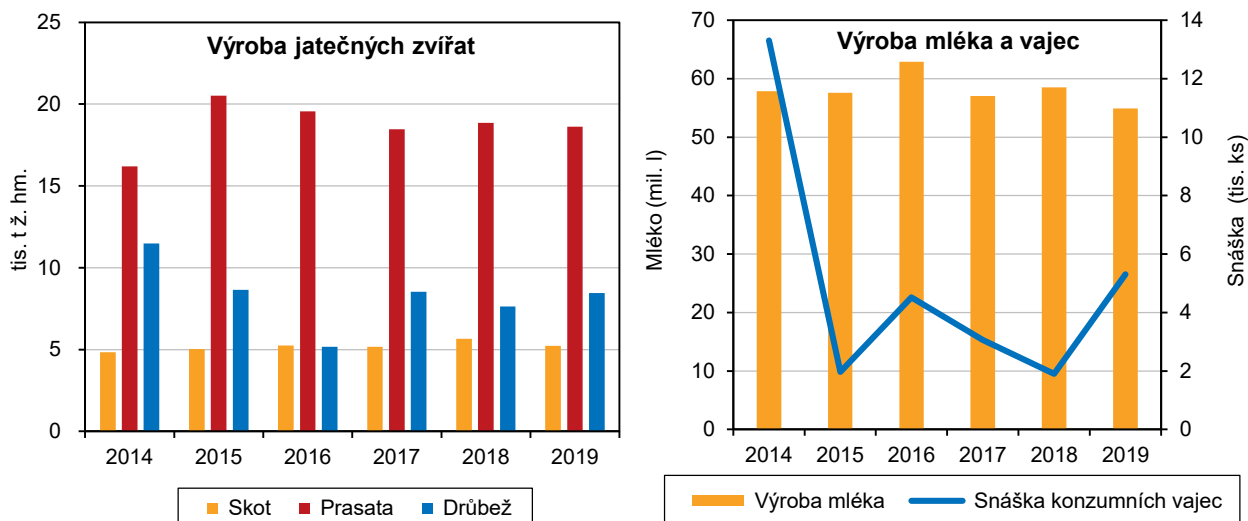
Výroba masa (s výjimkou drůbeže) i mléka byla nad úrovní roku 2014.

Produkce živočišné výroby v Ústeckém kraji byla v porovnání s rokem 2014 vyšší jak u masa (s výjimkou drůbeže), tak i u mléka. Produkce hovězího masa byla ve sledovaných letech téměř vyrovnaná, nárůst proti roku 2014 představoval 8,1 %. V posledních třech letech se stabilizovala výroba jatečných prasat, proti úrovni roku

2014 vzrostla o 14,9 %. Klesající trend vidíme u jatečné drůbeže, v porovnání s rokem 2014 se produkce snížila o 26,5 %, ke zlepšení došlo v roce 2019, kdy výroba drůbeže meziročně vzrostla o 10,6 %. Mírný pokles proti roku 2014 jsme zaznamenali u produkce mléka (-5,1 %). V porovnání s rokem 2014 výrazně poklesla snáška konzumních vajec (-60,1 %), což souvisí s podstatným poklesem slepic. Od roku 2014 se jejich stavy snížily téměř o 87 %, zatímco celkové stavy drůbeže poklesly zhruba o polovinu.

Graf 3.17 Výroba jatečných zvířat, mléka a vajec v zemědělském sektoru Ústeckého kraje

Zdroj: ČSÚ

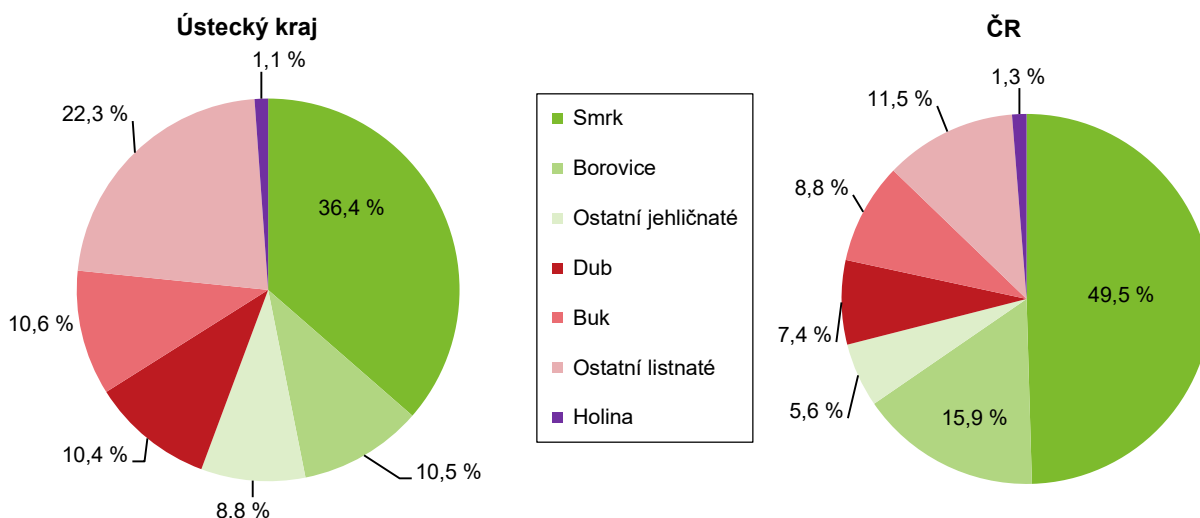
Lesnictví

Postupný růst lesních ploch.

Dlouhodobým pozitivním jevem v Ústeckém kraji je postupné rozšiřování lesních porostů. Od roku 2000 se rozloha lesa v kraji zvýšila téměř o 5,4 tisíce hektarů a její podíl na celkové výměře kraje představoval 30,7 % v roce 2019. Proti celorepublikovému průměru je však podíl lesů Ústeckého kraje o 3,2 p. b. nižší. Ve struktuře ploch lesních porostů převažovaly jak v kraji, tak v celé ČR jehličnany, v roce 2019 zaujímaly v kraji 56 %, na celém území republiky 71 %.

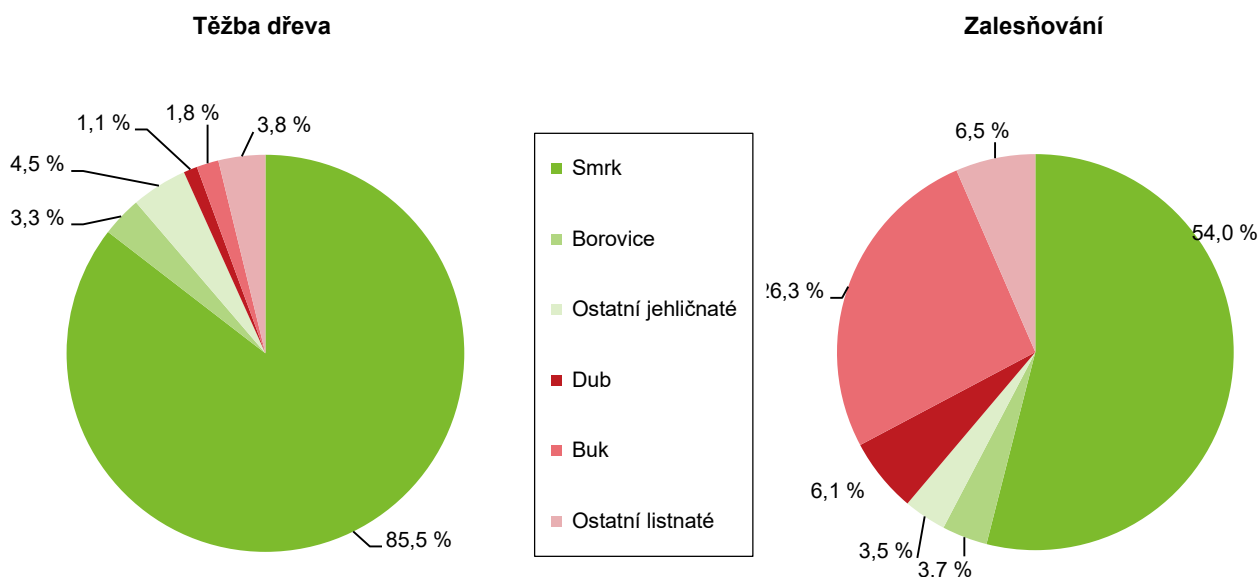
Graf 3.18 Druhovú skladbu dřevin lesních porostů v Ústeckém kraji k 31. 12. 2019

Pramen: ÚHÚL

Graf 3.19 Těžba dřeva a zalesňování podle dřevin v Ústeckém kraji v roce 2019

Pramen: ÚHÚL

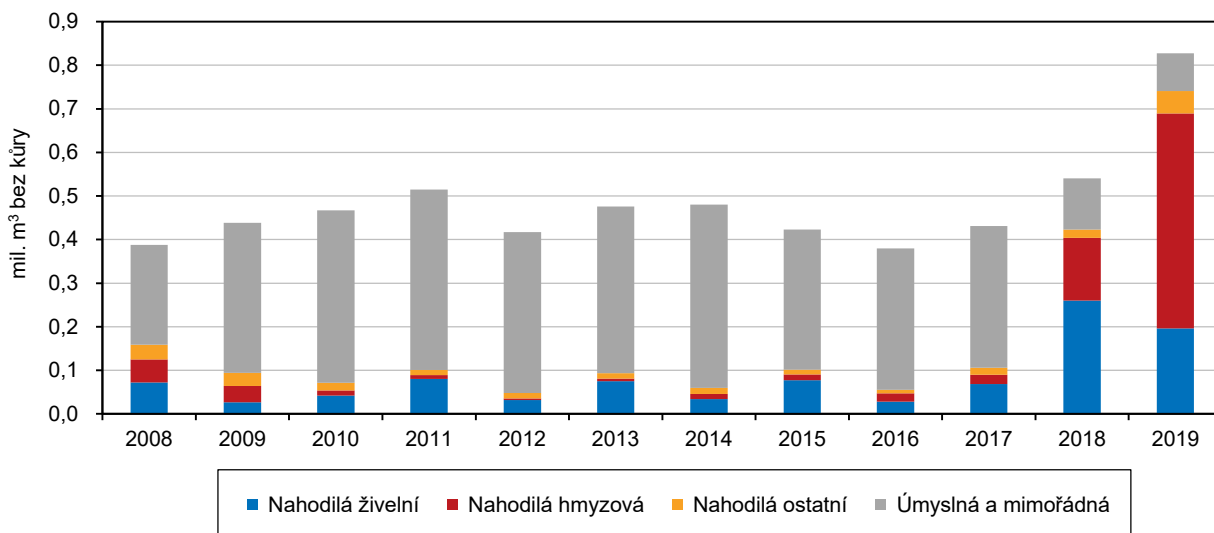

Těžba dřeva od roku 2000 vzrostla o více než 3/4, meziročně se zvýšila o více než polovinu.

V roce 2019 se v Ústeckém kraji vytěžilo téměř 827,4 tisíc m³ dřeva a z toho více než 93 % tvořily jehličnaté stromy. Celkový objem těžby dřeva se proti roku 2000 zvýšil téměř o 79 %, meziročně vzrostl o 53 %.

Graf 3.20 Těžba dřeva z hlediska vlivu nahodilé těžby v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

V roce 2019 se výrazně zvýšil objem nahodilé těžby hmyzové.

Objem nahodilé těžby je ovlivněn množstvím zpracované hmoty z větrných polomů a případně plochy napadené kůrovcem. Nejvyšší objem nahodilé těžby v kraji byl evidován v letech 2018 a 2019. V roce 2018 se jednalo o více než 423,3 tis. m³ b. k. (bez kůry) a převažovala z více než 61 % živelní těžba. V roce 2019 bylo nahodile vytěženo 740,5 tis. m³, v tomto roce získala převahu hmyzová těžba, když se na celkovém objemu nahodilé těžby podílela dvěmi třetinami. S výjimkou posledních dvou let převažovala na celkové těžbě dřeva těžba úmyslná a mimořádná.

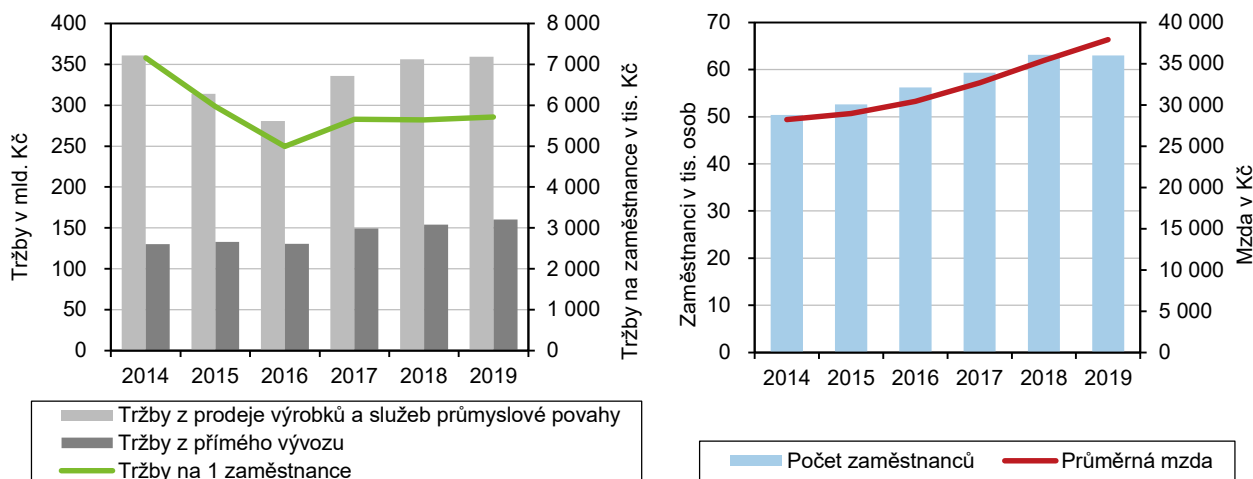
Průmysl

V posledních třech letech tržby rostly.

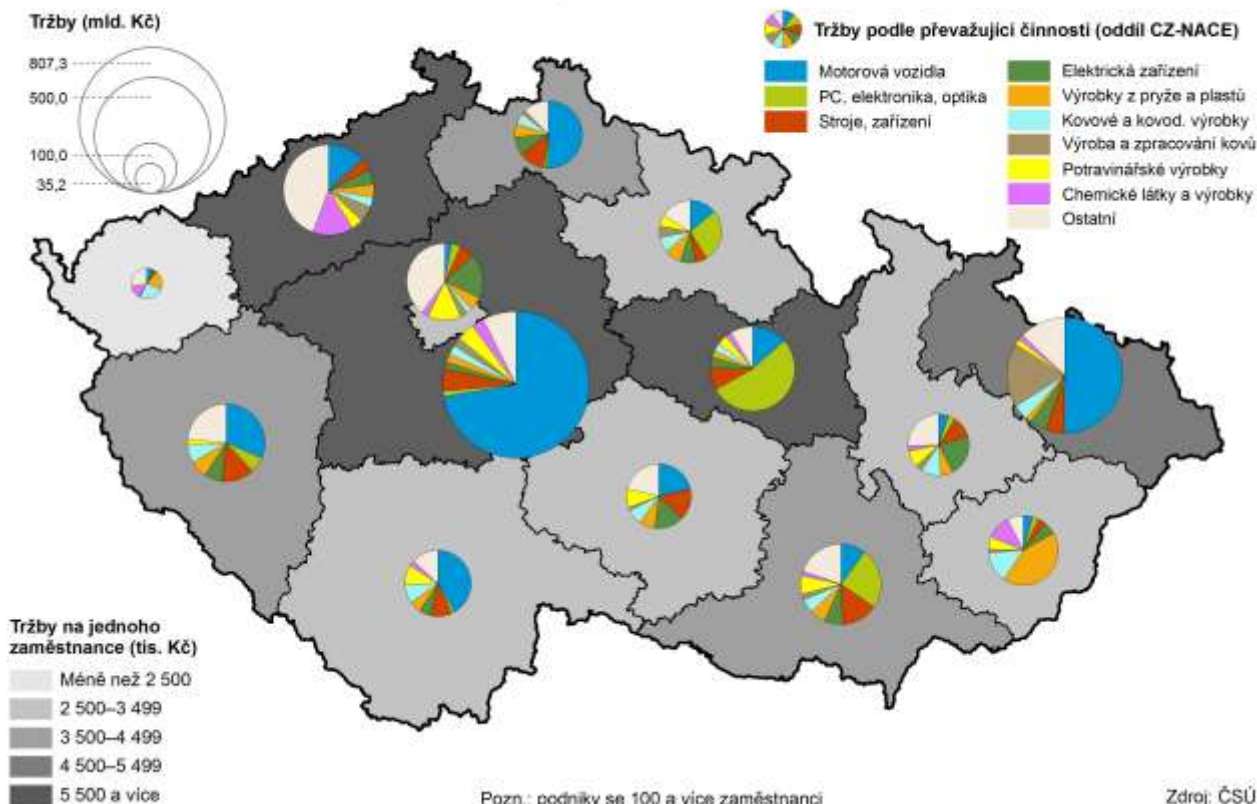
Mezi velké průmyslové podniky (se 100 a více zaměstnanci) se sídlem v kraji patřilo v roce 2019 celkem 177 podniků (o 5 méně než v roce 2018). Jejich tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy (dále jen „tržby“) dosáhly v roce 2019 více než 359 mld. Kč a svým objemem byly třetí nejvyšší v porovnání s ostatními kraji. Na tržbách velkého průmyslu ČR se podílely 9,4 %. Tržby ústeckých průmyslových podniků v posledních třech letech rostly. V roce 2019 se tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy meziročně zvýšily ve většině krajů.

Graf 3.21 Vybrané ukazatele průmyslu v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2019

Třetí nejvyšší nárůst tržeb za přímý vývoz mezi kraji.

V roce 2019 se ve velkých průmyslových podnicích Ústeckého kraje zvýšily i tržby za přímý vývoz, a to o 3,9 %. K meziročnímu nárůstu došlo kromě Ústeckého kraje ještě v 6 krajích republiky. Zvýšení v Ústeckém kraji bylo třetí nejvyšší po Praze a Pardubickém kraji.

Nejvyšší podíl na tržbách měl zpracovatelský průmysl.

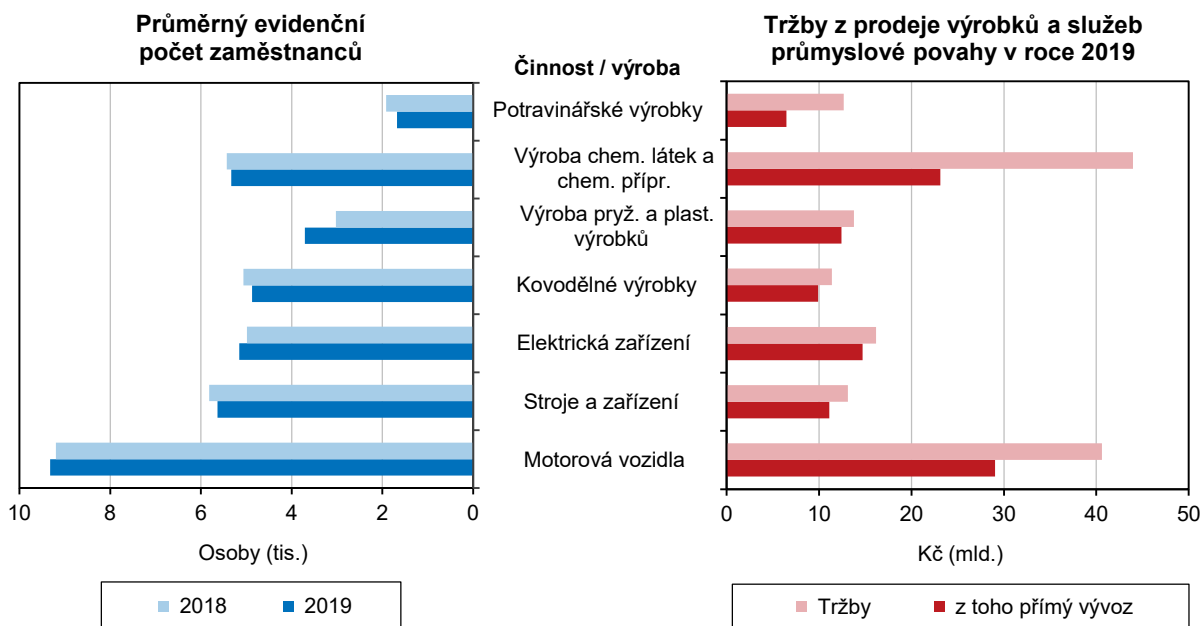
Na celkovém objemu tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy se zásadní měrou podílel zpracovatelský průmysl. V roce 2019 dosáhl jeho podíl 85 %. Celkové tržby z přímého vývozu byly zpracovatelským průmyslem tvořeny z 99,8 %. Nejvyšší objem tržeb zpracovatelského průmyslu tvořila výroba chemických látek a chemických přípravků a výroba motorových vozidel. Přímý vývoz zpracovatelského průmyslu byl naopak z větší části tvořen v odvětví výroby motorových vozidel a následně při výrobě chemických látek a chemických přípravků.

Počet pracovníků v průmyslu v posledním roce mírně poklesl.

Počet pracovníků v průmyslu se od roku 2014 postupně zvyšoval až do roku 2019, kdy došlo k mírnému poklesu (o 0,3 %). Úrovně roku 2008, kdy byl počet zaměstnanců v průmyslu Ústeckého kraje nejvyšší, dosáhl z 98,4 %. Velké průmyslové podniky kraje zaměstnávaly v loňském roce téměř 63 tisíc osob. Meziročně poklesl počet pracovníků ve většině krajů republiky s výjimkou Středočeského, Jihočeského a Moravskoslezského kraje. Na celkovém počtu zaměstnaných v průmyslových podnicích České republiky se kraj podílel 7,4 %.

Graf 3.22 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Ústeckém kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Ústeckém kraji)

Zdroj: ČSÚ

Průměrná mzda byla v posledních třech letech třetí nejvyšší mezi kraji.

Průměrná mzda pracovníků v průmyslu rostla po celé období. Pozice kraje se v porovnání výše průměrné mzdy s ostatními kraji zlepšila a v posledních třech letech byla třetí nejvyšší po hlavním městě Praze a po Středočeském kraji. Průměrná mzda pracovníků v průmyslu v Ústeckém kraji dosáhla v roce 2019 hodnoty 37 911 Kč, proti celorepublikovému průměru byla o 1 286 Kč vyšší, ale proti mzdě ve Středočeském kraji byla o 6 923 Kč nižší.

Nárůst produktivity práce nejvyšší mezi kraji.

Produktivita práce⁸ v kraji dosáhla rekordní úrovně (7 162 tis. Kč) v roce 2014 a byla pátým rokem nejvyšší mezi kraji. V roce 2019 představovala hodnotu 5 709 tis. Kč a byla druhá nejvyšší po Středočeském kraji. Průměr ČR pak překročila o 1 214 tis. Kč (o 27 %). V porovnání s rokem 2018 vzrostla produktivita práce v absolutní hodnotě v kraji o 69 tis. Kč na zaměstnance, tj. o 1,2 %. K meziročnímu nárůstu došlo v 11 krajích, v Ústeckém kraji byl druhý nejnižší. Pokles zaznamenaly v Královéhradeckém, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji.

Energetika

Zdroje dat – Energetický regulační úřad.

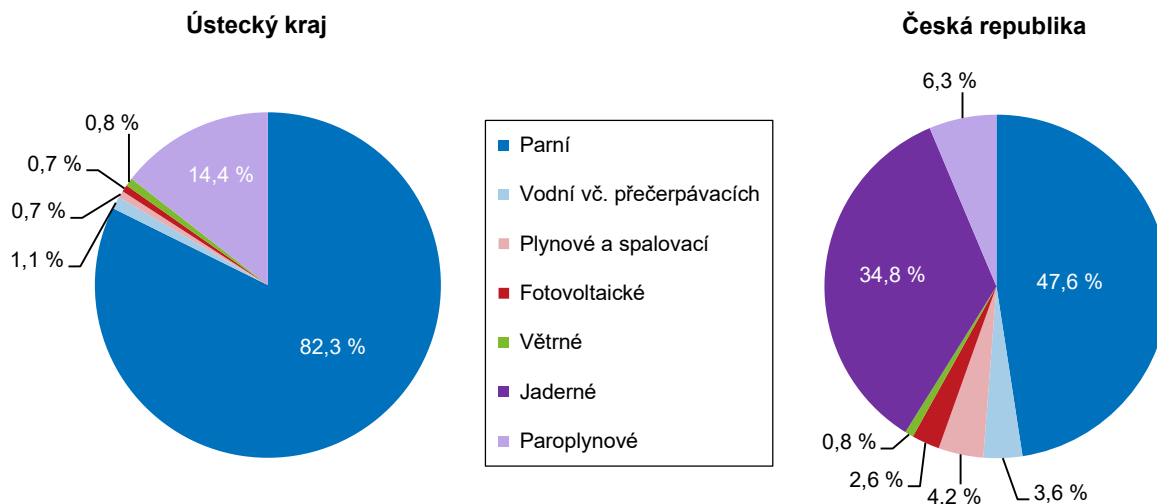
Zdrojem dat pro tuto část publikace je Energetický regulační úřad – Roční zpráva o provozu ES ČR a Roční zpráva o provozu plynárenské soustavy ČR. Informace z oblasti energetiky o provozu elektrizační a plynárenské soustavy rovněž pravidelně zveřejňuje Energetický regulační úřad na webu. Data o elektroenergetice jsou získávána přímo od výrobců elektřiny, provozovatelů distribučních soustav a přenosové soustavy, data o obnovitelných zdrojích od OTE, a. s. Údaje o plynu zpracovává Energetický regulační úřad od výrobců, provozovatelů zásobníků, provozovatele přepravní soustavy, provozovatelů distribučních soustav, obchodníků s plynem a operátora trhu OTE, a. s.

V kraji se vyrobilo více než 29 % z veškeré vyrobené elektřiny v ČR.

V Ústeckém kraji se v roce 2019 vyrobilo celkem 25 597,9 GWh elektřiny⁹, což představovalo 29,4 % z veškeré vyrobené elektřiny republiky (86 988,7 GWh). Podíl vyrobené elektřiny v Ústeckém kraji byl v mezikrajovém srovnání nejvyšší. Z pohledu jednotlivých typů elektráren převažovaly v kraji jednoznačně parní elektrárny, které za loňský rok vyrobily 21 074,8 GWh elektřiny. Druhé v pořadí byly paroplynové elektrárny s výrobou 3 398,0 GWh, výroba z ostatních typů elektráren byla v podstatě okrajová. V kraji byly zastoupeny všechny typy elektráren kromě jaderné.

Graf 3.23 Výroba elektřiny brutto^{*)} podle technologie elektráren v roce 2019

Pramen: ERÚ

^{*)} Výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů).

Nejvyšší podíl na instalovaném výkonu elektrizační soustavy v kraji měly parní elektrárny. Podíl byl nejvyšší mezi kraji.

Instalovaný výkon elektrárenských soustrojí je součtem jmenovitých výkonů jednotlivých energetických soustrojí (bloků) – jedná se o nejvyšší teoreticky činný výkon soustrojí, k poslednímu dni loňského roku dosáhl v Ústeckém kraji 5 660,4 MW, na celkovém instalovaném výkonu republiky se podílel 25,7 %. Mezi kraji

⁸ Tržby (bez DPH) z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy (běžné ceny) na zaměstnance v tis. Kč.

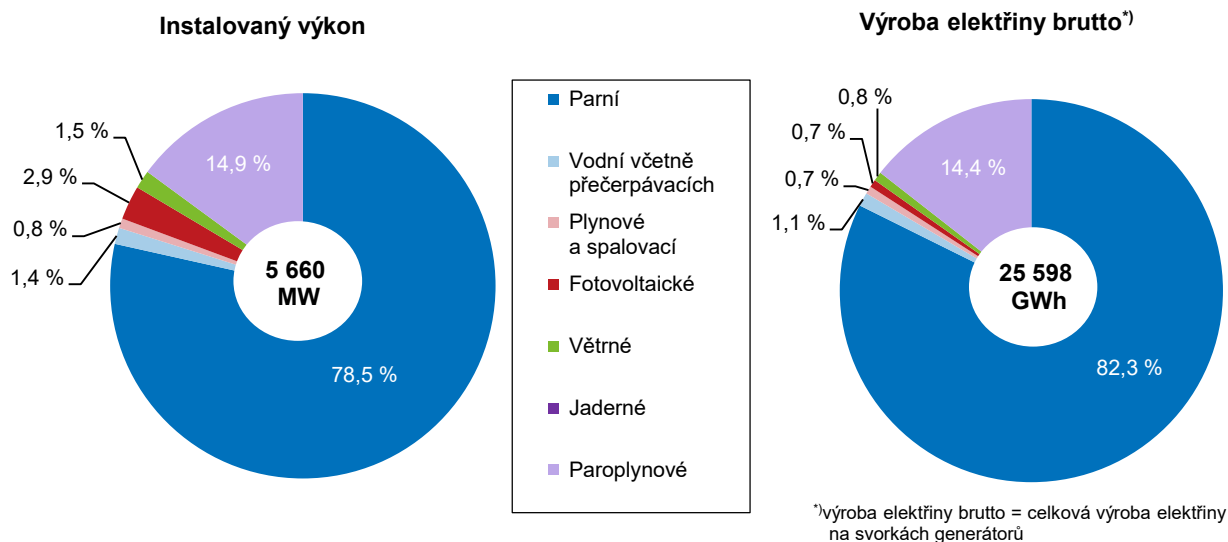
⁹ Výroba elektřiny brutto představuje celkovou výrobu elektřiny na svorkách generátorů. Výroba elektřiny netto je vyjádřena rozdílem mezi celkovou výrobou elektřiny brutto a vlastní spotřebou na výrobu elektřiny včetně ztrát.

obsadil nejvyšší příčku. Na celkovém instalovaném výkonu elektrizační soustavy v kraji se nejvíce podílely parní elektrárny, druhý nejvyšší podíl zaujímaly paroplynové elektrárny, fotovoltaické elektrárny zaujímaly na celkovém instalovaném výkonu kraje 2,9 %. Podíl ostatních typů elektráren se pohyboval okolo 1 %.

Graf 3.24 Instalovaný výkon a výroba elektřiny podle technologie elektráren v Ústeckém kraji v roce 2019

Pramen: ERÚ

^{*)}výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů

Podíl na výrobě elektřiny ČR nejvyšší mezi kraji.

Celková výroba elektřiny na svorkách neboli brutto představovala v roce 2019 v Ústeckém kraji hodnotu 25 598 GWh, na celkové výrobě elektřiny v České republice se kraj podílel 29,4 %. V mezikrajovém srovnání byl podíl nejvyšší.

Graf 3.25 Spotřeba elektřiny netto^{*)} podle odvětví spotřeby v roce 2019

Pramen: ERÚ

^{*)} Spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Podíl kraje na celkové spotřebě ČR třetí nejvyšší po Středočeském a Moravskoslezském kraji.

Od roku 2014 zveřejňuje Energetický regulační úřad i spotřebu elektrické energie v hodnotě netto, která představuje spotřebu elektřiny v odběrných místech a spotřebu výrobků a subjektů přímo napojených na danou výrobu, je tedy rozdílem

mezi celkovou výrobou elektřiny brutto a vlastní spotřebou na výrobu elektřiny včetně ztrát. Celková spotřeba elektřiny netto dosáhla v roce 2019 hodnotu 6 080,6 GWh a na celkové spotřebě ČR se podílela 10,2 %. V porovnání s předchozím rokem spotřeba elektřiny poklesla téměř ve všech krajích včetně Ústeckého (- 0,9 %). Nejvíce elektřiny se v kraji spotřebovalo v průmyslu, následoval obchod, služby, školství a zdravotnictví.

Spotřeba elektřiny v domácnostech roste.

V domácnostech Ústeckého kraje se v roce 2019 spotřebovalo celkem 1 034,3 GWh elektřiny, podíl na celkové spotřebě v kraji tvořil 17 %. Od roku 2014, kdy je spotřeba uváděna v hodnotě netto, spotřebovávají domácnosti rok od roku více elektřiny. V porovnání s rokem 2018 představoval nárůst 0,9 %.

90 a více % odběratelů zemního plynu tvořily ve všech krajích domácnosti.

K 31. 12. 2019 bylo v Ústeckém kraji evidováno celkem 223 748 odběratelů zemního plynu, z toho 94,1 % tvořily domácnosti. Jejich podíl byl v mezikrajovém srovnání druhý nejvyšší po Moravskoslezském kraji (95,0 %). Devadesáti a více procentní hranici překračoval podíl domácností odbírajících plyn ve všech krajích.

Nejvyšší podíl spotřeby zemního plynu připadl na velkoodběratele.

V roce 2019 se v Ústeckém kraji spotřebovalo 1 498 495 tis. m³ zemního plynu, z toho 83,7 % připadlo na velkoodběratele, 2,6 % na střední odběratele, 4,6 % na maloodběratele a 8,8 % na domácnosti. Mezi roky 2018 a 2019 se spotřeba zemního plynu v kraji snížila pouze u středních odběratelů a u domácností. Na celkové spotřebě plynu v ČR má Ústecký kraj největší podíl (17,8%) mezi krajemi. Součástí celkové spotřeby v kraji je i plynová elektrárna Počerady II, která měla zásadní vliv na odběr plynu v kraji.

Spotřeba v domácnosti na 1 odběratele třetí nejnižší mezi krajemi a nižší než průměr ČR.

Relativní spotřebu zemního plynu v domácnosti na 1 odběratele uvádíme jednak v kWh a jednak v m³. V roce 2019 dosáhla spotřeba zemního plynu v domácnosti 6 656,7 kWh na 1 odběratele Ústeckého kraje a mezi krajemi byla třetí nejnižší po Karlovarském a Moravskoslezském kraji. V porovnání s republikovou spotřebou byla v kraji o 2 191,1 kWh nižší. Spotřebu vyšší než 11 tisíc kWh vykazovali ve Středočeském kraji. Na 1 odběratele v domácnosti bylo v loňském roce v Ústeckém kraji spotřebováno v domácnostech 623,5 m³, v porovnání s průměrem ČR byla spotřeba v kraji nižší o 206,1 m³.

Stavebnictví, stavební povolení

Nižší objem ZSV v kraji ovlivněn jak inženýrským, tak pozemním stavitelstvím.

Základní stavební výroba (ZSV) velkých stavebních firem s 50 a více zaměstnanci dosáhla v Ústeckém kraji v roce 2019 výše 12,4 mld. Kč v běžných cenách, mezi krajemi byla třetí nejvyšší po Praze a Jihomoravském kraji. Proti roku 2018 se zvýšil objem ZSV ve většině krajů kromě Jihočeského, Karlovarského, Ústeckého, Libereckého a Zlínského. V Ústeckém kraji představoval pokles 1 638 mil. Kč (druhý nejvyšší po Jihočeském kraji), tj. 11,7 % (nejnižší mezi krajemi). Nižší objem základní stavební výroby v Ústeckém kraji byl ovlivněn jak inženýrským, tak pozemním stavitelstvím - pokles u inženýrského stavitelství o 17,1 %, u pozemního stavitelství o 2,0 %.

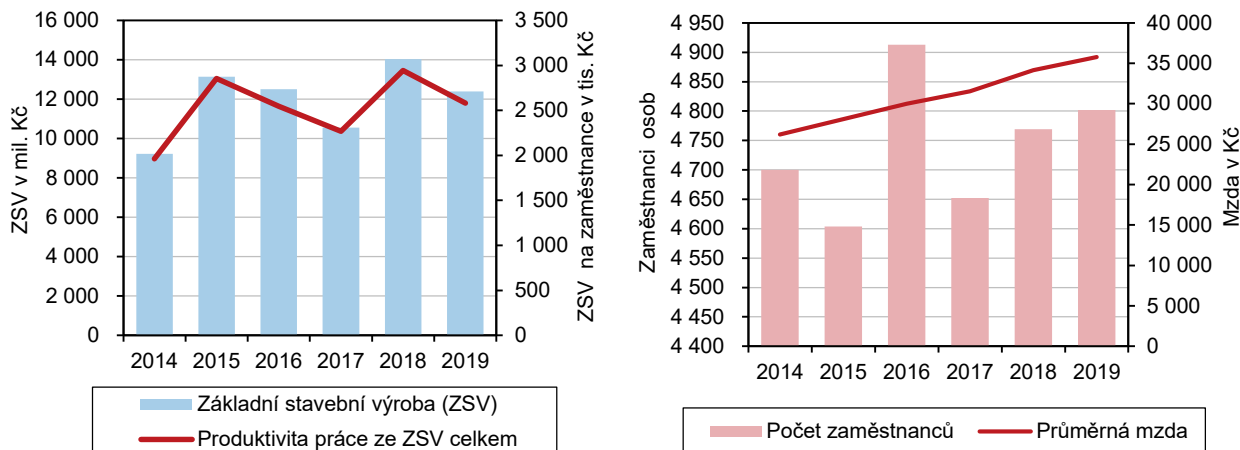
Nárůst počtu zaměstnanců v kraji třetí nejnižší v ČR.

Podniky se stavební výrobou s 50 a více zaměstnanci zaměstnávaly v loňském roce na území Ústeckého kraje celkem 4 802 pracovníků. Kraj se řadil počtem zaměstnanců na pátou nejvyšší příčku. Na počtu zaměstnanců stavebních firem České republiky (75 269) se kraj podílel 6,4 %. Meziročně počet zaměstnanců ve stavebnictví vzrostl ve většině krajů včetně Ústeckého. Meziroční nárůst v Ústeckém kraji představoval 33 osob (0,7 %) a byl třetí nejnižší mezi krajemi.

Graf 3.26 Vybrané ukazatele stavebnictví v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Meziroční zvýšení mezd v Ústeckém kraji páté nejnižší.

Průměrná mzda zaměstnanců ve stavebnictví dosáhla v Ústeckém kraji 35 794 Kč a proti úrovni roku 2018 se zvýšila o 1 638 Kč (o 4,8 %). K meziročnímu nárůstu mezd došlo ve všech krajích republiky. Zvýšení v Ústeckém kraji bylo páté nejnižší. Proti průměru ČR byla mzda v Ústeckém kraji nižší o 3 692 Kč (o 9,3 %). Proti hlavnímu městu Praze, kraji s nejvyšší mzdou ve stavebnictví, byla nižší o 10 869 Kč (o 23,3 %).

Produktivita práce druhá nejvyšší mezi kraji.

Produktivita práce ze ZSV byla v roce 2019 v kraji nad celorepublikovým průměrem o 231 tis. Kč (o 9,8 %) a v porovnání s ostatními kraji zaujímala druhou nejvyšší příčku. Produktivita práce meziročně vzrostla ve většině krajů s výjimkou Karlovarského, Ústeckého, Zlínského a Libereckého. V Ústeckém kraji byl pokles o 12,3 % druhý nejvyšší.

Objem stavebních prací realizovaných na území kraje v roce 2018 nejvyšší za posledních 5 let.

Z hlediska územní realizace výstavby objem stavebních prací „S“ na stavbách v Ústeckém kraji s 20 a více zaměstnanci kolísal. V roce 2014 byl objem stavebních prací v kraji nejnižší, zatímco v posledním sledovaném roce (2018), kdy se stavební práce meziročně zvýšily o 20,3 %, byl nejvyšší. Byly realizovány stavby v hodnotě 19 237 mil. Kč. K meziročnímu nárůstu došlo ve většině krajů s výjimkou Jihočeského kraje. Navýšení v Ústeckém kraji bylo páté nejvyšší.

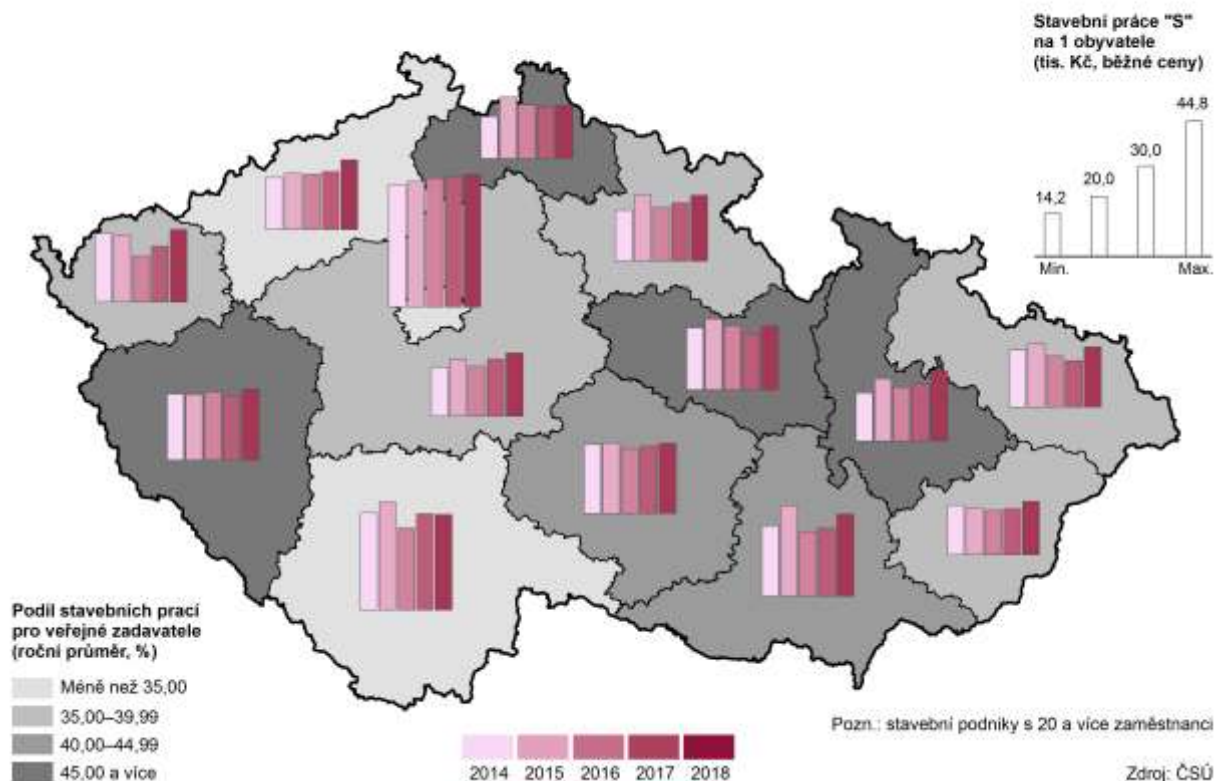
Převaha prací pro veřejné zadavatele.

Z objemu prací provedených na území kraje tvořily v letech 2014–2018 práce pro veřejné zadavatele v průměru 32 %. Nejvyšší podíl jsme zaznamenali v roce 2018 (39,6 %), naproti tomu nejnižší v roce 2017 (26,7 %). V mezikrajovém srovnání byl podíl v Ústeckém kraji v roce 2018 třetí nejnižší po Moravskoslezském kraji a Praze. Nejvyšší podíl prací pro veřejné zadavatele evidují na Vysočině a na Pardubicku.

Nejvyšší objem stavebních prací na 1 obyvatele kraje byl realizován v roce 2018.

Objem stavebních prací provedený podniky s 20 a více zaměstnanci v Ústeckém kraji v přepočtu na 1 obyvatele kraje dosáhl v letech 2014 až 2018 nejnižší úrovně v počátečním roce, a to 17,5 tisíc Kč. Naopak nejvyšší objem byl vytvořen v roce 2018 (23,4 tis. Kč). V mezikrajovém srovnání postavení kraje kolísalo od 7. nejvyšší pozice po 2. nejnižší pozici. V posledním roce zaujímal Ústecký kraj osmou nejvyšší příčku. Nejvyšší objem na 1 obyvatele byl ve všech sledovaných letech realizován v Praze. Nejnižší objem byl v roce 2014 a 2018 v Libereckém kraji, v ostatních letech ve Zlínském kraji. Průměrný objem stavebních prací pro veřejné zadavatele byl v letech 2014 až 2018 v Ústeckém kraji třetí nejnižší po Zlínském a Libereckém kraji.

Stavební práce "S" podle kraje místa stavby v letech 2014 až 2018

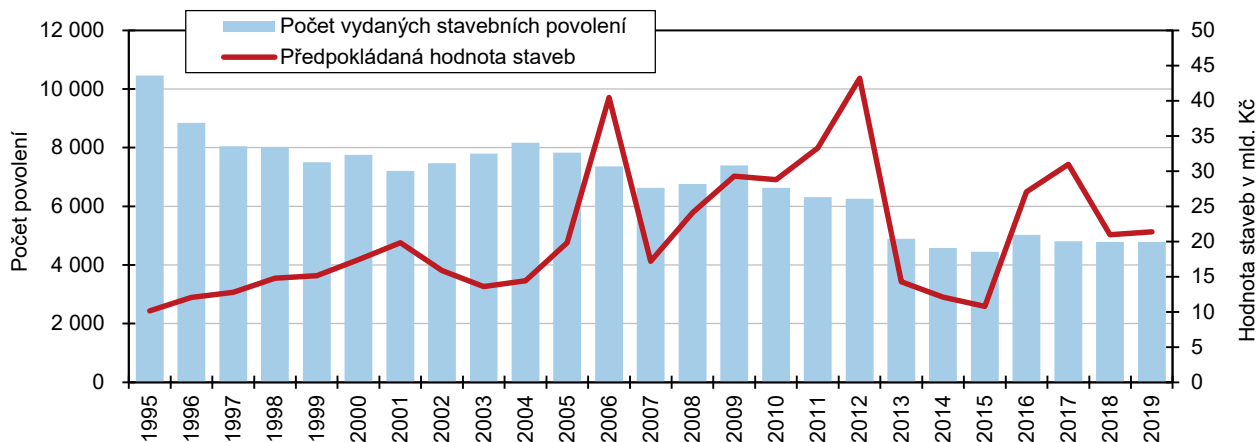

Počet vydaných stavebních povolení v kraji v roce 2019 nejnižší od roku 1994.

Stavební úřady Ústeckého kraje vydaly v průběhu roku 2019 celkem 4 782 stavebních povolení, v porovnání s rokem 2018 to bylo pouze o 2 stavební povolení méně. Na republikovém úhrnu se Ústecký kraj podílel 5,6 %, což byl osmý nejvyšší podíl. Nejvyšší stavební aktivitu projevili stavebníci ve Středočeském kraji (18 337 stavebních povolení, tj. 21,5 % z úhrnu ČR). Nejméně povolení bylo vydáno v Karlovarském kraji (2 123, tj. 2,5 % z republikového úhrnu). Ve většině krajů byl v loňském roce vyšší zájem o výstavbu než v roce 2018. Méně povolení bylo vydáno pouze ve třech krajích – v Praze, v Karlovarském a Ústeckém kraji.

Graf 3.27 Stavební povolení v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Druhý nejnižší počet stavebních povolení na tisíc obyvatel kraje.

Na tisíc obyvatel Ústeckého kraje bylo v roce 2019 vydáno 5,8 stavebních povolení, tento počet byl v mezikrajovém srovnání druhý nejnižší po Praze (2,7). Nejvíce

vydaných stavebních povolení na tisíc obyvatel bylo evidováno ve Středočeském kraji (13,3).

Orientační hodnota nově povolených staveb vzrostla.

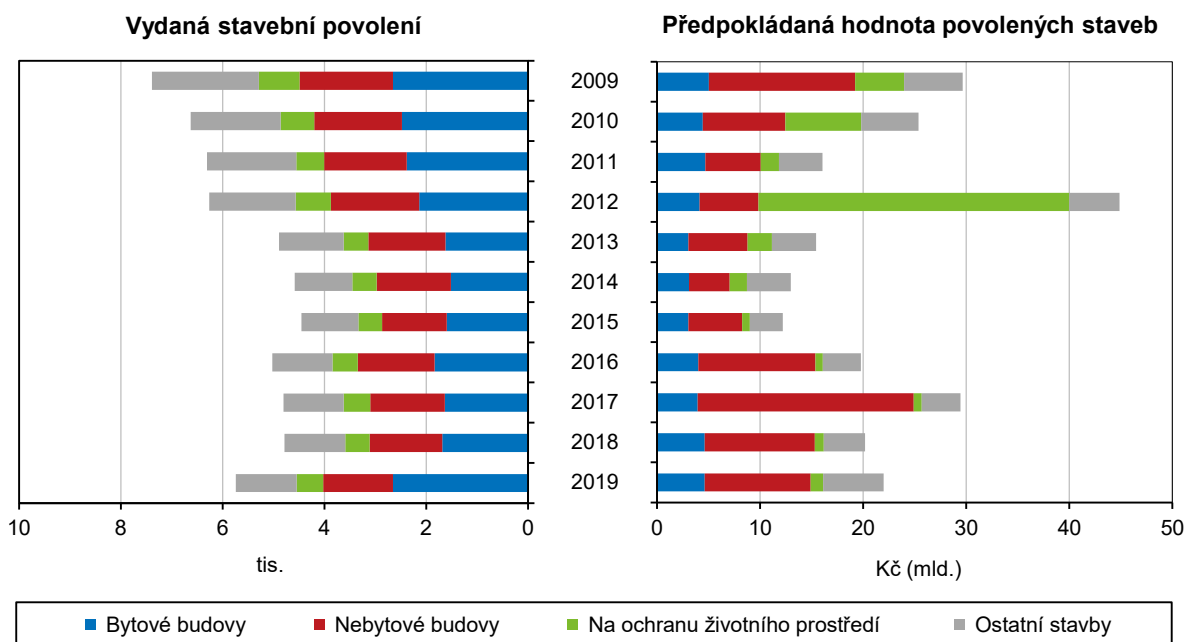
Celková orientační hodnota vydaných stavebních povolení, která představuje odhad celkových nákladů staveb včetně technologie vynaložené na přípravu, realizaci a uvedení stavby do provozu (nejedná se o konečné náklady stavby), dosáhla v Ústeckém kraji 21 347 mil. Kč a byla o 1,9 % vyšší než v roce 2018. K meziročnímu nárůstu došlo ve většině krajů, v Ústeckém kraji byl druhý nejnižší. Pokles mezi roky 2019 a 2018 zaznamenali pouze v Plzeňském (-22,1 %) a Královéhradeckém kraji (-14,5 %).

Průměrná hodnota jedné povolené stavby šestá nejvyšší v novodobé historii kraje.

Orientační hodnota na jedno stavební povolení vydané v Ústeckém kraji představovala 4 464 tis. Kč. V porovnání s rokem 2018 se hodnota jedné plánované stavby zvýšila celkem v devíti krajích. Nárůst v Ústeckém kraji o 1,9 % byl druhý nejnižší.

Graf 3.28 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Podíl investic do nebytových budov v kraji nejvyšší v ČR.

Nejvyšší podíl investic v Ústeckém kraji v roce 2019 – 48,2 % z celkové orientační hodnoty vydaných stavebních povolení bude proinvestován v rámci výstavby nebytových budov. Proti roku 2018 se jejich podíl snížil o 2,8 p. b. V mezikrajovém srovnání přesto obsadil podíl investic do nebytových budov v Ústeckém kraji nejvyšší pozici. Proti průměru ČR byl vyšší o 11,6 p. b. Druhý nejvyšší podíl investic v kraji připadl na ostatní stavby (vodovodní sítě včetně přípojek, komunikace, mosty, kabelizace, billboardy apod.), v roce 2019 představoval 24,5 %, meziročně se zvýšil o 1,7 p. b. Podíl investic na výstavbu bytových budov se v kraji snížil z 22,1 % v roce 2018 na 21,7 % v loňském roce. Pro stavby na ochranu životního prostředí by mělo být v kraji proinvestováno 5,6 % z celkové orientační hodnoty vydaných stavebních povolení v roce 2019, meziročně by se jejich podíl zvýšil o 1,6 p. b.

Nejvyšší počet povolení v letech 2014 až 2019 vydán v okresech Děčín a Litoměřice. Hodnota staveb

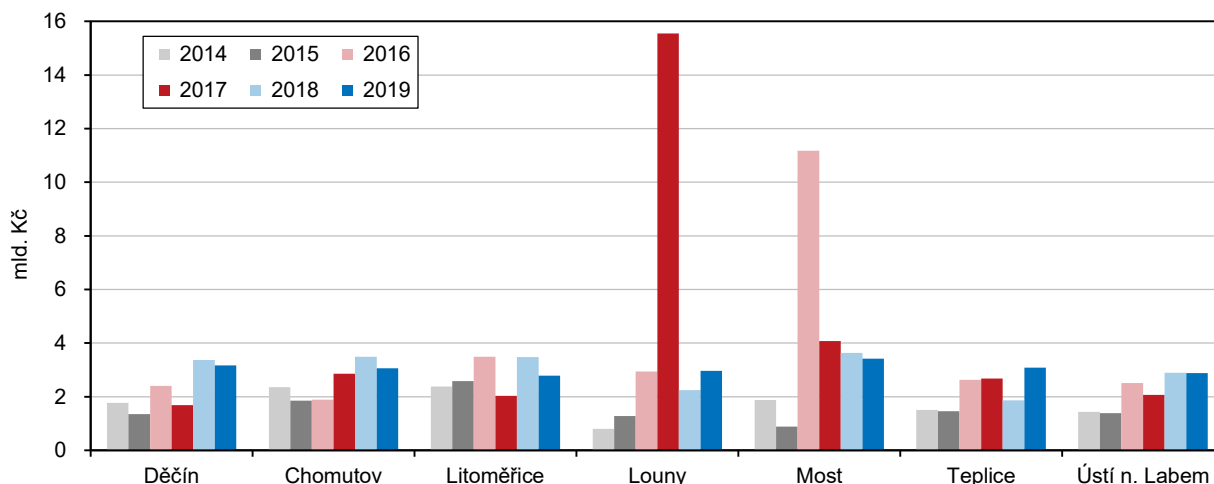
Z hlediska vnitroregionálního byl za období 2014 až 2019 největší počet stavebních povolení vydán v okresech Děčín (18,0 % z krajského počtu) a Litoměřice (17,3 %). Z pohledu předpokládané hodnoty povolených staveb za zmíněných 6 let se na prvním místě umístil okres Louny (20,9 % z kraje), na druhém místě okres Most

nejvyšší v okresech Louny a Most.

se 20,3 %. V samotném roce 2019 je umístění okresů podle počtu vydaných povolení stejné jako za roky 2014 až 2019, podle hodnoty povolených staveb náleží prvenství okresu Most.

Graf 3.29 Orientační hodnota povolených staveb podle okresů v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Bytová výstavba

K oživení výstavby bytů došlo v kraji od roku 2014.

Oživení ekonomiky přineslo i rozvoj bytové výstavby. Počet zahájených bytů se v Ústeckém kraji stejně jako v celé ČR začal zvyšovat od roku 2014. V roce 2019 byla v kraji zahájena stavba 1 373 bytů, proti roku 2013, kdy byl počet nejnižší, se jednalo o nárůst téměř o dvě třetiny (o 62,3 %).

Růst počtu dokončených bytů od roku 2015.

Počet dokončených bytů se začal zvyšovat od roku 2015. V roce 2019 bylo podle předběžných výsledků dokončeno 1 317 bytů a proti nejnižší úrovni v roce 2014 se jednalo o nárůst o 77,3 %.

Většina bytů se stavěla v rodinných domech.

V bytové výstavbě dlouhodobě převažuje nová výstavba. V Ústeckém kraji se v roce 2019 podílela více než dvěmi třetinami. Výstavba bytů zahájená v loňském roce byla v Ústeckém kraji z 63,9 % prováděna v rodinných domech. Z celkového počtu zahájené výstavby bytů v rodinných domech v kraji bude 19 % uskutečněno v okrese Teplice, v ostatních okresech se podíl pohyboval mezi 12 až 17 %, pouze v okrese Louny to bylo 9,3 %.

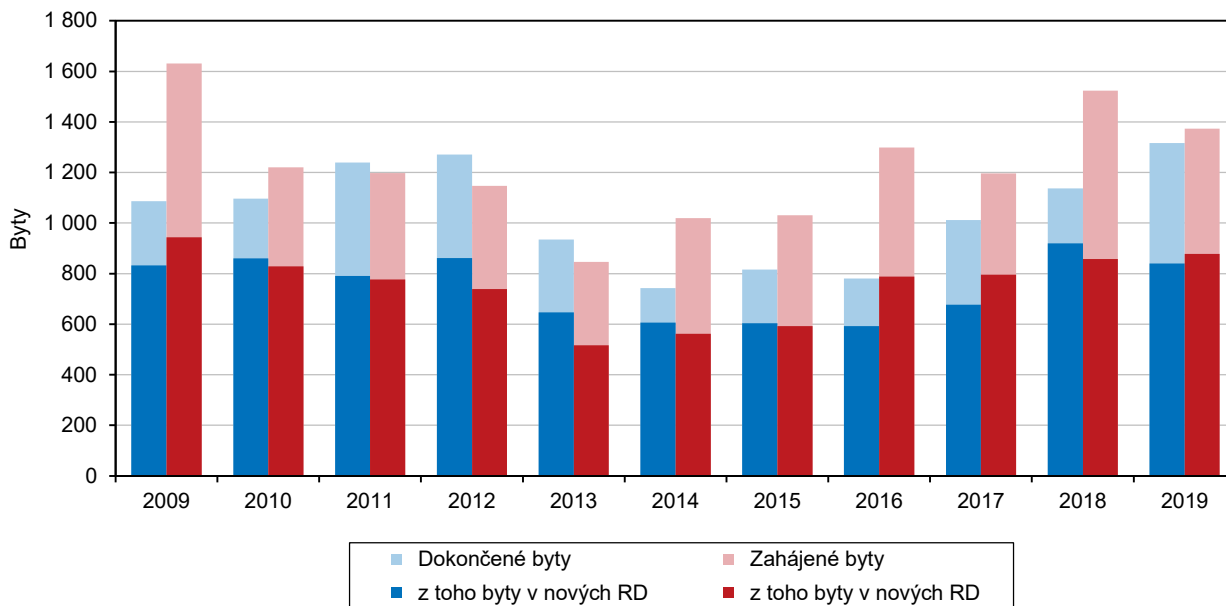
Podíl dokončených nových bytů v rodinných domech pátý nejvyšší mezi kraji.

V roce 2019 bylo podle předběžných výsledků v Ústeckém kraji zkolaudováno 1 317 bytů (podíl 3,6 % na republikovém úhrnu 36 406 bytů). Ve struktuře dokončených bytů převažovaly téměř ve všech krajích byty v rodinných domech s výjimkou hlavního města Prahy, kde se na počtu dokončených bytů podílely jen 11,8 %, převažující podíl (77,8 %) tam byl realizován v bytových domech. V Ústeckém kraji představoval v roce 2019 podíl nových bytů v rodinných domech 63,8 % a byl pátý nejvyšší mezi kraji. Celkem bylo v rodinných domech v kraji dokončeno 840 bytů a jejich počet meziročně poklesl o 80 bytů (o 8,7 %). Podíl dokončených bytů v rodinných domech v jednotlivých okresech na celkovém počtu v Ústeckém kraji se pohyboval od více než 8 % v okrese Most po 20,2 % v okrese Teplice.

Graf 3.30 Bytová výstavba v Ústeckém kraji

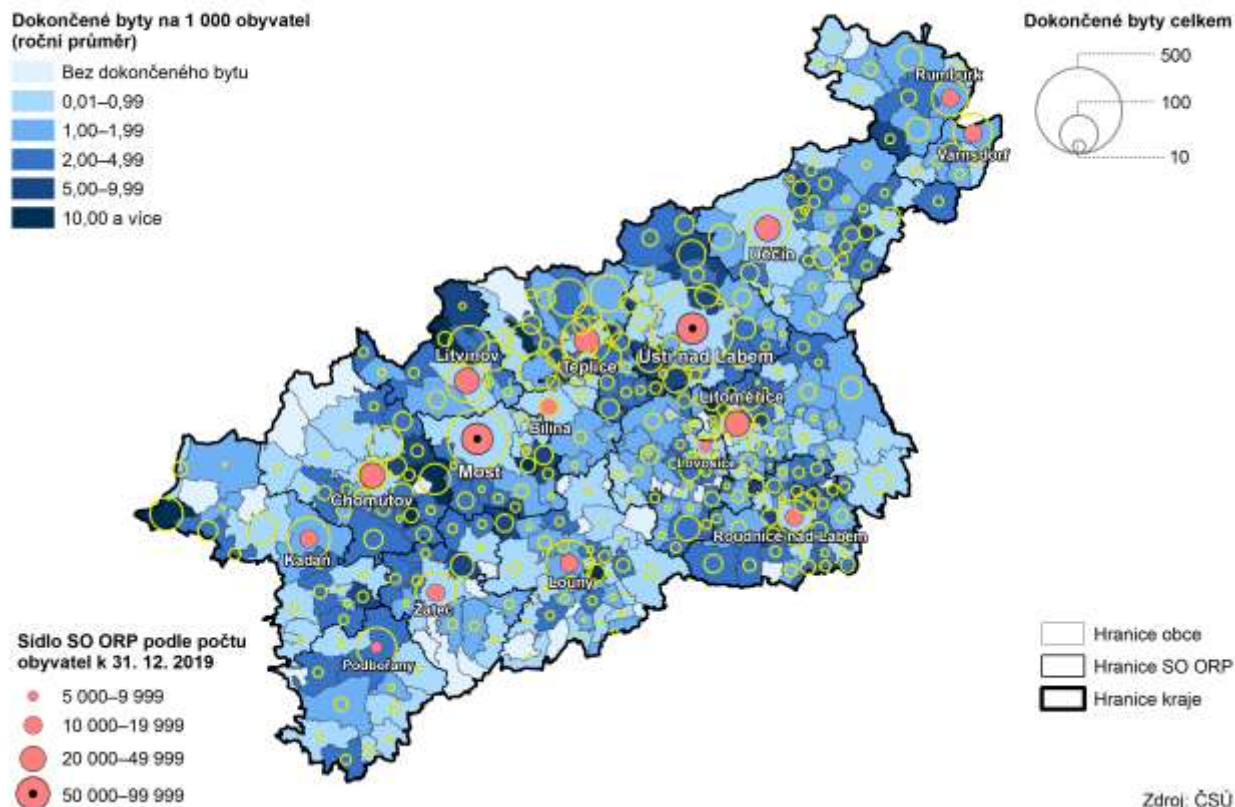
Zdroj: ČSÚ

Dlouhodobě nejnižší počet dokončených bytů na tisíc obyvatel kraje.

V přepočtu na tisíc obyvatel bylo v Ústeckém kraji v roce 2019 dokončeno 1,6 bytu, což představovalo nejnižší hodnotu mezi kraji. Nejvíce bytů na tisíc obyvatel (5,1) bylo zkolaudováno ve Středočeském kraji, 4 a více bytů bylo dostavěno v Jihomoravském kraji, v Praze a v Plzeňském kraji.

Bytová výstavba v obcích Ústeckého kraje v letech 2014 až 2019

Nejvyšší stavební aktivita za posledních 6 let v okresech Litoměřice a Teplice...

Nejvyšší podíl z bytů dokončených v Ústeckém kraji připadal v letech 2014–2019 okresu Litoměřice a Teplice (17 resp. 16,8 % z celkového počtu bytů v kraji). V ostatních okresech se podíl pohyboval mezi 12 až 15 %.

... na tisíc obyvatel okresu v okresech Litoměřice, Louny a Teplice.

V přepočtu na tisíc obyvatel bylo za roky 2014–2019 dokončeno v Ústeckém kraji celkem 5,9 bytu. Nejvyšší stavební aktivitu za období posledních 6 let v rámci kraje vykazují v okresech Litoměřice (6,9 bytu), Louny (6,6 bytu) a Teplice (6,3 bytu), Nejméně bytů realizovali v okresech Děčín, Chomutov a Most – zhruba 5 bytů na tisíc obyvatel okresu.

Ceny nemovitostí

Systém monitorování cen nemovitostí.

Český statistický úřad spolupracuje od roku 1997 s Ministerstvem financí ČR na vytvoření systému monitorování cen nemovitostí v ČR. Účelem tohoto systému je poskytovat informace na makroekonomické úrovni. Prvotním zdrojem dat jsou přiznání k dani z nabytí (převodu) nemovitých věcí, která jsou povinni podávat noví vlastníci (kupující) nemovitostí místně příslušným finančním úřadům. Nejedná se tedy o index cen nemovitostí postavených novou bytovou výstavbou. Od roku 2014 se u daňových přiznání nevyžaduje povinně znalecký posudek; zpracována jsou proto data jen z těch převodů, kde posudek existuje.

Ceny rodinných domů v ČR i v kraji mají rostoucí trend a byly vyšší než v roce 2010.

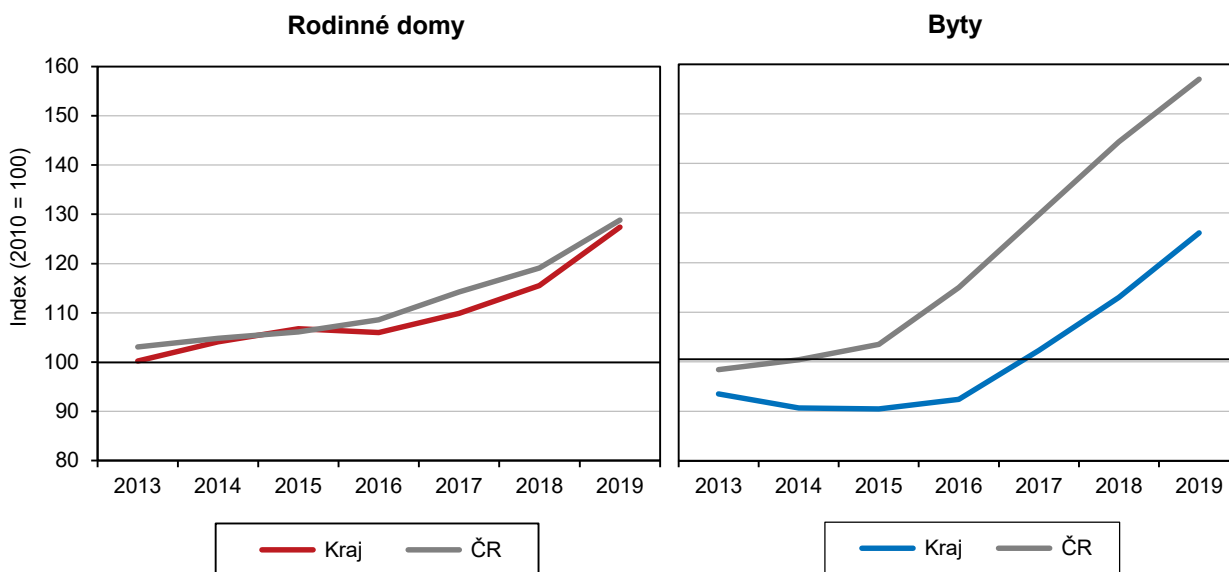
V porovnání s rokem 2010 byly ceny rodinných domů v České republice po celou dobu vyšší než ve výchozím roce. Rovněž v Ústeckém kraji se držely nad úrovní roku 2010. Po celou dobu se jak u ČR, tak v Ústeckém kraji jedná o rostoucí trend.

Výrazný růst cen bytů v kraji od roku 2017.

Vývoj cen bytů byl odlišný. V České republice byly v porovnání s rokem 2010 ceny až do roku 2013 nižší, v dalších dvou letech stoupaly mírně, ke strmému nárůstu, v porovnání s výchozím rokem, dochází od roku 2016 až do současnosti. V Ústeckém kraji byla situace opačná, v roce 2011 a 2012 byly ceny bytů nad úrovní roku 2010, ale v následujících čtyřech letech jejich cena klesla pod tuto úroveň. Teprve od roku 2017 začíná jejich cena v porovnání s výchozím rokem 2010 výrazně stoupat.

Graf 3.31 Indexy cen nemovitostí v Ústeckém kraji a ČR (roční průměr)

Zdroj: ČSÚ

Pozn.: údaje za rok 2019 jsou předběžné

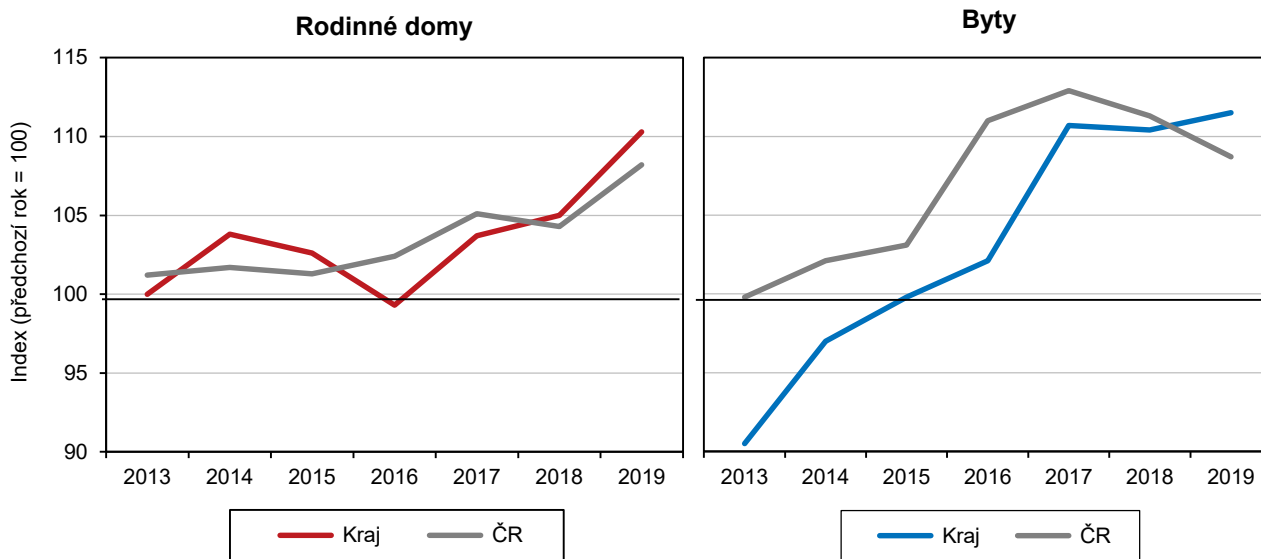

Meziroční vývoj cen bytů a rodinných domů.

Při meziročním srovnání ceny rodinných domů v ČR po celou dobu rostly, v Ústeckém kraji klesly v roce 2016 pod úroveň předchozího roku, v ostatních letech meziročně rostly. Ceny bytů v České republice sice rostly, ale měly od roku 2017 až do současnosti klesající tendenci. Ceny bytů v Ústeckém kraji byly pod úrovní předchozího roku v letech 2013 až 2015, potom meziročně rostly.

Graf 3.32 Indexy cen nemovitostí v Ústeckém kraji a ČR (roční průměr)

Zdroj: ČSÚ

Pozn.: údaje za rok 2019 jsou předběžné

Doprava

Největší část komunikací procházela okresem Litoměřice a Louny.

Celková délka pozemních komunikací k 1. 1. 2020¹⁰ na území Ústeckého kraje činila podle údajů Ředitelství silnic a dálnic České republiky 4 228,9 km. Největší část komunikací procházela okresem Litoměřice (22,7 %) a okresem Louny (22,1 %). Komunikace procházely zhruba 15 % území okresu Děčín a Chomutov, více než 9 % v okresech Teplice a Ústí nad Labem a nejméně (6,4 %) územím okresu Most.

Dálnice I. a II. třídy tvořily 2,2 % silniční sítě kraje.

Ve struktuře silniční sítě Ústeckého kraje převažovaly z 65 % silnice III. třídy, které slouží především k propojení obcí. Nejvyšší podíl tohoto typu komunikací evidovali v okrese Litoměřice (68 %). Ke spojení jednotlivých okresů jsou určeny silnice II. třídy, ty v roce 2019 tvořily 21,2 % veškerých komunikací, relativně nejvíce (více než 23 % místní sítě) se jich nacházelo v okresech Děčín a Louny. Pro dálkovou a mezinárodní dopravu slouží silnice I. třídy, jejich podíl v kraji dosáhl 11,6 %. Nejvíce se jich nacházelo v okrese Most, kde tvořily 23,5 % silniční sítě. Dálnice, které jsou určeny pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu, rozdělené na dálnice I. a II. třídy, představovaly celkem 2,2 % silniční sítě kraje. Nacházíme je jen na území okresů Ústí nad Labem (7,9 % silniční sítě okresu), Litoměřice (3,7 %), Chomutov (2 %), Louny (1,4 %) a Teplice (0,3 %).

Nejhustší silniční síť v okresech Ústí nad Labem a Litoměřice.

Hustota silniční sítě v Ústeckém kraji 79,2 km na 100 km² území byla třetí nejvyšší mezi kraji. Průměr České republiky (70,7 km na 100 km²) převyšovala o 8,5 km. Nej hustší silniční síť v rámci Ústeckého kraje vykazoval okres Ústí nad Labem

¹⁰ Od 1. ledna roku 2016 došlo ke změně zákona o pozemních komunikacích. V důsledku tzv. nového pojetí dálniční sítě byla většina (přibližně 434 km) rychlostních silnic přeznačena na dálnice II. třídy a pouze dva úseky bývalých rychlostních komunikací (R35 Liberec – Ohrazenice a R63 Bystřany – Řehlovice) v délce cca 25 km nebyly zařazeny do kategorie dálnice a jsou nyní vedeny jako silnice I. třídy. Po tomto administrativním zásahu se délka dálniční sítě Česka zvýšila o 56 % na celkovou délku 1 210 km.

(100,2 km na 100 km²) a okres Litoměřice (93,2 km na 100 km²). Naopak nejnižší hustotou silniční sítě se vyznačoval okres Most (58 km na 100 km²).

Na jednoho obyvatele kraje připadlo 51,5 m silnic a dálnic. Nejvíce jich bylo na Vysočině a v Jihočeském kraji, nejméně v Praze...

V Ústeckém kraji bylo v roce 2019 registrováno 51,5 m silnic a dálnic na obyvatele, což představovalo pátou nejnižší příčku mezi kraji. Nejvíce - 99,5 metrů silnic a dálnic v přepočtu na 1 obyvatele, se nachází v Kraji Vysočina, druhý v pořadí byl Jihočeský kraj s 95,7 m. Nejnižší počet byl zaznamenán na obyvatele Prahy (0,6 m) a Moravskoslezského kraje (29 m).

...z vnitroregionálního pohledu na obyvatele okresů Louny a Litoměřice.

Z pohledu jednotlivých okresů kraje připadlo nejvíce metrů silnic a dálnic na obyvatele okresů s nejvyšším počtem obcí – na okres Louny (108,2 m) a Litoměřice (80,4 m), nejméně pak na obyvatele okresu Most (24,2 m).

Cestovní ruch

Revize dat.

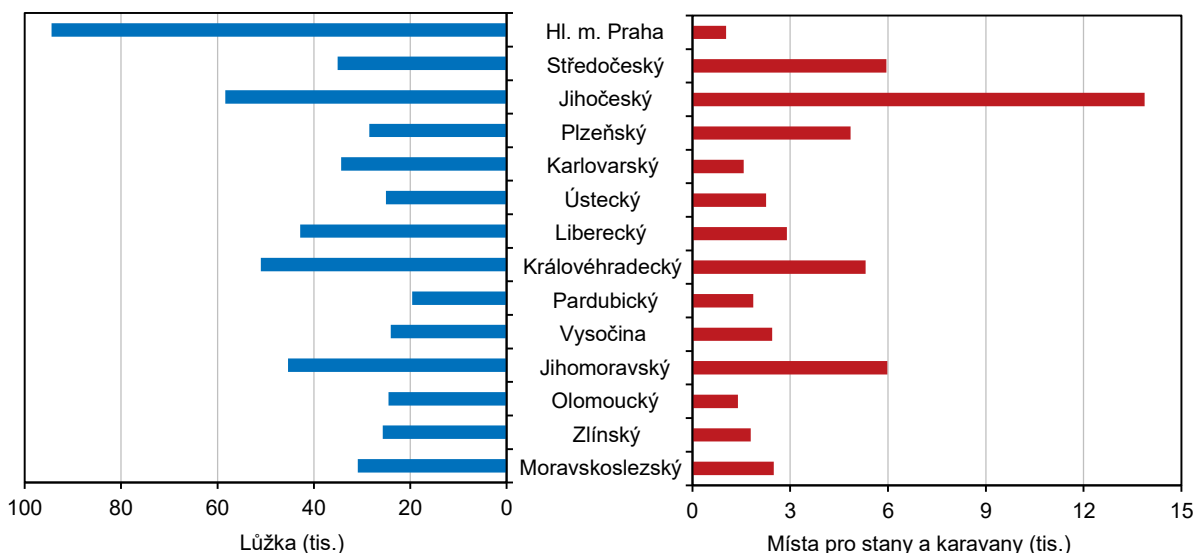
Na základě výsledků projektu Ministerstva pro místní rozvoj "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" došlo k revizi dat o kapacitách a návštěvnosti za referenční roky 2012 a 2013; z toho důvodu nejsou údaje před rokem 2012 srovnatelné.

Počet ubytovacích zařízení od roku 2012 poklesl téměř ve všech krajích s výjimkou Karlovarska.

Na území Ústeckého kraje poskytovalo v roce 2019 ubytování celkem 483 subjektů¹¹. Od roku 2012 se jejich počet snížil o 36, tj. o 6,9 %. Pokles jsme zaznamenali téměř ve všech okresech kraje, s výjimkou okresu Louny, kde došlo proti roku 2012 k nárůstu o 23,3 % a v okrese Ústí nad Labem (+2,5 %). V mezikrajovém srovnání došlo rovněž k poklesu téměř ve všech krajích s výjimkou Karlovarského kraje. Nejvýrazněji se snížení projevilo ve Středočeském kraji, kde došlo k úbytku o 15,5 % zařízení a o 14,2 % méně zařízení než v roce 2012 vykazovaly na Vysočině. Pokles v Ústeckém kraji byl šestý nejvyšší.

Graf 3.33 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2019

Zdroj: ČSÚ

¹¹ Zařízení s minimálně pěti pokoji a zároveň deseti lůžky sloužící pro účely cestovního ruchu, tj. poskytující přechodné ubytování hostům (včetně dětí) za účelem dovolené, zájezdu, lázeňské péče, služební cesty, školení, kursu, kongresu, symposia, pobytu dětí ve škole v přírodě, v letních a zimních táborech apod., provozovaná na komerčním principu právníky nebo fyzickými osobami.

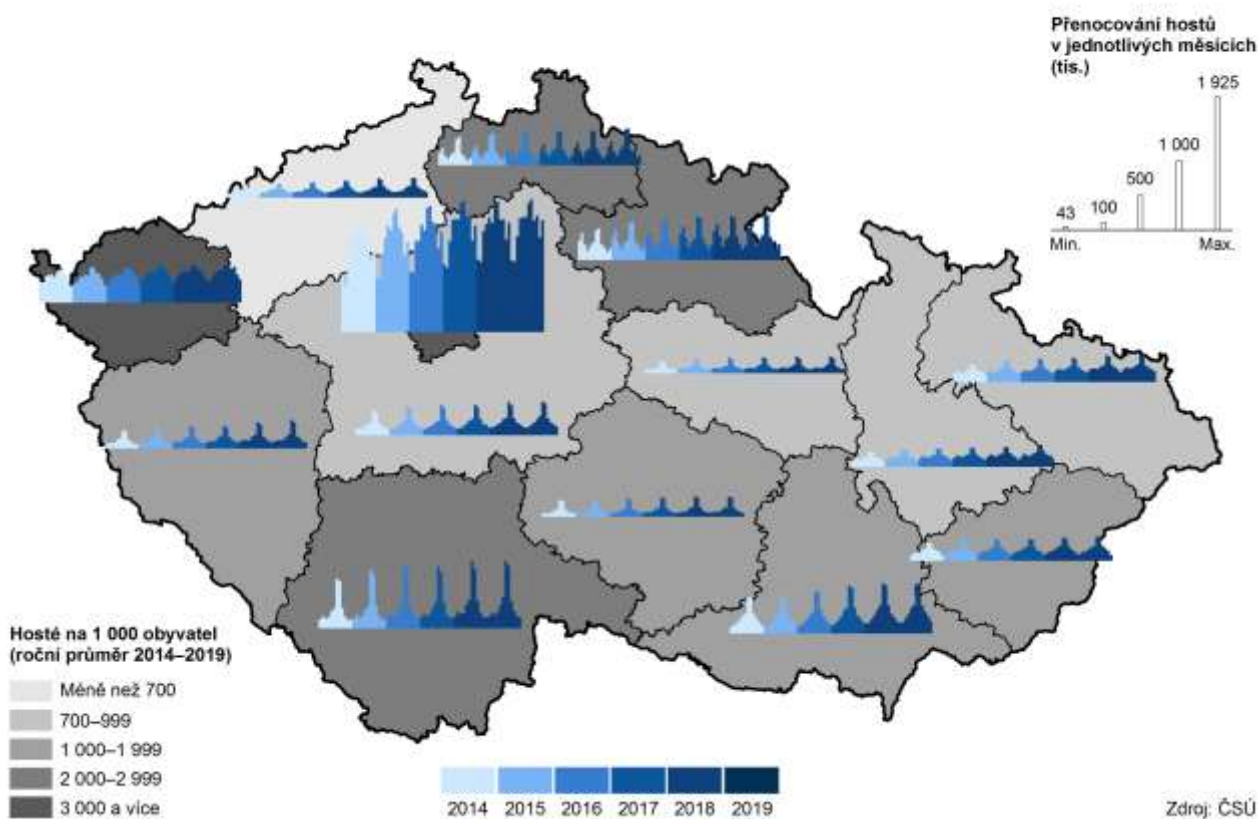
Počet lůžek čtvrtý nejnižší, počet míst pro stany a karavany šestý nejnižší mezi kraji.

Ubytovací zařízení Ústeckého kraje nabízela v roce 2019 celkem 25 068 lůžek¹². Z předchozího grafu vyplývá, že jejich počet byl mezi kraji čtvrtý nejnižší. Výrazně nejvyšší počet lůžek nabízí hlavní město Praha, nejméně Pardubický kraj. Nejvyšší počet míst pro stany a karavany měl v loňském roce na svém území Jihočeský kraj, naproti tomu v Praze byl počet míst nejnižší. V Ústeckém kraji bylo celkem 2 226 míst pro stany a karavany, tento počet byl mezi kraji šestý nejnižší.

Pozitivní vývoj počtu hostů i přenocování.

Z pohledu počtu hostů a přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje je patrný pozitivní vývoj – mezi jednotlivými roky rostl jak počet hostů, kteří kraj navštívili, tak počet nocí, které v hromadných ubytovacích zařízeních kraje strávili. Za celý rok 2019 navštívilo Ústecký kraj celkem 659 902 hostů. Počet návštěvníků se proti stejnému období roku 2018 zvýšil o 4,4 %, podíleli se na něm jak zahraniční návštěvníci (+3,0 %), tak i domácí hosté (+5,1 %).

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2014 až 2019

Roční průměr hostů na tisíc obyvatel kraje nejnižší v ČR.

V letech 2014–2019 navštívilo hromadná ubytovací zařízení Ústeckého kraje ročně v průměru 675 osob v přepočtu na 1 tisíc obyvatel. V porovnání s ostatními kraji byl tento počet nejnižší ze všech. Nejvíce návštěvníků (ročně zhruba 5,6 tisíc na tisíc obyvatel) přivítali v Praze.

Počet přenocování domácích vzrostl, u zahraničních poklesl.

V roce 2019 přenocovalo v ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje celkem 1 743,6 tisíc hostů. Počet přenocování byl ve srovnání s rokem 2018 vyšší o 3,3 % a bylo to výhradně zásluhou domácích hostů (+6,0 %). Naproti tomu přenocování u zahraničních klientů pokleslo o 1,6 %.

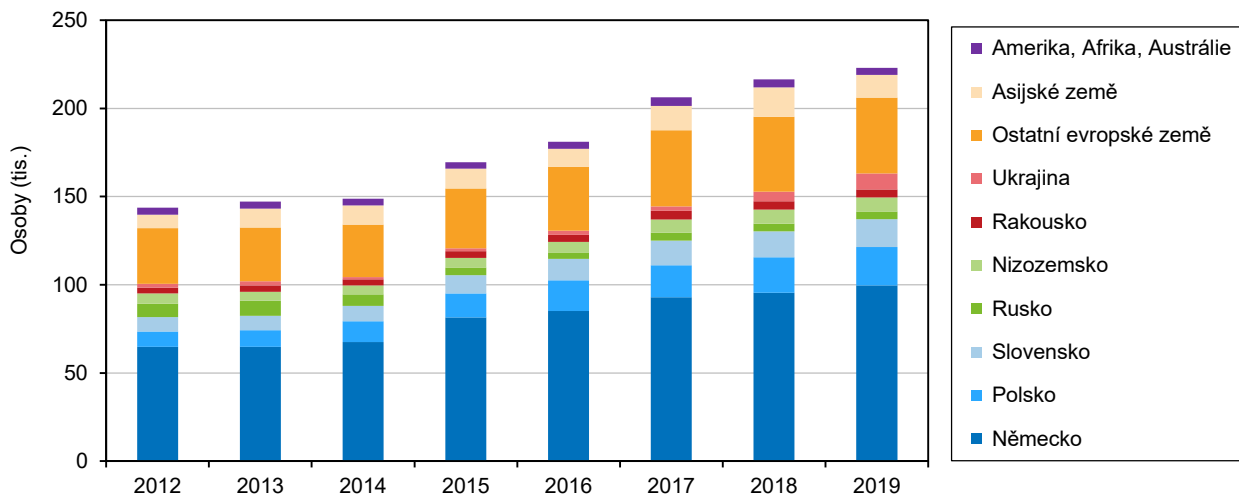
¹² Jedná se o počet lůžek vyčleněných výhradně pro hosty (zahrnují se jen lůžka sloužící pro cestovní ruch a nezahrnují se příležitostná lůžka).

Nejčastějšími návštěvníky hosté z Německa...

Ve struktuře hostů Ústeckého kraje převažovali zhruba ze dvou třetin domácí hosté. Na celkovém počtu zahraničních návštěvníků kraje z pohledu státního občanství se v letech 2012 až 2019 podíleli z více než 45 % hosté z Německa. Druhou nejpočetnější skupinou byli Poláci, kteří zaujímali na celkovém počtu zahraničních hostů více než 8 %. Třetí v pořadí se umístili hosté ze Slovenska, kteří se v průměru podíleli více než 6 %.

Graf 3.34 Zahraniční hosté podle země původu v hromadných ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje

Zdroj: ČSÚ

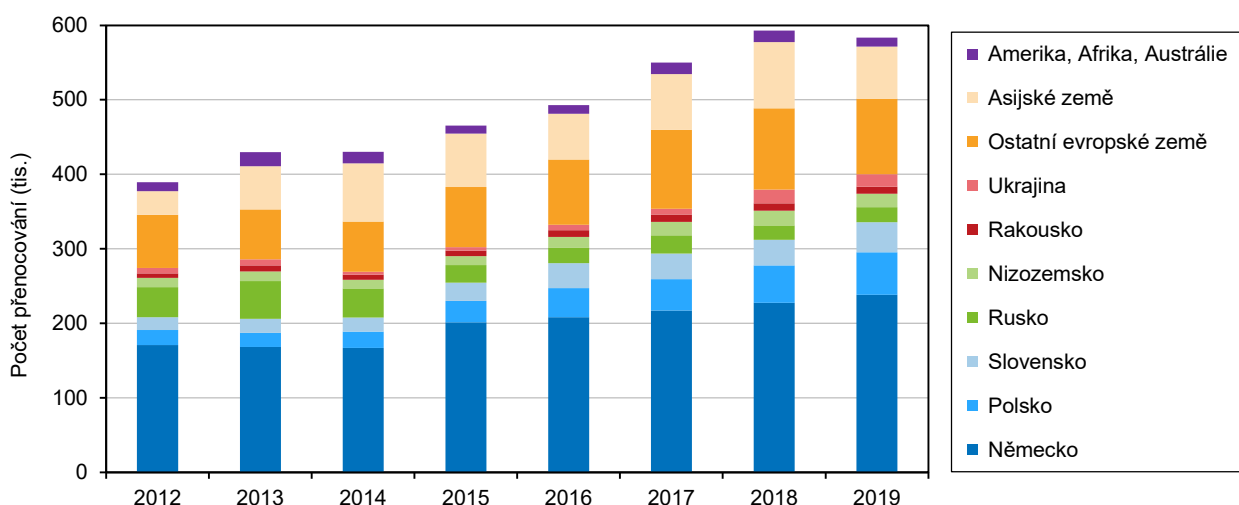

... největší měrou se rovněž podíleli na počtu přenocování.

Situace z pohledu struktury přenocování je obdobná jako u počtu hostů. Rovněž zde převažovala domácí klientela, která se na celkovém počtu přenocování podílela zhruba stejným podílem. Ve struktuře přenocování zahraničních návštěvníků rovněž převažovali hosté z Německa a to v průměru 41 %. Druhý největší podíl tvořilo přenocování Polských klientů – v průměru 6,8 %, jejich podíl se s lety zvyšoval a v roce 2019 zaujímal 9,8 %. Třetí v pořadí z pohledu přenocování byli Ruští hosté, kteří se v průměru let 2012 až 2019 podíleli na celkovém přenocování zahraničních návštěvníků 6,5 %, jejich podíl na rozdíl od Poláků klesal a v loňském roce představoval jen 3,5 %.

Graf 3.35 Přenocování zahraničních hostů podle země původu v hromadných ubytovacích zařízeních Ústeckého kraje

Zdroj: ČSÚ

4. Životní prostředí

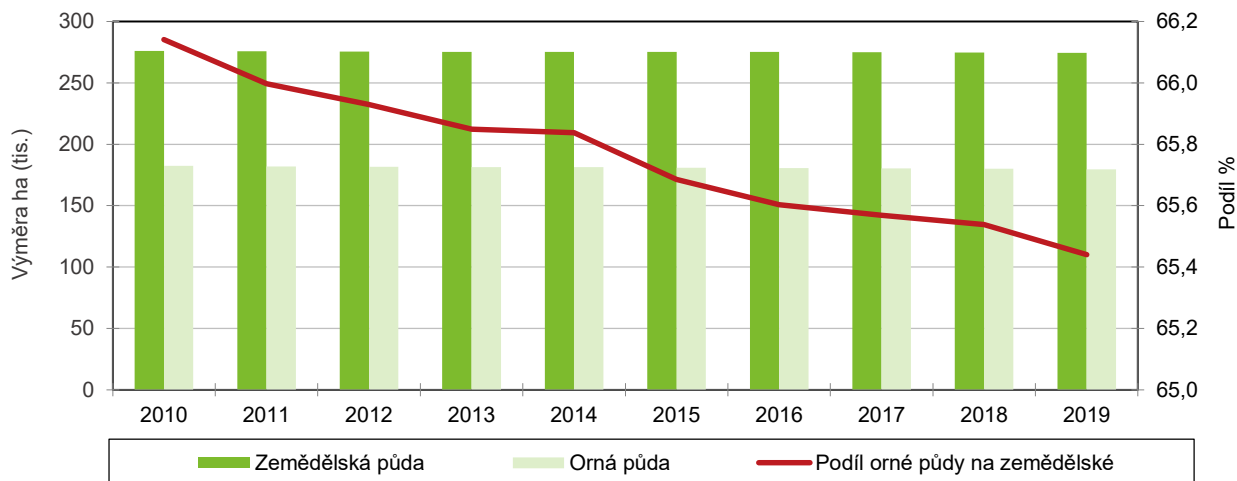
Půdní fond

Podíl zemědělské půdy sedmý nejvyšší mezi kraji.

Ústecký kraj se rozkládá na 533,9 tisících hektarech, z toho v roce 2019 připadlo 51,4 % na zemědělskou půdu, to je sedmý nejvyšší podíl mezi kraji. Mírný pokles podílu zemědělské půdy je trvalým a dlouhodobým jevem, který odpovídá celorepublikovému trendu.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Ústeckém kraji

Pramen: ČÚZK

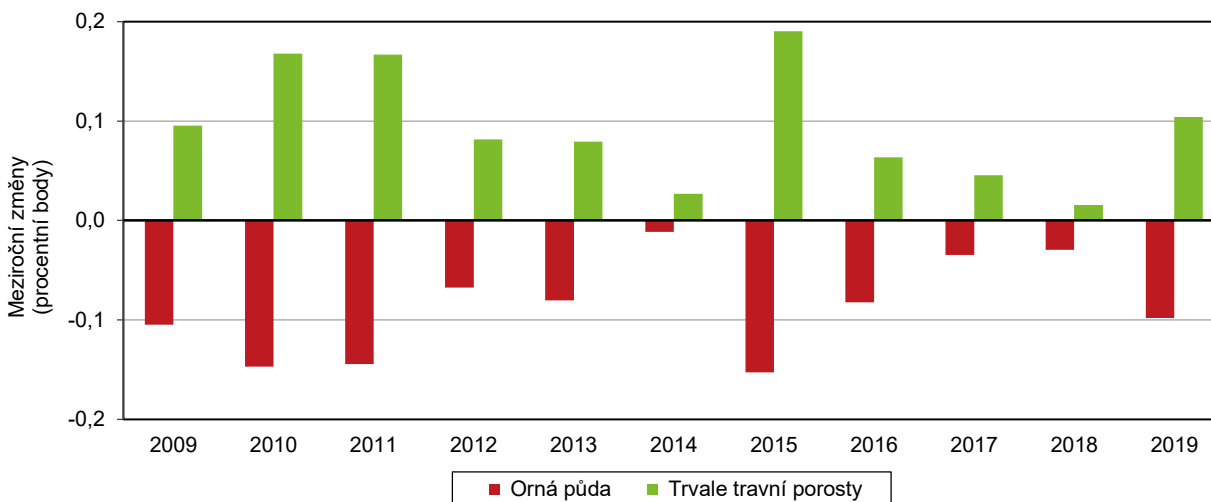
Nejvýraznější nárůst TTP v okrese Louny ...

Hlavní příčinou je dlouhodobý úbytek orné půdy, a to zejména ve prospěch trvalých travních ploch. Mezi roky 2014 a 2019 se zvýšila výměra trvalých travních porostů v kraji o 1,3 %. Nejvýraznější nárůst trvalých travních porostů za posledních šest let se projevil v okrese Louny (o 5,6 %), dále v okrese Ústí nad Labem (o 2 %). Stupeň zornění (podíl orné půdy z půdy zemědělské) v Ústeckém kraji postupně klesal a v roce 2019 představoval 65,4 % a byl šestý nejnižší mezi kraji. Podíl orné půdy na zemědělské byl z pohledu jednotlivých okresů nejvyšší na Lounsku (83,5 %) a na Litoměřicku (81,7 %), tedy v okresech s nejrozšířenějším zemědělstvím. Naproti tomu pouze necelých 26 % zornění vykazují okresy Děčín a Ústí nad Labem.

...nejvyšší stupeň zornění v okresech Litoměřice a Louny.

Graf 4.2 Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Ústeckém kraji

Pramen: ČÚZK

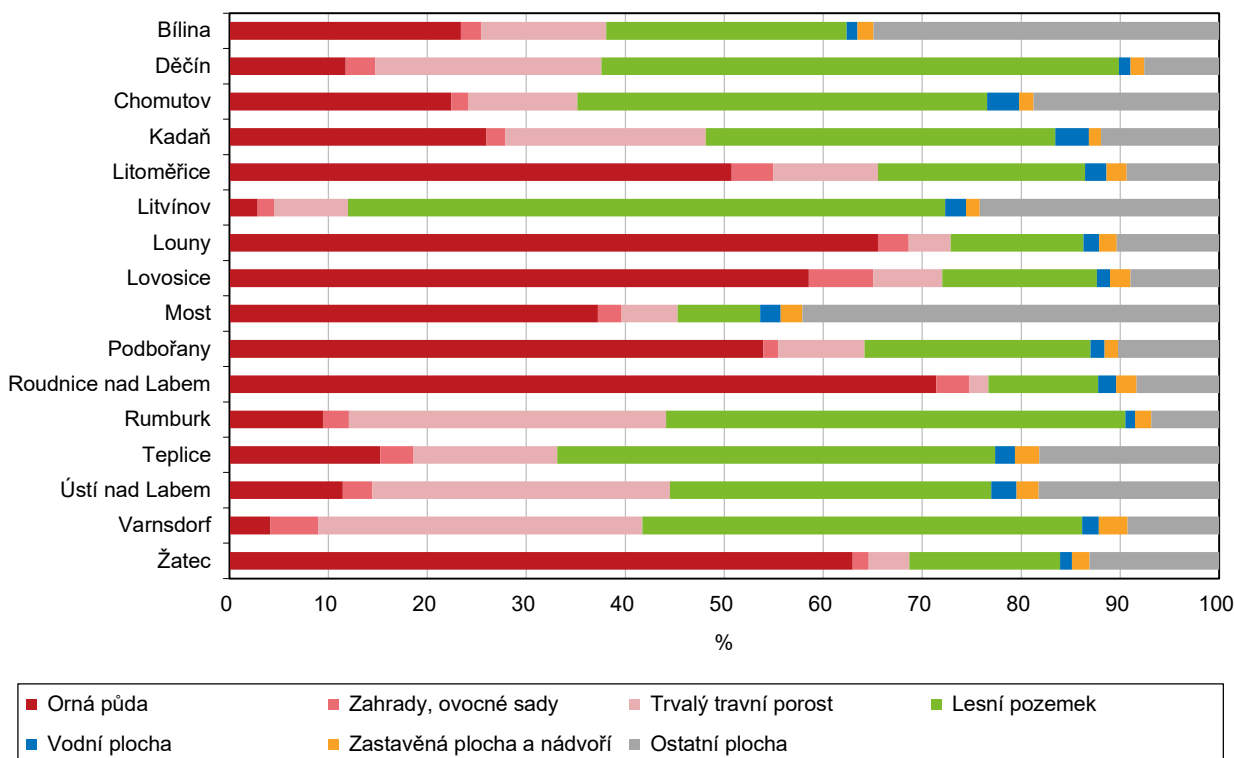

Vývoj lesních a vodních ploch.

Ve struktuře půdního fondu se příznivě projevuje zalesňování ve všech okresech kraje, mezi roky 2014 až 2019 se nejvýznamněji projevilo v okrese Louny (o 2,1 %) a dále v okrese Ústí nad Labem a Teplice (navýšení o 1,6 resp. 1,1 %). Za posledních šest let došlo k největšímu rozšíření vodních ploch v okrese Louny (o 2,3 %), dále v okresech Ústí nad Labem (o 1,4 %), Děčín (o 0,8 %), Chomutov (o 0,3 %) a v okrese Teplice (o 0,1 %). Vodní plochy naproti tomu poklesly v okresech Litoměřice a Most.

Graf 4.3 Struktura půdy ve správních obvodech ORP Ústeckém kraje k 31. 12. 2019

Pramen: ČÚZK

Chráněná území

Plocha zvláště chráněných území druhá nejvyšší po Jihočeském kraji.

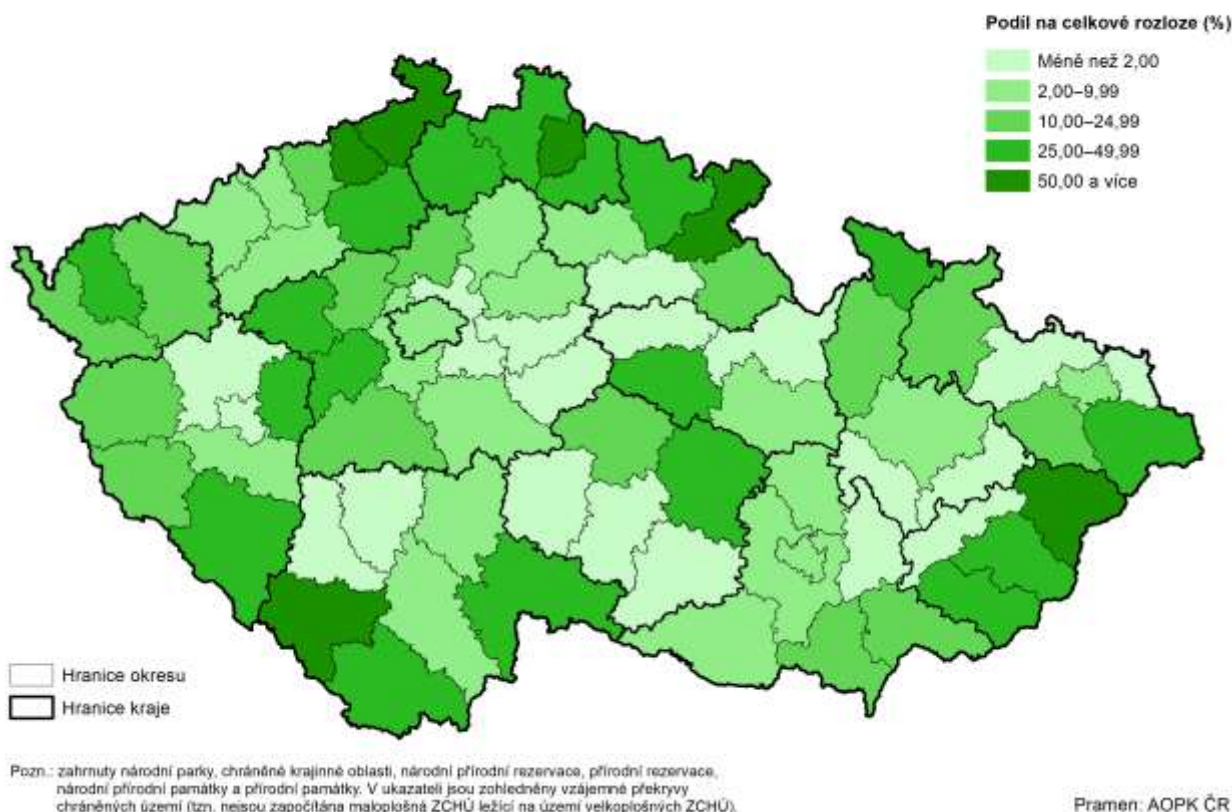
Na území Ústeckého kraje se k 31. 12. 2019 rozkládalo 1 487,5 km² ploch zvláště chráněných území. V porovnání s ostatními kraji se jednalo o druhou největší plochu po Jihočeském kraji. Z celkového území kraje připadalo na zvláště chráněná území 27,9 %. Tento podíl byl třetí nejvyšší po Libereckém kraji a Zlínském kraji. Největší plochu zvláště chráněných území (89,2 %) představují chráněné krajinné oblasti (České Středohoří, Kokořínsko – Máchůj kraj, Labské pískovce a Lužické hory). Na národní park České Švýcarsko připadalo více než 79,3 km² a ostatní zvláště chráněná území v počtu 182 zaujímaly 99,5 km².

Téměř tři čtvrtiny plochy okresu Děčín pokrývala chráněná území.

Nejvyšší podíl zvláště chráněných území na rozloze okresu se v roce 2019 nacházel na okrese Děčín (74 %), druhý nejvyšší byl na okrese Ústí nad Labem (56,9 %) a třetí na okrese Litoměřice (31,8 %). Naproti tomu nejméně se na území okresu podílela chráněná území v okrese Chomutov (5,8 %) a v okrese Most (6,5 %).

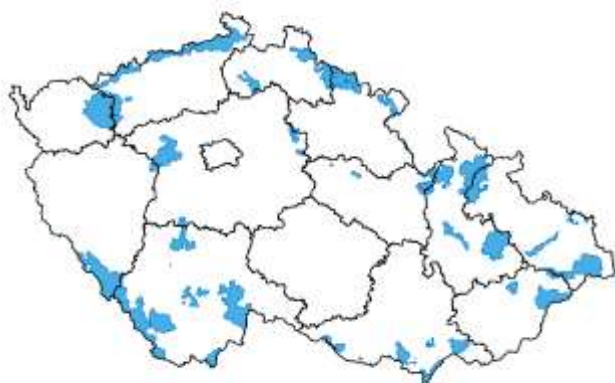
Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2019

V kraji se nacházelo celkem 114 území v soustavě Natura 2000.

V Ústeckém kraji se v roce 2019 nacházelo 114 území chráněných soustavou Natura 2000, která tvoří dva typy území – 5 ptačích oblastí (Doupovské hory, vodní nádrž Nechanice, Novodomské rašeliníště – Kovářská, východní Krušné hory a Labské pískovce) s rozlohou 842 km² a 109 evropsky významných lokalit (např. Labské údolí, České Švýcarsko, Královomlýnský rybník, Horní Kamenice, Jílové u Děčína – škola, Libouchecké bučiny, Olšovský potok), rozkládajících se na ploše 553 km².

Ptačí oblasti

Evropsky významné lokality

Ekologické zemědělství

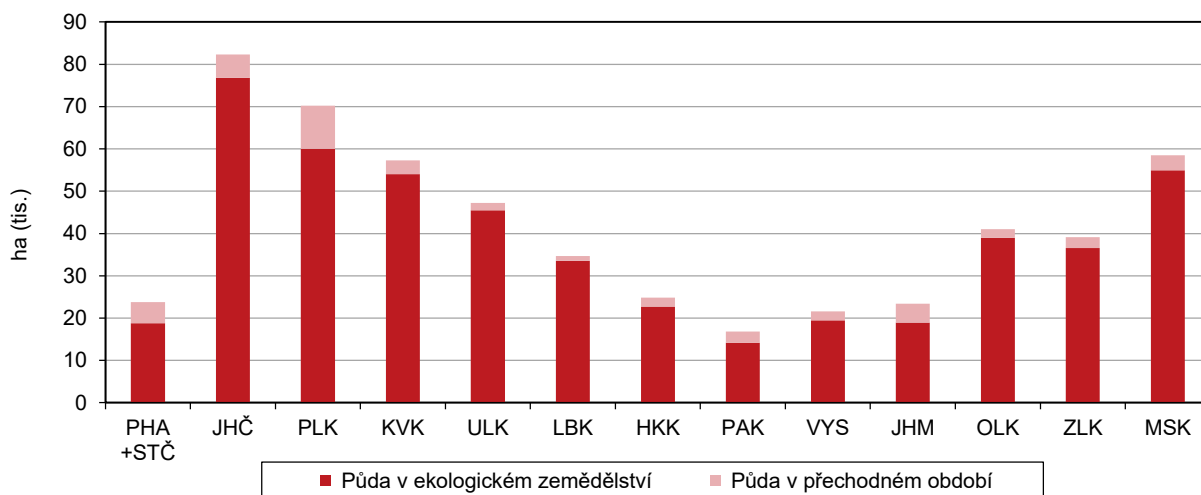
Výměra ekologicky obhospodařované půdy nadále roste.

Nadále se rozšiřují plochy ekologicky obhospodařené půdy. V roce 2019 dosáhla obhospodařovaná půda na ekologických principech v Ústeckém kraji 45,5 tisíc hektarů a další 1,7 tisíce hektarů ploch se nacházelo ve fázi přechodného období.

Celkem bylo ekologické zemědělství v kraji provozováno na 17,2 % zemědělské půdy. Tento podíl byl šestý nejvyšší mezi kraji. Nejvyšší podíl zaujímaly plochy s ekologickým zemědělstvím v Karlovarském kraji (46,1 %), naproti tomu nejnižší vykazovala Praha (0,2 %). Na republikové výměře ekologicky obhospodařované půdy se kraj podílel 8,7 %.

Graf 4.4 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2019

Pramen: Ministerstvo zemědělství

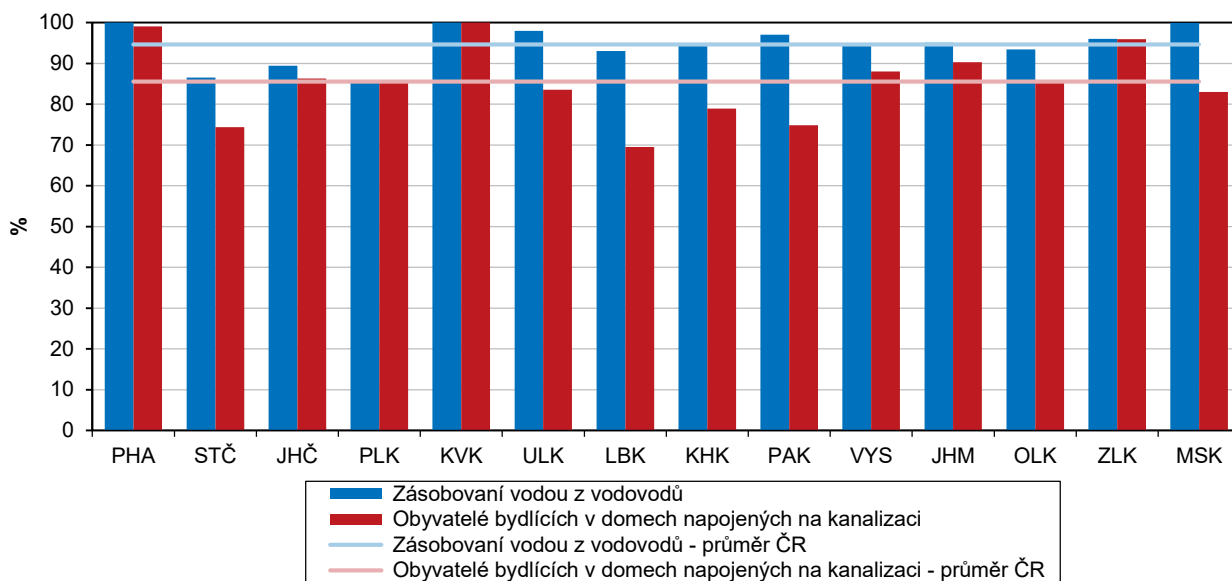
Vodovody a kanalizace

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů stoupá.

Vodou z vodovodů bylo v roce 2019 v Ústeckém kraji zásobováno celkem 804 tisíc obyvatel, tj. téměř o 3,6 tisíc (o 0,4 %) více než v roce 2014. Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodu se zvýšil z 97,1 % v roce 2014 na 98,0 % v roce 2019, tj. o 0,9 p. b. V porovnání s ostatními kraji byl podíl obyvatel zásobovaných vodou v kraji čtvrtý nejvyšší. Vyšší podíl měli v Moravskoslezském kraji a 100 % pokrytí vykazovali v hlavním městě Praze a v Karlovarském kraji. Celorepublikový průměr (94,6 %) kraj překročil o 3,4 p. b.

Graf 4.5 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2019

Zdroj: ČSÚ

Výroba vody v kraji se snížila...

V roce 2019 se oproti předchozímu roku výroba vody snížila. Objem vyrobené pitné vody z vodovodů pro veřejnou potřebu v roce 2019 dosáhl v Ústeckém kraji 49 013 tis. m³ a v porovnání s rokem 2018 poklesl o 1 335 tis. m³, tj. o 2,7 %. Naproti tomu vzrostlo množství fakturované pitné vody celkem (38 154 tis. m³) o 228 tis. m³ (o 0,6 %), nárůst zaznamenalo i množství fakturované vody pro domácnosti, které odebraly 27 294 tis. m³, což bylo o 491 tis. m³ vody (o 1,8 %) více než v předchozím roce. Objem fakturované pitné vody domácnostem meziročně vzrostl ve většině krajů včetně Ústeckého kraje. Meziroční pokles vykázalo 5 krajů – Jihočeský, Plzeňský, Karlovarský, Vysočina a Moravskoslezský.

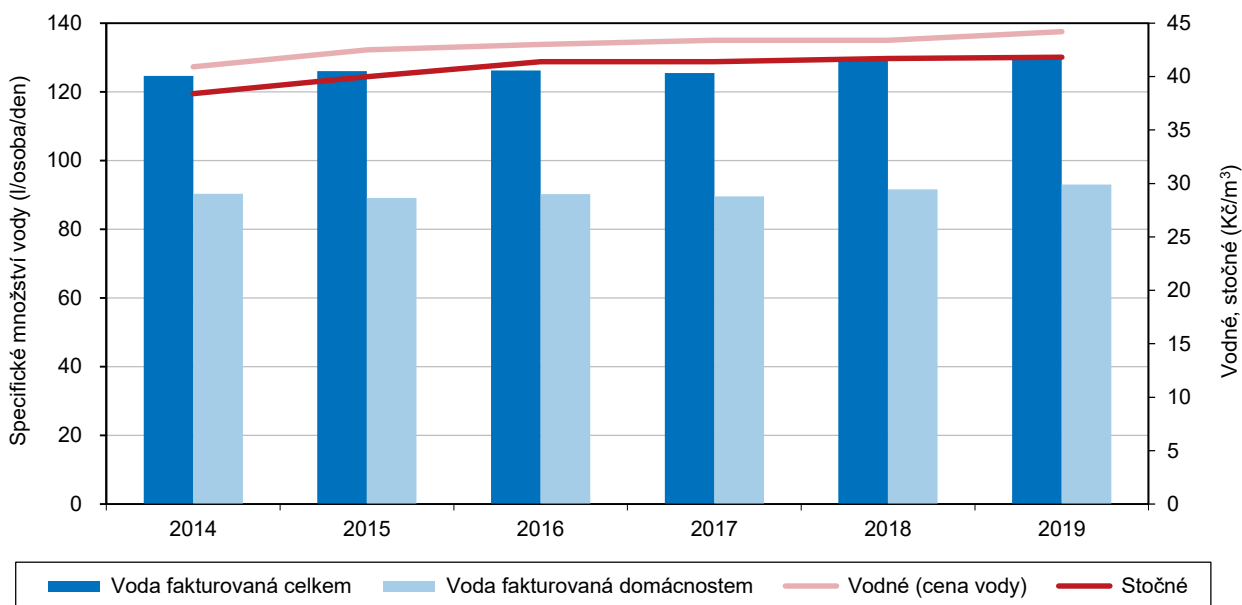
...množství fakturované vody celkem i pro domácnosti vzrostlo.

Spotřeba vody v domácnostech na osobu a den druhá nejvyšší v ČR.

Množství fakturované vody na počet obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů, čili specifické množství vody fakturované celkem, dosáhlo v roce 2019 v Ústeckém kraji 130 litrů na osobu a den a v porovnání s předchozím rokem se zvýšilo o 0,4 litru (o 0,3 %). Nárůst zaznamenali ve většině krajů s výjimkou Prahy, Plzeňského a Pardubického kraje, Vysočiny, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje. Mezi roky 2018 a 2019 vzrostlo v Ústeckém kraji i množství fakturované vody domácnostem, a to o 1,4 litru (o 1,5 %), v roce 2019 dosáhlo v kraji 93 litrů na osobu a den. K meziročnímu nárůstu došlo ještě v dalších osmi krajích, v Ústeckém kraji byl nárůst čtvrtý nejnižší po Kraji Vysočina, Pardubickém a Olomouckém kraji. Stagnaci zaznamenali v Jihomoravském kraji. Ve 4 krajích - Jihočeském, Plzeňském, Moravskoslezském a Karlovarském množství fakturované vody domácnostem pokleslo. Na osobu a den evidují nejvyšší spotřebu vody v domácnostech v Praze (113,1 litrů), druhá nejvyšší byla v Ústeckém kraji. Naproti tomu nejnižší spotřebu - méně než 80 litrů na osobu a den - vykázaly domácnosti ve Zlínském kraji.

Graf 4.6 Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Cena vody byla v posledních dvou letech druhá nejvyšší po Libereckém kraji.

Cena vody (bez DPH) tedy průměrná cena za 1 m³ fakturované pitné vody se od roku 2014 v Ústeckém kraji zvýšila o 3,30 Kč - ze 40,90 Kč na 44,20 Kč za m³. Proti průměru celé republiky byla cena vody v loňském roce v kraji vyšší o 4,90 Kč. Na rozdíl od předchozích deseti let (2008 – 2017), kdy obyvatelé Ústeckého kraje platili za 1 m³ vody nejvíce v České republice, v roce 2018 a 2019 se situace zlepšila a nejvíce platili obyvatelé v Libereckém kraji.

Podíl obyvatel s ČOV čtvrtý nejvyšší mezi kraji.

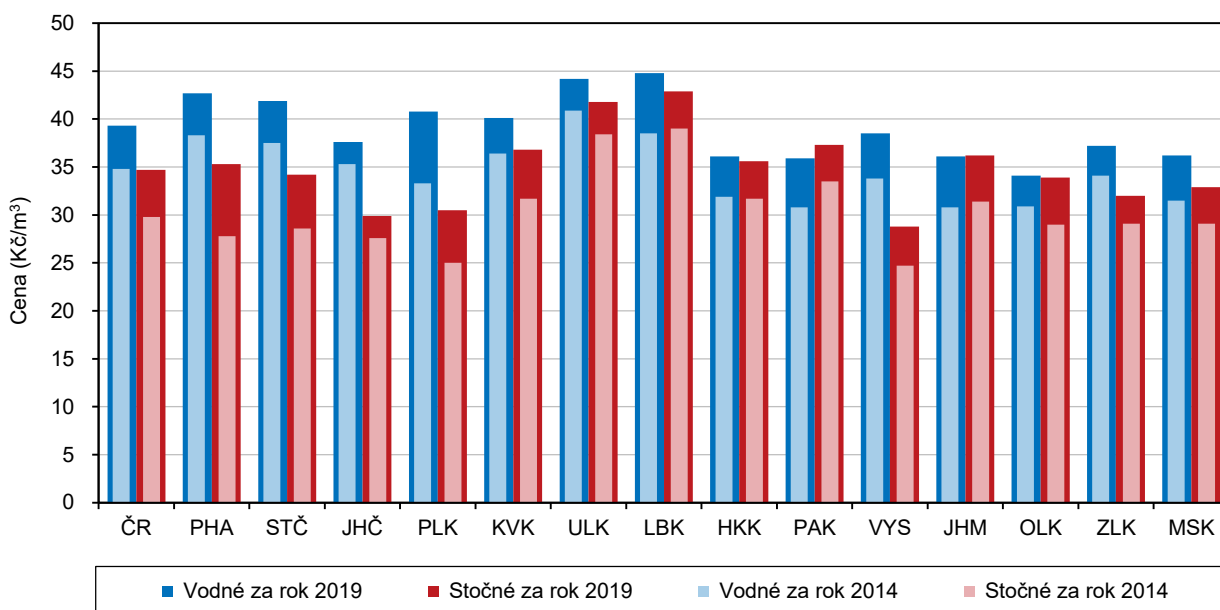
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci meziročně poklesl o 0,2 p. b. na 83,5 %. Celkový počet obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizaci v kraji byl 685 121, z toho bylo 99,4 % (681 012 obyvatel) napojeno na čistírnu odpadních vod. Podíl obyvatel v domech napojených na čistírnu odpadních vod z celkového počtu obyvatel napojených na kanalizaci byl v mezikrajovém srovnání čtvrtý nejvyšší. Stoprocentní pokrytí mělo město Praha a Karlovarský kraj, následoval Středočeský kraj. Republikový průměr (96,7 %) byl v kraji překročen o 2,7 p. b. Podíl osob napojených na kanalizaci s koncovou ČOV v přepočtu na střední stav obyvatel meziročně stagnoval a dosáhl 83,0 %. Proti roku 2014 představovalo zvýšení 1,2 p. b.

Objem vypouštěné odpadní vody do kanalizace i podíl čištěných odpadních vod se zvýšil.

Množství vypouštěné odpadní vody do kanalizace (bez zpoplatněných srážkových vod) v Ústeckém kraji dosáhlo v roce 2019 celkem 30 293 tis. m³ a proti roku 2018 bylo vyšší o 455 tis. m³ (o 1,5 %). K meziročnímu nárůstu došlo celkem v 11 krajích včetně Ústeckého. Množství vypouštěné odpadní vody do kanalizace za celé území republiky meziročně vzrostlo o 3 738 tis. m³, tj. o 0,8 %. Podíl čištěných odpadních vod na objemu vypouštěných odpadních vod do kanalizace (bez zpoplatněných srážkových vod) představoval 99,9 % a byl o 0,9 p. b. vyšší než v roce 2018. Proti průměru celé ČR (97,7 %) byl vyšší o 2,2 p. b.

Graf 4.7 Průměrná cena za vodné a stočné v krajích v letech 2014 a 2019

Zdroj: ČSÚ

Cena stočného dlouhodobě roste...

Cena stočného (bez DPH) čili průměrná cena za 1 m³ odváděných odpadních vod dosáhla v roce 2019 v Ústeckém kraji hodnoty 41,80 Kč za m³. Od roku 2014 cena stočného v kraji vzrostla o 3,40 Kč. V porovnání s rokem 2018 stoupla cena stočného v kraji o 0,10 Kč za m³. Průměr za celou ČR (34,70 Kč za m³) v roce 2019 byl v kraji překročen o 7,10 Kč. V mezikrajovém srovnání je cena stočného v Ústeckém kraji od roku 2008 druhá nejvyšší po kraji Libereckém.

...v Ústeckém kraji cena druhá nejvyšší po Libereckém kraji.

Emise

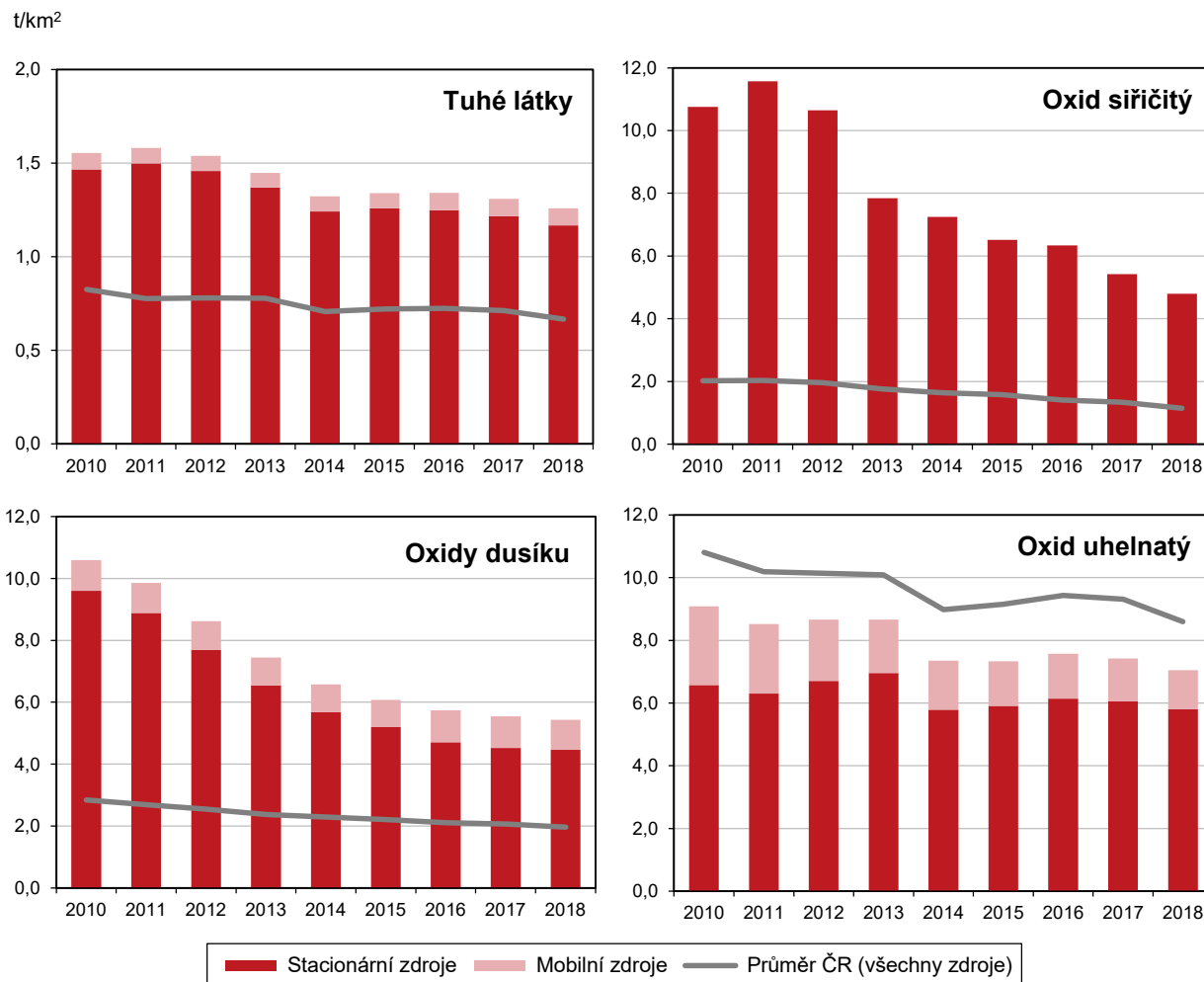
Ústecký kraj je i nadále jednou z nejpostiženějších oblastí.

I přesto, že dochází v posledních letech k postupnému snižování měrných emisí, zůstává Ústecký kraj i nadále jedním z nejpostiženějších krajů, a to zejména vlivem emisí ze stacionárních zdrojů znečištění.

Graf 4.8 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Ústeckém kraji

Pramen: ČHMÚ

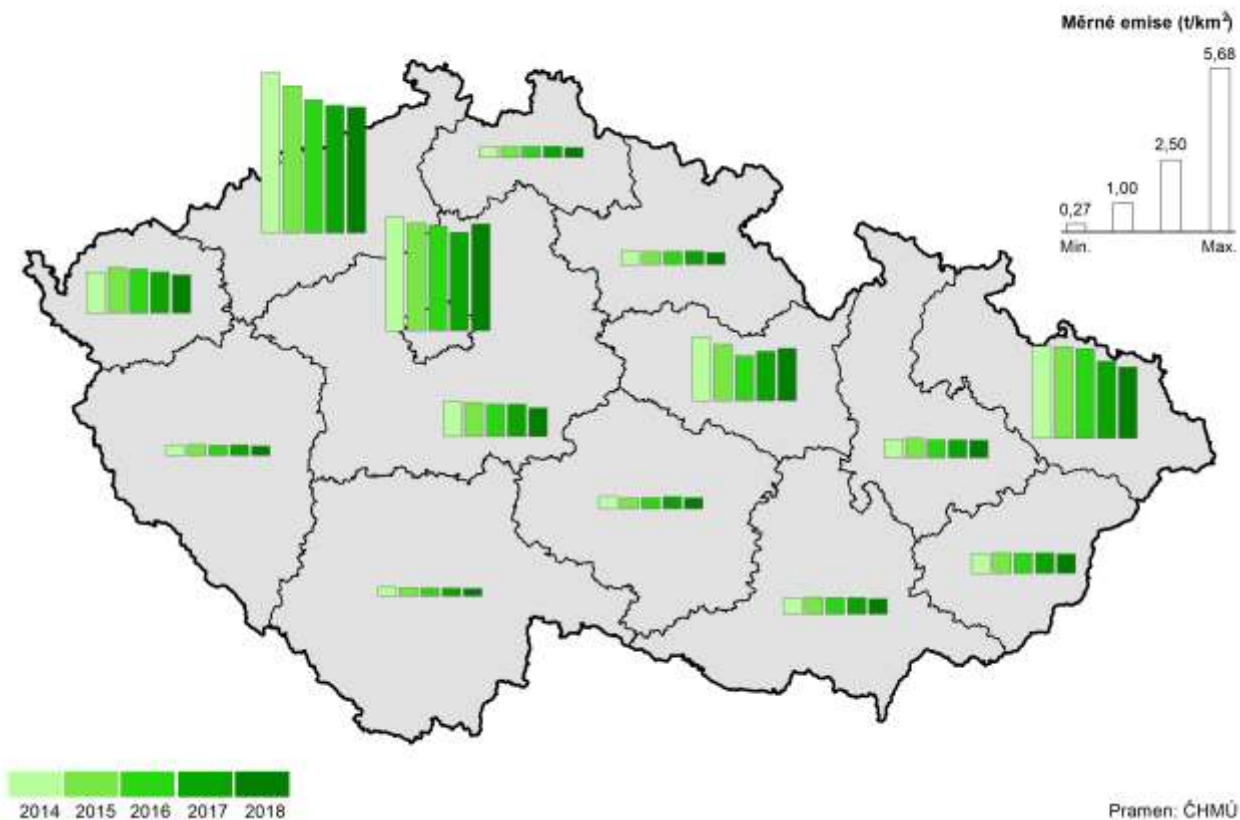
I přes zlepšení vykazuje Ústecký kraj dlouhodobě jednu z nejvyšších hodnot u většiny emisí s výjimkou oxidu uhelnatého.

Měrné emise znečišťujících látek (REZZO 1–4) se v Ústeckém kraji v porovnání s výchozím rokem 2014 snížily – u tuhých látek o 4,8 %, u oxidu siřičitého o 33,8 %, u oxidů dusíku o 17,3 % a u oxidu uhelnatého o 4,1 %. Ve většině případů se jednalo o pokles pouze u stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). Výjimkou byly pouze emise z mobilních zdrojů (REZZO 4) u oxidu uhelnatého, kde došlo ke zlepšení. V porovnání s ostatními kraji vykazuje Ústecký kraj u REZZO 1–4 dlouhodobě nejvyšší hodnoty u oxidu siřičitého, průměr ČR převyšoval v roce 2018 více než 4krát. Druhou nejvyšší hodnotu (po Praze) mezi kraji vykazuje Ústecký kraj u tuhých znečišťujících látek a u oxidu dusíku. Republikový průměr je v Ústeckém kraji překračován u většiny druhů emisí s výjimkou oxidu uhelnatého. Podíváme-li se pouze na stacionární zdroje, obsazuje Ústecký kraj nejvyšší příčku téměř u všech zdrojů znečištění s výjimkou oxidu uhelnatého.

Hlavním znečišťovatelem u všech emisních látek byly v Ústeckém kraji stacionární zdroje.

Při bližším pohledu na jednotlivé znečišťující látky převažovaly v Ústeckém kraji u všech stacionární zdroje znečištění (REZZO 1–3). Obdobná situace byla téměř ve všech krajích. Výjimku tvořila u tuhých látek a u oxidu dusíku Praha. U oxidu uhelnatého byly pro 9 krajů (Praha, Středočeský, Jihočeský, Plzeňský, Liberecký, Královéhradecký, Vysočina, Jihomoravský a Olomoucký) významnějším znečišťovatelem mobilní zdroje znečištění (REZZO 4), tedy zejména znečištění ze silniční, železniční a letecké dopravy.

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2014 až 2018

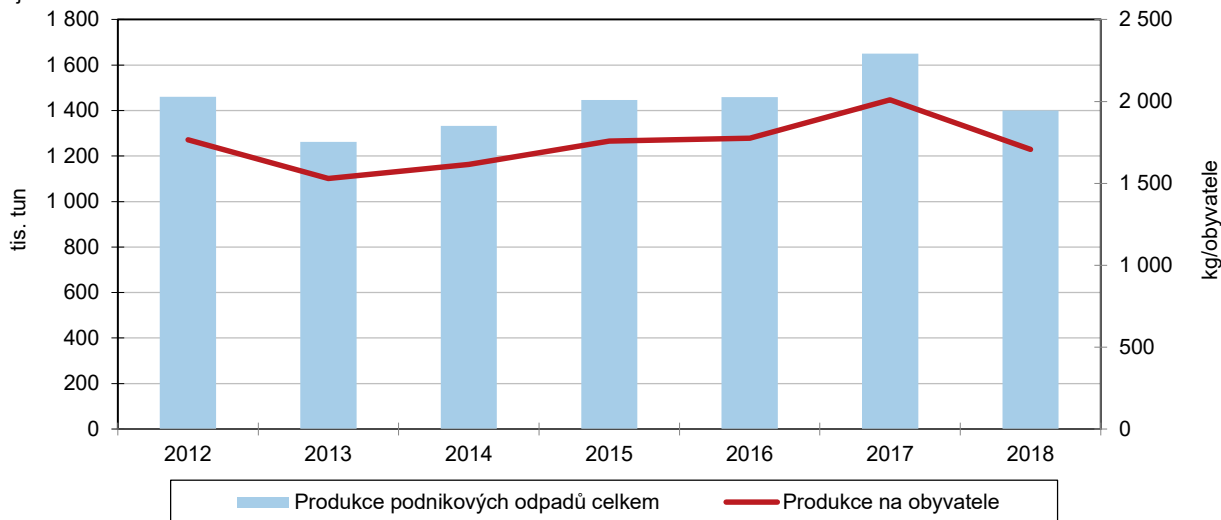
Odpady

Množství vyprodukovaného odpadu podniky v kraji páté nejvyšší v ČR.

V roce 2018 vyprodukovaly podniky v Ústeckém kraji celkem 1 400,2 tisíc tun odpadu, oproti roku 2014 se tento objem zvýšil o 5,1 %, tj. o 68,1 tis. tun. Na 1 obyvatele kraje bylo v roce 2018 vyprodukováno 1 706,4 kg, proti roku 2014 to bylo o 91,2 kg (o 5,6 %) na obyvatele více. V meziročním srovnání se objem vyprodukovaných odpadů snížil o 249,6 tis. tun (o 15,1 %), v přepočtu na 1 obyvatele kraje bylo proti roku 2018 vyprodukováno o 303,3 kg méně.

Graf 4.9 Produkce podnikových odpadů podle místa podniku v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

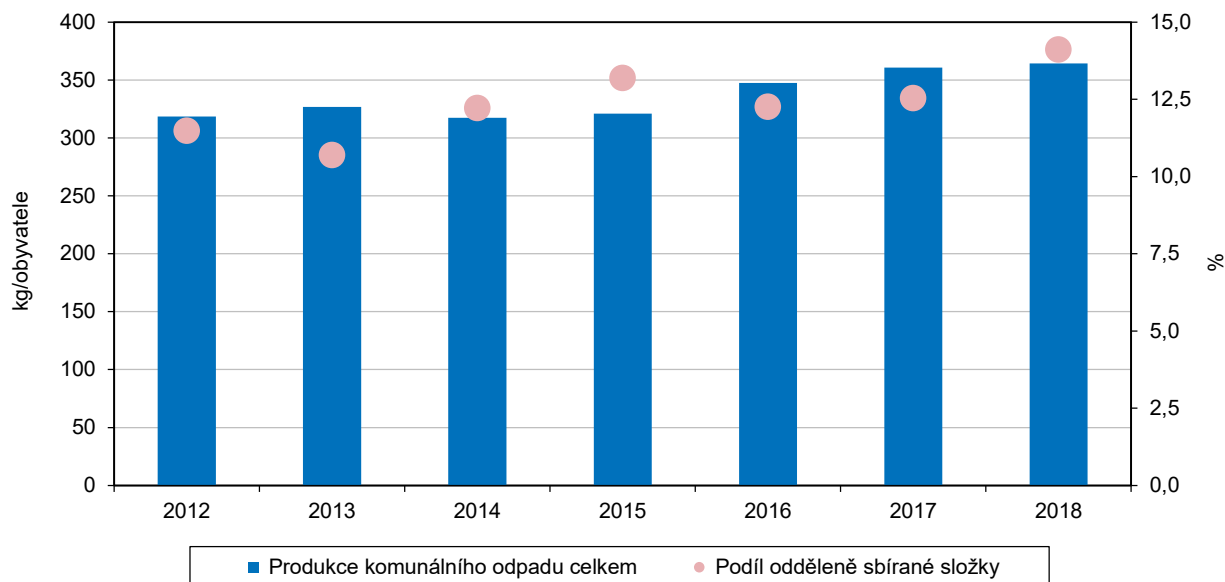

Ve struktuře odpadů podle činnosti mělo rozhodující podíl stavebnictví.

Z pohledu struktury odpadů podle odvětví, ve kterých vznikají, připadá v posledních letech nejvýznamnější podíl z podnikových odpadů v kraji na stavebnictví, v roce 2018 na něj připadala téměř polovina (49,8 %) z celku, meziročně podíl poklesl o 5,7 p. b. Dalším podstatným zdrojem produkce odpadů je zpracovatelský průmysl, který v roce 2018 představoval 29,3 % a proti předchozímu roku vzrostl o 2 p. b. Třetí v pořadí bylo zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi. Jejich produkce zaujímal 16,4 % z celkové produkce podnikových odpadů v roce 2018, podíl meziročně vzrostl o 3,2 p. b.

Graf 4.10 Produkce komunálního odpadu v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ

Komunální odpad na obyvatele byl v roce 2018 čtvrtý nejvyšší mezi kraji.

V Ústeckém kraji bylo v roce 2018 vyprodukováno celkem 299,1 tisíc tun komunálního odpadu. Proti předchozímu roku došlo k nárůstu o více než 2,8 tisíc tun (o 1,0 %), proti roku 2014 se tento objem zvýšil o 14,2 % (o 37,2 tis. tun). V přepočtu na 1 obyvatele kraje bylo v roce 2018 vyprodukováno 364 kg za rok, což znamenalo meziroční nárůst o 1,0 %. Proti roku 2014 produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla o 14,8 %, tj. o 47 kg. Množství komunálního odpadu na obyvatele, s výjimkou let 2010 a 2011, dlouhodobě převyšuje republikový průměr. V mezikrajovém srovnání byla v roce 2018 produkce na obyvatele v Ústeckém kraji čtvrtá nejvyšší.

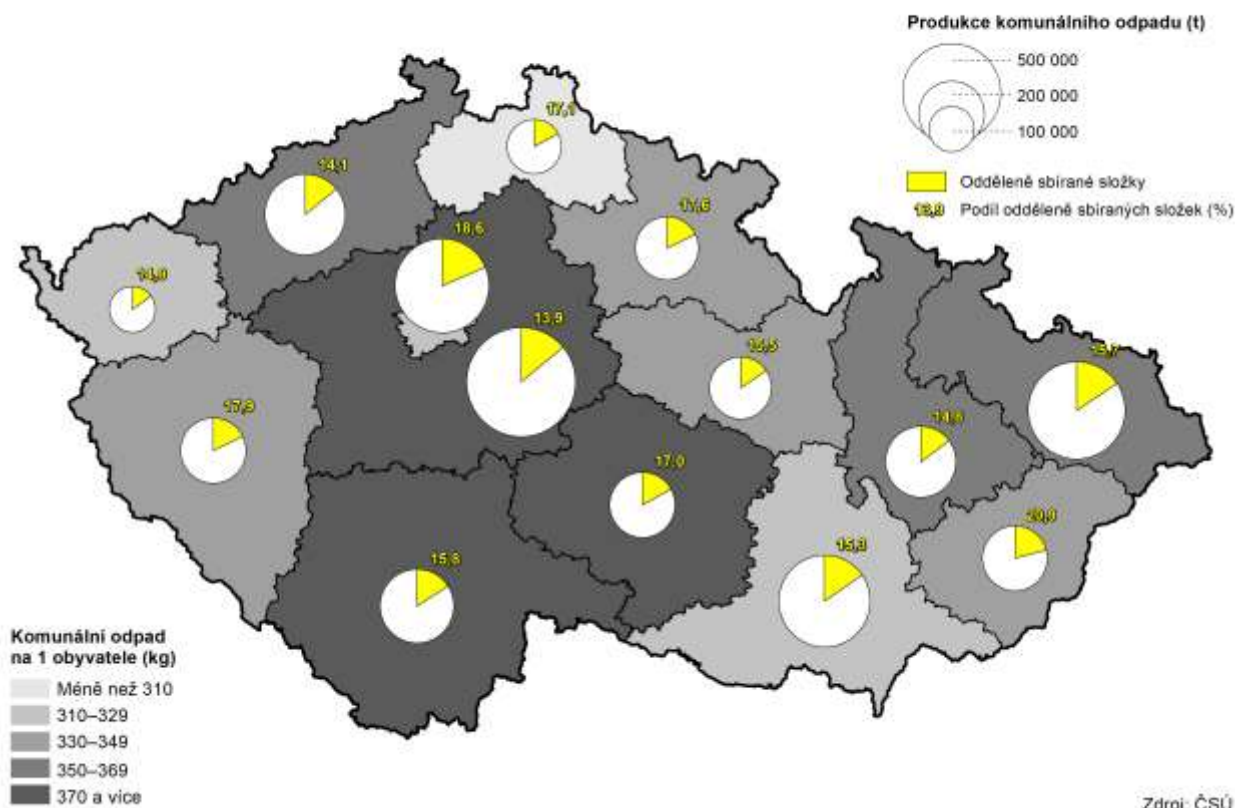
Více než polovinu komunálního odpadu zaujímal běžný svoz.

Ve struktuře komunálního odpadu tvoří nejvýznamnější položku běžný svoz, který v posledních pěti letech zaujímal v průměru 60,6 %, jeho podíl se však v průběhu let postupně snižoval z 63,9 % v roce 2014 na 57,7 % v roce 2018.

Podíl odděleně sbíraných složek odpadu na tisíc obyvatel byl třetí nejnižší mezi kraji.

Podíl odděleně sbíraných složek odpadu v kraji dosáhl v roce 2018 14,1 %, proti přechozímu roku vzrostl o 1,6 p. b. V mezikrajovém srovnání obsadil Ústecký kraj druhou nejnižší příčku po Středočeském kraji. Podíl odděleně sbíraných složek odpadu v přepočtu na tisíc obyvatel dosáhl v kraji hodnoty 51,4 kg a přesto, že meziročně vzrostl o 6,2 kg, byl v porovnání s ostatními kraji třetí nejnižší po Karlovarském a Jihomoravském kraji.

Komunální odpad v krajích v roce 2018

Výdaje na ochranu ŽP

Výdaje na ochranu ŽP obecně.

Výdaje na ochranu životního prostředí zahrnují výdaje na pořízení dlouhodobého hmotného majetku na ochranu životního prostředí a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí, které se vztahují k aktivitám na ochranu životního prostředí (technologie, procesy, zařízení nebo jejich části), jejichž hlavním účelem je zachycení, odstranění, monitorování, kontrola, snižování, prevence nebo eliminace znečišťujících látek a znečištění nebo jakékoliv jiné poškození životního prostředí, ke kterému dochází při činnosti podniků.

Kromě roku 2017 většinou převažovaly neinvestiční vklady nad investičními.

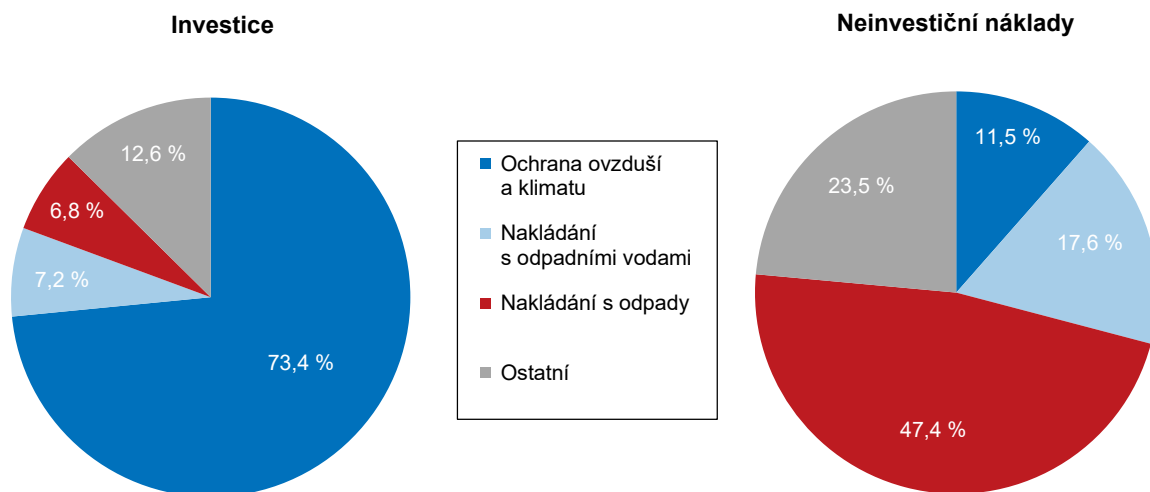
Celkové vklady do ochrany životního prostředí (hodnoceno podle sídla investora) dosáhly v letech 2014–2018 v průměru ročně 9,1 mld. Kč. Přitom mírně větší díl výdajů byl směřován do oblasti investiční, což bylo ovlivněno rokem 2017, kdy investiční vklady byly výrazně vyšší a na celkových výdajích se podílely více než 75%. V ostatních letech většinou převažovaly neinvestiční výdaje nad investičními.

Nejvýraznější díl investičních výdajů směřoval do ochrany ovzduší a klimatu.

Ve struktuře investičních nákladů tvořily nejvýznačnější složku výdaje na ochranu ovzduší a klimatu, jejich podíl se pohyboval v relacích od 20,4 % v roce 2015 po 95,3 % v roce 2017. Průměr za roky 2014 až 2018 představoval vlivem již zmíněného roku 2017 téměř tři čtvrtiny. Druhý nejvyšší podíl z celkových investic (kromě ostatních výdajů) zaujímaly investiční výdaje na nakládání s odpadními vodami, které v průměru za posledních pět let představovaly více než 7 %, zhruba 20 % zaujímaly v letech 2015 a 2016. Podíl investic na nakládání s odpady dosáhl v průměru let 2014–2019 6,8 %, vrchol představoval rok 2015 s 24,2 %.

Graf 4.11 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Ústeckém kraji (průměr let 2014–2018)

Zdroj: ČSÚ

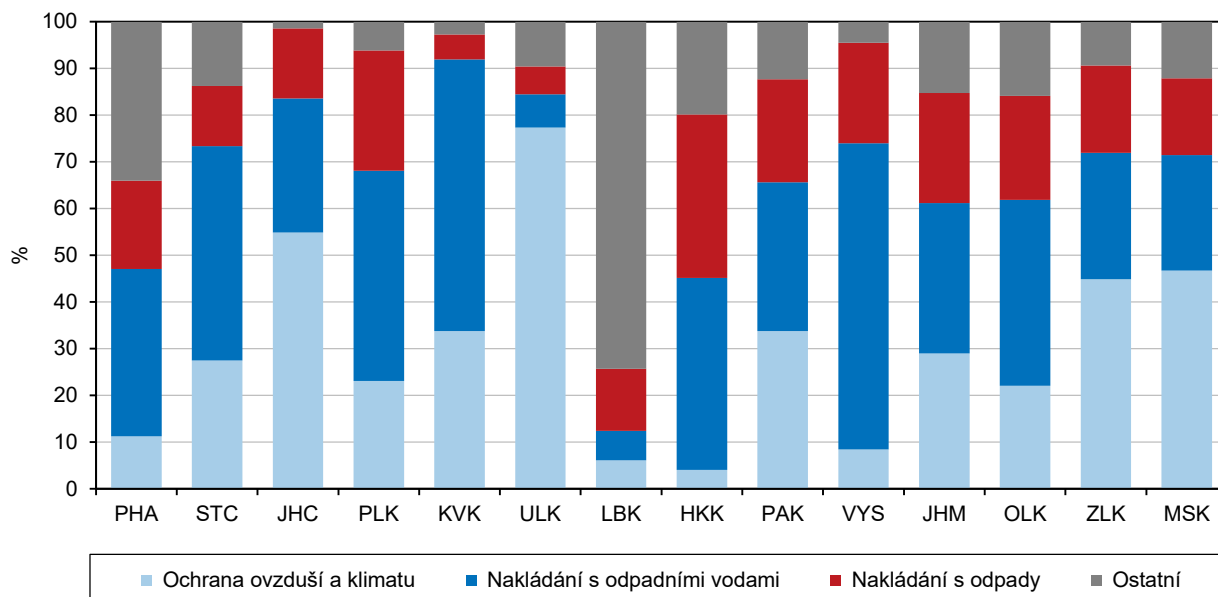

Struktura rozdělení investičních výdajů mezi kraji.

Z pohledu regionálního srovnání byl v roce 2018 vynaložen z celkového objemu investic největší podíl na ochranu ovzduší a klimatu v Ústeckém kraji (77,3 %), naproti tomu nejméně se tyto investice na celkových výdajích do životního prostředí podílely v Královéhradeckém kraji (4 %). Podíl investic na nakládání s odpadními vodami představoval nejvyšší díl v Kraji Vysočina (65,6 %), nejnižší v Libereckém kraji (6,3 %). Nejvíce se výdaje na nakládání s odpady na celkových investičních výdajích do ŽP podílely v Královéhradeckém kraji (35 %), nejméně v Karlovarském kraji (5,4 %).

Graf 4.12 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v roce 2018

Zdroj: ČSÚ

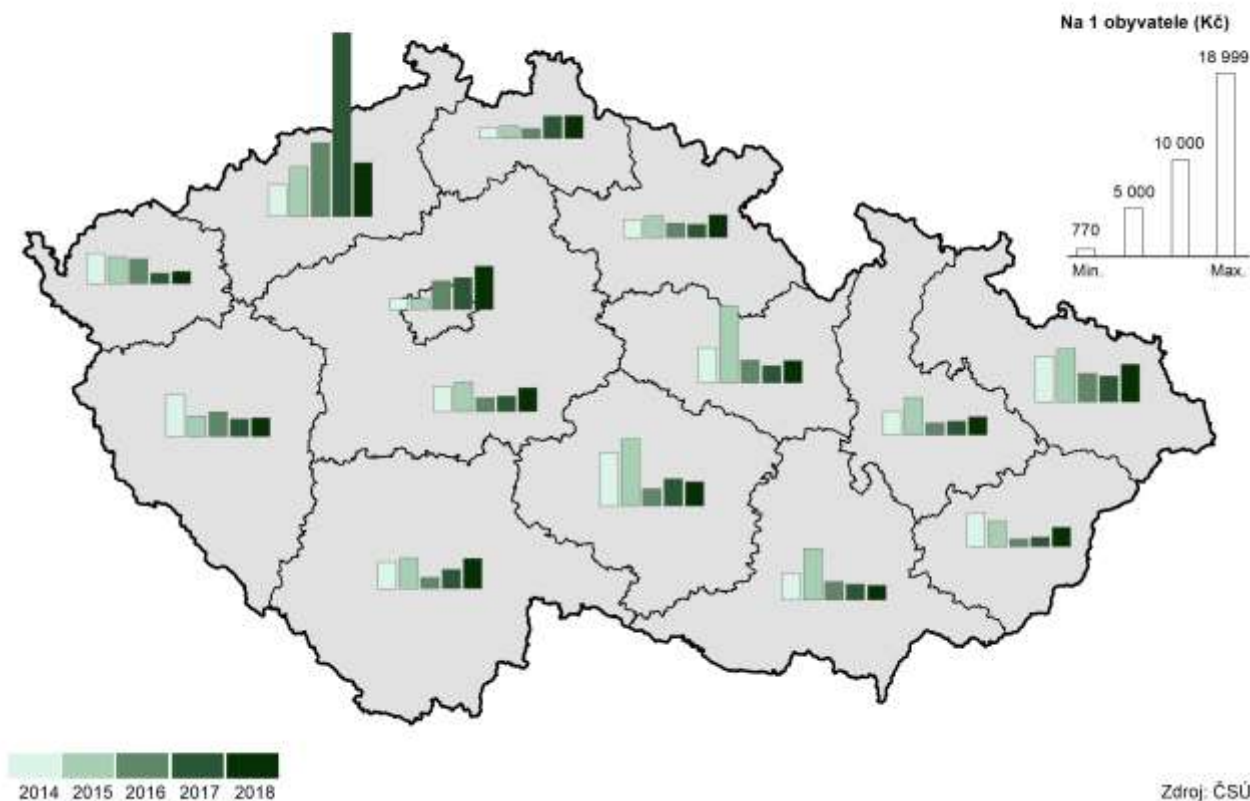

Investice na obyvatele nejvyšší v roce 2017.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v přepočtu na 1 obyvatele dosáhly nejvyšší hodnoty v roce 2017 a částka byla, stejně jako

v letech 2016 a 2018, nejvyšší mezi kraji. Naproti tomu nejnižší investice na obyvatele byly v kraji vloženy do životního prostředí v roce 2013.

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2014 až 2018

Nejvýznamnější složku neinvestičních nákladů představovaly výdaje na nakládání s odpady.

V oblasti neinvestičních výdajů tvořily největší složku náklady spojené s nakládáním s odpady, které představovaly v průměru pěti posledních let téměř polovinu. Jejich podíl byl v jednotlivých letech vcelku vyrovnaný. Druhý nejvyšší díl neinvestičních nákladů, kromě ostatních nákladů, byl vynakládán na nakládání s odpadními vodami, za posledních pět sledovaných let dosáhl jejich podíl 17,6 %, pětinou se na celkovém objemu neinvestičních nákladů podílel v roce 2015. Neinvestiční náklady na ochranu ovzduší a klimatu představovaly v průměru 11,5 %, nejvyšší podíl byl v roce 2015 (12,3 %).

5. Mezikrajské srovnání

Z pohledu demografického vývoje byly v roce 2019 v řadě ukazatelů zachovány trendy předchozích let. Dlouhodobě trvalým procesem zůstává stárnutí populace. Základní migrační proudy se nemění a převažuje stěhování do Středočeského kraje a hl. m. Prahy. Naděje dožití mužů i žen roste ve všech krajích. Ekonomice se i v roce 2019 dařilo, i když tempo růstu hrubého domácího produktu České republiky (podle revize zveřejněné v červnu 2020) se po roce 2017, kdy dosáhlo 5,2 %, zvolna snižovalo. V roce 2018 HDP Česka vzrostl o 3,2 %, v roce 2019 podle předběžných výsledků o 2,3 %. V regionálním pohledu jsou informace o vývoji HDP k dispozici pouze do roku 2018 (revidované regionální účty a výsledky za rok 2019 budou zveřejněny v lednu 2021). Plochy ekologického zemědělství se rozšiřují ve všech krajích. V posledních letech dochází k postupnému snižování měrných emisí znečišťujících látek, velké rozdíly mezi kraji však zůstávají.

Demografický vývoj

Nejrozlehlejší a nejlidnatější je kraj Středočeský, který jako jediný má přes milion hektarů i přes milion obyvatel.

Česká republika se od 1. ledna 2000 člení na 14 vyšších územních samosprávních celků, tzv. krajů. Jubilejní dvacáté výročí je vhodnou příležitostí k ohlédnutí a nejen statistické rekapitulaci. Vzhledem k pouze drobným územním změnám se pořadí krajů podle rozlohy od vzniku novodobého krajského uspořádání nezměnilo. Výměrou největšími jsou v České republice kraje Středočeský a Jihočeský. Nejmenší rozloha náleží Praze. Vývoj počtu obyvatel byl v uplynulých dvou dekadách výrazně dynamičtější. Do roku 2008 byl nejlidnatějším kraj Moravskoslezský, v roce 2009 Praha a od roku 2010 je jím již 10. rok v řadě kraj Středočeský. Zejména díky výrazně kladnému přírůstku stěhování se populace Středočeského kraje v letech 2001 až 2019 rozšířila o 263,6 tis. na 1 385,1 tis. obyvatel.

Ve čtyřech nejlidnatějších krajích žije téměř polovina obyvatel České republiky.

Druhý nejvyšší populační přírůstek (176,9 tis.) příslušel druhému nejlidnatějšimu kraji, kterým je hlavní město Praha (1 324,3 tis. obyvatel). Aktuálně třetí nejlidnatější kraj Moravskoslezský (1 200,5 tis. obyvatel) charakterizoval trend opačný. Od roku 2001 v něm ubylo 56,2 tis. osob, tj. nejvíce obyvatel ze všech krajů. Zatímco v roce 2001 činil rozdíl mezi Moravskoslezským a Jihomoravským krajem 95,7 tis. osob, o 18 let později se díky protichůdné tendenci obou krajů ztenčil na 8,6 tis. osob. Převažující populační úbytek byl v letech 2001 až 2019 zaznamenán v pěti ze čtrnácti krajů. K nejvýraznějšímu úbytku došlo na východě republiky. Vedle Moravskoslezského kraje se týkal krajů Zlínského a Olomouckého. Dlouhodobý pokles počtu obyvatel charakterizoval také nejzápadnější a nejméně lidnatý kraj Karlovarský, a to především vlivem populačních úbytků od roku 2009.

Od roku 2001 zestárla populace ve všech krajích, nejrychleji v Karlovarském kraji.

Z pohledu demografického vývoje roku byly v roce 2019 v řadě ukazatelů zachovány trendy předchozích let. Dlouhodobě trvalým procesem zůstává stárnutí populace, které se ve všech krajích projevilo rostoucím průměrným věkem obyvatel. Mezi lety 2001 a 2019 vzrostl průměrný věk v krajích o 0,6 až 5,1 roku. Nejvyšší tempo stárnutí bylo charakteristické pro oblasti s výraznou převahou vystěhovalých, tj. v kraji Karlovarském a Moravskoslezském. Nejpomaleji stárla populace hl. m. Prahy a kraje Středočeského, pro které je dlouhodobě typická vysoká převaha přistěhovalých. V Praze se zvyšování průměrného věku obyvatel dokonce zastavilo, resp. po kulminaci v roce 2013 se v posledních letech spíše velmi mírně snižuje.

Od roku 2015 žije ve všech krajích více seniorů než dětí.

Výrazně se v posledních dvou desetiletích změnila věková skladba obyvatel, tj. počty a podíly dětí a seniorů. Tyto změny se promítly do indexů stáří a ekonomického zatížení. Index stáří, tj. počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0 až 14 let, ve všech krajích kromě Prahy i v roce 2019 nadále rostl. V Praze se již poosmé v řadě snížil. Do roku 2013 však byl index stáří v Praze vůbec nejvyšší v České republice. Od roku 2014 přísluší nejvyšší index stáří kraji Královéhradeckému (138,8 v roce 2019). Naopak nejnižší je v posledních devět let

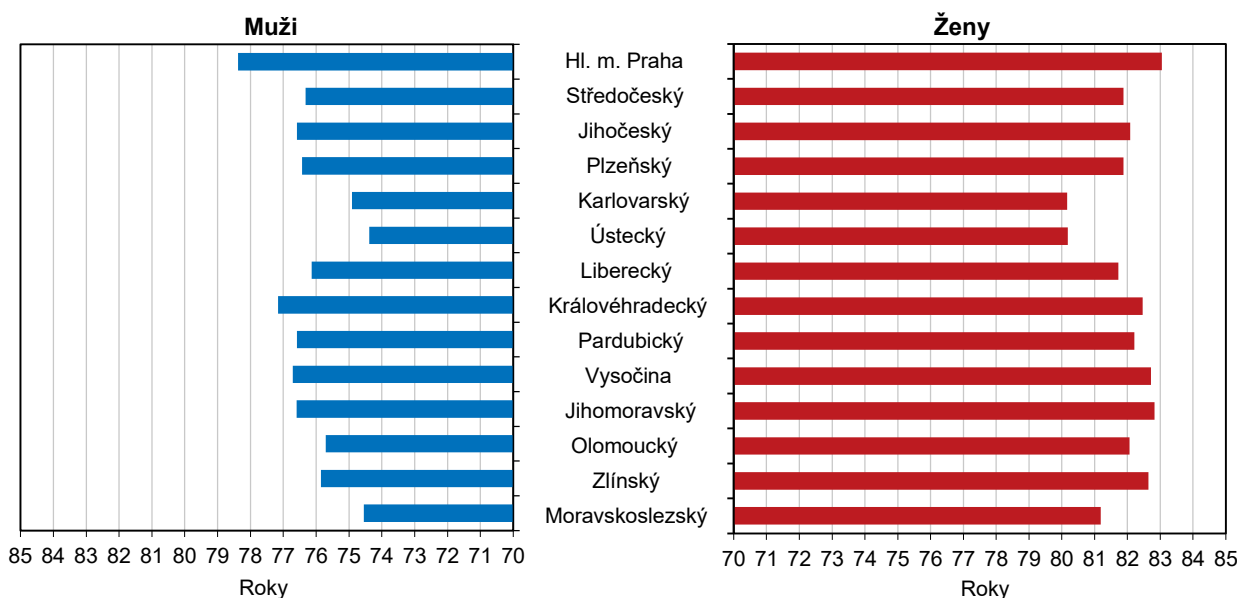
v kraji Středočeském (103,9 v roce 2019). Počet seniorů zde převýšil nad počtem dětí jako v posledním z krajů až v roce 2015. Neměnná tendence charakterizovala vloni také index ekonomického zatížení, který vyjadřuje počet osob ve věku 0 až 14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15 až 64 let. Index vzrostl ve všech krajích s tím, že růstový trend trvá již 12 let. V posledních dvou letech se nezměnila ani pozice krajů s mezními hodnotami. Nejvyšší index ekonomického zatížení náležel kraji Královéhradeckému (59,3 v roce 2019) a nejnižší hl. m. Praze (53,6 v roce 2019).

Základní migrační proudy se nezměnily; převažuje stěhování do Středočeského kraje a hl. m. Prahy.

Převahu živě narozených nad zemřelými vykazala v dlouhodobém pohledu od roku 2001 šestice krajů: Středočeský, hl. m. Praha, Jihomoravský, Liberecký, Kraj Vysočina a Pardubický. Opačný jev byl typický především pro kraj Moravskoslezský a Zlínský, pro které je převaha živě narozených nad zemřelými spíše ojedinělá. Dlouhodobou stálost si uchovávají základní migrační proudy. Suverénně nejvyšší kladné saldo stěhování měl v letech 2001 až 2019 kraj Středočeský následovaný hl. m. Prahou. Nejvyšší migrační úbytek charakterizoval kraj Moravskoslezský. Déletrvající převaha vystěhovalých nad přistěhovalými je dále typická pro kraj Olomoucký, Zlínský, Karlovarský a Kraj Vysočina.

Graf 5.1 Naděje dožití při narození podle pohlaví podle krajů v letech 2018–2019

Zdroj: ČSÚ

Naděje dožití mužů i žen vzrostla za poslední dvě desetiletí ve všech krajích.

Příznivě se za poslední dvě desetiletí vyvinula předpokládaná naděje dožití mužů i žen při narození. Z porovnání mezních let sledovaného období vyplývá, že naděje dožití mužů rostla rychlejším tempem než naděje dožití žen. Ačkoliv se vzájemný rozdíl mezi oběma pohlavími ve všech krajích mírně snížil, naděje dožití žen zůstala napříč všemi kraji vyšší. Podle průměru let 2018 až 2019 náležel nejvyšší genderový rozdíl kraji Zlínskému (o 6,8 let), nejnižší rozdíl mezi oběma pohlavími vykazala Praha (o 4,7 let). V hlavním městě byl současně registrován nejvyšší nárůst naděje dožití mužů (o 4,7 let) i žen (o 3,8 let) oproti průměru let 2001 až 2002 a zcela nejvyšší naděje dožití mužů (78,4 let) i žen (83,0 let) v mezikrajském srovnání. Pod 75letou hranicí byla v letech 2018 až 2019 naděje dožití mužů při narození v kraji Ústeckém (74,4 let), Moravskoslezském (74,5 let) a Karlovarském (74,9 let). Nejnižší naděje dožití žen charakterizovala stejnou trojici krajů, ale v odlišném pořadí. Zcela nejnižší byla v krajích Karlovarském (80,2 let) a Ústeckém (80,2 let), třetí nejnižší hodnota příslušela kraji Moravskoslezskému (81,2 let).

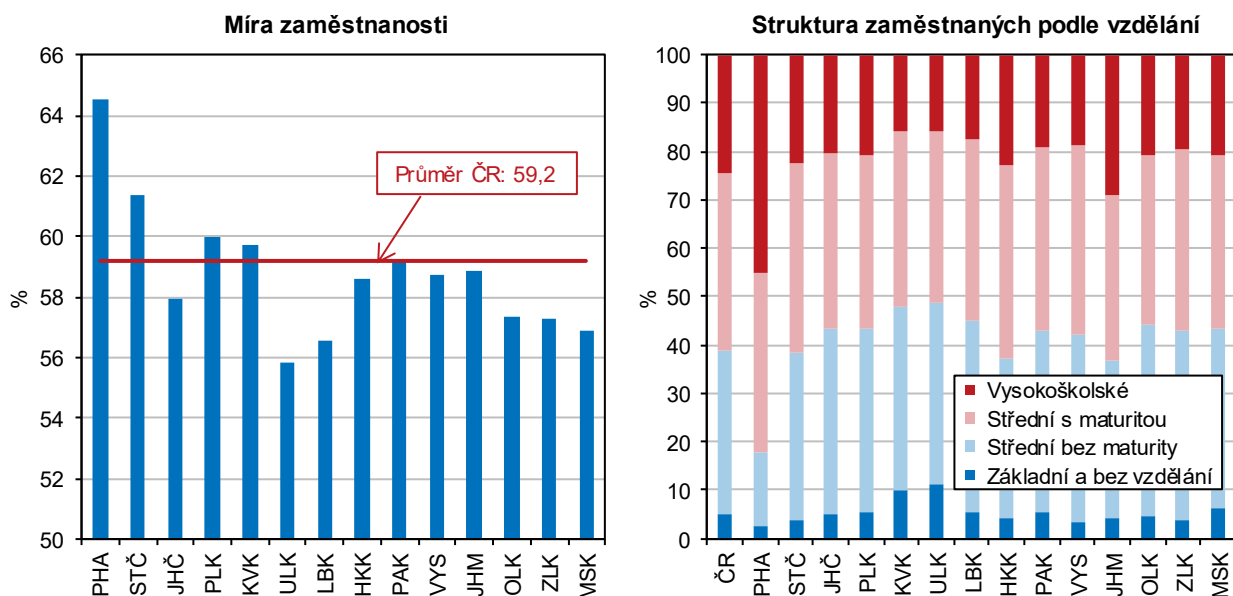
Sociální vývoj

Zaměstnanost roste od roku 2011, v roce 2019 ale začíná tempo růstu lehce zpomalovat.

Růst ekonomiky příznivě ovlivňoval vývoj na trhu práce. Míra zaměstnanosti v posledních letech rostla; v roce 2016 a 2017 bylo tempo růstu nejrychlejší od roku 2011, v roce 2019 však tempo začíná lehce zpomalovat. Hodnoty ukazatele v krajích přitom odrážejí vedle demografického vývoje také ekonomickou kondici podniků na území jednotlivých regionů. V roce 2019 byla nejvyšší zaměstnanost tradičně v hlavním městě Praze, Středočeském a Plzeňském kraji a naopak nejnižší v Ústeckém a v posledních třech letech i v Libereckém kraji. Zaměstnanost vzrostla proti roku 2018 meziročně v polovině krajů, nejrychleji v Královéhradeckém kraji (o 0,6 procentního bodu); v ostatních krajích došlo k meziročnímu poklesu (nejvíce Olomoucký kraj – pokles o 0,9 p. b.).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání a krajů v roce 2019

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Struktura zaměstnaných podle vzdělání se zlepšuje ve prospěch středoškolského vzdělání s maturitou a vysokoškolského vzdělání.

Existuje pozitivní závislost mezi stupněm vzdělání a intenzitou ekonomického zapojení, takže také vzdělanostní úroveň populace má vliv na míru zaměstnanosti. Porovnáním skupin zaměstnaných v národním hospodářství v letech 2001 a 2019 dle vzdělanostní struktury vidíme, že podíl zaměstnaných se základním vzděláním a středním bez maturity se snižuje ve prospěch zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou a vysokoškolským vzděláním. Na republikové úrovni se podíl zaměstnaných se středním vzděláním bez maturity snížil od roku 2001 o 10 procentních bodů a naopak vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci posílili o 12 p. b. Nejvyšší podíl zaměstnaných s vysokoškolským vzděláním byl v roce 2019 evidován v hlavním městě Praze (45 %) a Jihomoravském kraji (29 %), nejvyšší podíl zaměstnaných se základním vzděláním vykázal Ústecký (10 %) a Karlovarský kraj (9 %).

Zaměstnanost v sektoru služeb se dlouhodobě zvyšuje.

V současnosti je nejvýznamnějším sektorem z hlediska zaměstnanosti sektor služeb (terciér). Dlouhodobě počet zaměstnaných v tomto sektoru roste, a stejně tak se zvyšuje i jeho podíl na celkové zaměstnanosti. Zastoupení sektoru služeb se v jednotlivých krajích liší. Zatímco v hlavním městě Praze je ve službách zaměstnaných více než 80 % osob, ve Zlínském kraji a v Kraji Vysočina je to méně než polovina z celkového počtu zaměstnaných osob v kraji.

Počet pracovních míst v evidenci úřadů práce se zvyšoval ve všech krajích.

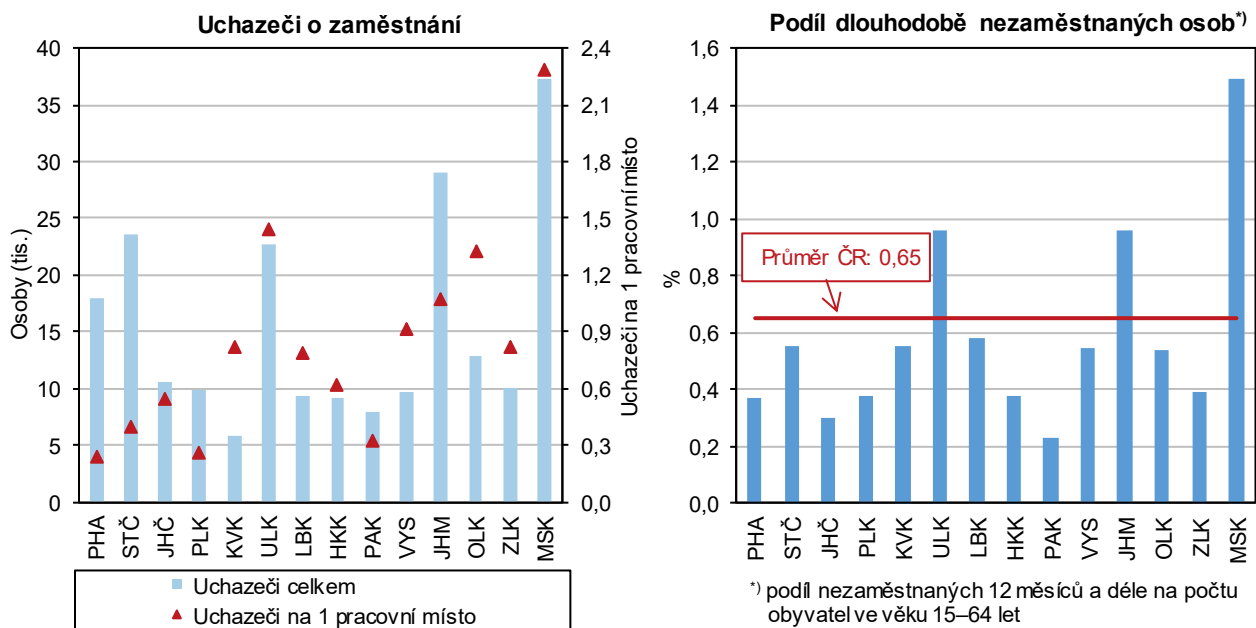
Zatímco na sklonku roku 2018 nabízely úřady práce ve své evidenci 324 tis. pracovních míst, o dvanáct měsíců později to bylo téměř 341 tis. volných pozic, přičemž od roku 2014 se počet volných pracovních míst zvýšil téměř šestkrát. Nejvyšší meziroční nárůst počtu pracovních míst v evidenci úřadu práce byl zaznamenán ve Středočeském kraji (o 23 %), Královéhradeckém (o 14 %) a Jihomoravském kraji (o 13 %); pokles pak zaznamenaly kraje Pardubický (o 31 %), Karlovarský (o 13 %), Olomoucký (o 11 %) a Moravskoslezský (o 5 %).

Podíl nezaměstnaných osob dosáhl v roce 2019 nejnižších hodnot v desetileté řadě.

Z dlouhodobého hlediska podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku od roku 2007 rostl a kulminoval v roce 2013, kdy se jeho hodnota v ČR vyšplhala k 8,2 % (podíl nezaměstnaných osob v ČR v roce 2007 tvořil 4,5 %). I v mezikrajském srovnání dosáhl podíl nezaměstnaných osob v posledních deseti letech maximálních hodnot v roce 2013 (kromě krajů Plzeňského, Pardubického a Kraje Vysočina, které dosáhly maxima již v roce 2010). Po roce 2013 se podíl nezaměstnaných osob ve všech krajích snižoval na minimum v roce 2019 (kromě Plzeňského, Královéhradeckého a Pardubického kraje, kde byla nejnižší hodnota v roce 2018, a hlavního města Prahy, kde byla minimální hodnota dosažena v roce 2007). Dobrým signálem je úbytek uchazečů, kteří hledají své místo na trhu práce déle než 1 rok. Podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob se od roku 2014 do roku 2019 stále snižoval, meziročně klesal ve všech krajích, nejvíce v kraji Olomouckém a Ústeckém.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2019

Pramen: MPSV

Čistý disponibilní důchod domácností v letech 2014–2018 rychle rostl.

Čistý disponibilní důchod domácností, tedy částka, kterou mohou domácnosti věnovat na konečnou spotřebu, meziročně vzrostla podle posledního dostupného údaje (rok 2018) v průměru o 7 %; ve srovnání s rokem 2014 činil průměrný nárůst 21 %. Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele zaznamenal meziročně nejvyšší nárůst v kraji Vysočina (o 8,6 %, tj. o 19 tis. Kč), nejnižší nárůst byl evidován v Plzeňském kraji (o 4,3 %, tj. o 10 tis. Kč). Nejvyšší hodnoty dosáhl v hl. městě Praze a naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v kraji Ústeckém.

<p>Tempo růstu mezd v roce 2019 lehce zpomalilo.</p>	<p>Stoupající poptávka po pracovní síle se projevila i v oblasti mezd. Od roku 2013 rostou průměrné hrubé měsíční mzdy každoročně. Tempo růstu mezd však v roce 2019 začalo lehce zpomalovat.</p>
<p>Průměrné hrubé mzdy i medián mezd jsou dlouhodobě nejvyšší v hlavním městě Praze.</p>	<p>Podle výsledků strukturálního šetření mezd za rok 2019, které publikuje Český statistický úřad ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, vzrostly proti roku 2018 hrubé měsíční mzdy ve všech krajích ČR, nejrychleji pak v Královéhradeckém a Olomouckém kraji (o 9,5, resp. 8,6 %), nejpomaleji v Plzeňském a Jihočeském kraji (o 6,6, resp. 6,8 %). Diference mzdové úrovně zůstávají mezi kraji zachovány, i když náskok hl. města Prahy se v čase mírně snižuje. Nejvyšší hrubé měsíční mzdy v roce 2019 byly vyplaceny v hl. městě Praze (45 928 Kč) a proti nejnižším mzdám v Karlovarském kraji (31 651 Kč) byly o 14 tis. Kč vyšší. V těchto dvou krajích byly zaznamenány i nejvyšší a nejnižší hodnoty mediánu mezd, avšak rozdíl mezi nimi byl nižší (necelých 9 tisíc korun).</p>
<p>Počet příjemců starobních důchodů překročil 2,4 mil. a od roku 2010 vzrostl o 7,2 %.</p>	<p>Počet osob ve starobním důchodu se v České republice každoročně zvyšuje. Ve srovnání s rokem 2010 činil nárůst počtu příjemců starobních důchodů včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým důchodem na republikové úrovni 7,2 %, celkový počet starobních důchodců v roce 2019 tedy již překročil 2,4 mil. osob. V rámci regionů se v období let 2010 až 2019 nejméně zvýšil počet starobních důchodců v hlavním městě Praze (o 0,5 %), za kterým následoval Ústecký kraj (o 5,7 %) a maximální nárůst byl evidován ve Středočeském (o 13,0 %) a Jihočeském kraji (o 11,0 %).</p>
<p>Příjemci předčasných důchodů tvoří čtvrtinu ze všech starobních důchodců.</p>	<p>Více než čtvrtinu osob ve starobním důchodu tvořili v roce 2019 příjemci předčasných starobních důchodů, jejichž počet se mezi roky 2010 a 2019 zvýšil o polovinu. V mezikrajském srovnání podílu příjemců předčasných starobních důchodů na příjemcích starobních důchodů drží kraje dlouhodobě svoje pozice. Již od roku 2010 se na nejvyšší příčku řadí Kraj Vysočina (33,8 % z příjemců starobních důchodů) následovaný Pardubickým krajem (31,8 %). Pod republikovým průměrem podílu příjemců předčasného starobního důchodu, který v roce 2019 činil 26,7 %, se umístily čtyři kraje, s nejnižším podílem hlavní město Praha (13,8 %) a s odstupem Středočeský (23,0 %), Jihomoravský (25,2 %) a Liberecký kraj (25,9 %).</p>
<p>Průměrný starobní důchod ve vztahu ke mzdovému mediánu zaznamenal po letech poklesu nárůst.</p>	<p>V roce 2019 tvořil průměrný starobní důchod v ČR 42,9 % mediánu hrubého výdělku. Nejvyšší poměr starobního důchodu ke mzdovému mediánu vykázal kraj Zlínský (45,5 %) a nejnižšího poměru dosahuje dlouhodobě hlavní město Praha (38,3 %). V období let 2014 až 2018 hodnota poměru starobního důchodu ke mzdovému mediánu meziročně klesala ve všech krajích republiky s výjimkou roku 2015 v Olomouckém kraji. V roce 2019 byl ve všech krajích, kromě hlavního města Prahy a Královéhradeckého kraje, zaznamenán meziroční nárůst.</p>

Ekonomický vývoj

HDP v celém Česku i v jednotlivých regionech od roku 2014 rostl, v roce 2018 růst většinou zpomalil a v Karlovarském kraji HDP reálně poklesl.

Od roku 2014 procházela ekonomika obdobím konjunktury a HDP reálně rostl. Po zrychlení růstu v roce 2015 v souvislosti s dočerpáváním eurofondů a následném zpomalení, pak v roce 2017 růst zrychlil a v roce 2018 znovu zvolnil. Podobným vývojem procházel také regionální HDP jednotlivých krajů, ale vzhledem k odlišné ekonomické skladbě jsou mezi nimi rozdíly. V roce 2017 měly nejrychleji expandující ekonomiku Královéhradecký a Středočeský kraj s přírůstkem HDP v s. c. o 10,2 %, resp. 7,7 %, v roce 2018 se však růst v těchto krajích téměř zastavil (+0,5 %, resp. +1,6 %). Zbrzdění ekonomického vývoje v roce 2018 ale nepostihlo všechny kraje. V Jihočeském a Jihomoravském kraji růst zrychlil na 4,9 %, resp.

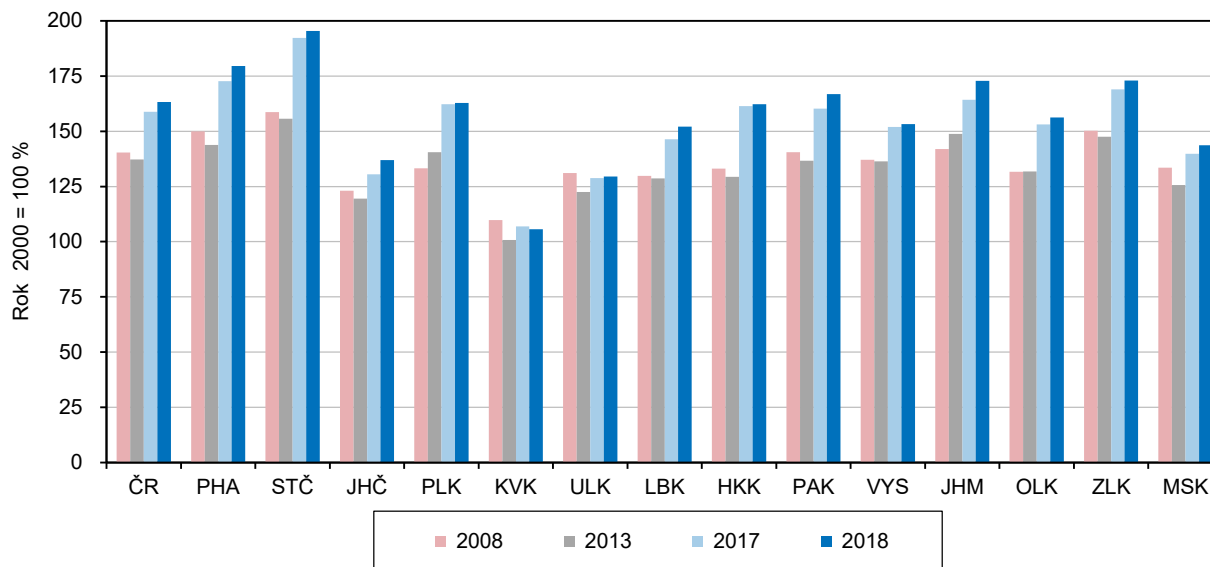
5,3 %, což byly nejvyšší přírůstky HDP v daném roce. Problematický byl vývoj v Karlovarském kraji, kde došlo reálně k poklesu HDP o 1,2 %.

Většina krajů již v roce 2014 překonala předkrizovou úroveň, jen Karlovarský a Ústecký kraj na ni nedosáhly ani v roce 2018.

Ze srovnání vývoje HDP v roce 2018 s předkrizovým rokem 2008 je zřejmé, že ekonomika expandovala nejvíc ve Středočeském, Plzeňském, Královéhradeckém a Jihomoravském kraji. V roce 2018 jejich HDP ve srovnání s rokem 2008 reálně vzrostl o 22 % až 23 %. Protipólem jsou kraje Karlovarský a Ústecký, které podle předběžných výsledků ještě ani v roce 2018 nedosáhly předkrizové úrovně.

Graf 5.4 Regionální HDP ve srovnatelných cenách podle krajů

Zdroj: ČSÚ

Nejvyšší ekonomickou výkonnost má hlavní město Praha s vysokým podílem služeb na HPH.

Krajem s nejvyšším podílem na tvorbě HDP Česka je dlouhodobě hlavní město Praha (25,8 % v roce 2018), jehož HDP v přepočtu na 1 obyvatele překračuje od roku 2001 dvojnásobek průměru ČR a značně převyšuje i unijní průměr HDP EU vyjádřený ve standardu parity kupní síly (PPS) na 1 obyvatele (v roce 2018 o 90,9 %). Ostatní kraje unijního ani republikového průměru nedosahují. Republikovému průměru se v roce 2018 nejvíce přiblížil Jihomoravský kraj (z 96,9 %), který unijního průměru v PPS dosáhl z 87,7 %. Hranici 75 % průměru EU překročily dále kraje Středočeský, Plzeňský, Královéhradecký, Zlínský a Moravskoslezský kraj. Za unijním a republikovým průměrem nejvíce zaostávají Karlovarský a Ústecký kraj. Srovnáním HDP na 1 zaměstnaného, kde je zohledněn počet osob, které produkt vytváří (zahrnuje i dojíždějící z jiných krajů), se výrazný odstup hlavního města od ostatních krajů zmenšil. Praha republikový průměr překročila o 46,3 % a druhý Středočeský kraj o 1,7 %. Ostatní kraje průměru nedosáhly.

K vysoké ekonomické výkonnosti hlavního města napomáhá odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty (HPH), ve které již po několik let tvoří více než 84 % služby.

Ve struktuře hrubé přidané hodnoty klesal podíl primárního sektoru a stavebnictví a rostl podíl služeb.

Změny ve struktuře HPH v době konjunktury odpovídají dlouhodobým trendům, i když mají regionální specifika. Ve většině krajů je patrný klesající podíl primárního sektoru a rostoucí podíl terciárního sektoru. Podíl sekundárního sektoru v některých krajích kolísá, v hl. městě Praze dlouhodobě ztrácí na významu a kupříkladu ve Středočeském a Královéhradeckém až do roku 2017 spíše rostl, a v roce 2018 se snížil. Přitom ve všech krajích klesala váha stavebnictví a do roku

2017 rostl (s výjimkou Prahy) podíl zpracovatelského průmyslu; nejvíce v již zmiňované dvojici krajů Středočeském a Královéhradeckém.

Zemědělská produkce v roce 2018 ve většině krajů meziročně vzrostla.

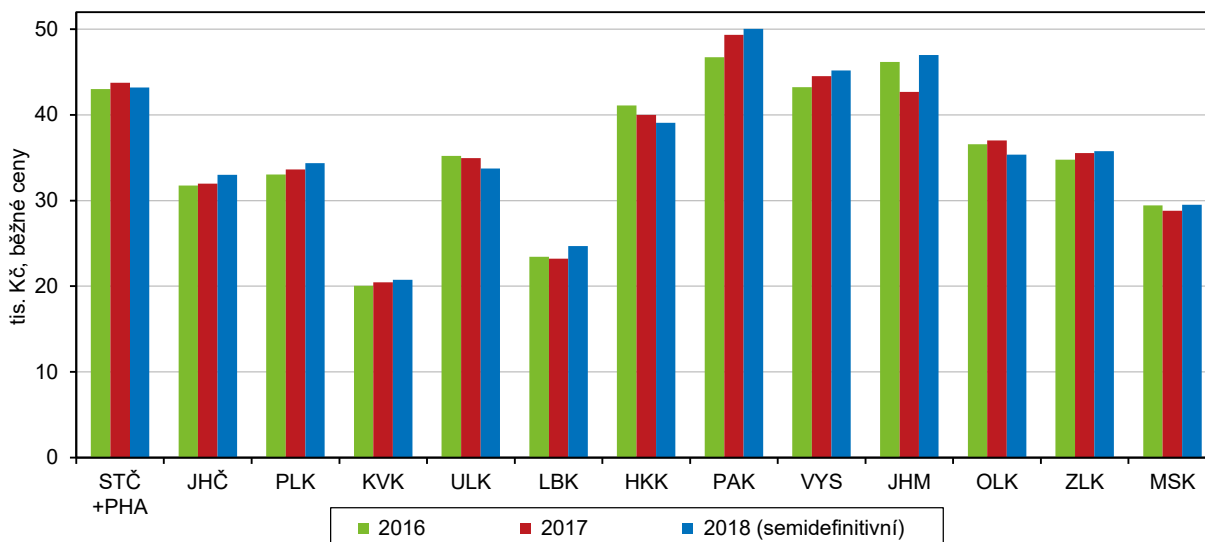
Produkce zemědělského odvětví ve finančním vyjádření byla v roce 2018 podle semidefinitivních výsledků v běžných cenách (poslední dostupný údaj) meziročně vyšší v devíti regionech především vlivem přírůstku rostlinné produkce. Ten byl dosažen vlivem rostoucích cen při nižším objemu sklizně ve srovnání s rokem 2017. Také živočišná produkce vzrostla v devíti krajích a to zásluhou lepších výsledků živočišné výroby. V pěti krajích byla v roce 2018 produkce zemědělského odvětví historicky nejvyšší a ve dvou krajích druhá nejvyšší.

Největší produkci zemědělského odvětví na 1 hektar půdy vytváří pardubičtí zemědělci.

Více než polovinu celorepublikové produkce zemědělského odvětví vytvářely regiony s největší výměrou obhospodařované zemědělské a orné půdy, kraje Středočeský, Jihomoravský, Kraj Vysočina a Jihočeský. Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se v čele žebříčku krajů od roku 2012 díky drůbežářství držel Pardubický kraj a na jeho konci byl dlouhodobě Karlovarský kraj, jehož produkce nedosahovala ani z poloviny hodnot Pardubického kraje.

Graf 5.5 Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy podle krajů

Zdroj: ČSÚ

V roce 2019 se meziročně zvýšila produkce obilovin, vajec a drůbeže, menší však byla úroda řepky a poklesla také výroba jatečného skotu a prasat.

V roce 2019 bylo oproti roku 2018 díky lepším výnosům sklizeno ve všech krajích více obilovin, píce na orné půdě a sena z trvalých travních porostů, ve většině krajů se urodilo i více brambor. Slabší a podprůměrná byla ve všech krajích sklizeň řepky a v polovině krajů, které ji pěstují, se sklídilo méně cukrovky. V živočišné výrobě se v roce 2019 zvýšila meziročně ve většině krajů výroba vajec a jatečné drůbeže, výroba mléka však byla spíše nižší a zemědělci téměř ve všech krajích vykázali pokles výroby jatečných zvířat (skotu a prasat).

Téměř ve všech krajích byla dosažena historicky nejvyšší těžba dřeva...

Těžba dřeva v letech 2018 a 2019 dramaticky rostla, zejména v souvislosti s likvidací následků postupující kůrovcové kalamity, a téměř ve všech krajích dosáhla rekordního objemu. Pouze v Jihočeském, Plzeňském a Karlovarském kraji zůstal nepřekonán objem těžby z roku 2007 spojený s odstraňováním polomů po orkánu Kyrill. Z hlediska regionálního srovnání se v letech 2018 a 2019 nejvíce dřeva vytěžilo v Kraji Vysočina a v Jihočeském kraji.

...spojená s likvidací následků kůrovcové kalamity a polomů.

Nahodilá těžba dřeva, při které se zpracovávaly zejména kůrovcem napadené stromy a polomy, se na celkové těžbě dřeva v roce 2018 podílela od 76,2 % v Plzeňském kraji po 97,5 % v Kraji Vysočina a tento podíl se v roce 2019 ještě zvýšil. Nejnižší byl ve Zlínském kraji (85,2 %) a nejvyšší v Kraji Vysočina (99,4 %). V celé České republice dosáhl v roce 2019 podíl nahodilé těžby dřeva 95,0 %.

Průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci dosáhly téměř stejného objemu tržeb jako v roce 2018

Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji mohou být v meziročním srovnání ovlivněny tím, že na základě neměnných kritérií pro zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů, se může tento soubor rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí.

Závislost na exportu se regionálně liší, nejsilnější je ve Středočeském kraji. Ve většině krajů mírně klesla.

V celé ČR realizovaly v roce 2019 průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci, jejichž počet se meziročně snížil o necelé 1 %, téměř shodný objem tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy jako v roce 2018 (nárůst +0,2 %). Totéž lze konstatovat i pro podniky zpracovatelského průmyslu Česka (nárůst +0,1 %) a celý průmysl většiny krajů. Z průmyslových tržeb v roce 2019 bylo celorepublikově 61,3 % dosaženo za zboží vyvezené přímo do zahraničí. Z regionů byl v roce 2019 na export nejvíce orientován průmysl Středočeského kraje (74,4 %) a naopak nejméně průmysl hlavního města Prahy (42,0 %). Oproti roku 2018 se exportní závislost průmyslu ve většině krajů snížila.

Počet zaměstnanců velkých průmyslových firem se v roce 2019 ve většině krajů snížil.

Ve vývoji počtu zaměstnanců velkých průmyslových firem nastal v roce 2019 zlom. V letech 2014 až 2018 se zaměstnanost v průmyslu ČR a zpravidla i v regionech zvyšovala, v roce 2019 se však většinou snížila (v ČR -1,5 %). Pouze ve Středočeském a Jihočeském kraji vzrostla a v Moravskoslezském stagnovala. Díky tomu se Středočeský kraj stal největším průmyslovým zaměstnavatelem mezi regiony, když v roce 2018 předstihl do té doby vedoucí Moravskoslezský kraj.

Ve stavebnictví došlo v roce 2016 k útlumu, ale v letech 2017 a 2018 již objem prací na stavbách v tuzemsku rostl.

Stavebnictví zaznamenalo v letech 2014 a zejména 2015 oživení v souvislosti s dočerpáváním fondů z EU, rok na to však stavební aktivita propadla a stavební práce „S“, které provedly stavební firmy s 20 a více zaměstnanci na stavbách v tuzemsku, poklesly o 12,1 %. K útlumu stavebních prací tehdy nedošlo pouze na stavbách v hlavním městě Praze a Plzeňském kraji. V roce 2017 stavební práce „S“ již opět narostly ve většině krajů s výjimkou čtyř a v roce 2018, za který jsou poslední známé údaje, vzrostl objem „S“ na stavbách ve všech krajích vyjma Jihočeského, kde stagnoval. Celorepublikově vzrostl o 12,6 %.

Objem prací pro veřejného zadavatele se v roce 2018 ve všech krajích zvýšil.

Dočerpávání eurofondů v roce 2015 se odrazilo i ve vývoji stavebních prací pro veřejného zadavatele. V roce 2015 celorepublikově tvořily 41 % celkového objemu „S“ a dosáhly 111 mld. Kč. V roce 2016 se jejich objem meziročně propadl o 30,7 %, v roce 2017 jen mírně vzrostl, ale v roce 2018 se již zvýšil o 46,2 % na 116 mld. Kč. Podíl veřejných zakázek na tuzemském objemu „S“ v roce 2018 představoval 42 %, v krajích se pohyboval od 30 % v hlavním městě Praze po více než 50 % v Kraji Vysočina a v Pardubickém kraji.

V přepočtu na 1 obyvatele byl největší objem prací na stavbách v Praze a na jihu Čech.

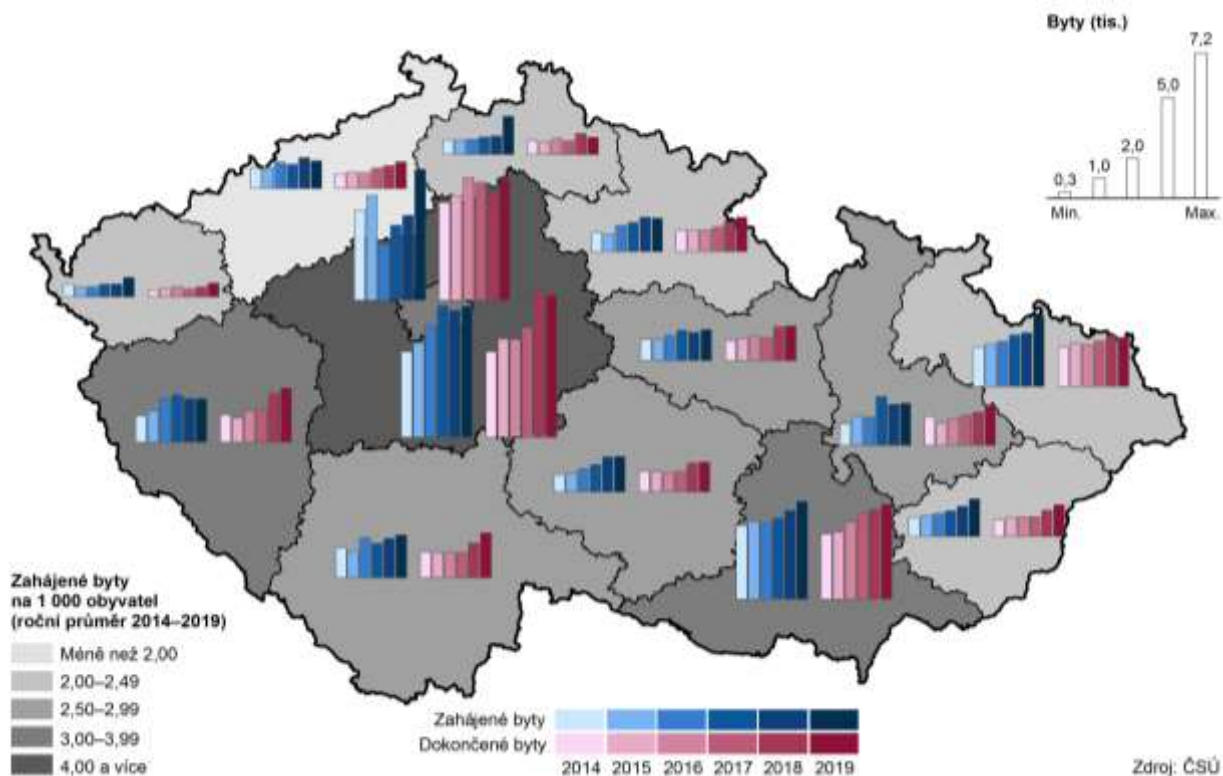
V intenzitě výstavby hodnocené podle objemu stavebních prací „S“ provedených na stavbách v kraji v přepočtu na 1 obyvatele bylo zcela bezkonkurenčně v čele žebříčku krajů hlavní město Praha, které v průměru let 2014–2018 převyšovalo republikový průměr o 80 %, za ním se na druhém místě umístil Jihočeský kraj (nad průměrem o 35 %) a těsně nadprůměrný byl Jihomoravský kraj (o 6 %). Intenzita výstavby v ostatních krajích byla podprůměrná; nejnižší ve Zlínském kraji (-32 %).

Od roku 2014 rostl nepřetržitě počet zahájených bytů. V Libereckém kraji jich bylo v roce 2019 zahájeno nejvíce od roku 2000.

Hospodářský růst provázelo oživení bytové výstavby. Počet zahájených bytů se celostátně zvyšoval od roku 2014 a počet dokončených bytů od roku 2015. Z regionů nepřetržitý růst počtu zahájených bytů zaznamenal od roku 2014 Zlínský kraj a od roku 2015 také Moravskoslezský kraj a Kraj Vysočina. V roce 2019 bylo v Česku při meziročním zvýšení o 16,8 % zahájeno nejvíce bytů od roku 2009. V krajském pohledu byl nejstrmější meziroční nárůst počtu zahájených bytů v roce 2019 registrován v Libereckém kraji (o více než 100 % díky rozsáhlé výstavbě bytových domů), kde bezmála 1,9 tis. zahájených bytů znamenalo pro kraj historicky nejvyšší počet zahájených bytů od roku 2000.

Bytová výstavba v krajích v letech 2014 až 2019

Od roku 2015 se zvyšoval počet dokončených bytů.

Dokončených bytů přibývalo od roku 2014 každým rokem ve Zlínském kraji a od roku 2015 v kraji Královéhradeckém a Jihomoravském. V roce 2019 při meziročním nárůstu o 7,6 % bylo v Česku dokončeno nejvíce bytů od roku 2011 (36,4 tis.). Z regionů vzrostl v roce 2019 počet kolaudací meziročně nejvíce v Karlovarském kraji (+40 %). Historicky největší počet bytů od roku 2000 byl v roce 2019 dokončen v Plzeňském a Ústeckém kraji.

Nejvyšší intenzitu bytové výstavby má Středočeský kraj a Praha, nejnižší Ústecký kraj.

V letech 2014 až 2019 se nejvíce bytů stavělo ve Středočeském kraji, hlavním měště Praze a Jihomoravském kraji; do celorepublikového počtu dokončených bytů přispěly 52 % a do počtu zahájených bytů 47 %. Protože jde o kraje s vysokým počtem obyvatel, není to nikterak překvapivé. Tato trojice si však umístění na špici udržela i po přepočtu na 1 000 obyvatel. Na prvním místě v intenzitě dokončování bytů bylo hl. m. Praha před Středočeským krajem, v intenzitě zahajování si kraje umístění prohodily. Krajem s nejnižší intenzitou bytové výstavby je v dlouhodobém pohledu (od roku 1990) Ústecký kraj.

Ve všech krajích již pátým rokem rostl počet hostů ubytovaných v HUZ i počet jejich přenocování.

Prosperující ekonomika spojená s vysokou zaměstnaností a rostoucími příjmy osob vedla k rozmachu cestování. Prakticky všechny kraje zaznamenávaly již pátým rokem (tedy v letech 2015–2019) zvýšený počet hromadných ubytovacích zařízení (HUZ) i rostoucí počet přenocování. Ve všech krajích v těchto letech

stoupal zájem ze strany tuzemské klientely; rostl počet hostů i počet přenocování. Počet příjezdů zahraničních hostů i jejich přenocování se každoročně zvyšoval od roku 2015, a to jak celorepublikově, tak ve čtyřech krajích. Případný pokles zájmu cizinců v ostatních regionech nebyl nikdy hluboký a vždy šlo jen o meziroční výkyv. Dva roky po sobě klesal počet ubytovaných cizinců pouze v Pardubickém kraji (v letech 2018 a 2019). Mezi roky 2012 a 2019 se relativně nejvíce zvýšil zájem tuzemských hostů o Olomoucký kraj (+65 %) a cizinců o Jihočeský kraj (+89 %).

Nejvíce hostů, zejména z ciziny, přijíždí do Prahy, pro tuzemské hosty je nejpřitažlivější Jihomoravský kraj.

Dominantní postavení v cestovním ruchu má hlavní město Praha, které láká k návštěvě zejména cizince. V roce 2019 se na celorepublikové návštěvnosti cizinců podílelo z 62 %, na počtu tuzemských hostů z 11 %. Celkem se v roce 2019 v HUZ Prahy ubytovalo 8,0 mil. návštěvníků na 18,5 mil. nocí, přitom více než 90 % z nich bydlelo v hotelech. Na druhém místě s 2,1 mil. ubytovanými hosty byl Jihomoravský kraj, který se na celorepublikovém počtu cizinců podílel 7 % a na počtu tuzemských hostů 12 %.

Statistiku počtu noclehů v přepočtu na obyvatele vede Karlovarský kraj.

V přepočtu na 1 tis. obyvatel bylo v HUZ Prahy realizováno 14,0 tis. noclehů za rok. Tato hodnota však v regionálním srovnání nepředstavuje maximum. Nejvíce přenocování v přepočtu na 1 tis. obyvatel měl Karlovarský kraj (18,3 tis.), kde hosté díky lázeňství trávili nejdelší pobyty (5,5 dne, průměr na Česko 3,6 dne). Na třetím až pátém místě podle počtu přenocování na 1 tis. obyvatel se umístily kraje, které lákají možnostmi rekreačního vyžití – Královéhradecký (8,1 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel), Liberecký a Jihočeský (7,2 a 7,0 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel).

Životní prostředí

Nadále ubývá orná půda ve prospěch trvalých travních porostů, lesní půdy i zastavěných ploch.

V posledních letech lze ve všech krajích sledovat úbytek orné půdy, a to převážně ve prospěch trvalých travních porostů a lesních pozemků. Orné půdy (v porovnání let 2019 a 2000) nejvíce ubylo v Libereckém kraji (téměř o 12,5 %). Druhou příčku obsadil kraj Karlovarský (pokles o 10,1 %), třetí příčka pak patřila hlavnímu městu Praze (snížení o 9,8 %). Nejmenší pokles byl zaznamenán v Jihomoravském a Středočeském kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na orné půdě ČR v roce 2019 měl kraj Středočeský – 18,4 %, za ním následuje kraj Jihomoravský s podílem na orné půdě ČR 11,9 % a Kraj Vysočina (10,7 %). Z dlouhodobého hlediska došlo ve více než polovině krajů ČR k nárůstu zastavěných ploch a nádvoří, nejvíce v kraji Jihočeském, Středočeském a také v hlavním městě Praze (o více jak 6 % proti roku 2000).

Rozšiřují se plochy ekologického zemědělství ve všech krajích.

V posledních letech je také zřetelný vliv ekologického zemědělství, které je moderní formou obhospodařování půdy bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a umělých látek. V roce 2019 byl v mezikrajském srovnání největší podíl na ekologicky obhospodařované půdě v ČR zaznamenán v Jihočeském kraji, a to 15,5 %; naopak nejmenší podíl měl kraj Pardubický (necelá 3 %).

Zvyšuje se podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů.

Dlouhodobě se v České republice zvyšuje i podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu. Stoprocentní pokrytí obyvatel zásobovaných vodou z veřejných zdrojů vykazují od roku 2013 hlavní město Praha a od roku 2012 Karlovarský kraj. Nejmenší podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů měl kraj Plzeňský a Středočeský (86 % a 87 %). Ve srovnání let 2014 a 2019 vzrostl podíl obyvatel zásobovaných vodou v sedmi krajích, kdy největší nárůst byl v Olomouckém kraji (o 2,9 procentních bodů). Pokles podílu obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu zaznamenaly v tomto období čtyři

kraje, přičemž nejvyšší pokles byl evidován v Jihomoravském kraji (o 1,9 procentního bodu). Podíl obyvatel Moravskoslezského kraje zásobovaných vodou v posledních šesti letech stagnuje na 99 %.

Nejnižší spotřebu vody na obyvatele mají dlouhodobě domácnosti ve Zlínském kraji.

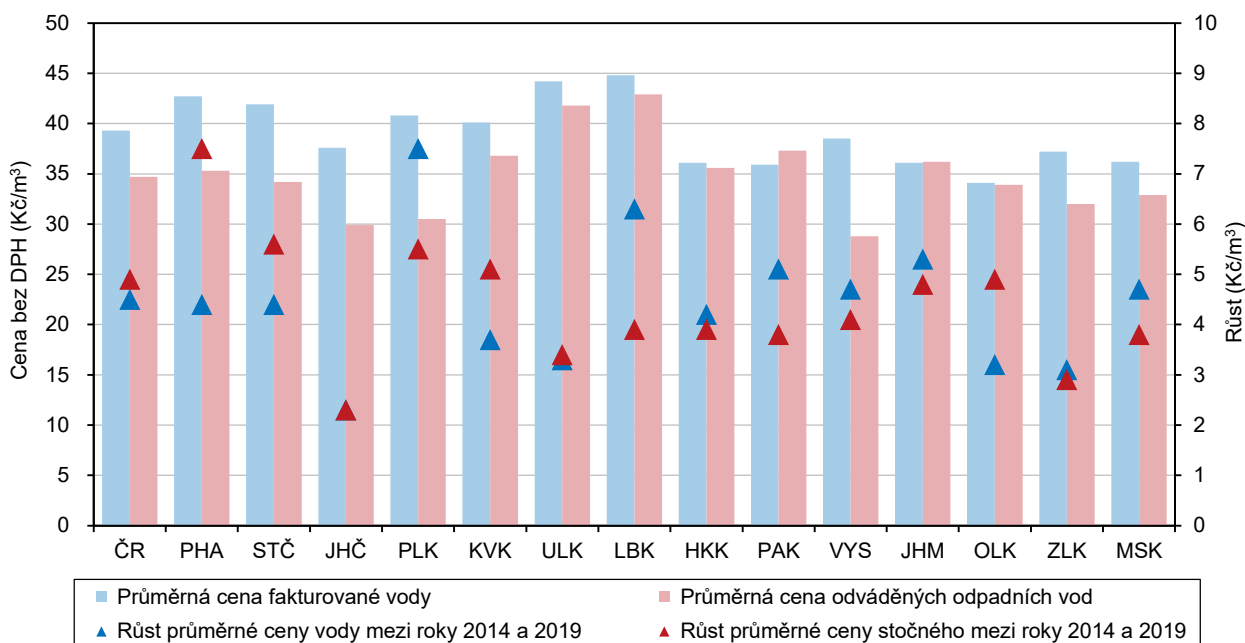
V roce 2019 spotřebovaly nejvíce vody domácnosti v hl. m. Praze (113 litrů na osobu a den), naproti tomu nejnižší spotřebu – méně než 80 litrů na osobu a den – vykázaly domácnosti ve Zlínském kraji. Oproti roku 2014 pokleslo specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele pouze v Jihočeském a Plzeňském kraji, naopak k jeho nejvyššímu růstu (o 9 %) došlo v Královéhradeckém kraji.

Dlouhodobě nejdražší voda je v Libereckém a Ústeckém kraji.

Jevem, který je patrný ve většině krajů, je růst ceny vody; nejdražší voda teče v současné době z kohoutků v Libereckém a Ústeckém kraji. V roce 2019 tak zaplatili obyvatelé těchto krajů v průměru za 1 m³ fakturované pitné vody 44,80, resp. 44,20 Kč, zatímco v celé České republice 39,30 Kč. V posledních pěti letech se nejméně za vodu platí v Olomouckém kraji (v loňském roce 34,10 Kč za 1 m³).

Graf 5.6 Průměrná cena fakturované vody a odváděných odpadních vod v krajích v roce 2019

Zdroj: ČSÚ

Postupně se snižují měrné emise, velké rozdíly mezi krají však zůstávají.

V posledních letech dochází v České republice k postupnému snižování měrných emisí znečišťujících látek, ať již stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) nebo mobilních zdrojů (REZZO 4). Z územního hlediska však i nadále zůstávají nejvíce postižena území, která jsou nejbližší stacionárním zdrojům znečištění. V rámci České republiky jsou na tom dlouhodobě vlivem emisí ze stacionárních zdrojů znečištění nejhůře v hlavním městě Praze a v krajích Moravskoslezském a Ústeckém. A i když dochází ke snižování vlivu mobilních zdrojů, při jejich zohlednění patří již zmíněné oblasti také k těm nejhorším.

Produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla téměř ve všech krajích.

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v porovnání let 2014 a 2018 vzrostla ve všech krajích České republiky, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 86 kg. Nejméně se produkce komunálního odpadu v porovnávaném období zvýšila v hlavním městě Praze – o 10 kg na jednoho obyvatele. V meziročním srovnání let 2017 a 2018 se produkce odpadu na obyvatele zvýšila s různou intenzitou téměř ve všech krajích, nejvíce pak v Libereckém

a Jihočeském kraji, a to o 25, resp. o 22 kg. Produkce komunálního odpadu na obyvatele stagnovala v Karlovarském kraji, ke snížení došlo v krajích Pardubickém (o 4 kg), Olomouckém (o 3 kg) a v hlavním městě Praze (o 1 kg).

V Libereckém kraji je produkce komunálního odpadu na obyvatele o čtvrtinu nižší než v kraji Středočeském.

V České republice bylo v roce 2018 vyprodukováno celkem 3 732,2 tis. tun komunálního odpadu. V přepočtu na jednoho obyvatele činila v roce 2018 produkce komunálního odpadu 351 kg, což bylo o 7 kg více proti předchozímu roku. V jednotlivých krajích se produkce odpadu na jednoho obyvatele značně lišila. Rozdíl mezi krajem Středočeským (402 kg), kde byl objem komunálního odpadu na obyvatele nejvyšší, a krajem Libereckým (308 kg), kde byla produkce na obyvatele nejnižší, činil 94 kg.

V roce 2018 poklesl objem investic na ochranu životního prostředí.

Investice na ochranu životního prostředí v České republice se v roce 2018 snížily, přičemž k meziročnímu snížení investic došlo pouze na území tří krajů republiky – Ústeckého, Kraje Vysočina a Jihomoravského kraje, pokles v Ústeckém kraji byl nejvýraznější. Nejvíce v rámci celé ČR bylo na ochranu životního prostředí v roce 2018 investováno v hlavním městě Praze, a to 5,9 mld. Kč, což představovalo 18,9 % z celkového objemu investic v ČR. Naproti tomu nejméně prostředků na ochranu životního prostředí bylo vynaloženo v Karlovarském kraji (384,5 mil. Kč; tj. 1,2 % z částky za ČR).

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí vzrostly v jedenácti krajích.

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí zjišťované podle sídla investora vzrostly v porovnání let 2014 a 2018 téměř ve všech krajích, s výjimkou Libereckého, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje. Na 1 obyvatele bylo v roce 2018 nejvíce neinvestičních výdajů (podle kraje sídla investora) vynaloženo v hlavním městě Praze (13,2 tis. Kč), téměř pětkrát méně bylo investováno v Kraji Vysočina.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (%)															
2014	0,4	2,0	1,7	0,0	-0,2	-1,3	-0,7	0,2	-0,2	0,6	0,9	1,2	-0,1	-0,9	-0,9
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
2016	0,5	2,2	1,5	0,5	-0,4	-1,2	-1,0	1,3	-0,1	0,6	0,6	1,2	-0,1	-0,6	-0,9
2017	0,3	2,4	1,5	0,2	-0,3	-2,2	-0,9	0,1	-0,1	-0,0	0,3	1,0	-0,6	-0,5	-1,2
2018	0,1	2,3	0,8	0,1	-0,3	-2,5	-1,5	0,0	-0,6	-0,0	0,3	0,9	-0,4	-0,4	-1,0
2019	-0,0	2,1	1,0	-0,3	-0,6	-2,0	-1,4	0,1	-0,7	0,2	-0,3	1,0	-0,9	-0,9	-1,4
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (%)															
2014	2,1	10,7	8,2	0,9	3,0	-2,1	-0,7	0,3	-0,4	0,2	-1,5	1,2	-0,9	-0,9	-2,5
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
2016	1,9	8,1	7,6	1,0	3,8	-2,4	-0,8	1,0	-1,0	1,2	-1,6	2,0	-1,2	-1,1	-1,9
2017	2,7	8,5	8,7	2,0	4,1	-1,4	0,5	1,4	0,7	2,4	-0,4	2,7	-0,6	-0,6	-2,1
2018	3,6	8,5	11,4	2,9	7,0	-0,2	1,2	2,3	0,5	3,8	0,4	2,9	-0,7	0,2	-1,1
2019	4,1	9,8	10,5	3,4	9,5	1,2	1,6	2,9	1,9	4,3	1,3	2,7	0,1	0,3	-0,9
Živě narození mimo manželství (%)															
2014	46,7	40,6	44,3	48,4	49,1	61,6	61,1	52,0	47,9	45,3	41,3	41,4	47,8	39,1	50,4
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
2016	48,6	41,0	46,0	49,5	50,5	64,4	64,2	54,2	50,7	47,9	43,8	43,0	50,3	41,8	52,8
2017	49,0	41,3	47,8	50,6	50,8	60,1	64,5	55,4	50,4	48,8	44,4	43,6	50,2	43,0	52,7
2018	48,5	40,7	47,0	50,3	51,6	61,7	63,4	54,2	49,8	48,9	43,4	43,8	49,8	42,3	51,9
2019	48,2	40,3	46,8	49,3	48,3	59,6	63,5	52,7	51,4	47,2	45,7	42,7	49,4	43,4	52,2
Index stárí k 31. 12. (%)¹⁾															
2014	117,4	125,8	99,6	118,4	123,8	117,5	108,5	112,5	126,4	118,3	122,1	121,2	122,1	126,3	118,9
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
2016	120,7	122,4	101,5	122,9	126,7	126,3	115,0	118,4	132,0	122,5	126,7	122,9	126,4	131,1	124,5
2017	122,1	120,9	102,5	125,0	128,3	129,6	117,5	120,8	134,4	124,9	128,7	123,5	128,1	133,0	126,9
2018	123,2	119,6	103,0	127,0	129,7	132,4	120,1	122,6	136,3	126,5	130,4	123,6	130,2	134,8	128,9
2019	124,6	119,1	103,9	129,3	130,5	134,5	122,7	124,3	138,8	127,8	131,6	124,5	132,5	137,2	131,0
Naděje dožití mužů při narození (roky) – dvouleté období															
2014	75,4	77,4	75,6	75,6	76,1	74,2	73,4	75,2	76,2	75,9	76,2	75,9	74,8	75,0	73,9
2015	75,7	77,5	76,0	75,6	76,1	74,4	73,8	75,4	76,5	76,2	76,5	76,3	75,1	75,4	74,1
2016	75,8	77,7	76,1	76,0	76,0	74,6	73,8	75,7	76,8	76,3	77,0	76,4	75,2	75,4	74,2
2017	76,0	78,1	76,3	76,4	76,2	74,4	74,1	75,7	77,2	76,6	77,0	76,5	75,5	75,5	74,5
2018	76,0	78,3	76,1	76,3	76,2	74,5	74,2	75,4	77,2	76,5	76,9	76,3	75,6	75,8	74,5
2019	76,2	78,4	76,3	76,6	76,4	74,9	74,4	76,1	77,2	76,6	76,7	76,6	75,7	75,9	74,5
Naděje dožití žen při narození (roky) – dvouleté období															
2014	81,4	82,3	81,5	81,4	81,4	80,2	79,4	81,5	81,9	81,6	82,5	82,3	81,8	81,5	80,5
2015	81,6	82,4	81,5	81,5	81,4	80,2	79,7	81,4	82,2	82,1	82,6	82,4	81,7	81,8	80,8
2016	81,6	82,5	81,5	81,6	81,4	80,5	79,7	81,5	82,0	82,1	82,4	82,4	81,5	82,2	81,0
2017	81,8	82,7	81,6	82,1	81,7	80,5	79,8	81,7	82,4	82,2	82,7	82,7	81,8	82,3	81,1
2018	81,9	83,0	81,6	82,0	81,6	79,9	80,0	81,7	82,6	82,3	83,0	82,7	81,9	82,4	81,1
2019	82,0	83,0	81,9	82,1	81,9	80,2	80,2	81,7	82,5	82,2	82,7	82,8	82,1	82,6	81,2
Podíl cizinců (bez azylantů) na obyvatelstvu (%)															
2014	4,3	13,2	4,6	2,4	4,5	6,3	3,9	3,9	2,4	2,2	1,5	3,3	1,6	1,4	2,0
2015	4,4	13,5	4,6	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,4	1,6	1,5	2,0
2016	4,7	14,4	4,8	2,8	5,1	6,5	4,1	4,2	2,6	2,6	1,7	3,7	1,7	1,5	2,1
2017	4,9	15,1	5,1	3,0	5,4	6,7	4,3	4,5	2,8	2,9	1,8	3,9	1,8	1,6	2,2
2018	5,3	15,7	5,6	3,3	6,1	7,0	4,5	4,8	3,0	3,4	2,1	4,2	1,9	1,8	2,3
2019	5,5	15,9	5,9	3,6	6,7	7,2	4,7	5,1	3,2	3,7	2,3	4,4	2,1	1,9	2,4

¹⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Míra zaměstnanosti (%)															
2014	55,7	60,6	57,9	55,6	57,2	55,2	52,7	54,2	54,6	56,3	55,0	55,9	52,2	54,7	52,8
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2016	57,6	61,4	59,2	57,5	58,6	57,8	55,2	56,4	56,5	58,2	56,2	58,0	55,8	55,9	55,2
2017	58,5	63,1	60,2	58,4	59,4	59,3	55,8	56,0	58,4	58,3	57,5	58,0	56,8	56,7	56,6
2018	59,2	64,4	60,9	58,5	59,6	60,4	55,8	56,8	58,0	59,1	58,5	58,5	58,2	57,8	57,6
2019	59,2	64,5	61,4	57,9	60,0	59,7	55,8	56,6	58,6	59,2	58,7	58,9	57,4	57,3	56,9
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)¹⁾ (MPSV)															
2014	7,46	5,03	6,36	6,20	5,70	8,21	10,67	7,72	6,36	6,22	7,35	8,25	8,82	7,36	9,80
2015	6,24	4,20	5,41	5,07	4,62	7,06	8,91	6,36	4,96	5,14	6,22	7,01	7,01	5,98	8,56
2016	5,19	3,35	4,31	4,28	3,56	5,45	7,79	5,17	3,76	4,04	5,17	6,11	5,94	4,92	7,45
2017	3,77	2,34	3,17	3,09	2,55	3,47	5,39	3,76	2,72	2,83	3,80	4,60	4,35	3,43	5,77
2018	3,07	1,93	2,64	2,38	2,12	2,93	4,50	3,18	2,31	2,19	3,02	3,86	3,37	2,61	4,65
2019	2,87	1,90	2,44	2,31	2,33	2,74	3,90	2,95	2,38	2,20	2,70	3,48	2,94	2,43	4,44
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)²⁾ (MPSV)															
2014	3,36	1,96	2,74	2,20	2,24	4,06	5,64	3,45	2,53	2,43	3,06	3,74	4,15	3,01	5,13
2015	2,68	1,68	2,17	1,57	1,73	3,40	4,59	2,67	1,78	1,71	2,43	3,04	3,09	2,28	4,37
2016	2,08	1,28	1,56	1,18	1,25	2,52	3,72	1,95	1,24	1,12	1,81	2,51	2,34	1,67	3,69
2017	1,37	0,77	1,05	0,75	0,71	1,42	2,40	1,31	0,75	0,64	1,13	1,74	1,57	1,08	2,67
2018	0,88	0,48	0,74	0,43	0,44	0,76	1,49	0,79	0,48	0,26	0,79	1,25	0,88	0,59	1,84
2019	0,65	0,37	0,55	0,30	0,38	0,55	0,96	0,58	0,38	0,23	0,54	0,96	0,54	0,39	1,49
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2014	205,0	267,5	220,3	194,4	206,4	183,7	175,8	190,4	200,3	195,8	196,6	205,5	184,8	191,5	185,6
2015	213,6	277,3	225,4	200,7	219,4	194,0	183,9	198,0	209,0	202,5	206,6	216,4	192,8	202,7	192,3
2016	221,4	291,9	244,7	206,5	219,2	202,3	191,4	209,0	212,9	208,1	212,7	219,2	197,9	203,0	197,1
2017	230,2	307,3	239,1	216,1	231,2	218,1	199,8	214,8	225,7	217,6	223,3	228,7	207,1	212,6	207,2
2018	246,4	324,9	258,5	231,9	241,2	228,4	216,0	227,4	242,5	233,8	242,6	242,6	223,4	228,5	223,2
2019
Medián mezd (Kč) (MPSV, MF)															
2014	22 844	27 750	23 579	21 675	23 175	20 690	21 686	22 772	21 750	21 413	21 757	22 392	21 651	21 094	22 377
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
2016	24 982	29 906	25 490	24 018	25 388	22 735	24 004	24 764	23 914	23 543	23 953	24 675	23 205	23 242	24 071
2017	26 843	31 878	27 709	25 457	27 879	24 832	25 639	26 752	25 865	25 507	25 783	26 559	24 956	24 814	25 534
2018	29 184	34 338	30 048	27 909	30 055	26 774	27 901	28 882	28 348	27 851	28 211	28 728	27 253	27 398	27 653
2019	31 434	37 602	32 570	29 460	31 985	28 793	30 165	30 936	30 872	29 761	30 262	30 951	29 613	29 164	29 881
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)³⁾ (MPSV)															
2014	11 090	11 878	11 207	10 985	11 038	10 817	10 979	11 005	10 955	10 853	10 804	10 950	10 744	10 852	11 157
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 308	11 064	11 240	11 269	11 221	11 123	11 079	11 218	11 009	11 122	11 428
2016	11 475	12 286	11 616	11 375	11 424	11 156	11 341	11 381	11 337	11 241	11 199	11 328	11 119	11 245	11 537
2017	11 866	12 691	12 019	11 765	11 811	11 519	11 718	11 750	11 719	11 629	11 594	11 719	11 504	11 638	11 936
2018	12 435	13 299	12 605	12 325	12 380	12 054	12 272	12 301	12 282	12 190	12 164	12 279	12 063	12 207	12 503
2019	13 487	14 384	13 669	13 380	13 423	13 066	13 299	13 349	13 334	13 238	13 231	13 331	13 108	13 261	13 553
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)⁴⁾ (ČSSZ)															
2014	24,1	13,0	21,0	25,2	27,4	26,5	27,0	23,1	24,8	28,7	30,3	22,7	26,9	25,4	28,2
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9
2016	25,3	13,5	21,9	26,7	28,3	27,6	27,9	24,4	26,2	30,2	31,8	23,9	28,4	26,7	29,5
2017	25,8	13,6	22,4	27,4	28,7	28,2	28,3	25,0	26,9	30,8	32,5	24,4	29,2	27,3	30,2
2018	26,3	13,7	22,7	28,0	29,0	28,6	28,6	25,5	27,4	31,2	33,1	24,8	29,8	27,7	30,8
2019	26,7	13,8	23,0	28,7	29,3	29,0	28,9	25,9	27,9	31,8	33,8	25,2	30,4	28,2	31,3

¹⁾ podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, ve jmenovateli data ČSÚ k 31. 12.

³⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

⁴⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2014	409,9	834,6	376,8	344,5	388,4	282,1	309,9	317,7	359,2	333,1	341,3	404,5	318,6	365,3	344,3
2015	435,9	917,2	392,9	359,0	405,2	292,2	333,9	337,1	378,0	354,4	356,1	427,9	334,7	374,8	362,0
2016	451,3	943,3	418,4	371,7	421,8	296,4	330,1	349,2	401,1	367,7	370,9	435,4	351,1	388,0	374,6
2017	476,6	997,6	445,7	387,0	440,6	315,7	345,2	364,7	442,0	388,0	392,1	450,1	373,7	408,0	392,8
2018	501,0	1 056,8	453,5	413,9	449,8	323,7	359,0	386,8	450,8	410,6	405,5	485,7	392,9	424,9	418,3
2019
Vývoj HDP – předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny, %)															
2014	102,7	102,3	104,1	100,7	104,3	101,2	100,4	101,6	103,9	103,5	101,1	102,6	103,5	106,5	102,4
2015	105,3	109,8	103,8	103,1	103,4	101,7	105,3	105,1	104,1	105,4	103,5	105,1	104,0	101,1	103,2
2016	102,5	102,1	106,2	102,1	103,0	100,3	98,3	102,4	104,6	102,7	102,3	100,6	103,4	102,3	102,5
2017	104,4	104,7	107,7	103,0	104,0	102,8	101,2	104,1	110,2	104,5	104,1	101,8	104,5	104,0	102,8
2018	102,8	103,9	101,6	104,9	100,4	98,8	100,6	104,0	100,5	104,1	100,8	105,3	102,1	102,4	102,8
2019
Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)															
2014	39,1	44,2	32,7	36,8	22,1	33,8	25,0	43,3	49,3	43,7	41,1	38,8	38,6	35,1	
2015	36,8	41,7	29,9	33,8	20,2	35,0	23,0	41,3	45,4	39,1	42,0	36,2	35,8	31,9	
2016	37,9	43,0	31,7	33,0	20,0	35,2	23,4	41,1	46,7	43,2	46,2	36,6	34,8	29,4	
2017	38,0	43,7	32,0	33,6	20,5	34,9	23,2	40,0	49,3	44,5	42,7	37,0	35,5	28,8	
2018 ¹⁾	38,5	43,2	33,0	34,4	20,7	33,7	24,7	39,1	50,0	45,2	47,0	35,4	35,7	29,5	
2019	
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích²⁾ (tis. fyzických osob)															
2014	782,7	78,9	92,1	45,6	57,6	19,5	50,4	41,7	43,9	44,8	47,3	67,1	40,9	48,2	104,7
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
2016	831,5	76,7	100,0	49,0	61,1	19,3	56,2	44,0	47,5	47,9	49,9	70,5	46,5	53,0	109,8
2017	849,9	80,3	105,9	50,5	61,6	18,8	59,3	45,0	49,7	48,3	50,6	70,7	47,2	53,8	108,1
2018	863,5	81,3	108,8	50,4	61,5	18,4	63,1	47,8	49,0	49,6	50,5	72,1	47,9	55,1	108,0
2019	850,6	80,9	110,7	51,4	59,5	18,0	63,0	47,4	43,9	49,1	49,5	69,0	45,9	54,2	108,1
Stavební práce "S" podle místa stavby na 1 obyvatele³⁾ (tis. Kč)															
2014	22,6	41,4	16,5	32,8	22,3	23,2	17,5	14,2	17,1	20,9	23,3	23,7	16,3	16,8	19,3
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
2016	22,3	43,5	16,8	27,6	23,0	15,6	18,7	18,0	18,0	21,6	21,9	21,9	18,2	15,0	17,2
2017	23,0	43,8	19,1	32,4	21,7	18,9	19,5	17,3	19,5	19,1	22,7	23,0	19,3	15,6	15,6
2018	25,8	44,8	21,4	32,3	24,0	24,5	23,4	18,0	22,2	21,5	23,7	27,7	23,7	18,1	20,3
2019
Dokončené byty na 1 000 obyvatel															
2014	2,3	3,9	3,2	2,0	2,4	1,1	0,9	1,6	1,9	1,9	2,0	2,8	2,2	1,4	1,6
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
2016	2,6	4,8	3,6	1,9	2,7	1,7	0,9	1,8	1,9	2,4	1,9	3,3	2,1	1,7	1,7
2017	2,7	4,5	4,0	2,0	2,8	1,3	1,2	1,5	2,2	2,2	2,0	3,6	2,3	1,7	1,9
2018	3,2	4,1	5,3	2,7	4,2	1,7	1,4	2,4	2,7	3,2	2,8	3,8	2,6	2,2	2,1
2019 ⁴⁾	3,4	4,6	5,1	3,5	4,6	2,3	1,6	1,9	3,1	3,3	2,9	4,0	3,1	2,7	2,0
Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel															
2014	4 081	11 790	1 502	5 074	2 552	15 015	1 440	5 092	5 565	1 981	2 256	2 539	2 512	3 160	1 595
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835
2016	4 704	13 197	1 724	6 208	2 999	16 301	1 752	6 092	6 823	2 438	2 528	2 800	3 043	3 521	1 940
2017	5 026	14 034	1 802	6 287	3 194	17 429	1 902	6 520	7 448	2 565	2 711	3 200	3 207	3 609	2 113
2018	5 224	14 026	1 942	6 788	3 493	17 774	2 057	6 744	7 818	2 554	2 877	3 449	3 416	3 821	2 285
2019	5 345	14 050	1 960	6 959	3 628	18 318	2 125	7 156	8 121	2 560	2 854	3 554	3 659	3 899	2 370

¹⁾ semidefinitivní údaje²⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu³⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností⁴⁾ předběžné údaje

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1-4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2014	1,64	0,58	1,81	0,65	0,86	2,86	7,25	0,37	0,86	2,59	0,27	0,23	0,74	1,08	3,54
2015	1,58	0,60	1,79	0,61	0,85	2,91	6,51	0,41	0,91	2,57	0,29	0,26	0,75	1,09	3,36
2016	1,41	0,47	1,58	0,36	0,59	3,06	6,34	0,40	0,92	1,56	0,29	0,21	0,71	1,03	3,23
2017	1,33	0,50	1,70	0,40	0,55	2,32	5,43	0,39	0,88	1,55	0,30	0,20	0,68	1,18	3,18
2018	1,14	0,52	1,39	0,32	0,51	1,97	4,80	0,32	0,72	1,30	0,25	0,18	0,60	0,80	2,90
2019
Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1-4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2014	2,29	17,29	2,58	0,91	1,07	2,01	6,57	1,11	1,36	3,09	1,31	1,79	1,62	1,58	4,46
2015	2,21	16,50	2,49	0,87	1,07	2,16	6,07	1,10	1,30	2,82	1,22	1,80	1,61	1,57	4,38
2016	2,10	15,99	2,53	0,87	0,91	2,11	5,74	1,12	1,08	2,52	1,24	1,81	1,34	1,27	4,27
2017	2,06	15,70	2,52	0,88	0,92	2,01	5,54	1,11	1,09	2,68	1,27	1,80	1,33	1,27	3,82
2018	1,97	15,42	2,34	0,83	0,86	1,88	5,43	1,04	1,01	2,74	1,18	1,71	1,28	1,21	3,57
2019
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2014	1 923	5 023	1 344	1 765	2 253	517	1 615	1 017	770	1 352	1 013	1 901	1 018	1 217	2 145
2015	2 205	4 909	1 420	2 420	2 012	629	1 757	1 014	1 071	1 402	1 341	3 098	1 559	1 701	2 285
2016	2 064	4 675	1 364	2 426	3 086	592	1 775	975	899	1 546	946	2 388	945	1 453	2 148
2017	1 972	4 250	1 326	2 190	2 008	523	2 010	1 014	1 000	1 239	1 040	2 450	955	1 511	2 251
2018	2 276	6 182	1 390	1 690	1 597	708	1 706	1 252	1 166	1 555	1 140	2 962	1 356	1 630	2 267
2019
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2014	310	301	355	325	252	307	318	271	272	303	329	295	312	308	325
2015	317	301	374	346	283	297	321	266	295	315	335	297	330	299	313
2016	339	309	397	372	330	339	348	302	304	332	367	309	350	314	341
2017	344	312	399	370	324	328	361	283	323	348	379	317	365	315	350
2018	351	311	402	392	337	328	364	308	332	343	387	326	362	331	360
2019
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu (%)															
2014	14,3	16,5	11,7	13,6	17,7	13,1	12,2	13,8	17,0	14,2	16,9	11,8	13,3	18,9	14,9
2015	14,5	16,8	12,0	14,3	17,1	13,8	13,2	12,4	15,7	15,1	16,0	12,6	13,3	18,7	15,5
2016	14,5	17,3	12,3	14,4	16,0	12,8	12,3	12,5	16,1	14,8	15,2	13,7	13,1	19,9	14,5
2017	15,3	17,9	12,9	15,5	18,1	14,0	12,5	13,0	16,8	16,1	16,4	14,6	13,7	21,0	15,2
2018	16,1	18,6	13,9	15,8	17,9	14,9	14,1	17,1	17,6	15,5	17,0	15,3	14,8	20,9	15,7
2019
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele (litr/den)															
2014	87,3	106,0	82,9	84,7	87,3	83,0	90,3	86,9	77,6	75,7	77,7	91,5	82,5	75,7	88,9
2015	87,9	106,0	83,5	85,4	87,6	83,4	89,1	86,5	79,9	77,8	79,3	92,4	82,2	75,6	90,8
2016	88,3	107,9	86,1	84,7	87,4	84,5	90,2	86,6	79,2	77,3	78,6	92,9	81,3	74,9	89,8
2017	88,7	109,3	85,3	84,6	88,6	85,5	89,6	86,8	80,2	78,0	79,1	92,9	83,5	75,9	89,1
2018	89,2	107,5	88,2	84,1	88,4	86,7	91,6	87,5	80,5	79,7	81,2	92,9	83,2	75,7	89,9
2019	90,6	113,1	89,7	82,3	86,9	86,5	93,0	89,2	84,6	80,2	81,4	92,9	84,3	78,7	89,6
Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)															
2014	2 983	1 154	2 562	2 757	4 344	3 171	3 296	1 106	1 839	3 673	5 513	2 665	2 418	3 504	4 718
2015	3 804	1 160	3 038	3 176	2 106	2 784	5 168	1 258	2 230	7 983	6 887	5 286	3 879	2 591	5 526
2016	2 411	2 981	1 445	1 170	2 545	2 608	7 610	1 002	1 506	2 391	1 757	1 896	1 270	770	2 986
2017	3 345	3 298	1 605	1 991	1 797	1 109	18 999	2 292	1 378	1 819	2 785	1 612	1 452	958	2 710
2018	2 920	4 498	2 463	3 135	1 943	1 302	5 579	2 327	2 383	2 337	2 484	1 515	1 899	1 994	3 939
2019

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Ústeckého kraje v letech 2001–2019

	Měřicí jednotka	2001	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	819 480	822 163	823 203	823 294	831 209	835 920	836 227	836 074
v tom ve věku: 0–14 let		136 466	130 848	129 052	127 409	127 150	126 838	127 117	128 212
15–64 let		582 831	589 744	590 592	590 193	595 965	598 008	594 733	590 872
65 a více let		100 183	101 571	103 559	105 692	108 094	111 074	114 377	116 990
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	38,1	38,8	39,0	39,2	39,4	39,6	39,8	40,0
Sňatky		4 411	4 398	4 320	4 387	5 006	4 477	3 945	3 669
Rozvody		3 267	3 363	2 894	2 930	2 783	2 889	2 805	2 573
Živé narození	osoby	7 905	8 601	8 725	8 935	9 715	10 031	9 626	9 275
Zemřelí	osoby	8 852	8 926	8 951	8 719	8 741	8 809	8 897	8 912
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-947	-325	-226	216	974	1 222	729	363
Přistěhovalí	osoby	6 181	8 607	9 236	9 614	16 443	12 606	7 964	7 599
Vystěhovalí	osoby	6 164	7 017	7 970	9 739	9 502	9 117	8 386	8 115
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	17	1 590	1 266	-125	6 941	3 489	-422	-516
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-930	1 265	1 040	91	7 915	4 711	307	-153
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele	tis. Kč	121,4	133,0	139,5	150,1	155,3	166,8	174,5	173,7
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	416,9	418,6	418,8	420,8	401,6	404,2	406,6	407,3
Ekonomicky neaktivní (15 a více let)	tis. osob	265,1	270,8	274,1	274,9	296,7	302,7	303,6	301,3
Míra ekonomické aktivity	%	61,1	60,7	60,4	60,5	57,5	57,2	57,3	57,5
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	osoby	67 720	73 493	70 532	63 652	49 894	45 657	59 976	61 947
Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)	%	.	.	11,31	10,21	7,88	7,32	9,88	10,24
Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾	Kč	6 849	7 262	7 724	8 142	8 691	9 571	9 968	10 057
Lékaři na 1 000 obyvatel	osoby	3,2	3,3	3,3	3,3	3,5	3,5	3,5	3,4
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby								
mateřských škol		22 672	22 555	22 216	22 529	22 881	23 489	23 977	24 631
základních škol		89 643	81 762	78 552	75 526	73 202	70 599	68 636	68 036
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		.	42 783	42 561	42 421	41 825	41 546	41 155	39 781
Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)	osoby	6 273	8 383	9 349	11 006	12 157	12 790	13 252	13 378
Registrované trestné činy na 1 000 obyv.		36,0	39,4	39,8	39,9	42,0	39,7	35,5	35,2
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Hrubý domácí produkt	mil. Kč	166 681	201 866	214 447	228 990	244 636	256 192	257 032	250 196
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	99,9	100,4	105,7	109,1	102,1	102,1	99,9	96,8
Výdaje na výzkum a vývoj	mil. Kč	.	.	589	587	681	812	687	731
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		145 010	163 874	166 219	169 083	171 940	175 521	174 621	176 422
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	.	.	5 422	5 820	6 419	6 863	5 344	5 281
Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾	fyz. os.	64 721	60 665	57 167	60 871	62 259	63 996	55 990	52 502
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾	mil. Kč	16 399	18 570	21 341	22 296	25 997	23 198	26 129	22 887
Dokončené byty		979	888	1 042	1 119	1 153	993	1 087	1 097
Hosté v hromadných ubyt. zařízeních	tis. osob	489,0	354,8	385,1	392,4	376,1	366,5	335,9	289,5
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	278 356	277 616	277 432	277 117	276 779	276 367	276 138	275 921
z toho orná půda		187 525	186 099	185 533	184 428	183 898	183 487	183 046	182 497
Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	255 069	255 872	256 025	256 337	256 671	257 087	257 314	257 535
z toho: lesní pozemky		158 790	159 030	159 069	159 108	159 719	160 207	160 670	161 019
zastavěné plochy a nádvoří		9 484	9 232	9 146	9 146	9 152	9 241	9 269	9 369
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	111,2	115,4	98,7	98,3	97,3	87,5	85,0	83,2
Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.	kg	320	314	316	319	300	343	335	307
Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	2 908	2 978	1 858	2 270	2 760	1 845	1 814	2 555

¹⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměrného starob. důchodu; data za prosinec

³⁾ studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji

⁴⁾ průměrný evidenční počet zaměstnanců v podnicích se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatiz. vzd.

2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
⁶⁾ 828 050	826 788	825 144	823 996	822 850	821 377	821 080	820 789	820 965	Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)
⁶⁾ 127 990	128 524	128 800	129 480	130 213	130 785	131 548	131 642	131 591	v tom ve věku: 0–14 let
⁶⁾ 577 217	568 651	561 009	553 972	547 170	540 254	534 972	531 098	527 847	15–64 let
⁶⁾ 122 843	129 613	135 335	140 544	145 467	150 338	154 560	158 049	161 527	65 a více let
⁶⁾ 40,4	40,6	40,9	41,2	41,4	41,6	41,8	42,0	42,2	Průměrný věk (stav k 31. 12.)
3 447	3 341	3 161	3 325	3 572	3 723	3 901	4 299	4 207	Sňatky
2 319	2 294	2 252	2 352	2 117	2 245	2 252	2 106	2 022	Rozvody
8 645	8 215	8 060	8 292	8 313	8 263	8 442	8 099	8 094	Živě narození
8 841	8 959	9 277	8 846	9 238	9 058	9 172	9 338	9 208	Zemřelí
-196	-744	-1 217	-554	-925	-795	-730	-1 239	-1 114	Přirozený přírůstek/úbytek
6 605	6 738	6 978	7 229	7 358	7 324	7 691	8 373	8 696	Přistěhovalí
6 831	7 256	7 405	7 823	7 579	8 002	7 258	7 425	7 406	Vystěhovalí
-226	-518	-427	-594	-221	-678	433	948	1 290	Přírůstek/úbytek stěhováním
-422	-1 262	-1 644	-1 148	-1 146	-1 473	-297	-291	176	Celkový přírůstek/úbytek
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
175,5	173,2	173,3	175,8	183,9	191,4	199,8	216,0	.	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele
402,6	396,8	401,5	400,6	396,0	403,4	399,1	399,7	395,0	Ekonomicky aktivní (pracovní síla)
298,2	302,2	295,4	294,5	297,5	289,2	291,4	290,0	294,6	Ekonomicky neaktivní (15 a více let)
57,4	56,8	57,6	57,6	57,1	58,2	57,8	57,9	57,3	Míra ekonomické aktivity
58 087	61 589	65 820	60 824	50 778	44 528	31 522	26 335	22 637	Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)
9,80	10,46	11,47	10,67	8,91	7,79	5,39	4,50	3,90	Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)
10 476	10 697	10 881	10 979	11 240	11 341	11 718	12 272	13 299	Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾
3,5	3,5	3,5	3,7	3,6	3,7	3,6	3,8	.	Lékaři na 1 000 obyvatel
25 322	26 063	26 453	26 489	25 979	25 348	25 424	25 122	25 071	Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.) mateřských škol
68 342	69 095	70 179	71 949	73 600	74 974	76 079	76 391	76 107	základních škol
37 705	35 514	33 777	32 714	31 863	31 534	31 123	31 010	31 155	středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
12 738	12 264	11 843	10 915	10 291	9 428	8 896	8 536	8 328	Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)
36,6	33,2	36,1	31,4	25,6	22,3	21,4	20,2	20,8	Registrované trestné činy na 1 000 oby.
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
250 484	250 778	249 748	255 572	274 948	271 440	283 381	294 578	.	Hrubý domácí produkt
98,5	99,5	98,6	100,4	105,3	98,3	101,2	100,6	.	předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)
843	1 125	1 084	1 216	1 097	862	902	1 054	.	Výdaje na výzkum a vývoj
178 718	179 126	⁷⁾ 172 030	173 415	173 878	174 240	174 708	176 111	174 294	Registrované subjekty (stav k 31. 12.)
6 009	6 251	6 760	7 314	7 528	7 639	7 629	⁸⁾ 7 385	.	Produkce zemědělského odvětví
52 932	52 217	49 539	50 385	52 592	56 209	59 333	63 129	62 961	Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾
22 527	15 845	16 780	14 466	15 635	15 354	15 985	19 237	.	Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾
1 239	1 271	935	743	816	780	1 012	1 137	⁹⁾ 1 317	Dokončené byty
336,9	¹⁰⁾ 416,8	426,6	431,9	487,3	527,5	592,5	632,2	659,9	Hosté v hromadných ubyt. zařízeních
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
275 682	275 490	275 319	275 324	275 317	275 109	274 899	274 776	274 539	Zemědělská půda (stav k 31. 12.)
181 941	181 629	181 295	181 266	180 842	180 479	180 246	180 084	179 660	z toho orná půda
257 767	257 961	258 138	258 133	258 154	258 744	258 959	259 087	259 327	Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)
161 782	161 960	162 313	162 371	162 688	163 166	163 355	163 547	163 851	z toho: lesní pozemky
9 350	9 338	9 380	9 375	9 363	9 352	9 342	9 347	9 349	zastavěné plochy a nádvoří
81,7	79,3	79,0	90,3	89,1	90,2	89,6	91,6	93,0	Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele
320	318	327	318	321	348	361	364	.	Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.
3 009	2 662	4 198	3 296	5 168	7 610	18 999	5 579	.	Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele

⁵⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností⁶⁾ údaje od roku 2011 navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu⁷⁾ od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky⁸⁾ semidefinitivní údaje ⁹⁾ předběžné údaje¹⁰⁾ od roku 2012 revidované údaje na základě výsledků šetření MMR

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	823 996	822 850	821 377	821 080	820 789	820 965
v tom: muži		408 297	407 942	407 372	407 324	407 395	407 763
ženy		415 699	414 908	414 005	413 756	413 394	413 202
z toho cizinci (bez azylantů)		31 878	32 612	33 593	34 978	37 017	38 861
Sňatky		3 325	3 572	3 723	3 901	4 299	4 207
Průměrný věk při prvním sňatku: ženichové		32,2	32,4	32,8	32,8	33,2	33,1
nevěsty		29,2	29,6	29,8	30,0	30,4	30,7
Rozvody		2 352	2 117	2 245	2 252	2 106	2 022
Živě narození	osoby	8 292	8 313	8 263	8 442	8 099	8 094
z toho mimo manželství	%	61	62	64	65	63	63
Průměrný věk matky při narození dítěte		29,3	29,4	29,3	29,4	29,4	29,4
prvního dítěte		27,1	27,3	27,2	27,4	27,5	27,5
Úhrnná plodnost ¹⁾		1,558	1,605	1,645	1,721	1,688	1,726
Potraty		3 746	3 687	3 611	3 473	3 321	3 363
z toho umělá přerušeni těhotenství		2 329	2 294	2 171	2 115	1 962	2 005
Potraty na 100 narozených	%	45,0	44,1	43,5	41,0	40,8	41,3
Zemřelí	osoby	8 846	9 238	9 058	9 172	9 338	9 208
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-554	-925	-795	-730	-1 239	-1 114
Přistěhovalí	osoby	7 229	7 358	7 324	7 691	8 373	8 696
z toho z ciziny		2 254	2 161	1 985	2 162	3 043	3 397
Vystěhovalí	osoby	7 823	7 579	8 002	7 258	7 425	7 406
z toho do ciziny		1 148	985	1 043	913	1 081	1 084
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	-594	-221	-678	433	948	1 290
z toho s cizinou		1 106	1 176	942	1 249	1 962	2 313
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-1 148	-1 146	-1 473	-297	-291	176
Na 1 000 obyvatel							
živě narození	‰	10,1	10,1	10,0	10,3	9,9	9,9
zemřelí	‰	10,7	11,2	11,0	11,2	11,4	11,2
přirozený přírůstek/úbytek	‰	-0,7	-1,1	-1,0	-0,9	-1,5	-1,4
přistěhovalí	‰	8,8	8,9	8,9	9,4	10,2	10,6
vystěhovalí	‰	9,5	9,2	9,7	8,8	9,0	9,0
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	-0,7	-0,3	-0,8	0,5	1,2	1,6
celkový přírůstek/úbytek	‰	-1,4	-1,4	-1,8	-0,4	-0,4	0,2
Kojenecká úmrtnost ²⁾	‰	3,9	4,5	5,2	4,5	3,5	4,0
Novorozenecká úmrtnost ³⁾	‰	2,2	1,9	2,8	3,2	1,7	2,3
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.) ve věku:							
0–14 let	osoby	129 480	130 213	130 785	131 548	131 642	131 591
%	%	15,7	15,8	15,9	16,0	16,0	16,0
15–64 let	osoby	553 972	547 170	540 254	534 972	531 098	527 847
%	%	67,2	66,5	65,8	65,2	64,7	64,3
65 a více let	osoby	140 544	145 467	150 338	154 560	158 049	161 527
%	%	17,1	17,7	18,3	18,8	19,3	19,7
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	41,2	41,4	41,6	41,8	42,0	42,2
mužů		39,8	40,0	40,3	40,5	40,7	40,9
žen		42,5	42,7	43,0	43,2	43,4	43,6
Index stáří (stav k 31. 12.) ⁴⁾	%	108,5	111,7	115,0	117,5	120,1	122,7
mužů		88,3	91,6	94,4	96,8	99,3	101,6
žen		129,9	132,9	136,5	139,2	141,8	145,0
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ⁵⁾	%	48,7	50,4	52,0	53,5	54,5	55,5
Naděje dožití (dvoutleté období)	roky						
mužů při narození		73,4	73,8	73,8	74,1	74,2	74,4
žen při narození		79,4	79,7	79,7	79,8	80,0	80,2
mužů ve věku 65 let		14,6	14,8	14,8	15,0	15,1	15,2
žen ve věku 65 let		18,0	18,2	18,2	18,5	18,5	18,6

¹⁾ počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

²⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí

³⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí

⁴⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

⁵⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měřící jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL ¹⁾							
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	695,1	693,5	692,6	690,4	689,7	689,5
z toho podle dosaženého vzdělání:							
základní a bez vzdělání	%	19,8	20,0	19,4	18,9	20,3	20,7
střední bez maturity	%	36,7	37,0	37,2	36,7	35,5	35,4
střední s maturitou	%	31,4	31,6	31,7	32,2	32,9	31,9
vysokoškolské vč. vyššího odborného	%	12,1	11,4	11,7	12,3	11,2	11,9
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	400,6	396,0	403,4	399,1	399,7	395,0
v tom: zaměstnaní		366,5	366,0	382,6	385,2	385,2	385,0
z toho ženy		153,4	156,9	168,4	167,5	166,2	166,2
nezaměstnaní		34,1	30,0	20,7	13,9	14,5	9,9
z toho ženy		17,4	15,2	9,7	7,8	7,2	5,7
Ekonomicky neaktivní ve věku 15 a více let	tis. osob	294,5	297,5	289,2	291,4	290,0	294,6
Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání:							
zaměstnanci ²⁾	%	79,5	81,7	82,1	81,1	84,3	85,4
zaměstnavatelé	%	4,2	3,7	3,4	4,3	3,5	2,8
pracující na vlastní účet	%	15,5	13,8	13,9	13,9	11,4	11,1
Zaměstnaní pracující v kraji	tis. osob	355,5	351,0	361,1	367,8	370,2	.
v tom podle sektorů:							
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	2,3	2,3	2,2	2,2	2,1	.
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	42,6	43,0	43,2	43,3	43,1	.
terciární (služby)	%	55,1	54,7	54,6	54,5	54,8	.
Míra ekonomické aktivity	%	57,6	57,1	58,2	57,8	57,9	57,3
v tom: muži		67,3	65,6	66,0	65,7	66,5	65,5
ženy		48,3	48,9	50,7	50,1	49,6	49,2
Míra zaměstnanosti	%	52,7	52,8	55,2	55,8	55,8	55,8
v tom: muži		62,4	61,2	62,7	63,9	64,4	64,3
ženy		43,4	44,6	48,0	47,9	47,6	47,6
Obecná míra nezaměstnanosti	%	8,5	7,6	5,1	3,5	3,6	2,5
v tom: muži		7,3	6,6	4,9	2,7	3,2	1,9
ženy		10,2	8,8	5,4	4,4	4,1	3,3
NEZAMĚSTNANOST (stav k 31. 12.; MPSV)							
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	60 824	50 778	44 528	31 522	26 335	22 637
z toho: ženy		30 394	25 854	23 118	16 644	14 378	12 477
absolventi škol a mladiství		2 577	2 134	1 891	1 370	1 228	1 132
osoby se zdravotním postižením		7 084	6 716	6 446	5 447	4 655	3 935
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti		9 370	8 513	8 674	6 772	7 413	6 997
dosažitelní		59 123	48 900	42 257	28 941	23 957	20 604
v tom podle věku:							
do 19 let		2 424	2 133	1 960	1 510	1 397	1 233
20–24 let		7 148	5 198	3 999	2 505	2 004	1 888
25–34 let		13 406	10 778	9 157	6 152	5 287	4 365
35–44 let		14 991	12 646	10 790	7 227	5 847	4 866
45–54 let		13 117	11 149	9 982	7 133	5 892	4 992
55 a více let		9 738	8 874	8 640	6 995	5 908	5 293
průměrný věk	roky	40,0	40,7	41,4	42,3	42,2	42,3
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání:	osoby						
základní a bez vzdělání		25 794	22 565	20 382	15 065	12 587	10 631
střední bez maturity		23 241	18 467	15 711	10 678	8 688	7 643
střední s maturitou		10 097	8 180	6 953	4 766	4 109	3 546
vyšší odborné vč. nástavbového		212	199	187	115	129	108
vysokoškolské		1 480	1 367	1 295	898	822	709
z toho podle klasifikace zaměstnání:							
nemanuální pracovníci	osoby	20 925	18 076	15 317	10 719	8 989	7 943
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		4 516	3 967	3 339	2 290	1 937	1 688
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		16 409	14 109	11 978	8 429	7 052	6 255
manuální pracovníci	osoby	37 184	31 833	27 452	19 718	16 041	14 469
kvalifikovaní (třídy 6–8)		14 681	11 954	9 610	6 490	5 005	4 597
nekvalifikovaní (třída 9)		22 503	19 879	17 842	13 228	11 036	9 872

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
v tom podle délky evidence:	osoby						
do 3 měsíců		12 140	11 665	10 997	9 393	9 427	9 548
3–6 měsíců		8 286	6 952	6 597	4 689	4 799	4 486
6–12 měsíců		9 181	7 072	6 845	4 602	4 200	3 552
od 1 roku do 2 let		11 094	7 026	5 840	3 718	2 468	2 075
více než 2 roky		20 123	18 063	14 249	9 120	5 441	2 976
Průměrný měsíční nárok na podporu v nezaměstnanosti	Kč	5 688	5 862	6 093	6 602	6 948	7 516
Podíl nezaměstnaných osob ³⁾	%	10,67	8,91	7,79	5,39	4,50	3,90
v tom: muži		10,49	8,57	7,32	4,98	3,98	3,41
ženy		10,85	9,28	8,27	5,83	5,06	4,42
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných ⁴⁾	%	5,64	4,59	3,72	2,40	1,49	0,96
Pracovní místa v evidenci úřadu práce	místa	3 488	5 598	7 634	10 808	14 980	15 691
Uchazeči na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	osoby	17,4	9,1	5,8	2,9	1,8	1,4
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ							
celkem	mil. Kč	144 972	151 430	157 404	163 988	177 215	.
na 1 obyvatele	tis. Kč	175,8	183,9	191,4	199,8	216,0	.
průměr ČR = 100	%	85,7	86,1	86,4	86,8	87,7	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD⁵⁾							
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	24 331	25 301	26 538	28 369	30 802	33 188
v tom: muži		26 791	27 825	28 999	30 989	33 492	36 194
ženy		21 409	22 411	23 573	25 388	27 650	29 879
Medián mezd	Kč	21 686	22 644	24 004	25 639	27 901	30 165
v tom: muži		23 443	24 455	25 752	27 559	30 029	32 597
ženy		19 551	20 556	21 890	23 503	25 481	27 737
VZDĚLÁVÁNÍ (MŠMT)							
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby						
mateřských škol		26 489	25 979	25 348	25 424	25 122	25 071
základních škol		71 949	73 600	74 974	76 079	76 391	76 107
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		32 714	31 863	31 534	31 123	31 010	31 155
vyšších odborných škol (denní studium)		1 323	1 136	888	712	595	600
Studenti vysokých škol (občané ČR, stav k 31. 12.)	osoby						
s trvalým bydlištěm v kraji		18 742	17 253	16 155	15 378	14 977	14 801
s místem výuky v kraji		10 915	10 291	9 428	8 896	8 536	8 328
z toho v prezenčním studiu	%	63,7	60,8	58,1	55,3	55,5	56,9
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	2 633	2 421	2 248	2 142	1 946	1 780
ZDRAVOTNICTVÍ (ÚZIS, ČSÚ)							
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	3 043	2 955	3 017	2 957	3 082	.
na 1 000 obyvatel		3,7	3,6	3,7	3,6	3,8	.
Nemocnice		21	19	19	19	19	.
lůžka		4 942	5 069 ¹²⁾	5 289	5 322	5 298	.
případy hospitalizace ⁶⁾	tis. případů	180,7	175,2	178,5	174,7	175,6	.
průměrná ošetrovací doba	dny	6,89	7,10	6,71	6,84	6,64	.
využití lůžek	dny	251,8	245,3	226,4	224,4	219,9	.
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	%	3,970	4,337	4,493	4,549	4,923	5,089
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	kalendář. dny	47,5	43,8	43,0	42,5	42,0	42,0
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)							
Počet vyplacených dávek celkem (vč. péčovské péče)	tis. dávek	1 254,7	1 236,9	1 197,8	1 120,9	993,8	910,4
z toho přídavek na dítě		600,3	570,9	540,5	488,7	399,8	360,1
Výdaje na dávky celkem (vč. péčovské péče)	mil. Kč	3 579	3 635	3 640	3 508	3 604	3 441
z toho přídavek na dítě		358	340	321	291	298	273
Výdaje na dávky státní sociální podpory (vč. péčovské péče) na 1 obyvatele	Kč	4 340	4 415	4 426	4 273	4 392	4 193

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – sociální vývoj

	Měsíční jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (MPSV)							
Lůžka v domovech pro seniory		3 678	3 553	3 460	3 372	3 340	3 322
na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let		26,2	24,4	23,0	21,8	21,1	20,6
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		1 963	1 855	2 187	2 269	2 296	2 375
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		1 623	1 578	1 500	1 491	1 474	1 398
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (stav v prosinci; ČSSZ)							
Příjemci starobního důchodu celkem ⁷⁾	osoby	179 714	181 042	181 830	182 045	181 929	181 694
z toho ženy		110 599	110 967	110 807	110 451	110 019	109 512
Příjemci starobního důchodu sólo ⁸⁾	osoby	133 456	135 009	135 909	136 270	136 177	136 177
Příjemci předčasného starobního důchodu ^{7,9)}	osoby	48 457	49 803	50 768	51 567	52 014	52 451
z toho ženy		28 288	29 047	29 662	30 195	30 480	30 739
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	27,0	27,5	27,9	28,3	28,6	28,9
v tom: muži		29,2	29,6	29,7	29,9	29,9	30,1
ženy		25,6	26,2	26,8	27,3	27,7	28,1
Průměrný měsíční starobní důchod sólo ⁸⁾	Kč	10 979	11 240	11 341	11 718	12 272	13 299
v tom: muži		12 232	12 508	12 606	13 005	13 598	14 675
ženy		9 894	10 135	10 222	10 572	11 084	12 060
Podíl průměrného starobního důchodu sólo ⁸⁾ na mzdovém mediánu	%	50,6	49,6	47,2	45,7	44,0	44,1
NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ (ČSSZ)							
Výdaje na dávky nemocenského pojištění celkem	tis. Kč	1 320 395	1 421 112	1 532 165	1 662 900	2 049 504	2 329 726
v tom dávky:							
nemocenské		923 698	1 002 874	1 086 544	1 178 401	1 506 935	1 739 569
ošetřovné		54 936	67 101	75 776	90 843	104 378	112 937
peněžitá pomoc v mateřství		341 239	350 703	369 346	392 979	427 677	461 713
vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství		523	434	499	677	692	717
otcovská poporodní péče ¹⁰⁾		8 467	10 052
dlouhodobé ošetřovné ¹⁰⁾		1 355	4 738
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)							
Registrované trestné činy		25 927	21 061	18 377	17 531	16 560	17 099
na 1 000 obyvatel		31,4	25,6	22,3	21,4	20,2	20,8
Objasněné trestné činy		14 534	12 352	11 445	11 040	10 466	10 946
Hlášené dopravní nehody		8 372	9 707	10 002	10 638	10 820	11 292
na 1 000 obyvatel		10,2	11,8	12,2	13,0	13,2	13,8
Usmrcené osoby při dopravních nehodách	osoby	57	44	32	47	37	40
Podíl bodovaných řidičů ¹¹⁾ z registrovaných řidičů celkem	%	10,8	10,5	9,7	9,1	8,6	7,6
Požáry		2 042	2 089	1 712	1 646	2 418	2 124
na 1 000 obyvatel		2,5	2,5	2,1	2,0	2,9	2,6
přímá škoda	mil. Kč	108	762	210	1 148	184	228

¹⁾ údaje podle kraje obvyklého bydliště (kromě struktury zaměstnaných podle sektorů)

²⁾ zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

⁵⁾ pramen: MPSV (Informační systém o průměrném výdělků) a MF (Informační systém o platu a služebním příjmu)

⁶⁾ do roku 2015 počet hospitalizovaných pacientů

⁷⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

⁸⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

⁹⁾ předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

¹⁰⁾ dávka otcovské poporodní péče byla zavedena od února 2018, dlouhodobé ošetřovné od června 2018

¹¹⁾ bodovaný řidič se dopustil přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče

¹²⁾ některé LDN se staly součástí nemocnic

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
MAKROEKONOMIKA							
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	255 572	274 948	271 440	283 381	294 578	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	100,4	105,3	98,3	101,2	100,6	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	tis. Kč	309,9	333,9	330,1	345,2	359,0	.
průměr ČR = 100	%	75,6	76,6	73,1	72,4	71,7	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	tis. Kč	719,0	783,3	751,7	770,4	795,8	.
průměr ČR = 100	%	85,2	88,3	83,0	81,6	81,0	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	231 101	247 416	243 991	254 291	264 999	.
v tom sektory: primární	%	2,2	2,1	2,2	2,0	1,8	.
sekundární	%	48,9	50,5	47,4	47,6	45,0	.
terciární	%	48,8	47,4	50,4	50,4	53,2	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	69 786	71 344	74 414	77 565	.	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	tis. Kč	84,6	86,6	90,5	94,5	.	.
průměr ČR = 100	%	82,1	75,1	80,4	80,0	.	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) pracující v kraji	osoby	355 467	351 010	361 093	367 841	370 156	.
z toho zaměstnanci		296 596	298 110	307 867	311 380	324 826	.
NÁKLADY PRÁCE¹⁾							
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	31 831	32 790	34 697	37 246	40 715	.
z toho: přímé náklady (mzdy a náhrady mzdy)		22 992	23 754	25 105	26 970	29 459	.
sociální náklady a výdaje		8 385	8 570	9 089	9 722	10 636	.
MÍSTNÍ ROZPOČTY²⁾ (Ministerstvo financí)							
Příjmy celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	28 765	29 632	31 370	33 573	37 625	41 906
Výdaje celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	27 919	28 792	28 259	31 578	37 441	40 510
z toho: běžné výdaje		23 064	23 564	25 296	27 606	31 240	34 028
kapitálové výdaje		4 855	5 228	2 963	3 972	6 201	6 483
VĚDA A VÝZKUM							
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	1 216	1 097	862	902	1 054	.
z toho: mzdové		476	441	438	546	649	.
financované z veřejných zdrojů ČR		272	236	252	291	335	.
Zaměstnanci ve výzkumu a vývoji	přep. os.	1 120	1 069	963	1 114	1 191	.
z toho výzkumní pracovníci		505	500	450	516	587	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE³⁾							
Podíl domácností vybavených počítačem	%	62,4	64,6	66,0	69,7	66,9	.
Podíl domácností s připojením k internetu	%	63,0	65,5	68,3	73,0	73,9	.
ORGANIZAČNÍ STATISTIKA							
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		173 415	173 878	174 240	174 708	176 111	174 294
z toho živnostníci		120 880	122 140	122 868	124 935	125 862	126 984
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		83 107	81 319	79 589	80 465	81 156	82 311
z toho živnostníci		55 617	55 454	54 971	55 920	56 313	57 101
Vzniklé subjekty		5 683	5 444	5 616	5 492	5 560	5 712
z toho živnostníci		3 754	3 612	3 568	3 684	3 954	4 155
ZEMĚDĚLSTVÍ							
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	7 314	7 528	7 639	7 629	⁷⁾ 7 385	.
z toho: rostlinná produkce		5 583	5 550	5 731	5 542	⁷⁾ 5 336	.
živočišná produkce		1 569	1 460	1 359	1 516	⁷⁾ 1 469	.
Obhospodařovaná zemědělská půda (stav k 31. 5.)	ha	218 499	214 512	215 961	217 981	218 804	218 971
z toho orná		150 752	151 454	151 712	151 725	150 808	150 471
Sklizeň: obilovin	t	619 094	593 277	615 977	542 181	472 172	523 423
brambor	t	12 886	10 208	14 012	12 896	12 344	14 354
Hospodářská zvířata (stav k 1. 4.)							
skot	kusy	38 760	40 605	41 907	43 358	44 339	42 588
prasata	kusy	86 933	100 289	102 651	94 625	98 455	117 227
drůbež	tis. ks	813	610	636	582	427	374
Výroba jatečného skotu	t ž. hm.	4 831	5 026	5 248	5 164	5 656	5 223
Výroba jatečných prasat	t ž. hm.	16 206	20 516	19 562	18 458	18 853	18 620
Výroba jatečné drůbeže	t ž. hm.	11 489	8 652	5 171	8 534	7 639	8 448
Výroba mléka	tis. l	57 872	57 609	62 895	57 043	58 549	54 929
Snáška konzumních vajec	tis. ks	13 306	1 970	4 523	3 057	1 899	5 307

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
LESNICTVÍ							
Zalesňování	ha	1 575	1 318	1 170	1 122	1 053	1 111
Těžba dřeva	m ³ b. k.	480 166	422 661	379 647	431 144	540 697	827 371
z toho nahodilá hmyzová		12 088	13 087	19 274	20 833	144 162	493 584
PRŮMYSL⁴⁾							
Průměrný počet podniků		157	163	171	174	181	177
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmysl. povahy na 1 zaměstnance	mil. Kč tis. Kč	360 834 7 162	313 905 5 969	280 573 4 992	335 727 5 658	356 069 5 640	359 458 5 709
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	50 385	52 592	56 209	59 333	63 129	62 961
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance	Kč	28 219	28 950	30 418	32 671	35 402	37 911
ENERGETIKA (Energetický regulační úřad)							
Výroba elektřiny brutto	GWh	19 626	21 062	24 540	24 481	24 120	25 598
podíl na ČR	%	22,8	25,1	29,5	28,1	27,4	29,4
Spotřeba elektřiny netto	GWh	5 794	5 813	5 773	6 046	6 135	6 081
podíl na ČR	%	10,4	10,3	10,0	10,2	10,3	10,2
v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 168,6	1 192,0	1 222,9	1 257,5	1 249,7	1 260,5
Spotřeba zemního plynu	tis. m ³	785 801	860 113	1 098 318	1 131 994	1 118 295	1 498 495
podíl na ČR	%	11,1	11,5	13,5	13,4	13,9	17,8
v domácnostech na 1 odběratele	m ³	563,6	624,6	664,7	693,4	639,9	623,5
STAVEBNICTVÍ							
Průměrný počet podniků ⁵⁾		42	37	40	39	42	42
Základní stavební výroba ⁵⁾	mil. Kč tis. Kč	9 222 1 962	13 139 2 854	12 505 2 545	10 549 2 268	14 034 2 943	12 396 2 581
na 1 zaměstnance							
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ⁵⁾	fyz. os.	4 700	4 604	4 913	4 652	4 769	4 802
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance ⁵⁾	Kč	26 212	28 109	29 981	31 543	34 156	35 794
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁶⁾	mil. Kč	14 466	15 635	15 354	15 985	19 237	.
z toho pro veřejné zadavatele		4 294	5 131	4 357	4 264	7 613	.
STAVEBNÍ POVOLENÍ							
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	12 105	10 782	27 037	30 938	20 954	21 347
z toho: budov (bytových a nebytových)		7 038	8 261	15 386	24 901	15 318	14 914
na ochranu životního prostředí		1 692	739	709	780	851	1 203
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	2 642	2 422	5 382	6 439	4 380	4 464
BYTOVÁ VÝSTAVBA							
Zahájené byty		1 019	1 031	1 299	1 196	1 524	1 373
z toho v nových rodinných domech		562	592	788	796	858	878
Dokončené byty		743	816	780	1 012	1 137 ⁸⁾	1 317
z toho v nových rodinných domech		606	604	592	677	920 ⁸⁾	840
Investiční náklady na výstavbu 1 m ² obytné plochy bytu							
v novém rodinném domě	Kč	32 004	32 934	33 132	34 453	34 989 ⁸⁾	37 001
v novém bytovém domě	Kč	60 976	21 357	10 484	20 492	34 341 ⁸⁾	34 291
DOPRAVA (Ministerstvo dopravy)							
Osobní automobily vč. dodávkových (stav k 31. 12.)		355 735	374 958	387 109	401 720	417 010	430 997
CESTOVNÍ RUCH							
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ)		446	468	473	466	484	483
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		22 047	23 351	24 051	24 132	24 612	25 068
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	tis. osob	432	487	527	592	632	660
z toho ze zahraničí		149	169	181	206	217	223
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	3,7	3,7	3,7	3,6	3,7	3,6
z toho hostů ze zahraničí		3,9	3,7	3,7	3,7	3,7	3,6

1) podniky se sídlem v kraji

2) souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí

3) tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2016 je vypočten z dat roku 2015, 2016 a 2017)

4) podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (dle CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

5) podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující stavební činností

6) podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

7) semidefinitivní údaje

8) předběžné údaje

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Ústecký kraj – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2014	2015	2016	2017	2018	2019
PŮDA (ČÚZK)							
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	275 324	275 317	275 109	274 899	274 776	274 539
z toho: orná půda		181 266	180 842	180 479	180 246	180 084	179 660
zahrady a ovocné sady		14 894	14 845	14 871	14 880	15 010	15 018
trvalé travní porosty		72 656	73 178	73 297	73 366	73 376	73 599
Nezemědělská půda (stav 31. 12.)	ha	258 133	258 154	258 744	258 959	259 087	259 327
z toho: lesní pozemky		162 371	162 688	163 166	163 355	163 547	163 851
zastavěné plochy a nádvoří		9 375	9 363	9 352	9 342	9 347	9 349
VODOVODY A KANALIZACE							
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	97,1	97,5	97,5	97,8	97,7	98,0
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	90,3	89,1	90,2	89,6	91,6	93,0
Cena vody (bez DPH)	Kč/m ³	40,9	42,5	43,0	43,4	43,4	44,2
Cena stočného (bez DPH)	Kč/m ³	38,4	40,0	41,4	41,4	41,7	41,8
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci	%	82,8	83,5	83,6	84,0	83,7	83,5
na kanalizaci s koncovou ČOV		81,7	82,4	82,6	83,0	83,0	83,0
Podíl čištěných odpadních vod (bez srážkových)	%	98,3	97,7	97,7	97,7	99,0	99,9
Čistírný odpadních vod (ČOV)		188	190	192	194	200	201
Celková kapacita ČOV	m ³ /den	248 858	377 971	376 292	376 160	377 197	378 007
Produkce kalů v ČOV	t sušiny	12 863	16 626	17 190	19 141	35 307	32 445
OVZDUŠÍ (ČHMÚŠ¹)							
Měrné emise tuhých znečišťujících látek (REZZO 1–4)	t/km ²	1,32	1,34	1,34	1,31	1,26	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		1,24	1,26	1,25	1,22	1,17	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,08	0,08	0,09	0,09	0,09	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km ²	7,25	6,51	6,34	5,43	4,80	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		7,25	6,51	6,34	5,43	4,80	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km ²	6,57	6,07	5,74	5,54	5,43	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		5,68	5,20	4,71	4,52	4,46	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,90	0,87	1,03	1,02	0,97	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km ²	7,35	7,33	7,57	7,42	7,05	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		5,79	5,91	6,14	6,06	5,81	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		1,56	1,42	1,43	1,35	1,24	.
ODPADY							
Produkce podnikového odpadu celkem ²⁾	t	1 332 152	1 446 743	1 459 487	1 649 783	1 400 215	.
z toho: zpracovatelský průmysl	t	366 080	362 519	400 768	449 502	409 724	.
zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi	t	208 274	181 784	210 604	217 100	229 309	.
stavebnictví	t	657 580	839 270	786 124	916 473	697 906	.
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele	kg	1 615	1 757	1 775	2 010	1 706	.
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	318	321	348	361	364	.
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	%	12,2	13,2	12,3	12,5	14,1	.
Odděleně sbírané složky komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	38,8	42,3	42,6	45,2	51,4	.
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ							
Investice na ochranu životního prostředí (OŽP) podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	3 296	5 168	7 610	18 999	5 579	.
Investice na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	2 539,7	3 874,7	897,6	13 423,4	3 352,3	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	42,1	20,4	49,4	95,3	77,3	.
nakládání s odpadními vodami	%	13,1	20,9	19,5	1,3	7,2	.
nakládání s odpady	%	9,5	24,2	11,1	1,1	6,0	.
Neinvestiční náklady na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	4 549,0	3 851,7	4 002,1	4 390,0	4 818,9	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	10,6	12,3	10,9	11,7	11,9	.
nakládání s odpadními vodami	%	15,8	20,0	18,5	17,0	17,2	.
nakládání s odpady	%	42,4	47,7	49,9	49,5	47,7	.

¹⁾ emise v celé časové řadě nově vypočteny podle mezinárodní metodiky (především zpřesněny odhady emisí z dopravy a emisí ze spalování v domácnostech)

²⁾ podle sídla podniku

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2014 a 2019

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	2014	823 996	131 699	124 651	118 966	86 480	113 857	128 851	119 492
	2019	820 965	129 542	124 946	119 668	86 691	111 708	129 072	119 338
z toho cizinci (bez azylantů)	2014	31 878	4 250	5 461	3 291	2 240	4 905	7 122	4 609
	2019	38 861	4 343	7 087	4 262	3 017	5 780	8 892	5 480
v tom ve věku (%):									
0–14 let	2014	15,7	16,0	15,5	15,7	15,8	15,3	15,6	16,2
	2019	16,0	16,2	15,9	16,3	16,1	15,8	15,7	16,4
15–64 let	2014	67,2	66,2	68,9	66,5	67,5	68,0	67,3	66,3
	2019	64,3	62,8	65,9	63,6	64,5	65,1	64,8	63,5
65 a více let	2014	17,1	17,8	15,6	17,8	16,7	16,8	17,2	17,5
	2019	19,7	21,0	18,2	20,1	19,5	19,2	19,5	20,1
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	2014	41,2	41,4	40,6	41,5	41,1	41,2	41,2	41,1
	2019	42,2	42,6	41,8	42,4	42,1	42,3	42,3	42,1
Index stáří (stav k 31. 12.) ¹⁾	2014	108,5	111,5	100,6	113,3	105,7	109,8	110,3	107,7
	2019	122,7	130,2	114,7	123,9	121,1	121,6	124,2	122,5
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ²⁾	2014	48,7	51,0	45,1	50,3	48,1	47,1	48,6	50,8
	2019	55,5	59,2	51,7	57,3	55,1	53,7	54,2	57,5
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2014	-0,7	-0,1	-0,6	-1,4	-0,8	-1,5	-1,3	0,9
	2019	-1,4	-1,4	-0,3	-1,9	-1,5	-2,1	-1,6	-0,9
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel	2014	-0,7	-2,0	-2,0	0,5	1,8	-3,4	1,8	-1,1
	2019	1,6	-0,9	1,9	2,1	3,8	-0,9	5,1	0,3
Celkový přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2014	-1,4	-2,1	-2,6	-0,9	1,0	-4,9	0,4	-0,2
	2019	0,2	-2,2	1,6	0,1	2,4	-3,0	3,6	-0,6
Naděje dožití při narození (v období 2015–2019)									
mužů		.	74,3	73,7	74,9	73,8	73,1	73,7	75,0
žen		.	80,4	79,5	80,5	79,9	78,9	79,2	80,9
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	2014	60 824	9 359	9 757	7 353	6 166	9 942	8 114	10 133
	2019	22 637	3 690	4 252	2 434	2 759	3 646	2 445	3 411
z toho (%):									
ženy	2014	50,0	48,0	51,7	50,7	48,1	53,3	51,0	46,6
	2019	55,1	52,7	56,2	54,6	54,4	58,3	55,5	53,6
absolventi škol a mladiství	2014	4,2	4,8	4,1	4,3	4,6	4,2	3,5	4,2
	2019	5,0	4,9	5,0	4,6	5,5	5,0	5,2	4,8
osoby se zdravotním postižením	2014	11,6	11,5	10,9	13,5	13,6	9,9	13,5	10,2
	2019	17,4	16,0	15,1	22,0	19,2	16,5	21,7	14,8
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	2014	15,4	18,1	14,3	21,1	18,3	12,5	14,0	12,2
	2019	30,9	32,3	26,2	42,3	33,3	25,0	36,6	27,4
dosažitelní	2014	97,2	96,4	97,4	98,6	93,5	99,6	95,5	98,0
	2019	91,0	91,1	94,1	91,4	87,3	92,0	90,3	89,4
ve věku do 24 let	2014	15,7	16,7	14,6	16,1	15,8	15,6	15,5	16,0
	2019	13,8	15,2	12,5	12,1	14,7	12,6	15,7	14,2
ve věku 55 a více let	2014	16,0	15,7	16,2	17,7	16,3	15,4	15,6	15,6
	2019	23,4	19,8	26,3	25,3	23,5	24,2	20,9	23,2
evidovaní 12 a více měsíců	2014	51,3	47,4	54,6	45,2	47,4	55,2	48,1	57,5
	2019	22,3	18,8	30,0	19,5	25,7	23,8	11,7	21,9

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2014 a 2019

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
Podíl nezaměstnaných osob (stav k 31. 12.; %) ³⁾	2014	10,67	10,33	11,04	9,17	9,88	12,79	8,95	12,52
	2019	3,90	4,12	4,85	2,92	4,32	4,58	2,64	4,02
v tom: muži	2014	10,49	10,62	10,38	8,84	10,14	11,67	8,63	13,33
	2019	3,41	3,77	4,10	2,60	3,85	3,71	2,28	3,72
ženy	2014	10,85	10,03	11,74	9,51	9,60	13,96	9,28	11,71
	2019	4,42	4,50	5,66	3,26	4,80	5,52	3,03	4,32
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných (stav k 31. 12.; %) ⁴⁾	2014	5,64	5,09	6,20	4,20	5,01	7,09	4,50	7,35
	2019	0,96	0,85	1,55	0,62	1,27	1,19	0,34	0,99
Lékaři na 1 000 obyvatel	2014	3,7	2,9	3,2	3,5	3,0	3,5	3,1	6,5
	2018	3,8	2,8	3,3	3,8	2,6	3,4	3,3	6,8
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	2014	3,970	3,853	3,796	4,337	4,373	3,242	4,394	3,934
	2019	5,089	5,290	4,700	5,260	5,943	4,236	6,046	4,768
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	2014	47,5	43,7	41,4	51,8	46,7	47,6	49,0	49,7
	2019	42,0	39,5	37,2	44,7	43,3	40,4	46,5	41,9
Lůžka v domovech pro seniory na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let	2014	26,2	14,8	29,9	23,8	20,2	34,8	20,3	40,2
	2018	21,1	8,8	25,8	19,9	17,2	31,8	11,8	34,8
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč) ⁵⁾	2014	10 979	10 625	10 978	10 968	10 786	11 283	11 047	11 180
	2019	13 299	12 883	13 295	13 326	13 178	13 615	13 368	13 491
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (včetně souběhu; %) ⁶⁾	2014	27,0	28,5	29,3	17,8	29,1	31,9	27,1	25,8
	2019	28,9	31,2	31,1	20,6	30,7	33,7	28,0	27,5
v tom: muži	2014	29,2	32,2	30,9	21,0	33,4	31,9	26,4	29,5
	2019	30,1	33,9	31,4	23,3	33,3	32,7	26,5	30,3
ženy	2014	25,6	26,1	28,3	15,8	26,5	31,9	27,5	23,5
	2019	28,1	29,4	30,9	18,8	29,0	34,4	29,0	25,7
Registrované trestné činy na 1 000 obyvatel	2014	31,4	32,0	33,1	24,9	24,0	35,8	31,9	36,3
	2019	20,8	21,0	23,7	14,7	15,2	26,7	19,9	23,5
z toho násilné a mravnostní	2014	2,5	2,4	3,1	2,2	1,5	2,7	2,7	2,9
	2019	2,1	1,8	2,8	1,4	1,3	2,8	2,2	2,5
Hlášené dopravní nehody na 1 000 obyvatel	2014	10,2	8,0	10,5	8,9	11,8	7,8	9,9	14,7
	2019	13,8	12,3	11,8	14,3	18,5	11,0	11,5	18,4
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Soukromí podnikatelé (živnostníci) na 1 000 obyvatel (stav k 31. 12.)	2014	146,7	155,7	133,1	160,7	142,1	140,3	136,4	157,7
	2019	154,7	168,0	135,1	167,1	152,7	152,8	138,2	169,3
z toho:									
se zjištěnou ekonomickou aktivitou	2014	67,5	70,2	64,6	76,0	68,5	61,0	64,0	68,3
	2019	69,6	70,7	63,5	78,5	71,4	64,3	66,3	72,8
subjekty vzniklé v roce	2014	4,6	4,1	4,7	4,7	5,3	4,9	3,9	4,5
	2019	5,1	4,6	5,2	5,5	5,0	4,8	5,0	5,3
Zahájené byty na 1 000 obyvatel	2014	1,2	1,6	1,8	1,2	1,0	0,6	1,5	0,9
	2019	1,7	2,1	1,7	1,7	1,2	1,5	1,9	1,4
Dokončené byty na 1 000 obyvatel	2014	0,9	0,9	0,7	1,0	1,5	0,6	0,8	1,0
	2019 ⁷⁾	1,6	1,4	1,8	1,6	1,6	1,2	2,0	1,6

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Ústeckého kraje v roce 2014 a 2019

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Děčín	Chomutov	Litoměřice	Louny	Most	Teplice	Ústí nad Labem
Hromadná ubytovací zařízení	2014	446	144	93	56	32	33	54	34
	2019	483	146	104	61	37	40	54	41
lůžka	2014	22 047	6 061	3 830	3 401	1 722	1 806	3 172	2 055
	2019	25 068	6 015	4 645	4 102	1 927	1 635	3 894	2 850
lůžka na 1 000 obyvatel	2014	26,7	46,0	30,7	28,6	19,9	15,8	24,6	17,2
	2019	30,6	46,4	37,2	34,3	22,3	14,6	30,2	23,9
hosté (tis. osob)	2014	431,9	111,5	⁸⁾ 76,5	60,7	26,5	34,5	59,9	62,4
	2019	659,9	⁸⁾ 158,1	⁸⁾ 126,7	97,8	38,1	49,5	91,9	97,7
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ									
Podíl na celkové výměře (stav k 31. 12.; %):									
orná půda	2014	34,0	10,9	24,2	58,1	59,4	19,9	17,4	12,4
	2019	33,7	10,3	24,1	57,9	58,8	19,8	17,4	11,5
lesní pozemky	2014	30,4	49,4	38,2	16,4	15,8	34,5	38,6	32,0
	2019	30,7	49,8	38,4	16,5	16,1	34,6	39,0	32,5
zastavěné plochy a nádvoří	2014	1,8	1,6	1,4	2,0	1,6	1,8	2,2	2,2
	2019	1,8	1,6	1,3	2,0	1,6	1,8	2,2	2,2

¹⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

²⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁵⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

⁶⁾ starobní důchod vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

⁷⁾ předběžné údaje

⁸⁾ méně spolehlivý údaj

ZKRATKY KRAJŮ A OKRESŮ

Kraje, okresy	Zkratka	Kód	Kraje, okresy	Zkratka	Kód
Hlavní město Praha	PHA	CZ010	Královéhradecký kraj	HKK	CZ052
			Hradec Králové	HK	CZ0521
Středočeský kraj	STČ	CZ020	Jičín	JC	CZ0522
Benešov	BN	CZ0201	Náchod	NA	CZ0523
Beroun	BE	CZ0202	Rychnov nad Kněžnou	RK	CZ0524
Kladno	KD	CZ0203	Trutnov	TU	CZ0525
Kolín	KO	CZ0204			
Kutná Hora	KH	CZ0205	Pardubický kraj	PAK	CZ053
Mělník	ME	CZ0206	Chrudim	CR	CZ0531
Mladá Boleslav	MB	CZ0207	Pardubice	PU	CZ0532
Nymburk	NB	CZ0208	Svitavy	SY	CZ0533
Praha-východ	PY	CZ0209	Ústí nad Orlicí	UO	CZ0534
Praha-západ	PZ	CZ020A			
Příbram	PB	CZ020B	Kraj Vysočina	VYS	CZ063
Rakovník	RA	CZ020C	Havlíčkův Brod	HB	CZ0631
			Jihlava	JI	CZ0632
Jihočeský kraj	JHČ	CZ031	Pelhřimov	PE	CZ0633
České Budějovice	CB	CZ0311	Třebíč	TR	CZ0634
Český Krumlov	CK	CZ0312	Žďár nad Sázavou	ZR	CZ0635
Jindřichův Hradec	JH	CZ0313			
Písek	PI	CZ0314	Jihomoravský kraj	JHM	CZ064
Prachatice	PT	CZ0315	Blansko	BK	CZ0641
Strakonice	ST	CZ0316	Brno-město	BM	CZ0642
Tábor	TA	CZ0317	Brno-venkov	BI	CZ0643
			Břeclav	BV	CZ0644
Plzeňský kraj	PLK	CZ032	Hodonín	HO	CZ0645
Domažlice	DO	CZ0321	Vyškov	VY	CZ0646
Klatovy	KT	CZ0322	Znojmo	ZN	CZ0647
Plzeň-město	PM	CZ0323			
Plzeň-jih	PJ	CZ0324	Olomoucký kraj	OLK	CZ071
Plzeň-sever	PS	CZ0325	Jeseník	JE	CZ0711
Rokycany	RO	CZ0326	Olomouc	OC	CZ0712
Tachov	TC	CZ0327	Prostějov	PV	CZ0713
			Přerov	PR	CZ0714
Karlovarský kraj	KVK	CZ041	Šumperk	SU	CZ0715
Cheb	CH	CZ0411			
Karlovy Vary	KV	CZ0412	Zlínský kraj	ZLK	CZ072
Sokolov	SO	CZ0413	Kroměříž	KM	CZ0721
			Uherské Hradiště	UH	CZ0722
Ústecký kraj	ULK	CZ042	Vsetín	VS	CZ0723
Děčín	DC	CZ0421	Zlín	ZL	CZ0724
Chomutov	CV	CZ0422			
Litoměřice	LT	CZ0423	Moravskoslezský kraj	MSK	CZ080
Louny	LN	CZ0424	Bruntál	BR	CZ0801
Most	MO	CZ0425	Frýdek-Místek	FM	CZ0802
Teplice	TP	CZ0426	Karviná	KI	CZ0803
Ústí nad Labem	UL	CZ0427	Nový Jičín	NJ	CZ0804
			Opava	OP	CZ0805
Liberecký kraj	LBK	CZ051	Ostrava-město	OV	CZ0806
Česká Lípa	CL	CZ0511			
Jablonec nad Nisou	JN	CZ0512			
Liberec	LI	CZ0513			
Semily	SM	CZ0514			

